

குகலாம் கிலக்கியச் சாரல்

முனைவர் சிலம்பொலி
கூ.செல்லப்பனார்

இசுலாம் இலக்கியச் சாரல்

முனைவர் சிலம்பொலி
சு.செல்லப்பனார்

நேஷனல் பள்ளிஷர்ஸ்
2, வடக்கு உஸ்மான் சாலை
(கோடம்பாக்கம் மேம்பாலம் அருகில்)
தியாகராய நகர், சென்னை - 600 017.
☎ : 2834 3385

நூல் விவரப் பட்டியல்

நூல்	இசுலாம் இலக்கியச் சாரல்
ஆசிரியர்	முனைவர் சிலம்பொலி சு. செல்லப்பானார்
மொழி	தமிழ்
நூல் வகை	இலக்கியக் கட்டுரைகள்
நூல் உரிமை	ஆசிரியருக்கு
பதிப்பாண்டு	: முதற் பதிப்பு, அக்டோபர் 2011
பக்கங்கள்	256
எழுத்து	11
தாள்	14 x 22. செ.மீ.
பைண்டிங்	சாதாரண அட்டை
முகப்பு வடிவமைப்பு	ஓவியர் ஜானி போன் : 98401 56577
வெளியீடு	நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ் 2, வடக்கு உஸ்மான் சாலை தியாகராய நகர், சென்னை - 17.
ஒளி அச்சு	'நண்பன்' அபூபக்கர் அன்சர் ஃபாத்திமா, சென்னை. போன் : 94444 94901
அச்சிட்டோர்	ஸ்ரீவெங்கடேஸ்வரா ஆப்செட் வடபழனி சென்னை - 600 026. போன் : 98418 18101

விலை : ரூ. 140.00

முன்னுரை

இசுலாம் சமயம் அரும்பெரும் இலக்கியத் தொண்டாற்றி உள்ளதை அனைவரும் அறிவோம். பதினாறாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இசுலாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தொடாத துறையே இல்லையெனச் சொல்லும் அளவுக்கு பல்வேறு இலக்கியங்களைப் படைத்தளித்துள்ளனர். உமறுப்புலவர் முதலாக இசுலாமியப் பாவலர் பலர் பெருங்காப்பியங்களைப் படைத்துள்ளனர். சிற்றிலக்கிய வகைகளிலும் இசுலாமிய இலக்கியங்கள் பெருமளவில் தோன்றியுள்ளன. இசுலாமிய மெய்ஞ்ஞானியர் ஞானம், தத்துவம் குறித்தும் பாடியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கியப் பிரிவு ஒவ்வொன்றிலும் அவர்கள் தங்கள் செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தியுள்ளனர். மேலும் முனாஜாத்து, படைப்போர், கிஸ்ஸா, மசலா, நாமா போன்ற புதிய இலக்கிய வடிவங்களையும் இசுலாமியப் புலவர்கள் தமிழில் தந்துள்ளனர்.

சீறாப்புராணக் கருத்தரங்கு ஒன்றில் 'சீறாவில் தமிழ்ப் பண்பாடு' எனும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை படிப்பதற்காக, 'சீறா' முழுவதையும் ஊன்றிப் படித்திருந்தேன். சென்னை மறைமலையடிகள் நூலகத்தின் மாடியில் உள்ள வள்ளலார் மணிமண்டபத்தில் நபிகள் நாயகத்தின் வரலாறு கூறுவதும், இசுலாமியத் தமிழ்க் காப்பியங்களில் சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பது மான 'சீறாப்புராணத்தைத் தொடர் சொற்பொழிவாக இரு பத்தைந்து கூட்டங்களில் நிகழ்த்தினேன். சீறாவை முறையாக அறியும்போது, உமறு தமிழ் இலக்கிய மரபில் ஊறித் துளைத் தவர் என்பதையும், அதே வேளை இசுலாமிய நெறிகளை மிகவும் துல்லியமாக உணர்ந்தவர் என்பதையும் உணர முடிந்தது.

ஓர் இசுலாமிய காப்பியத்தைத் தொடர் சொற்பொழிவாக ஆற்றியது ஒரு புதிய அனுபவமாகவும், மனத்திற்கு மிகுந்த நிறைவைத் தருவதாகவும் இருந்தது. இச்சீறாச் சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தியதன் வாயிலாக இசுலாமிய இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் படிப்பதற்கு எனக்குப் பெரும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. இதன் வாயிலாக திரு. மணவை முஸ்தபா, கவி.கா.மு. ஷெரீப், திரு. மு.சையிது முகம்மது 'ஹஸன்', எம்.ஆர்.எம். அப்துற - றஹீம், கவிக் கோ அப்துல் ரகுமான், கவிஞர் மு. மேத்தா,

நீதியரசர் மாண்பமை மு.மு. இசுமாயீல், முதலான இசுலாமியப் பெருமக்களுடன் நெருங்கிப் பழகவும், இசுலாமிய இலக்கியங்களைப் பற்றி உரையாடவுமான அரிய வாய்ப்பு கிடைத்தது. நீதியரசர் மு.மு. இசுமாயீல் வாயிலாக சீறாப்புராணத் தொடர் சொற்பொழிவு நிறைவு விழாவில் எனக்கு 'சீறாச் செல்வர்' எனும் சிறப்புப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

இதன் தொடர்ச்சியாக வளைகுடா நாடுகள், மலேசியா, சிங்கப்பூர் உள்பட தமிழகமெங்கிலும் இசுலாமிய அமைப்புகள் நடத்திய கூட்டங்களிலும் கருத்தருங்குகளிலும், மாநாடுகளிலும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றும் வாய்ப்புகள் எனக்கு ஏராளமாகக் கிடைத்தன.

இசுலாமிய தமிழறிஞர்கள் குழுமியிருக்கும் விழாக்களில், இசுலாமியரல்லாத சிறப்பு அழைப்பாளர்கள் மிகச் சிலரே காணப்படுவர். அவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறேன். சீறாப்புராணத்தை அடுத்து, சுலைமான் நபி அவர்களுடைய வரலாற்றினைக்கூறும் 'இராஜா நாயகம்' எனும் காப்பியத்தையும் தொடர் சொற்பொழிவாக நிகழ்த்தினேன். இரண்டு இசுலாமியக் காப்பியங்களைத் தொடர் சொற்பொழிவாக ஆற்றுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது.

இசுலாம், நபிகள் நாயகம், இசுலாமிய இலக்கியங்கள் முதலானவை பற்றிய பல கட்டுரைகளை எழுதி, அவை சிறப்பு மலர்களிலும், கருத்தரங்கக் கோவை நூல்களிலும் இடம் பெற்றள்ளன. இசுலாமியப் படைப்பாளிகளின் பல நூல்களுக்கு அணிந்துரை வழங்கியுள்ளேன். என் மகள் முனைவர் மணி மேகலை புஷ்பராஜ், நான் இதுவரை எழுதியுள்ள ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட அணிந்துரைகளுள் சிலவற்றை மட்டும் தொகுத்து 'சிலம்பொலியார் அணிந்துரைகள்' என்ற தலைப்பில் ஆறு தொகுதிகள் 'பழனியப்பா பிரதர்ஸ்' பதிப்பகத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர்.

அவற்றில் ஒரு தொகுதிக்கு தமிழகத்தின் மிகச்சிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவரான கவிஞர் ஈரோடு தமிழன்பன் அணிந்துரை அளித்துள்ளார். அதன் ஒரு பகுதியில், "இசுலாமியப் படைப்பாளிகள் பலருக்கு சிலம்பொலியார் எழுதியுள்ள முன்னுரைகளை மட்டுமே தொகுத்தால் இசுலாமிய இலக்கிய வரலாறு அல்லது இசுலாமிய இலக்கியக் களஞ்சியம் ஒன்று பெரிய அளவினதாய்த்

தமிழுக்குக் கிடைத்துவிடும்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். நான் எழுதியவற்றுள் பதினாறு கட்டுரைகள் மட்டும் தொகுக்கப்பட்டு 'இசுலாம் இலக்கியச் சாரல்' என்ற தலைப்பில் இந்நூல் வெளிவருகிறது.

என்னுடைய சீறாச் சொற்பொழிவுகளை 'நெஞ்சையள்ளும் சீறா' என்ற நூல் வடிவில் நான்கு பகுதிகளாக மிகவும் சிறப்பாக வெளியிட்டவர் யுனிவர்ஸல் பப்ளிஷர்ஸ் உரிமையாளரும், தன்னம்பிக்கை நூல்களை முதன்முதலில் தமிழில் தந்த பெருங்கவிஞர் அப்துல்-றஹீம் அவர்களின் மருகரும் இசுலாமிய இலக்கியத்திற்குப் பெரும் தொண்டாற்றிவருபவருமான திரு. ஷாஜஹான் இந்த நூலையும் மிகவும் சிறப்பாகவும், அருமையாகவும் வெளியிட்டு எனக்குப் பெருமை சேர்க்கிறார். என் இனிய சகோதரர் திரு. ஷாஜஹான் அவர்களுக்கு எனது நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

"எல்லாரும் ஓர் குலம், எல்லாரும் ஓர் இனம், எல்லாரும் இவ்வுலக மக்கள்" என்னும், பொதுமை உணர்வோடு மக்கள் வாழ இசுலாம் வழிகாட்டுகிறது. இந்நூல் வெளிவரும் வேளையில் இசுலாமிய இலக்கியக் கழகம் எனக்கு 2011ஆம் ஆண்டிற்கான சமூக நல்லிணக்க இலக்கிய விருது அளித்துள்ளதை எனக்குக் கிடைத்த பெரும் பேறாகக் கருதுகிறேன். தமிழ் ஆர்வலர்கள் இந்நூலைப் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும் என்று விழைகிறேன்.

அன்புடன்

(சு. செல்லப்பன்)

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	3
1. சீறாவும் நானும்	7
2. ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்	12
3. குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள்	18
4. உமறுதரும் சீறாவில்.தமிழ்ப் பண்பாடுகள்	38
5. காசிம் புலவர் திருப்புகழ் - ஓர் ஆய்வு	52
6. வீரம் செறிந்த இஸ்லாம்	66
7. மஹ்ஜபீன் காவியம்	89
8. நபிகள் நாயகக் காவியம்	108
9. நாயகம் ஒரு காவியம்	135
10. நாயகப் பேரொளி	147
11. ஆயிரம் மசாலா	154
12. நபியே எங்கள் நாயகமே!	174
13. நிழலில்லாத சூரியன்	179
14. தீன் குறள்	195
15. சீறாப் புராணம் - அலிமா முலையூட்டுப் படல உரை	200
16. மனிதருள் மாணிக்கம்	243
ஆசிரியர் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்	246

1. சீறாவும் ஞானும்

பரந்து கிடக்கும் தமிழிலக்கியங்களில் பெரும்பாலும் கம்பராமாயணம், மகாபாரதம், கந்தபுராணம், பெரிய புராணம் ஆகியவையே சொற்பொழிவுகளாக நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றன. மற்றச் சிறந்த இலக்கியங்களும் இந்நிலை எய்த வேண்டும் என்பது என் விழைவு. ஆதலின் என் சென்னை வாழ்க்கையின்போது அங்கே பல்வேறு அமைப்புகளில் சங்க இலக்கியங்கள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவக சிந்தாமணி, சிற்றிலக்கியங்கள், பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கவிதைகள், இராவண காவியம் ஆகியவற்றைத் தொடர் சொற்பொழிவுகளாக ஆற்றியுள்ளேன். ஒவ்வொரு தொடரும் ஏறத்தாழ இருபது பொழிவுகளில் அமைந்தது.

என் பொழிவுகளைக் கேட்க என் அருமை நண்பர் மணவை முஸ்தபா வருவது வழக்கம். அவர், இந்த இலக்கியங்களைப் போலவே ஏதேனுமோர் இசுலாமிய இலக்கியத்தை நான் தொடர் சொற்பொழிவாற்ற வேண்டுமென விரும்பினார். இசுலாமிய இலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் அரபு, பார்சிச் சொற்கள், சமய நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றில் சிறிதும் பயிற்சியற்ற நான் இப்பணியைச் செய்ய முடியுமா என ஐயுற்றேன். நண்பர் அவர்கள் வலியுறுத்தவே, நபிகள் நாயகத்தின் வரலாறு கூறுவதும் தமிழ்க் காப்பியங்களில் சிறப்பிடம் பெற்றிருப்பதுமான சீறாப்புராணத்தைப் பேச ஒப்பினேன்.

மணவை முஸ்தபா அவர்களின் 'மீரா பவுன்டேசன்' கூட்ட ஏற்பாட்டைச் செய்தது. கூட்டங்கள் சென்னை மறைமலையடிகள் நூலகத்தின் மாடியில் உள்ள வள்ளலார் மணிமண்டபத்தில் நடைபெற ஏற்பாடாயிற்று. மறைமலையடிகளார் சீரிய சைவர்; வள்ளலாரோ சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் கண்டவர்; அங்குப் பேசவிருக்கும் இலக்கியமோ நபிகள் நாயகம் வரலாறு பற்றியது. இந்நல்லிணக்கமே என் மனதுக்குப் பெரிய மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

எடுத்த பணியைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதால் கவிமாமணி கா.மு. ஷேரீப் ஐயா அவர்களிடமும், முசுலிம் முரசு இதழின் முன்னாள் ஆசிரியர் மதிப்பிற்குரிய திரு. ஹஸன் அவர்களிடமும் சென்று பல்வேறு விளக்கங்களைப் பெற்றேன். இவ்விருவரும் ஒரு மாணவனுக்குப் பாடம் நடத்துவதே போல எனக்கு விளக்கம் தந்தனர். மேலும் நான் படிக்க வேண்டிய பல பயனுள்ள நூல்களையும் கொடுத்து உதவினர். தமிழில் தன்முன்னேற்ற நூல்களை முதன்முதலாக எழுதிய பெருமைமிகு அப்துல்-றஹீம் அவர்களைக் கண்டேன். அவர் ஓயாத எழுத்துப் பணியை மேற்கொண்டவர். ஒரு பல்கலைக்கழகம் செய்ய வேண்டிய வேலையைத் தனியொருவராய்ச் செய்தவர். அவர் எழுதிய இசுலாமிய இலக்கியக் கலைக் களஞ்சியம் மூன்று தொகுதிகளையும் கொடுத்து "உங்கள் ஐயங்களைத் தீர்க்க இவை உதவும்" என்று ஊக்கமளித்தார்.

பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒருமுறையாகக் கூட்டங்கள் தொடர்ந்து ஓராண்டு நடந்தன. ஒரு கூட்டத்திற்கும் அடுத்த கூட்டத்திற்குமிடையே இருந்த பதினைந்து நாட்களில் ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு மணி நேரமாவது நானும் அடுத்த கூட்டத்திற்குரிய பொருள்பற்றி விரிவாகவும் ஆழமாகவும் படித்து வந்தேன்.

முதல் நாள் கூட்டம்; முந்நூறு பேருக்குமேல் குழுமியிருந்தனர். பாதுயளவு முசுலிம்கள்; ஏதாவது பிழை நேர்ந்துவிடுமோ என்ற அச்சம். "குழந்தை சோறு என்பதைச் 'சோச்சி' என்று சொன்னாலும் அதைத் தவறாகக் கொள்ளாமல் குழந்தையின் மழலையாக எண்ணி மகிழ்வதுபோல் நான் ஏதாவது தவறாக உச்சரித்தால் அது குழந்தைப் பேச்சு எனக் கொள்ள வேண்டும்" என்ற வேண்டுகோளோடு தொடங்கி னேன். கூட்ட முடிவில் அனைவரும் பாராட்டி உற்சாகப்படுத்தினர். அவ்வப்போது இசுலாமிய நண்பர்கள் என்னைக் கண்டு என் பொழிவில் இருந்த குறை நிறைகளைச் சுட்டிக் காட்டியதோடு எவ்வெப்பகுதியை நான் எவ்வாறு கூற வேண்டும் என்றும் ஆற்றுப்படுத்தி ஊக்கமூட்டினர்.

நானும் முடிந்த அளவு முழுமையாக அறிந்த பிறகே எதையும் கூறினேன். தொழுகை வந்த வரலாற்றுப் படலம் பற்றிப் பேச வேண்டியதற்கு முன்பு பள்ளிவாசலுக்குச் சென்று அங்கிருந்த

இமாமின் இசைவுடன் தொழுகையை முழுமையாகக் கவனித்து, அது பற்றிய அனைத்து விளக்கங்களையும் கேட்டறிந்த பிறகே சொற்பொழிவாற்றினேன். இசுலாமியர்கள் தொழுகையின் உட்பொருளை அறிந்து இன்புற்றனர். இசுலாமியர் அல்லாதோர் இசுலாமியரின் தொழுகையில் அடங்கியுள்ள செய்திகளை முழுமையாக அறிந்தனர்.

முன்னர்த் தோன்றியுள்ள காப்பியங்களோடு சீராவை ஒப்பிட்டுப் பேசியபோது மக்கள் தனி மகிழ்ச்சி கொண்டனர். சீவக சிந்தாமணி தொடங்கி காப்பியங்களில் அவையடக்கம் காணப்படுகிறது. கம்பர் தாம் இராமாயணத்தைப் பாடுவது பாற்கடலை பூனை நக்கிக் குடிப்பதற்கு ஒப்பாகும் என்பார். இம் முறையில்தான் உமறுவும், நற்றமிழ்ப் புலவர்முன் தான் காவியம் படைப்பது என்பது கடல்களும் மலைகளும் நிலைகுலையும்படியாக வீசுகின்ற சூறைக்காற்றின்முன் பசியால்வாடி இளைத்து நொந்த ஒரு சிற்றெறும்பு பெருமூச்சுவிடுவது போலாகும் என்கிறார். மேலும் இடி இடித்திடும் ஆரவாரத்தினுக்கு எதுரே ஓர் நொடிநொடிப்பது போலும் என்றும் குறிப்பிடுவார். இவ்வாறான இலக்கிய ஒப்பீடுகளைக் கூறியபோது கேட்டவர் உமறுவின் தமிழ்ப் புலமையை உணர்ந்து இன்புற்றனர்.

அரபு, பார்சிச் சொற்களைத் தமிழ்ச் சொற்களுடன் இணைத்துப் பாடி உமறுப்புலவர் காட்டுகின்ற நயங்களைச் சுட்டிக்காட்டியபோது அவையில் மகிழாதார் எவரும் இல்லை. ஈமான் எனும் அரபுச் சொல்லுக்கு நம்பிக்கை என்பது பொருள். இசுலாமிய அடிப்படைக் கொள்கைகள் மீது ஈமான் கொண்டவரே இசுலாமியராக முடியும். சீராப் புராணத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி. புலி துரத்தியதால் மான் கூட்டம் சிதறி ஓடியதில் ஆண் மானையும் அண்மையில் பிறந்த கன்றினையும் பிரிந்து வந்த பெண் மானை வேடன் ஒருவன் பிடித்துத் தனக்கு நல்ல உணவாகும் எனக் கட்டிப்போட்டிருந்தான். அவ்வழியே வந்த நபிகள் நாயகத்திடம், "என்னை விட்டால் ஓடிப்போய் என்குட்டிக்குப் பால் கொடுத்துத் திரும்பி வந்து விடுவேன்" என மான் வேண்டியது. நாயகமவர்கள் வேடனிடம் இதைக் கூறி அம் மானை விடுவிக்குமாறு கேட்டார். "ஓடிப் பிழைக்கும் மான் ஒருபோதும் திரும்பாது" என்றான் வேடன். "மான் வரா விட்டால் ஒன்றுக்கு இரண்டாக நான் தருவேன்" என நாயகம் பிணை நின்றதும் வேடன் மானை விடுவித்தான். மான் வேகமாக

ஓடி கன்றுக்குப் பால் கொடுத்தது; வேடனிடம் செல்லத் திரும்பியது; அதன் ஆண்மானும் மற்ற மாள்களும் தடுத்தும் கேட்கவில்லை; எவ்வளவு சொல்லியும் கேளாது கன்று தாய் மாளோடு வந்தது. ஒன்றுக்கு இரண்டாக வருவதைக் கண்ட வேடன் மனந் திருந்தி, மானை விட்டதோடு இசுலாத்திலும் சேர்ந்தான். இந் நிகழ்ச்சியைக் கூறும் உமறுப்புலவர் .....

வேடன் மானைக் கொண்டுவரப் போய்,
ஈமாளைக் கொண்டு அகத்திற் புக்கான்

என்று பாடுகிறார். மான் - ஈமான் இரண்டையும் இணைத்து உமறுப்புலவர் பாடியிருக்கும் நயத்தை விளக்கியபோது அவையினரின் உவகைக்கு அளவேயில்லை.

உமறுப்புலவரின் தமிழ்ப் புலமை, முந்தைய காப்பியங்களின் முறைநின்று எழுதியுள்ள தன்மை, இசுலாமிய நெறிமுறைகளைச் சரியாக எடுத்துரைத்துள்ள திறம் ஆகிய இவற்றை ஓர் இலக்கிய மாணவன் எனும் நிலையில் நின்று சீறாப்புராணப் பொழிவுகளை ஆற்றினேன்.

இசுலாமிய இலக்கியங்களில், மார்க்கக் கொள்கைகளில் விளக்கம் வேண்டுமெனில் சென்று கேட்கத் தகுந்தவர்கள் எனும் பட்டியலில் என்னையும் ஒருவனாக ஆக்கியுள்ளது சீறாப்புராணம். சீறாப்புராணத்தை அடுத்து, சுலைமான் நபி அவர்களுடைய வரலாற்றினைக் கூறும் "இராஜ நாயகம்" எனும் காப்பியத்தையும் தொடர் சொற்பொழிவு செய்துள்ளேன்.

சீறாப்புராணத் தொடர் சொற்பொழிவு நிறைவு விழாவில் கலந்து கொண்ட நீதியரசர் மாண்புமிகு மு.மு. இசுமாயீல் அவர்கள் என்னிடம், "இசுலாமியர்களிடையே அச்சமயம் பற்றி அவர்கள் மனங்கோணாமல் இருபத்தைந்து கூட்டங்கள் எப்படி உன்னால் பேச முடிந்தது?" என்று கேட்டார். நான், "ஐயா! நன்றாக உணர்ந்து அறிந்ததைக் கூறினேன்; தெரியாததைத் தெரியாது என்று சொல்லிவிட்டேன்" என்றேன். அந்நிறைவு விழாவில் அவர்கள் வாயிலாகச் 'சீறாச் செல்வர்' எனும் சிறப்புப் பெயர் எனக்கு வழங்கப்பட்டது.

இசுலாமியர் அல்லாத ஒருவர் இசுலாமியக் காப்பியங்கள் இரண்டினைத் தொடர் சொற்பொழிவாக ஆற்றிய வாய்ப்பு என் ஒருவனுக்கு மட்டுமே கிடைத்துள்ளது என்பதை எண்ணிப்

பேருவகை கொள்கிறேன். "எல்லாரும் ஓர்குலம்; எல்லாரும் ஓர் இனம்; எல்லாரும் இவ்வுலக மக்கள்" என்னும் பொதுமை உணர்வோடு மக்கள் ஒன்றிணைந்து வரமும் ஆற்றலைச் சீறாப்புராணம் வழங்குவதாக.

2. ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்

இசுலாமியர் இரமலான் திங்கள் முழுவதும் நோன்பிருத்தல் அவர்களுடைய முக்கியக் கடமைகளுள் ஒன்று. இரமலான் திங்களில்தான் திருக்குர்ஆன் உரைகள் முதன்முதலாக அருளப்பட்டது என்பதால் அப் புனிதமான திங்களை நினைவில் கொள்ளவும், மக்கட்கு அருட்கொடையாக அத் திருமறையை அருளிய இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தவும் இந் நோன்பு கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

இரமலான் நோன்புப் பெருநாள் தொழுகைக்குச் செல்லும் முன்னர், 'பித்ரா' என்னும் அறம் செய்வது இன்றியமையாதது. அன்று ஒரு முசுலிம் தன் தேவைகளுக்குப் போக அவனிடம் பொருள் இருக்குமாயின் ஏழை முசுலிம்களுக்கு 'பித்ரா' (உணவுப்பொருள்) கொடுக்க வேண்டியது கட்டாயமாகும். பெருநாள் தொழுகையை நிறைவேற்றுமுன் இதைச் செய்துவிட வேண்டும். அறமாகக் கொடுப்பது உணவுப் பொருளாக (1.6 கிலோ கோதுமை அல்லது புழக்கத்திலுள்ள உணவு தானியம்) இருக்க வேண்டும்; அல்லது அதன் விலைத் தொகையாகவும் இருக்கலாம்.

தொழுகையின்போது பள்ளிவாசலில் ஏழையும் பணக் காரனும் ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆனால் வீடுகளுக்குத் திரும்பிய பின்னரோ பணக்காரன் பலமுறை பலவகையாக உண்ண, ஏழையோ வயிற்றுப் பாட்டுக்கே துண்டாடுகிறான். பள்ளியில் இருந்த நெருக்கம் மாறி, வீடுகளில் இவ்விருசாராருக்கும் பெரிய இடைவெளி இருந்திடக் காண்கிறோம். நோன்பில், பணக் காரன், தன் ஏழைச் சகோதரன் போலப் பசியின் கொடுமையை உணர்கின்றபோது பணக்காரர்கள் தாமே அனுபவித்து உணர்வதால், அவர்கள் மனத்தில் பசி பட்டினியால் துன்புறுவோர்க்கு உதவும் எண்ணம் உண்டாகிறது. அதனால்தான் இரமலானில் ஏழைகட்கு உதவுவது அழுத்தமாக வலியுறுத்தப்படுகிறது.

வாய்ப்புள்ள ஒவ்வொரு முசுலிமும் தான் ஈட்டிய கட்டாயக் கொடையை விதிக்கப்பட்டுள்ளவாறு கொடுத்து வருவாரே யானால் ஒரு காலகட்டத்தில் ஏழையாக எவரும் இருக்க மாட்டார். எனவே இதனை ஒரு வகையான பொதுவுடைமை என்று கூறலாம்.

இந் நாளை அதற்குரிய சிறப்புகளோடு கொண்டாடும் அதேவேளையில், நபிகள் நாயகம் அவர்களின் சீரிய சிந்தனைகளையும் செயல்களையும் தவறாது மேற்கொள்வோம் எனும் உறுதியும் பூணவேண்டும்.

பெருமானார் அவர்களை நினைக்கும்போது நம்முள்ளே தோன்றும் அவருடைய எளிமை, நேர்மை, உண்மை, உறுதி, உழைப்பு, மக்களிடையே உயர்வு தாழ்வு கருதாது ஒரேநிலையாகக் கருதும் தகைமை, தன்னலமின்மை, பிறர்க்குதவும் பெருங்குணம் ஆகியவற்றை நம் வாழ்விலும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்னும் உறுதியை இந் நன்னாள் நமக்கு ஊட்டுவதாக அமைய வேண்டும்.

பெருமானார் இளம் வயதிலேயே பிறர்க்குதவும் பண்பாளராக விளங்கினார். மக்காவில் அப்போது சீர்திருத்த எண்ணம் கொண்ட இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து “ஹில்ஃபுல் புளுல்” (நல்லோர் சங்கம்) என்றதொரு நற்பணி மன்றத்தைத் தோற்றுவித்து அரும்பணியாற்றி வந்தனர்.

- I அக்ரமக்காரர்களையும் கொடியோரையும் ஒடுக்குதல்
- II மக்கள் யாதோர் அச்சமுமின்றி வாழ வகை செய்தல்
- III மக்கமா நகர்க்கு வரும் பயணிகட்கும் வெளியூரார்க்கும் எல்லா வகையான நன்மைகளையும் செய்து தருதல்
- IV ஏழைகட்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்தல்
- V ஏழை பணக்காரன், உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவன், ஆண்டான் அடிமை எனும் பாகுபாடின்றித் தவறு செய்வோர் எவரேயாயினும் தக்கவாறு நியாயம் கேட்டுத் தண்டித்து நீதி வழங்குதல்

என்னும் இவை அச்சங்கத்தின் நோக்கங்களாகும். இவ்விதிகளைத் தவறாது பின்பற்றுவதாக உறுதிமொழி எடுப்பவர் மட்டுமே சங்கத்தில் சேர முடியும். இளைஞர் முகம்மது இவ்வுறுதிமொழிகளை ஏற்று அவற்றைக் கண்ணும் கருத்துமாக

நடைமுறைப்படுத்து வந்தார் என வரலாறு கூறுகிறது. இந் நடைமுறைகளை இன்றுள்ள மக்கள் ஏற்று நடந்தால் உலகம் அமைதிப் பூங்காவாக விளங்கும் என்பதற்கு ஐயம் உண்டா?

நாயகமவர்களின் எளிமை எண்ணுந்தொறும் எண்ணுந் தொறும் நெஞ்சருகச் செய்வதாகும். அண்ணலார், இறுதிக் காலத்தில் தாம் நோயுற்றிருந்தபோது தம்மிடமிருந்த செல்வத் தைக் கொண்டு நாற்பது அடிமைகளை விடுதலை செய்தார். ஆறு அல்லது ஏழு தினர்களே (அரேபிய நாணயம்) மீதமிருந்தன. அவற்றையும் எடுத்து வரச் செய்து ஆயிஷா நாச்சியாரிடம், “இவை என் சொத்து என்று இருந்தால் இறைவன் முகத்தில் நான் எவ்வாறு விழிக்க முடியும்” எனக் கூறி அவற்றையும் அறமாகக் கொடுக்கச் செய்தார். அவர் இறந்தபோது அடுக்களையிலிருந்த சிறிது பார்லிக் கஞ்சியைத் தவிர அவரது இல்லத்தில் சொத்து வேறெதுவுமில்லை. பேரரசராய் விளங்கியபோதே கையில் ஒரு காசுமற்ற ஏழையாக இருந்த வரலாறு உலகில் பெருமானாரைத் தவிர வேறு எவரிடமும் கண்டதில்லை. மக்களுடைய உள்ளங் களைத் தம்முடைய எண்ணங்களாகிய பெருஞ்சொத்தால் வளமாக்கி, தமக்கென ஒரு சொத்துமின்றி உலகைத் துறந்தார் உத்தமத் திருத்தாதர்.

பெருமானாரின் திருமகள் பாத்திமா நாச்சியார்; அவருக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. மணமகன் வீட்டிற்கு அவரை அழைத்துச் சென்று விடவேண்டும். அப்போது தந்தை மகளுக்குத் தந்த சீதனப் பொருள்கள் ஒரு பீங்கான் தட்டு, பாய், தலையணை, ஒரு கம்பளம், மாவரைக்கும் ஒரு திரிகை மட்டுமே. நாயகமவர்கள் இருந்தவற்றுள் எடைகூடிய திரிகையைத் தூக்கிக் கொண்டார்; அபூபக்கர் பாயையும், உமர் தலையணையையும், உதுமான் கம்பளியையும், உசாமா பீங்கான் தட்டினையும் எடுத்துக் கொண்டனர். தன் அன்பு மகளைக் கணவன் வீட்டிற்கு வண்டியிலோ அல்லது வேறு ஊர்தியிலோ அழைத்துச் சென்றி ருக்கலாம். நடக்கச் செய்தே அழைத்துச் சென்றார். மருமகன் அலியார் அளித்த வலீமா விருந்தும் மிக் எளிமையானதே. வாற்கோதுமை ரொட்டியுடன் சில பேரீத்தம் பழங்கள் மட்டுமே அவ்விருந்தில் வழங்கப்பட்டன. அரசர் வீட்டில் நடந்த திருமணம்; நம்ப முடிகிறதா? இன்று இவ்வளவு எளிமையாகத் திருமணங்களை நடத்துகிறோமா? இல்லையென்றால் பெருமானார்வழி நடக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியுமா? எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அக்கால அரேபியாவில் போர்களிலோ அல்லது வேறுவகையிலோ பிடிபட்டவர்களை அடிமைகளாக விற்றுவிடுவதுண்டு. அம்முறையில் பெருமானாரின் துணைவியார் கதீஜா நாச்சியாரிடம் ஜைது எனும் எட்டு வயது அடிமைச்சிறுவன் ஒருவன் இருந்தான். தன் கணவருக்குக் குற்றேவல் செய்ய, கதீஜா அச்சிறுவனைத் தந்தார். முகம்மது அச்சிறுவனை உடனே விடுதலை செய்து, விரும்பினால் பெற்றோரிடம் செல்லலாம் என்றார். ஜைதுவின் பெற்றோர் வந்து அழைத்த போதும் அவன் செல்லவில்லை. "ஜைது என்னைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டது போல நான் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டேன்" எனச் சொல்லிப் பெருமானார் அச்சிறுவரைத் தன் வளர்ப்பு மகளாகவே கொண்டார். அன்று முதல் அச்சிறுவர் ஜைது இப்னு முகம்மது (முகம்மதுவின் மகன் ஜைது) என்றே அழைக்கப்பட்டார். உரிய வயதில் அவருக்கு முகம்மது தன் அத்தை மகள் ஜைனபு என்பவரைத் திருமணம் செய்து வைத்தார்.

இபுனு கலபு என்பவனிடம் அடிமையாயிருந்த பிலால் இசுலாத்தை ஏற்றார். பிலால் நீக்ரோ இனத்தைச் சார்ந்தவர்; அவர் கருநிறத்தினர்; அபிசீனியாவில் அடிமையாகப் பிடிக்கப்பட்டு மக்கா கொண்டுவரப்பட்டவர். அடிமைகளை வைத்திருப்போர் அவர்களை என்ன கொடுமை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்றிருந்த காலம் அது. தன் அடிமை தனக்கெதிரான வழியில் செல்வதா எனக் கொதித்த இபுனு கலபு, பிலாலைச் சுடுமணலில் கிடத்தி அவர் மார்பின் மீது ஒரு பாறாங்கல்லை ஏற்றி வைத்தான். மல்லாந்து கிடந்த பிலாலை கீழே சுடுமணல் அழற்றியது; மார்பின் மீதே பாராங்கல் அழுத்தியது; பகலவனின் எரி கதிர்கள் முகத்தைத் தீய்த்தன. ஆயினும் அப்பொழுதும் அவர் வாய் 'இறைவன் ஒருவனே' என ஓயாமல் சொல்லியது. பிலாலின் நிலை கண்ட அபூபக்கர் தொகை தந்து அவரை விடுதலை செய்தார். விடுதலைக்குப் பின் பிலால், நாயகம் அவர்கட்குத் தோழர் ஆனார்.

'பாங்கு' என்பது முசுலிம்களின் தொழுகைக்கான அழைப்பொலி. இது அரபு மொழியில் 'அதான்' என்றும், பார்சி மொழியில் 'பாங்கு' என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தொழுகைக்கு அழைப்பவர் முஅத்தீன் (அழைப்பாளர்) எனப்படுவார். முதன்முதலில் பாங்கொலி எழுப்ப நாயகம் அவர்கள் பிலாலை நியமித்தார். பிலாலின் இயற்பெயர் இன்னதெனத் தெரியவில்லை. பிலால் என்றால் அழைப்பது என்று பொருள். முதன்

முதலாக அழைப்பொலி முழங்க இவர் அமர்த்தப்பட்டதால் பிலால் என்றே பெயர் பெற்றார். அடிமையாயிருந்த நீக்ரோ இசுலாத்தின் முதல் முஅத்தீன் ஆகும் பேறு பெற்றார். ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் பாராது, இன்ன இனத்தவர், இன்ன நாட்டவர் என்றும் கருதாது அனைவரையும் ஒப்ப நோக்கியவர் பெருமானார்.

நாகரிகமும் மாந்தப் பண்பாடுகளும் தழைத்து வளர்ந்துள்ள இக்காலத்திலும் நீக்ரோக்கள், வெள்ளையர்கள் என்ற பாகுபாடு முற்றிலும் மறைந்துவிட்டது என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் பதினான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே அறம் பாழ்பட்டுக் கிடந்த அரபு நாட்டில் அடிமை, நீக்ரோ எனும் வேறுபாடுகளை அகற்றி அனைவரும் சமம் என்பதை நிலைநாட்டியவர் நபிகள் நாயகம். பின்னாளில் ஆபிரகாம் லிங்கன் அடிமை ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்த போதிலும், அதற்கு ஆயிரத்து இருநூறு ஆண்டுக்கு முன்னரே அடிமை ஒழிப்பை நடைமுறைப்படுத்திக் காட்டியவர் நபிகள் நாயகமே ஆவர்.

அரேபியாவில் திருமக்காவில் உயர்மதிப்பு கொண்ட, ஆனால் ஏழ்மை நிலையிலிருந்த குடும்பத்தில் முகம்மது பிறந்தார். ஆறு திங்கள் கருவாக இருந்தபோதே தந்தையை இழந்தார்; ஆறு வயதில் அன்னைையை இழந்தார்; எடுத்து வளர்த்த பாட்டனை எட்டு வயதில் இழந்தார். அதற்குப்பின் அவருக்கு எல்லாமே அவருடைய பெரிய தந்தை அபுதாலிபு அவர்களே! முகம்மதுவை அபுதாலிபு பாச மழை பொழிந்து வளர்த்து வந்தார். முகம்மது முந்தையை வழக்கங்களை எதிர்த்துப் புதுநெறி கண்டபோது மக்கமாநகர் அரபிகள் அபுதாலிபிடம், “உமக்காகப் பார்க்கிறோம்; இல்லையேல் முகம்மதுவை ஒழித்துக் கட்டிவிடுவோம்; அவனைத் திருத்தி வையுங்கள்” எனக் கூறிச் சென்றனர். முகம்மதுவுக்கு எதுவும் நேர்ந்துவிடக் கூடாதே என்பதால், முகம்மதுவை வளர்த்து வந்த அவருடைய பெரிய தந்தையார் அவரை அழைத்து ஊருடன் ஒத்துவாழுமாறு சில மொழிகள் கூறினார். முகம்மது அவரிடம் பெருமதிப்புக் கொண்டவர்; இதுவரை அவர் சொல்லைத் தட்டியறியாதவர். ஆயினும் பெரிய தந்தையிடம் கூறினார்: “தந்தையே! செயற்கரிய செயலாக என் வலக்கையில் சூரியனையும், இடக்கையில் சந்திரனையும் கொண்டு வந்து தருவதேயானாலும் என் கொள்கையிலிருந்து மாறேன்; நம் இனத்தார் ஒன்றிணைந்து எதிர்வந்து போரிட்டு

என்னை அடக்குவரேயாயினும் என் நெறியைக் கைவிடேன்; என் உயிரனைய தங்கள் மனம் ஒப்பவில்லை என்றாலும் இன்னும் பல இடர்கள் வந்துற்றாலும் மறைமொழியை விளக்குவது லிருந்து தவறேன்" என்றார். கொண்ட கொள்கையில் என்றும் தவறாத நிலைப்பாட்டினை எடுத்துக்காட்ட இதைவிட வேறு சான்று கூறமுடியாது.

உருவ வழிபாட்டினை இசுலாம் ஏற்பதில்லை. மக்காவை வெற்றி கொண்ட நபிகள் நாயகம் கஃபா ஆலயத்துள் நுழைந்தார். அந்நாள் வரை கஃபாவின் தூய்மையைக் கெடுத்துவந்த 360 உருவச் சிலைகளையும், "மெய்மை வந்தது. பொய்மை தொலைந்தது; உண்மையாகவே பொய்மை தொலைந்தது" எனும் திருமறை மொழியை ஒதியவராக யாதொரு ஆற்றலுமற்ற அத் தொழு உருவங்களைத் தம் கைத்தடியால் அடித்துத் தூள் தூளாக்கினார். அங்கிருந்த உருவங்களில் தலைமையானதாகக் கருதப்பட்ட 'ஹுபல்' எனும் உருவம் உயரத்தில் இருந்ததால், பெருமானாரே அலியாரைக் குனியச் செய்து அவர் முதுகில் ஏறி நின்று அச்சிலையை உடைத்தார் என்று கூறுவர்.

"ஒருவனே தேவன்; அவன் உருவமற்றவன்; உருவச் சிலை வணக்கம் கூடாது" என்கிறது இசுலாம்.

'ஒன்றே குலம்; ஒருவனே தேவன்' என்பது தமிழ்நாட்டுத் திருமூலர் வாக்கு.

சாதி, மத, இன வெறியால் பாழ்பட்டுச் சீர் குலைந்து கிடக்கும் இவ்வுலகில், 'எல்லாரும் ஓர் குலம்; எல்லாரும் ஓர் இனம்; எல்லாரும் இவ்வுலக மக்கள்' என்னும் எண்ணம் மலர்ந்து எங்கும் அமைதியும் சமாதானமும் நிலவ இப்பெருநாள் வழிவகுப்பதாக அமையட்டும்.

நோன்பு நோற்று விழாக் கொண்டாடியதோடு நின்று விடாமல் நோன்புக்குரிய இறையுரையை மலர்ந்தருளிய மாநபி அவர்கள் காட்டிய வழியில் நடக்க வேண்டும் எனும் மன உறுதியை ஊட்டுகின்ற நாளாகவும் இது சிறக்க வேண்டும்.

3. குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள்

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு 18,19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்துவந்த இசுலாமிய மெய்ஞ்ஞானி; ஆயினும் அவரிடம் பக்தி பூண்டிருந்த இந்துக்கள் பலர் அவருக்குச் சீடராய் இருந்திருக்கின்றனர். அவருள் ஒருவராய் ஐயாசாமி முதலியார் என்பார், 'குணங் குடிநாதர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி' என்றதொரு நூலை இயற்றியுள்ளார். மகாவித்துவான் திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர் அவர்கள் மஸ்தான் சாகிபு பேரில் 'நான்மணிமாலை'யாக நாற்பது பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். வெங்கட்ராயப் பிள்ளைக் கவிராயர், கோவளம் அருணாசல முதலியார் மகன் சபாபதி முதலியார் ஆகியோர் பாடியுள்ள மஸ்தான் சாகிபு தோத்திரப் பாடல்கள் இந்துக்கள் இவர் பேரில் எத்தகைய அன்பும் பக்தியும் பூண்டிருந்தனர் என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

காயற்பட்டினம் ஷெய்கப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை அவர்கள் பாடியுள்ள வாயுறை வாழ்த்திலிருந்து மஸ்தான் சாகிபின் வாழ்க்கை வரலாற்றினை நாம் ஓரளவு அறிய முடிகிறது.

வரலாறு: மஸ்தான் சாகிபின் முன்னோருள் ஒருவரான (அவருடைய முப்பாட்டனார்) நூருத்தீன் என்பார் மதுரையில் வாழ்ந்தவர். அவர் கலைக் கடலின் கரை கண்டவர்; இசைவல்லுநர்; குர்ஆனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்த மேதையுமாவார். மஸ்தானுடைய தந்தையார் இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இருவகை ஒழுகலாறுகளையும் நல்லறமாக நடத்திய பெரியவர். மஸ்தான் சாகிபின் இயற்பெயர் சுல்தான் அப்துல் காதிரு லெப்பை என்பதாம். (இவர் பிறந்த இடம் மதுரை என்று சிலரும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள குணங்குடி என்று வேறு சிலரும் கூறுவர். இவர் வாழ்ந்த காலம் கி.பி. 1788 -

1835 என்பார். தமிழ்க்கலைக்களஞ்சியம் இதனை 1800 - 1847 எனக் குறிப்பிடுகிறது. இவர் இளம் வயதிலேயே இலக்கண இலக்கியங்களை நன்கு கற்றுணர்ந்தார். திருமணத்தை வெறுத்துத் தவ்வொழுக்கம் மேற்கொள்ள விரும்பித் தம் 17ஆம் வயதில் தந்தையார் ஆசி பெற்றுக் கீழ்க்கரை சென்று அங்கிருந்த செய்கப்துல் காதுரி லெப்பை ஆலீம் என்பாரிடம் இசுலாமிய மார்க்கக் கல்வி பயின்றார். கற்று முடிந்ததும் ஆலீம் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றார்.¹

“அருள் நபி கிசுறத்து ஆயிரத்து இருநூற்று
இருபதோடு இரு நான்கு ஆண்டினில் உலகம்
முற்றுந் துறந்து”²

என்ற அடிகளால் ஹிஜிரி 1228 (கி.பி. 1805) இல் துறவறம் பூண்டார் என்று தெரிகிறது.³ பின்னர் வரும் ஞான குருவைத் தேடி, அதுவேளை திரிசிரபுரத்தில் சிறந்த ஆலிமாக விளங்கிய மௌலவி ஷாம் சாகிபு அவர்களை அடைந்து தீட்சை பெற்று, ‘பகலெல்லாம் நோன்பும் இரவெல்லாம் தொழுகையுமாய்’ இருந்து வந்தார்.

உலகச் சந்தடியிலிருந்து சிறிது காலம் ஒதுங்கியிருக்க விரும்பிய இப்பெரியார், சிக்கந்தர் மலை சென்று அங்கிருந்த குகைகளில் யோக நிலையில் இருந்தார். இவ்வாறே இன்னும் நாகமலை, யானைமலைக் குகைகளிலும், இருளடர்ந்த வனங்களிலும்

‘சருகுங் கிழங்குந் தழையுங் குழையுங்
கருகுங் கனியுங் காயும் புசித்து’

கால் மேலாகவும் தலைகீழாகவும் (சிரசாசனத்தில்) இருந்து யோகநிலையில் இறைவனை வழிபட்டு வந்தார். இதுவேளை அவர் பெயர் குணங்குடி மஸ்தான் என்றாயிற்று. பல ஊர்களுக்கும் பயணம் சென்று இறுதியில் சென்னை

1. ஆலிம் என்பது இமாம்களையும், முப்திகளையும், காஜிகளையும், மௌலவிகளையும் குறிக்கும். இது தமிழ் நாட்டில் அரபி மதரசாக்களில் மார்க்கக்கல்வி பயின்றவர்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. (இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம். தொகுதி 1- அப்துந் றஹீம், பக் 666)
2. ஷைகு அப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை பாடிய வரையறை வாழ்த்து. வரி.77-79.
3. இதைக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது சாஹிபின் காலம் 1788-1835 என்பதே பொருத்தமாய்த் தெரிகின்றது.

வந்தடைந்தார். அங்குப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் தங்கித் தம் 47 ஆம் வயதில் முக்திநிலை அடைந்தார்.

அவருடைய பக்தர்களில் சிறந்து விளங்கிய சீயமங்கலம் அருணாசல முதலியார் என்பார் சாகிபு அவர்கள் இறையருளில் தோய்ந்து பாடிய பாடல்களை அனைவரும் அறிந்து பயன்பெற அச்சிட விழைந்து, சாகிபிடம், 'கண்ணோட்டமிட்டு அருள் தருக', என்று வேண்டி அனுமதியினைப் பெற்றார் என்று தெரிகிறது.

பாடற்றொகுப்பு: மஸ்தான் சாகிபின் பாடல்கள்,

i) குரு வணக்கம் ii) முகியித்தீன் சதகம் iii) அகத்தீசர் சதகம் iv) மகமுது நபியாண்டவரைச் சுகானுபவமுறத் துதித்தல் v) குறையிரங்கியுரைத்தல் vi) தவராஜ மகிமை சாற்றல் vii) வானருள் பெற்றோர் மனநிலை யுரைத்தல் viii) ஆனந்தக்களிப்பு ix) கண்ணிகள் x) கீர்த்தனைகள் என்ற தலைப்புகளில் அடங்குகின்றன.

குரு வணக்கம்: அவரே கூறுவதுபோல, 'குருபரனை ஒருபரனாகக் கொண்டாடித் தோத்திரஞ் செய்கிறது' இப்பகுதி. நான் மகாபாவி; பொல்லார்கள் நேசமே பூண்டவன்; அவ கீர்த்தியை ஆள்பவன்; எத்தனைதான் கற்றாலும் கேட்டாலும் மனம் நல்லதோடிணங்குவதாயில்லை. குருவே உன்னையன்றி என்னை ஆள்வார் எவருமில்ர். ஆதலின்

"இகபரம் இரண்டினுஞ் சுகதுக்கம் அற்றுயான் ஈடேற அருள் புரிகவே"

என்று வணங்குகிறது இப்பகுதி.

முகியித்தீன் சதகம்: வள்ளல் இறகுலின் அருளைப் பெறும் பொருட்டு முன்னிலைக் குருவாகிய குணங்குடி முகியித்தீன் ஆண்டகையைத் தொழுது குறையிரந்து அருள் வேண்டும் நூறு பாடல்களைக் கொண்டது.

அகத்தீசர் சதகம்: குணங்குடி வாழும் அகத்தீசனைக் குருவருள் நிலை, தவ நிலை, துறவு நிலை, நியம நிலை, வளி நிலை, தொகை நிலை, பொறை நிலை, காட்சி நிலை, தியான நிலை, சமாதி நிலை ஆகியவற்றை அருளுமாறு வேண்டுகின்ற ஒவ்வொரு நிலைக்கும் பத்துப் பத்துப் பாடல்களாக - நூறு பாடல்கள் இப்பகுதியில் உள்ளன.

மகமூது நபியாண்டவரைச் சுகானுபவமுறத் துதித்தல்: பாச வினையென்ற பெரிய முட்காட்டினை வெட்டி நிர்ந்தூளி பண்ணி, வேண்டாதனவற்றை யெல்லாம் களைந்து, சமனாக்கி, அறிவுழவு செய்து, பக்தி நீர் பாய்ச்சி, முக்திப் பயிர் விளைவிக்கும் அருளாளராகிய நபியாண்டவரை இன்பம் பொங்க வணங்கி, தன் நெஞ்சமானது தீமைகளைப் பற்றாதிருக்க அருள் செய்யுமாறு வேண்டுவது இப்பகுதி.

தவமே பெற வேண்டுமெனல்: ஓடியலைந்து சேர்த்த செல்வமோ உறவோ செத்த பின்பு உடன் வருவதில்லை. இருந்தும் பெண்ணாசை, மண்ணாசை, பொன்னாசை என்ற பேய்கள் விட்டகன்ற பாடில்லை. பொய்யான வாழ்விலே பட்டுப் புத்தி தடுமாறுகிறது. குணங்குடி இறைவன் அருளே நிலையானது. நற்றவம் செய்துடன் இக்குணங்குடிப்பதம் தப்பாது வாய்த்திடும் என்பதைப் புகல்கிறது இப்பகுதி.

குறையிரங்கி யுரைத்தல்: என்ன சொன்னாலும் மனம் எள்ளளவும் ஏற்பதில்லை; பாவையரையே நினைந்து பதைக்கிறது; பயமின்றித் திரிகிறது; புன்மையே நினைக்கிறது. இக்குறைகளை நீக்கி அருள்புரியுமாறு குணங்குடியாரை இரங்கி வேண்டுவது இப்பகுதி.

தவராஜ மகிமை சாற்றல்: இது நாகூர் மீரான் சாகிபு அவர்கள் மேல் பாடப்பட்ட பாடலாகும்.

வானருள் பெற்றோர் மனநிலை யுரைத்தல்: வேல் கொண்டு மார்பில் எறிந்தாலும், தழல் மூட்டி அதிலிட்டு எரித்தாலும் நஞ்சூட்டி நலியச் செய்தாலும் வானருள் பெற்றோர் அஞ்சிடாராயிருப்பர் என உரைக்கிறது இக்கலிவிருத்தம்.

ஆனந்தக்களிப்பு: ஆண்டவனை நினைந்து ஆனந்த மேலீட்டால் பாடுவது. தமக்கிருக்கும் குறை முழுவதையும் இறைவனிடம் நிகழ்த்தி அவற்றை நீக்க இரக்கத் துணிதலை இப்பகுதி கூறுகிறது.

கண்ணிகள்: இரண்டிரண்டு அடிகளால் பாடப் பெற்றுள்ள ஒருவகை இசைப்பாடல். இறைவன் தன்மை; பெருமை; உயிரை வருத்தும் துயர்; அத்துயர் நீங்க இறையை வேண்டித் தல் ஆகிய செய்திகள் இப்பகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளன.

கீர்த்தனைகள்: இறையருளை வேண்டி இசையோடு பாடக்கூடிய இருபத்தோரு கீர்த்தனைகள் இப்பகுதியில் உள்ளன.

கருத்து வளம்: 'பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து ஒரு சாரரிடம் அடிமையாயிருத்தல்' கொத்தடிமை எனப்படும். சமுதாயத்தில் கொத்தடிமைத்தனம் அகல வேண்டுமென்ற எழுச்சிக் காலமிது. ஆயினும் ஆண்டவனிடம் கொத்தடிமை பூண்பது அடியவர் விரும்பி ஏற்கக் கூடியதும் வரவேற்கத்தக்கது மன்றோ? அதனாற்றான் மஸ்தான் சாகிபு,

கொத்தடிமை யான அடி யேனுமுமை நம்பினேன்⁵

என்று குறிப்பிடுவதைக் காண்கிறோம்.

2. எடுத்துச் சொல்லுகின்ற பொருளுக்கு வரையறையும் விளக்கமும் தருவதில் மஸ்தான் சாகிபு சிறப்பிடம் பெறுகிறார். சான்றாக முகியித்தீன் சதகத்தில் (5ஆம் பத்தில்) 'சமாதி' என்றால் என்ன என்பதற்குப் பத்துப் பாடல்களில் தந்துள்ள விளக்கம் நம் நெஞ்சை ஈர்ப்பதாயுள்ளது.

எதுவந்து நேரினும் மாறினும் இரண்டு மொன்(று)
என்றிருப் பதுச மாதி⁶

எனதுயான் என்பதை இடம்பொருளோ(டு) ஏவல் முதல்
ஈடழிப் பதுச மாதி⁷

என்பன போன்று ஐம்பது சொற்றொடர்களைச் 'சமாதி'க்கு வரையறையாகக் கூறியிருக்கக் கண்டு வியக்கிறோம்.

3. இறைவன் திருவருளைத் தான்பெற இயலாது போய் விடுமோ என்பதனை,

நண்டளந்திடுநாழி யாவனோ?⁸

எனக் குறிப்பிடுவது நயம் நிறைந்தது. நண்டு நாழியை (கடலை) அளத்தல் இயலாத ஒன்று. இயலாததனைக் குறிக்க 'நண்டளந்திடுநாழி' சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகிறது.

4. ஓரிடத்தில் சிறப்புப் பெறும் பொருள் பிறிதோரிடத்தில் சிறப்பினைப் பெறுவதில்லை. 'நான் சிறப்பும் நிலையில் இருப்பேனோ அல்லது சிறப்பின்றித் தாழ்வேனோ' என்பதைக் கூறவரும் சாகிபு,

5. மஸ்தான் பாடல், முகியி.சத.10:8

6. மஸ்தான் பாடல், முகியி.சத. 43:5

7. மஸ்தான் பாடல், முகியி.சத. 47:2

8. மஸ்தான் பாடல், குரு வணக்கம், விளையாட்டினானந்தம், 7

கொலுமன் னரசர்கைக் கோலாவனோ பாவி
குருடர் கைக்கோலாவனோ⁹

என்று குறிப்பிடுகின்றார். கோல் ஒன்றேயாயினும் அரசன் கையிலிருக்கையில் பெருமையுடனும், குருடன் கையிலிருக்கையில் பெருமையின்றியும் இருக்கின்றது. உலக பாசமாகிய குருடன் கைக்கோலாக இராமல், இறையருளாகிய அரசன் கைக்கோலாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடியவரின் ஆர்வம் புலனாகின்றது. இக் கருத்தை வெளிப்படுத்த,

ஆலா விருஷமென மேலாவனோ, உதிர்
அதன் சருகுபோலாவனோ¹⁰

என்று கேட்பதும் பொருள் பொதிந்த வினாவாகிறது.

5. ஒன்றோடு நெருக்கமாய் இருந்தும் அதன் இயல்பு உணரர்க்குப் பூஞ்சோலை ஒணானையும், தாமரைக் குளத்துத் தவளையையும் எடுத்துக்காட்டுகளாக்குகிறார். ஒணான் காலம் முழுவதும் பூஞ்சோலையிலேயே வாழ்ந்தாலும் பூவின் மணத்தை உணர்ந்து நுகர்வதில்லை. அதே போற்றான் பொற்றாமரைக் குளத்திலேயே பொழுதெல்லாம் அலைந்து திரிந்தாலும் தவளை அங்குள்ள தாமரையின் தேனைச் சுவைத்தறிவதில்லை. உயிர் இறைவனுடனேயே சேர்ந்திருந்தும் அவன் தன்மையை உணர்ந்து துயக்காதிருக்கிறதே என்ற ஏக்கத்தால்,

பூஞ்சோலை வாழும் ஒணான் எனவும் வீணில்நான்
போகாமல் அருள்புரியவும்

பொற்றா மரைக் குளத் தவளையா காதுஉனைப்
புணருதற் கருள்புரியவும்¹¹

இறைவனிடம் அருள்வரம் வேண்டுகின்றார். கடவுளின் மேன்மையை அறியாத பாவிக்களாக மக்களிருப்பதை,

அரிசி விலை உலை அறியுமோ?¹²

என்ற வினாவின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

9. மஸ்தான் பாடல் முகியி.சத. 40:1

10. மஸ்தான் பாடல் முகியி.சத. 40:5

11. மஸ்தான் பாடல், அகத்.சத. 100:1-2

12. மஸ்தான் பாடல், முகியி.சத. 70:3

6. மனத்தைப் பேய்க்கு ஒப்பிடுகிறார். பேய்தன் கீழே உலை நெருப்பாய் உலக வாதைகள் இருப்பதை அறியாமல் ஆடிக் களிக்கிறது. அதுதான் தெரியாமல் ஆடினாலும், 'ஐயனே! அது அந்த நெருப்பிலே வீழ்ந்து வெந்தொழிந்து மாயாமல் காப்பாற்றுவாயாக' என, கூடு கொள்ளாது குதிக்கும் மனம் அஞ்சி அடங்க வரம் கேட்கிறார்.

கொல்லன் உலைமேல் நின்று கூத்தாடும் குறளி, குதி
கொள்ளாமல் அருள்புரியவும்¹³

என்பதிலுள்ள 'கொல்லன் உலைமேற் கூத்தாடும் குறளி' நினைந்து நினைந்து, உணர்ந்து உணர்ந்து அறிய வேண்டிய செய்தியாம்.

7. வேட்டைமேற் செல்வோர் தம்முடன் வேட்டை நாயைக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமே தவிர வெறி நாயைக் கொண்டு செல்லக்கூடாது. வெறி நாய் வேட்டைமேற் பாய்வதை விடுத்து, இட்டுச் செல்பவன்மீது பாய்ந்து அவனையே கடிக்கும். பிற நாய் கடித்தால் அதனால் பெருங்கேடு இல்லை. ஆனால் வெறி நாய் கடித்தாலோ உயிருக்கே கேடு. மக்கள் இறையருளைப் பெறத் தவம், அன்பு, அருள், தொண்டு ஆகிய பண்புகளைத் தம்முடன் இணையச் செய்யாமல் ஆசை, வெகுளி, அழுக்காறு முதலிய வெறிக் குணங்கட்கு இடமளித்து, வெறி நாய் கொண்டு வேட்டைக்குச் செல்வார்போலத் தம்மையே அழித்துக் கொள்கிறார்களே என்று ஞானி மஸ்தானின் மனம் கவல்கிறது. அதனால்,

வேட்டை பெரிதென்றே வெறிநாயைக் கைப்பிடித்துக்
காட்டிற் புகலாமோ கண்ணே ரகுமானே¹⁴

என்ற கண்ணியும் பிறக்கிறது.

8. குரு அற்ற நிலையில் ஒருவன் சீர்பெற்று வாழ முடியாது. மாணாக்கர் தவறுங்கால் குரு அவர்களை நெறிப்படுத்தித் திருத்துவார். அதுபோல மக்களும் இறைவனாகிய குருவை நாடினால் நல்வழிப்படுத்தப்படுவர். இன்றேல் நன்னெறியில்

13. மஸ்தான் பாடல், அகத்.சத. 01:2

14. மஸ்தான் பாடல், ரகுமான் கண்ணி 22

இட்டுச் செல்ல ஆளின்றி மனம்போன போக்கிற் சென்று
மாண்டொழிய நேரிடும். எனவே மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள்,

குருவற்ற சீடன் என ஆகாத வண்ணம்நற்
குணமேற்றி அருள் புரிய¹⁵

ஆண்டவனை வேண்டுகின்றார்.

வண்டுள்ள மாங்கனி சுவையுள்ளதாயிருக்கும். அதனால்
இறைவன்,

மாங்காயில் வண்டுபோல் நீங்காத வண்ணம்உள்
மருவிநின்று அருள் புரிய¹⁶

வேண்டுமென்ற விண்ணப்பம் எழுகிறது. இறைவன் உயிர்கட்கு
அருள வேண்டியவை யாவை?

இதயம் திறக்கவும் எதையும் துறக்குமோர்
ஏகாந்தம் அருள்புரி யவும்¹⁷

வேண்டுமென்பது மஸ்தான் சாகிபின் விழைவு. இவ்வடிகளில்
அவருடைய பரந்த, பற்றற்ற, தூய, தெளிந்த தொண்டு உள்ளம்
நன்கு புலனாகின்றது.

9. குணங்குடியார் ஆசைகளைப் பெரிதும் வெறுக்கிறார்.
உணவு, உடை, உறவு ஆகியவற்றின் மீதுள்ள ஆசையால் உலகம்
அல்லலுற்றுழல்வதை எண்ணி நைகிறார். அதனால்,

புதல்வரெனும் முதலைகள் பிடித்துக் கடித்துப்
புசிக்கக் கொடுத்து ழல்வனோ

பொல்லாத காமக் கடற்புலால் என்னுமோர்
பூவைகைப் பட்டு ழல்வனோ¹⁸

கதகதென் றெரியும் பணத்தீ மிதித்தெனது
கால்கொப்பு ளித்து ழல்வனோ

கட்டுப்பட்ட டாடைகள் எனுநமன் கைவலைக்
கட்டுண்டு நின்று ழல்வனோ

என்ற ஏக்கப் பாடல் பிறக்கிறது.

15. மஸ்தான் பாடல், அகத். சதகம் 32:6 .

16. மஸ்தான் பாடல், அகத். சதகம் 40:4

17. மஸ்தான் பாடல், அகத். சதகம் 68:5

18. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதக. 37: 1-4

10. உலகிற் காணும் தீமைகளை ஞானியர் தம்முடைய தீமைகளாகக் கூறி அவற்றை நீக்கியருளுமாறு இறைவனை இறைஞ்சுதல் இயல்பு.

நஞ்செல்லாம் ஒன்றாய்த் திரண்டு உரு எடுத்த கெடு
நாசகச் சரீர வம்பன்¹⁹

மஸ்தான் தன்மேல் வம்புத் தன்மையை ஏற்றி, உலகினர் சார்பாக எழுப்புகின்ற உயிர்ப்புக் குரல் இது. முகியித்தீன் சதகத்தின் 6 ஆம் பத்தில் உள்ள பாக்களில் மக்கள் எத்தகைய வம்பர்களாயுள்ளனர் என்பதையும், 7 ஆம் பத்தில் எத்தகைய பாவிர்களாயுள்ளனர் என்பதையும் விளக்கிப் பாடுகின்றார். 8 ஆம் பத்தில் உலகைப் பற்றியுள்ள கொடுமைகளைக் கண்டு கலங்கியெழுகிறார். 9 ஆம் பத்தில் இவ்விடர்ப்பாடுகளிலிருந்து உலகம் நீங்கி உய்வது எக்காலமோ என்றேங்குகிறார்.

இவ்வாறு குறைகளை இறைவனிடம் சொல்லி, அழுது புலம்பி, ஈடேற்ற வேண்டுமென்ற விண்ணப்பமே நூல் முழுவதுமுள்ள பாடல்களின் திரண்ட கருத்தாக அமையக் காண்கிறோம்.

11. தவ வேடம் பூண்ட பலர் பொய்யொழுக்கில் வாழ்வதையும், கஞ்சா அபினிகள் முதலியன உண்டு காலம் கழிப்பதையும் காணுகின்ற மஸ்தான் சாகிபு,

கற்பங்க ஞுண்டோம் நாம் என்றே - வெறி
கஞ்சாவும் கள்ளும் அபினியும் தின்றே

துப்புக் கெட்டலையாமல் நின்றே - அருள்
தூயமெய்ஞ் ஞானச் சுடரினைப் போற்றி²⁰

வாழ வேண்டுமென வலியுறுத்துகிறார்.

12. ஆசை பெருகப் பெருக உயிர்க்கு நேரும் துன்பங்களும் மிகுந்து கொண்டே போகும்; குறையக் குறையத் துன்பமும் குறையும். ஆசையை அறவே துறக்கும்போது துன்பமே இல்லாத இன்பநிலை கிட்டும். இதைத் தக்கதோர் எடுத்துக்காட்டின் மூலம்

19. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதக 57: 5

20. மஸ்தான் பாடல், ஆனந்தக்களிப்பு 1: 33

சாகிபு விளக்குகிறார். குளிருக்காக ஆடையை மிகுதியும் போர்த்தப் போர்த்தக் குளிரும் மிகுதியாகத் தோன்றும். ஆடை குறையக் குறையக் குளிரும் குறையும். ஆடையை அறவே இல்லாதொழித்தால் குளிரும் இல்லாதொழியும். குளிருக்கேற்ப உடல் பழகிக்கொள்வதால் குளிர் உடலைப் பாதுப்பதில்லை. தொடக்கத்தில் கடினம்தான். ஆனால் பழக்கத்தில் வந்தபிறகு குளிர் என்ன செய்யும்? அதுபோன்றே ஆசைகளை அகற்றுவது கடினம்தான். ஆயினும் முயன்று அகற்றிடினோ மாயையாகிய குளிரால் எதுவும் செய்ய இயலாது போகும்.

மெத்தத் துணிபோர்க்க மெத்தமெத் தக்குளிருஞ்
சற்றுதுணி போர்த்துவரச் சற்றுகுளிர் - இற்றதுணி
இல்லைக் குளிருமிலை மில்லையிது தானுளமே
செல்லக் குணங்குடியார் சீர்²¹

'ஆசை அறுமின்கள்' என்பதை விளக்க வந்துள்ள அருமையான தத்துவப் பாடல் இது.

சமய ஒருமைப்பாடு: மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் சாதி, மத, சமய வேறுபாடுகள் மக்களைப் பிரிக்கக்கூடாது என்ற கொள்கையுடையவர்.

தீதுமத பேதங்க ளற்றுமே ளங்குமிது
செல்வதுவும் எக்கா லமோ?

சாதிவரை யற்றகுரு நாதனே முத்திநிலை
தருவதினி எக்கா லமோ?²²

என்ற அடிகள் அவருடைய சாதி சமய வேறுபாடற்ற நோக்கினை வெளிப்படுத்துகின்றன.

சாகிபு அவர்கள் இந்து மதக் கோட்பாடுகளை நன்குணர்ந்தவர்.

மன்றுள்நின் றாடுமெய்த் தவராஜ சிங்கமே²³

தெஷிணா மூர்த்தமே²⁴

அளகேசனே துளவ மணிமார்பனே²⁵

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கு முதல்வனே²⁶

21. மஸ்தான் பாடல் குறையிரங்கியுரைத்தல் 7

22. மஸ்தான் பாடல் முகியி. சதக. 89

23. மஸ்தான் பாடல் அகத். சதக. 4:7

24. மஸ்தான் பாடல் அகத். சதக. 7:4

25. மஸ்தான் பாடல், அகத். சதகம் 9:7

26. மஸ்தான் பாடல், அகத். சதகம் 7:4

என்ற இந்து மதக் கடவுளர்களைக் குறிக்கும் சொற்றொடரால் அவர் குணங்குடி அகத்தீசனைப் பாடிப் பரவியிருக்கக் காண்கிறோம்.

இந்துக் கடவுளர்களையும் அவர் பாடிப் பரவியுள்ளார். மனோன்மணிக் கண்ணி, நந்தீஸ்வரக் கண்ணி என்பன இந்துக் கடவுளரை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடிய பாடல்களாம். இவற்றைப் பாடுவதற்கு அவர் 'உமையாள் பாதம் முன்னிற்க' என வேண்டுகிறார்.

ஆதி அந்தம் கடந்த உமை யாள்தன் பாதம்
அகண்டபரி பூரணமாம் ஐயர் பாதம்

சோதி அந்தம் கடந்தகண பதியின் பாதம்
தொழுதிறைஞ்சிக் கரங்குவித்துப் போற்றி செய்து

ஆதி அந்தம் கடந்தநந்தி பாதம் என்றும்
வாலைமனோன் மணியம்மை பாதம் என்றும்

ஓதி அந்தங் கடந்தண்டம் இரண்டதாக
ஒன்றும் அறி யாவறிஞன் உரைசெய் தானே^{25A}

என்பது அவர் பாடல், நந்தீஸ்வரக் கண்ணி பாட அவர் உமையாள், சிவபொருமான், கணபதி, நந்தீஸ்வரர் ஆகியோரை வணங்குவதைக் காண்கிறோம். மஸ்தான் காசிபு சமய ஒருமைப் பாட்டாளராக விளங்கினார் என்பது இவற்றால் புலனாகும்.

பேச்சு வழக்குச் சொல்லாட்சி: மஸ்தான் சாகிபின் பாடல் கள் பேச்சுப் போக்கில் சொல்வதுபோல அமைந்திருப்பதால் அவற்றில் பேச்சு வழக்குச் சொற்களும் வட்டார வழக்குச் சொற்களும் பல இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

(i) அடியேனும் உமை நம்பினேன் சலுதி வந்தாளுதற்கே^{26A} இங்கு விரைந்து என்பதற்குச் சலுதி (ஜல்தி) என்ற சொல்லை ஆண்டுள்ளார்.

(ii) புன்மை குடிகொண்ட கெசபோக்கிலிகள்²⁷: மிகவும் குறும்பு செய்பவர்கள் கெசபோக்கிலிகள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளனர்.

25A. மஸ்தான் பாடல், மனோன்மணிக்கண்ணியின் இறுதியில் உள்ள பாடல்

26A. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம் 18:6

27. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம் 53:4

(iii) சண்டை நின்றிடுவதும் மண்டை பிண்டுடைவதும்

சள் என்பது எக்காலமோ?²⁸

- மண்டை பிளந்து உடைவது பிண்டுடைவது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சாரமற்றது என்பதைக் குறிக்கச் 'சள்' என்ற சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது.

(iv) உடலும் லொட லொட்டை²⁹ லொட லொட்டை என்பதற்கு உள்ளீடற்றது - உறுதியற்றது என்பது பொருளாம்.

(v) கொட்டமெல்லாம் விட்டுக் குணங்குடி கொள்ளார்³⁰ இறுமாப்பு என்பதற்குக் கொட்டம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

(vi) ஏமசாமம் என்றிலாது தேம்பித் தேம்பி எறிமூச்செறிந்து அழுவனோ?³¹ - நள்ளிரவு என்பது பேச்சு வழக்கில் ஏமசாமம் எனப்படுகிறது.

(vii) குணங்குடிக்கு வாரவரை³² - வருகின்றவரை என்பது 'வாரவரை' எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(viii) துட்டத் துடுக்கெனும் காமாட்டி ஆட்களும்³³ : காமாட்டி என்ற சொல் மூடனைக் குறிக்கிறது.

(ix) டம்ப ஜம்ப நடை உள்ள நீர்³⁴

(x) வேடிக்கையும் பகட்டும் பிலுக்கும் சொகுசும் விட்டொழிவது எக்காலமோ?³⁵ - டம்ப ஜம்பம், பகட்டு, பிலுக்கு என்பன பேச்சு வழக்குச் சொற்கள்.

(xi) பேச்சு வழக்கிலிருக்கின்ற இரட்டைக் கிளவி தொடர்கள் பல இடங்களில் ஆளப்பட்டுள்ளன.

மடமட என வடிநடனம் உள்ள நீர்³⁶

28. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம் 82:4

29. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம். 85:3

30. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம் கொச்சகக் கலிப்பா 2:3

31. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம். 80:2

32. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம் கொச்சகக் கலிப்பா 3:3

33. மஸ்தான் பாடல், முகமது நயி. சுகானு 20

34. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம் 59:7

35. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதகம் 82:1

36. மஸ்தான் பாடல், 26:7

30 ❖ இசுலாம் இலக்கியச் சாரல்

கத கத என எரியும் பணத்தீ³⁷

சதசத என்று அழுகும் தூர்க்கந்தச் சாக்கடை³⁸

களகள என்று ஆனந்த பாஷ்யம்³⁹

குமுகுமு என அதிரசத் தேனொழுகு கனி⁴⁰

நச்சு நச்சு என்று எனை அரற்றுறான்⁴¹

வங்கு வங்கு என்று ரீங்காரமுடனே⁴²

(xii) பயன்படாதவர்களைக் குறிக்க வெங்கப்பயல் என்றும், மனதுலேயே வெந்து குமைபவனைப் புழுக்கப்பயல் என்றும் கூறுகிறார்.

(xiii) மானம் அழியின் உயிர் மயிர்தான்⁴⁵ - இது மறை பொருளற்ற வெளிப்படைக் கூற்றாக அமைகிறது.

மஸ்தான் சாகிபும் தாயுமானவரும்: மஸ்தான் சாகிபு தனக்கு முன் இந்நாட்டில் தோன்றிய மெய்ஞ்ஞானியரின் மொழியையும் பொருளையும் எடுத்தாண்டிருக்கிறார். குறிப்பாக சாகிபு அவர்கள் தாயுமானவரிடம் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டவர் என்று தெரிகிறது. அவருடைய நடையையும் கருத்தையும் பெருமளவில் பின்பற்றியுள்ளார். சில அடிகளைத் தனித்துக் கொடுத்தால் இது தாயுமானவர் பாடலா அல்லது மஸ்தான் சாகிபு பாடலா என்று பிரித்துச் சொல்லமுடியாத அளவு அவை ஒன்றிணைந்து இருப்பதைக் காண முடியும். சான்றுகளாக ஒரு சில கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

(i) தாயு : ஆழாழி கரையின்றி நிற்கவிலை யோகொடிய⁴⁶
ஆலம் அமு தாகவிலையோ?

மஸ் : ஆழாழி தானும் அணைகடவாது ஆணை தனிற்
தாழ விலையோ என்றாயே நிராமயமே⁴⁷

37. மஸ்தான் பாடல், 37:3

38. மஸ்தான் பாடல், முகியி. சதக. 37:5

39. மஸ்தான் பாடல், அகத். சதக. 16:4

40. மஸ்தான் பாடல், முகமது நபி, சுகானு 5 8

41. மஸ்தான் பாடல், அகத்.சதக. 3:4

42. மஸ்தான் பாடல், அகத்.சதக. 85:1

43. மஸ்தான் பாடல், கீர்த்தனை 3:1

44. மஸ்தான் பாடல், 17:3

45. மஸ்தான் பாடல், மனோன்மணிக்கண்ணி 67

46. தாயு, பாடல், பரிபூரணானந்தம் 9:1

47. மஸ்தான் பாடல், நிராமயக்கண்ணி 40

- (ii) தாயு : சொல்லால் முழுக்கிலோ சுகமில்லை மௌனியாய்ச்
சும்மா இருக்க அருளாய்⁴⁸
மஸ் : சொல்லுமெய்ஞ் ஞானச் சுகக்கடலை உண்டுயான்
சும்மா இருக்க அருள்வாய்⁴⁹
- (iii) தாயு : அங்கிங் கெனாதபடி எங்கும் ப்ரகாசமாய்
ஆனந்த பூர்த்தியாகி⁵⁰
மஸ் : அங்கிங் கெனவொண்ணா அகண்டபரி பூரணமாய்
எங்கும் நிறைந்த இறையே நிராமயமே⁵¹
- (iv) தாயு : பார்க்குமிடம் எங்கும் ஒரு நீக்கமற நிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே⁵²
மஸ் : பார்க்குமிடம் எல்லாம் பரிபூரணமாக
ஏர்க்கையுடன் நின்ற இயல்பே நிராமயமே⁵³
- (v) தாயு : கல்லேனும் ஐயவொரு காலத்தில் உருகுமென்
கல்நெஞ்சம் உருகவில்லை⁵⁴
மஸ் : கல்லும் உருகுமொரு காலத்தில் என்னிதயம்
அல்லல் இறுவதில்லை ஐயா நிராமயமே⁵⁵
- (vi) தாயு : எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணியெண்ணி
ஏழை நெஞ்சம்
புண்ணாகச் செய்ததுனிப் போதும் பராபரமே⁵⁶
மஸ் : எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி இடைந்து
மனம்
புண்ணாவ தற்கோ புகுந்தேன் நிராமயமே⁵⁷
- (vii) தாயு : தூங்காமல் தூங்கிச்சுகப்பெருமாள் நின் நிறைவில்
நீங்காமல் நிற்கும் நிலைபெறவுங் காண்பேனோ⁵⁸

48. தாயு, பாடல், சுகவாரி 3:4

49. மஸ்தான் பாடல், குருவண, இரக்கத்தினானந்தம் 5

50. தாயு, பாடல், திருவருள் விலாசம், பரசிவ வண. 1

51. மஸ்தா, பாடல், திராமயக் கண்ணி 17

52. தாயு, பாடல், பரிபூரணா, ஒவ்வொரு பாடலிலும் இறுதி அடி

53. மஸ்தா, பாடல், திராமயக் கண்ணி 14

54. தாயுமா, பாடல், சுகவாரி 3:1

55. மஸ்தா, பாடல், திராமயக் கண்ணி 14

56. தாயுமா, பாடல், சுகவாரி 3:1

57. மஸ்தா, பாடல், திராமயக் கண்ணி 53

58. தாயுமா, பாடல், காண்பேனோ கண்ணி 10

மஸ் : தூங்காமல் தூங்கித் தொழுது தொழு துன்னருளைக்
காண்க எனக்கருள்செய் கண்ணே றகுமானே⁵⁹

(viii) தாயு : தாயிருந்தும் பிள்ளை தளர்ந்தாற்போல
எவ்விடத்தும்
நீயிருந்தும் நான் தளர்ந்து நின்றேன் பராபரமே⁶⁰

மஸ் : தாயிருக்கப்பிள்ளை தளரா. நேரோ நிராமயமே⁶¹

(ix) தாயு : ஆரிருந்தென் ஆர்போய்என் ஆரமுதாம் நின்
னருளின்
சீரிருந்தால் உய்வேன் சிவமே பராபரமே⁶²

மஸ் : ஆரிருந்தென் ஆர்போய் என் ஆவிக்கு உறு
துணையாக
பேறுபெறச் செய்தாற் பிழைப்பேன் நிராமயமே⁶³

(x) தாயு : அண்டபகி ரண்டம் அறியாத நின்வடிவைக்
கண்டவரைக் கண்டால் கதியாம் பராபரமே⁶⁴

மஸ் : அண்டபகி ரண்டம் அகண்டபரி பூரணமாய்க்
கொண்டநின்னை யாரறிந்து கொண்டார்
நிராமயமே⁶⁵

(xi) தாயு : எத்தனை விதங்கள்தான் கற்கினும் கேட்கினும் என்
இதயமும் ஒடுங்கவில்லை⁶⁶

மஸ் : எத்தனை விதங்கள்தான் கற்கினும் கேட்கினும்
என் மனம் இணங்கு திலையே⁶⁷

(xii) பேரிருள் நிறைந்த ஆணவம் என்னும் பெருங்காட்டை
முற்றிலுமாகக் களைந்து வெளியாக்கி, அகங்காரம் என்னும்
கல்லை முற்றும் பிளந்து, மனமெனும் நிலத்தைத் துப்புரவு
செய்து திருத்தி, அதில் மோன விதையைப் பதித்து, அன்பு நீர்
நன்றாகப் பாய்ச்சி, மோன விதை முளைத்துச் செவ்வையாகப்
பயிராகுமட்டும் மாயை என்னும் வலிய பறவைகள் சிறிதும்

59. மஸ்தா. பாடல், றகுமான் கண்ணி 36

60. தாயுமா. பாடல், பராபரக் கண்ணி 349

61. மஸ்தா. பாடல், பராபரக்கண்ணி 64

62. தாயுமா. பாடல், பராபரக்கண்ணி 120

63. மஸ்தா. பாடல், நிராமயக் கண்ணி 29

64. தாயுமா. பாடல், பராபரக் கண்ணி 323

65. மஸ்தா. பாடல், நிராமயக் கண்ணி 112

66. தாயுமா. பாடல், ஆனந்தமான வாரம். 9

67. மஸ்தா. பாடல், குருவண. தன்னிலையினானந்தம் 9

அணுகாத வண்ணம் நன்கு காத்து, அதனால் விளைகின்ற
போகமாம் உணவைப் புசித்து இறையன்பர் வாழ்கின்றனர் என்ற
கருத்தை,

காராரும் ஆணவக் காட்டைக் களைந்தறக்
கண்டகங் காரமென்னுங்

கல்லைப் பிளந்துநெஞ் சகமான பூமிவெளி
காணத் திருத்தி மேன்மேல்

பாராதி யறியாத மோனமாம் வித்தைப்
பதித்தன்பு நீராகவே

பாய்ச்சியது பயிராகு மட்டும்மா மாயைவன்
பறவையணு காதவண்ணம்

நேராக நின்றுவிளை போகம் புசித்துய்ந்த
நின்னன்பர் கூட்டமெய்த

நினைவின் படிக்குநீ முன்னின்று காப்பதே
நின்னருட் பாரமென்றும்

ஆராரும் அறியாத சூதான வெளியில் வெளி
யாகின்ற தூரியமயமே

அண்டபகி ரண்டமும் அடங்கவொரு நிறைவாகி
ஆனந்த மானபரமே⁶⁸

என்ற தாயுமானவர் பாடலில் அறியலாம். இந்த உரு
வகங்களின் விரிவே மஸ்தான் சாகிபு அவர்களின் மகமூது
நபியாண்டவரைச் சுகானுபவமுறத் துதித்தல் என்ற
பகுதியாம்.

மஸ்தான் சாகிபும் திருவள்ளுவரும்: மஸ்தான் சாகிபு
பிறவியைக்கடலாகக் கொண்டு அதைக்கடக்கும் பெருங்கலமாக
இறைவனைக் காணுகிறார்.

மட்டறு பவக்கடல் தொலைக்குமொரு கவிழா
மரக்கலமும் நீயல் லவோ?⁶⁹

68. தாயுமா. பாடல், ஆனந்தமான பரம் 6

69. மஸ்தா. பாடல், குருவண. வலிமைமினானந்தம் 2

70. திருக்குறள் 10

என்ற மஸ்தான் சாகிபின் பாடல் அடி நமக்கு

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்⁷⁰

என்ற அருமைத் திருக்குறளை நினைவூட்டுகின்றது.

நிற்கும் பொழுது ஆடை நெகிழ்ந்தால் உபசாரம்
கைக்குஞ் சொல்வதுண்டோ கண்ணே பராபரமே⁷¹

என்ற மஸ்தான் சாகிபின் கண்ணியில்

உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல ஆங்கே
இடுக்கண் களைவதாம் நப்பு⁷²

என்ற திருக்குறள் கருத்து அடங்கியிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

நேற்று இருந்தவன் ஒருவன் இன்று இல்லாமல் இறந்து
போனான் என்று சொல்லப்படும் நிலையாமை உடையது
இவ்வுலகம் என்பதனை,

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்து இவ் வுலகு⁷³

என்று திருக்குறள் விளக்குகின்றது. இதனையே,

இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக்கி ருப்பாரென்(று)
எண்ணவோ திடமில்லையே⁷⁴

என்று தாயுமானவரும்,

இன்றுளோர் நாளை இருப்பதுவும் பொய்யெனவே
மன்றுளோர் சொல்லும் வகையறிவது எக்காலம்⁷⁵

என்று பத்திரகிரியாரும் கூறிப் போந்தனர். மஸ்தான் சாகிபு இதே
கருத்தை,

‘இன்றுள்ளார் நாளைக் கிருப்பது பொய் என்பதையான்
கண்டு கொண்டேன் ஐயா என் கண்ணே நகுமானே⁷⁶

என்று குறிப்பிடக் காண்கிறோம்.

71. மஸ்தா. பாடல் கண்மணி மால்க் கண்ணி 89

72. திருக்குறள் 788

73. திருக்குறள் 336

74. தாயுமா. பாடல் சச்சிதானந்த சிவம் 5

75. பத்திரகிரியர் மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் 35

76. மஸ்தா. பாடல் நகுமான் கண்ணி 37

77. திருவள்ளுவ மாலை

மஸ்தான் சாகிபும் இடைக்காடரும்:

கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்⁷⁷

திருக்குறளின் பெருமை கூற வந்த இடைக்காடனார் கூற்று இது. சிறிய வடிவினுள் பெரிய பொருளை அடக்கிக் காட்டுவதற்குக் கடுகைத் துளைத்து ஏழு கடலைப் புகுத்தும் செயலை ஒப்பாக்கிக் காட்டினார். 'கடுகைத் துளைத்துக் கடலைப் புகுத்துகின்ற தன்மையைப் பிற புலவர்களும் தம்பாக்களில் எடுத்தாளக் காண்கிறோம்.

கைக்கெளிய பந்தா எடுத்து விளையாடுவீர்
கனகவட்டத்தை யெல்லாம்

கடுகிடை இருத்தியே அஷ்டகுல வெற்பையும்
காட்டுவீர் மேலும் மேலும்

மிக்கசித் திகளெலாம் வல்லநீர் அடிமைமுன்
விளங்கவரு சித்திஇலிரோ?⁷⁸

சித்தர் கணத்தின் பெருமையைத் தாயுமானவர் இவ்வாறு பாடுகின்றார். கடுகினுள்ளே எட்டு மலைகளை நிறுத்திக் காட்டுகின்ற செயலை அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மஸ்தான் சாகிபும் இறைவனின் ஆற்றலைக் குறிப்பிடுகையில்

அண்டகோ டிகளுமோர் பந்தெனக் கைக்குள்
அடக்கிவிளை யாடவல்லீர்

கண்டித்த கடுகில்எழு கடலைப் புகட்டிக்
கலக்கிவிளை யாடவல்லீர்

கருதரிய சித்தெல்லாம் வல்லநீர் அடிமையென்
கண்முன்வரு சித்தில்லையோ?⁷⁹

எனப் பாடுகின்றார். இடைக்காடர் ஒரு முழுக் கடுகைத் துளைத்து அதில் ஏழு கடலைப் புகுத்துவதைக் கூறினார். மஸ்தான் சாகிபோ, கடுகைத் துண்டிக்கக் கிடைக்கும் ஒரு சிறு துண்டினுள் எழுகடலைப் புகுத்தியதோடு மட்டுமின்றி

78. தாயுமா. பாடல் சித்தர் கணம். 3:4

79. மஸ்தான். பாடல் குருவண. விளையாட்டினானந்தம்.

அவுற்றைக் கலக்கி விளையாடுகின்ற செயலையும் கூறி அருமையை விரிவு செய்துள்ளார்.

மஸ்தான் சாகிபும் ஓளவையாரும்: அறம் முதலாய நற்செயல்களைச் செய்யாமல், தேடிய பணத்தைப் புதைத்து வைப்பதில் யாது பயன்? உடல் அழியக் கூடியது, இறந்தபிறகு அப்பணத்தைத் துய்க்க வழியேது? ஆதலின் உயிருடன் இருக்கும் போதே அதை நல்வழியிற் செலவு செய்து, இறந்த பிறகும் நிலைத்திருக்கக்கூடிய புகழை ஈட்டிக் கொள்ளவேண்டும்.

பாடுபட்டுத் தேடிப் பணத்தைப் புதைத்து வைத்துக் கேடுகெட்ட மானிடரே! கேளுங்கள் - கூடுவிட்டிங்கு ஆவிதான் போயினபின்பு யாரே அனுபவிப்பார் பாவிகள் அந்தப் பணம்.⁸⁰

ஓளவையாரின் இந் நல்வழிப் பாடலை அனைவரும் அறிவோம். இதே கருத்தினை மஸ்தான் சாகிபும்,

ஓடியலைந்தும் இவ் வையகம் முற்றும் உழன்றுழன்றும் தேடியெடுத்த திரவியம் யாவையும் செத்த பின்பு நாடியெடுப்பதும் உண்டோ? மறந்து நடக்கும் நெஞ்சமே வாடியிறந்து அறஞ் செய்வாய் குணங்குடி வாய்த்திடுமே⁸¹

என்ற பாடலில் கூறிடக் காண்கிறோம்.

மஸ்தான் சாகிபும் பட்டினத்தாரும்: ஊர், உறவு, பொருள் நிலையானவையல்ல; இறைவன் அருளே நிலையானது என்ற கருத்தை ஒரே பாங்கில் பட்டினத்தடிகளும் மஸ்தான் சாகிபும் கூறியிருப்பதைப் பின்னுள்ள பாக்களால் அறியலாம்.

பட்டி: ஊருஞ் சதமல்ல உற்றார் சதமல்ல உற்றுப்பெற்ற பேருஞ் சதமல்ல பெண்டர் சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ் சீருஞ் சதமல்ல செல்வஞ் சதமல்ல தேசத்திலே யாருஞ் சதமல்ல நின்தாள் சதம் கச்சி ஏகம்பனே?⁸²

மஸ் : உற்றாரிருந்தென்ன பெற்றாரிருந்தென்ன உனக்குதவி சற்றாயினும் இல்லை சொன்னேன் சொன்னேன்

80. ஓளவையார், நல்வழி 22

81. மஸ்தா. பாடல், தவமேபெற வேண்டுமெனல் 1

82. பட்டி. பாடல், திருவேகம்ப மாலை 13

சத்தியமாய்

செத்தாலும் வைத்தடி வாங்காமல்நிற்கிற செயல்

பெறலாம்

கற்றார் குணங்குடி கொண்டுவாய் மனக் கண்மணியே⁸³

இவ்வாறாக இந் நாட்டில் தொன்று தொட்டு வந்த சான்றாண்மையாளர்களின் கருத்தை ஏற்று மஸ்தான் சாகிபு பாடியிருப்பதை மேலுள்ள சில சான்றுகளால் அறிகிறோம்.

மஸ்தான் சாகிபு அவர்கள் இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன் வாழ்ந்தவர். அவருடைய முழுமையான முறையான வரலாறு கிடைக்கவில்லை என்பது வருந்துதற்குரியது. வரலாற்றுக் குறிப்புகளைத் தமிழ்நாட்டினர் வகைப்படுத்தி முறைப்படுத்திச் சேகரிப்பதில் அக்கறை கொள்வதில்லை என்பதற்கு இதுவே ஒரு சான்றாக அமைகிறது. இருநூறு ஆண்டுகட்கு முன் இருந்தவர்க்கே வரலாறு காண முடியவில்லையெனில் ஈராயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்தவர்க்கு வரலாறு கிட்டாததில் வியப்பில்லை. சென்னையில் மஸ்தான் சாகிபு தங்கியிருந்த தோட்டம் இன்றும் காணப்படுகிறது; தொண்டியில் அவர் தங்கியிருந்த வாழைத் தோப்பிடமும் இன்றும் உள்ளது. இவ்வளவு அண்மைக்காலத்தில் வாழ்ந்தவரைப் பற்றிய முழு வரலாறு கிடைக்காதது பெருங்குறையே. அவருடைய உடல் தோற்றம், உணவுப் பழக்க வழக்கங்கள், அவருடைய குருமார், மாணாக்கர், அவராற்றிய தொண்டுகள், அருஞ்செயல்கள், அவர் முக்தியடைந்த நிலை ஆகிய முழுச் செய்திகள் - முறையான செய்திகள் கிடைக்க வேண்டும். அவரோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தவர்களின் வழியினர் நாட்டின் பல்வேறு இடங்களில் இன்றும் வாழ்ந்து வரக்கூடும். அவர்களை யெல்லாம் கண்டு, அவர்கள் தரும் செய்திகளைச் சேகரித்து முடிந்த அளவில் விரிவான வரலாறு காண இலக்கிய ஆர்வலர்கள் முன் வரவேண்டும்..

4. உமறு தரும் சீராவில் தமிழ்ப் பண்பாடுகள்

கவிஞர்கள் உலகின் பொதுச் சொத்து; அவர்தம் படைப்பு களும் அங்ஙனமே! எந்தக் கவிஞனையும் எவரும் "இவன் எம் நாட்டிற்கு மட்டுமே சொந்தம்" என உரிமை கொண்டாட முடியாது. அங்ஙனம் கொண்டாலும் அக் கவிஞன் அவர்களுடைய கட்டிலிருந்து அவர்கள் அறியாமலேயே விடுபட்டு உலகத்திற்கே உரிமையுடையவனாகிவிடுகின்றான். காரணம் அவனுடைய படைப்புகள் தனிப்பட்ட ஒருவனுடைய அல்லது ஒரு சாராருடைய உணர்ச்சிகளை, நன்மை தீமைகளை, சாதாரண நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் பிரதிபலிப்பவனாய் இல்லாமல் அவற்றில் உலக மகிழ்ச்சி, உலக நன்மை, உலக ஒருமைப்பாடு முதலியன இழையோடிக் கிடப்பதோடு, அல்லலுறும் மனித உள்ளங்களை அவை எங்கிருந்தாலும் ஆற்றுவித்து மகிழ்ச்சியையும் தெம்பையும் நல்குவதாலேயாம். அதனாற்றான் வான்புகழ் வள்ளுவரும், சிலம்பு தந்த இளங்கோவும், கவியரசர் கம்பரும், வால்மீகியும், தாகூரும், ஷேக்ஸ்பியரும் உலகிற்கே உரியவராகின்றனர். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்பதை உள்ளக் கிடக்கையாகக் கொண்டவர்கள் உலகுக்குக் கேளிராகத் தானே இருக்கமுடியும்!

கவிஞரின் உரிமைகள்

உலகம் போற்றும் உயர் கவிஞர்கள் தம் படைப்புக்களை எதையும் எடுத்தாள்வர். உயரிய வாழ்க்கைத் தத்துவங்களும், இறையுணர்வும், இயற்கை வளங்களும் அவர்களின் கவிதைப் பொருளாயிருக்கலாம். அன்றிக் கயிறு புனைவோன் கைக்கொள் நாரும், காட்டில் ஓடும் நரியின் ஓட்டமும் கூடப் பாடுபொருள் கலாம். அன்றிப் பிறநாட்டு - பிறமொழிக்கதையாயுமிருக்கலாம். அவர்கள் பாடுவது தம் நாட்டுக் கதையாயுமிருக்கலாம்; எந்நிகழ்ச்சி கொண்டு எந்நாட்டைப் பற்றிப் பாடினாலும் அவர்களுடைய படைப்புகளைக் கூர்ந்து நோக்கும்போது

அவற்றில் மூல நிகழ்ச்சிகளின் கருவும் நோக்கமும் ஒருங்கு இருந்தாலும் படைக்கும் கவிஞனின் நாடு, மொழி, சமுதாயப் பண்பாட்டுச்சிறப்புக்கூறுகள் இழையோடாமலிராது என்பதை உணர முடியும். அவ்வாறு பாடுவதில் தவறுமில்லை; தவறு காணவும் கூடாது. தமிழ் நாட்டுச் சந்தனம் வேற்று நாட்டாரின் மார்பில் பூசப்பட்டாலும் தன் மணத்தைத் தருவதன்றி வேற்று நாட்டான் என்பதற்காக மாற்று மணம் தருவதில்லையே!

உமறுப்புலவர் உள்ளம்

மேலே கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு அரபு நாட்டு நிகழ்ச்சியாகிய நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றினைத் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த உமறுப்புலவர் சீறாப்புராணமாகப் பாடியதில் எந்த அளவு தமிழ் நாட்டுச் சூழலும் பண்பாடும் இழையோடியிருக்கின்றன என்பதை ஈண்டுச்சிறிது காண்போம். உண்மை வரலாறு என்பதால் நாயகத்தின் வரலாற்றில் ஆசிரியர் எவ்வித மாற்றமும் செய்யவில்லை; செய்யவும் கூடாது.

அவையடக்கப் பண்பு

கல்வி கேள்விகளிலும் செல்வத்திலும் நம் முன்னோர் உயர்ந்தேயிருந்தபோதிலும் அவர்கள் அடக்கத்தை அணிகலனாகக் கொண்டு ஆன்றவிந்தடங்கிய சான்றோராய் விளங்கியிருந்தமையே நாம் காணமுடிகிறது. அதனால்தான் போலும் வரலாறு காணமுடியாப் புகழ் வாய்ந்தபோது அவ்வரலாற்றுப் பின்னணிகளில் - கருப்பொருள்களில் - நிகழ்ச்சி அமைப்புகளில் - செயல் விளக்கங்களில் தமிழ்ப் பண்பாடுகளையும் இணைத்துச் சொல்வதில் அவர்கள் தவறவில்லை.

பண்டைத் தமிழர் தமக்கென ஒரு வரலாறு காணாமலேயே சென்றுவிட்டனர். அடக்கமுடைமைக்கு ஓர் அதிகாரமே வகுத்து விட்டார் வள்ளுவரும். இவ்வடக்கத்தின் காரணமாகவே 'உம்' எனும் முன்னே ஓராயிரம் கவிபாடுந் திறமை கொண்டிருந்த புலவர் பெருமக்கள் அவையடக்கமாகத் தங்களைக் 'கடலினை நக்கப் புகுந்ததொரு பூனை போல' என்று சொல்லிச் செல்லக் காண்கிறோம். உமறுப்புலவரும், செந்தமிழ்ப் புலவர்முன் சீறாப்புராணத்தை அவர் விளம்புவது, "திக்கனைத்தும் வென்ற செங்கோலரசன்முன் கூலி வேலை செய்தும் பிழைக்க முடியாத ஒருவன் சமமாக அமர்வது போலும்" என்றும், 'பெரும்புயலின் எதுரே சிற்றெறும்பொன்று பெருமூச்சு விடுவது போலும்'

என்றும், "இடி இடித்திடும் ஆரவாரத்தினுக்கு எதிர் ஓர் நொடி நொடிப்பது போலும்" என்றும் அவையடக்கம்¹ கூறுதல் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் வெளிப்பாடேயாம்!

பாலை நிலத்தில் பைந்தமிழ் நாடு

நபிகள் நாதரின் வரலாற்றினைக் கூறுகின்ற உமறுப்புலவர் நாட்டுப்படலமாகப் பாடவேண்டியது அரபு நாட்டுப்படலமே. அவர் பாடியதும் அதைத்தான்! ஆயினும் அங்கு நாம் முத்தமிழ் நாட்டையே முழுமையாகக் காண்கிறோம். மிகக் கொடிய வறண்ட பாலை நிலமான அரபு நாட்டில் எழில் கொஞ்சம் தமிழ்நாட்டு வளத்தைக் கண்டு மகிழ்கிறோம். இறைதூதர் தோன்றிய இடத்தைப் பாலையாகப் படைத்துக் காட்டக் கவிஞருக்கு மனமில்லை போலும்! உமறுவின் கவி வளத்தால், பாலையே படிவமாய் அமைந்த அரேபியாவில், தமிழகத்தின் நானில வளங்களும் நன்கு படிந்து விடுகின்றன! அவர் பாடுகிறார்; "அரபு நாட்டு மலைகளில் மிகுதியான மழை பொழிந்து நீர் பெருக்கெடுக்கிறது. அம் மழையில் நனைந்தமையால் யானை, மான், புலி, அணில், உடும்பு, குரங்கு, தேவாங்கு. கரடி, செந்நாய் முதலிய விலங்கினங்கள் குளிரால் நடுங்குகின்றன; நீர்ப்பெருக்கு குறிஞ்சி நிலத்திலுள்ள வேங்கை, சண்பகம், நெல்லி, அசோகு, ஆசினி, குங்குமம், நாரத்தை மரங்களை வேரோடு சாய்த்துத் தள்ளுகிறது; மலைவாழ் குறவர்களின் குடிசைகளையும் தினையையும் வாரிச் சுருட்டி உருட்டுகிறது. மலையரசனைத் தழுவி அவன் செல்வங்களைச் சுருட்டிக் கொண்டு நழுவுகின்ற விலைமகள் போல மலையிடத்துள்ள சந்தனம், முத்து, தந்தம் முதலிய உயர்ந்த பொருள்களை வாரிக் கொண்டு அருவியாக இழிகிறது. குறிஞ்சி நிலத்தைக் கடந்து செல்லும் வெள்ளம் பாலை நிலத்தில் புகுந்து வேடர்குல மங்கையரும் சிறாரும் வயிற்றிலடித்துக் கொண்டு ஓடும் வண்ணம் வெருட்டுகிறது. முல்லை நிலத்தையும் அவ்வெள்ளம் விட்டபாடில்லை. ஆயர் மகளிர் வைத்திருந்த பால், தயிர், நெய் அவை வைக்கப்பட்டிருந்த பாண்டங்கள், மகளிர் புடவைகள், ஆயர் ஊதும் புல்லாங் குழல்கள், பாய் படுக்கைகள் முதலியவற்றைக் கவர்ந்து கொண்டு ஆட்டின் கூட்டமும், கன்றுக் குட்டிகளும் சிதறியோடும்படியாகப் பாய்ந்து செல்லுகிறது. இவ் வெள்ளம் மருத நிலத்தை மட்டும் விட்டு

1. சீரா. அவையடக்கம் 1,2,3 பாடல்கள்

விடுமா? வாய்க்கால் வயல்கள், குளங் குட்டைகள், தடாகங் களெல்லாம் நீரால் நிறைகின்றன. அங்கிருக்கும் அன்னங்கள் அஞ்சிப் பறக்கின்றன. உழவரும் உழுத்தியரும் வெள்ளத்தைக் கண்டு மகிழ்கின்றனர். பாவம்! அவர்கள் பார்த்துக் கொண் டிருக்கும் பொழுதே ஏரி குளங்களை உடைத்துக் கொண்டு வெள்ளம் சேரியிலும் கொல்லைகளிலும் புகுந்து பலா மரங்களையும் ஒருங்கே சாய்க்கிறது. சேரி வாழ்நர் கள்ளுண்டு, ஒன்று கூடி, அணைகளில் நீரைத் தேக்கி, வயல்களை வெட்டி, ஏருழுது, நாற்று விட்டு, நடவு நடட்டு, பயிர் வளர்த்து, அறுவடையும் செய்கிறார்கள். அவர்கள் அறுவடை செய்து அடித்துக் குவித்த நெல்லின் தோற்றம் எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா?

“இசைந்திட நிறைத்துக் குவித்த நெற்போர்கள்
எங்ஙனும் இலங்கிய தோற்றம்
விசும்பினைத் தடவ வரைசத கோடி
வீற்றிருந் தனவெனச் சிறக்கும்”¹

வண்ணம் நெற்போர்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. இவ்வாறு மருதநிலத்தைச் செழிக்க வைக்கும் வெள்ளம் கடல்காணும் விருப்பில் நெய்தல் நிலத்திற்கும் சென்று சேர்கிறது!

அந்நாட்டில் பொருளை வெறுக்கும் நிந்தனையைத் தவிர வேறு நிந்தனையில்லை; வண்டுகளைத் தவிர மதுவருந்துதல் வேறில்லை; ஊடலை நீக்குவதற்காக மங்கையரிடம் ஆடவர் கூறும் பொய்ச் சூள் தவிர வேறு பொய்யில்லை. வனங்களி லுள்ள கனிகளை வழிப்போக்கர்கள் அடித்துச் சுவைக்கும் களவைத் தவிர வேறு களவில்லை என்பதை உமறுப்புலவர்,

“நினைக்கும்பொற் பொருளே நிந்தனை மற்றோர்
நிந்தனை சிந்தனை இலையே;
இனக்கருஞ் சுரும்பு மதுத்துளி அருந்தும்
இவையலால் மதுப்பிறி(து) இலையே;
சினக்கரி முனைக்கோட் டிளமுலைப் புலவி
திருத்தும்பொய் அலதுபொய் இலையே;
வனக்கனி கறுத்த குலைக்கள(வு) அலது
மறுத்தொரு கொலைக் கள(வு) இலையே!”²

என்று பாடிக்களிக்கிறார்.

அரபுநாட்டின் நடுநாயகமாய் விளங்கும் மக்கமா நகரத்திற் குத்தான் என்ன குறை? பல்வகைவளங்களும் மகிழ்ச்சியும் நிரம்பப் பெற்று ஒரு சுவர்க்க உலகமாகவன்றோ அது காட்சி யளிக்கிறது. உமறு காட்டுவதால், தமிழ் நாட்டு மரங்களும் விலங்குகளும் பறவைகளும் மணப் பொருள்களும் நில வளமும் கொண்ட நாட்டு வளத்தையும் நகர வளத்தையும் பாலையாகிய அரேபியாவில் நம்மால் காணமுடிகிறது.

காதற் சூழ்நிலை

தமிழிலக்கியங்களில் காதற் காட்சிகள் மலையும் மலை சார்ந்த குறிஞ்சிப் பகுதிகளிலும், இன்பந்தரும் சோலைகள், ஆறு குளங்கள் நிறைந்த முல்லை - மருத நிலப் பகுதிகளிலும் கடற் காற்று வீசும் நெய்தல் நில இனிமையிலும் முகிழ்த்துச்சிறப்பதை அறிவோம். நபிகள் நாயகத்தின்மேல் நாட்டம் செலுத்தும் கதீஜாப்பிராட்டியார்க்கு அரபுப்பாலைவனத்தில் இவ்வினிய சூழ்நிலைகள் கிடைக்க வழியில்லை என்றாலும் உமறுவின் பாடலால் அவை அவருக்குக் கிட்டி விடுகின்றன. ஊசா அவர்களின் விருந்தேற்றுக் கொண்ட நபிகள், 'நீர்ப்பூக்கள் முகையவிழ்ந்து நகை விரிக்கும் வாவிசையையும், அரியேறு பாயக் கண்ட மதகரி தன் பிடியுடன் அஞ்சியொதுங்கும் மலைகளையும், மானினத்தை வீழ்த்தி உண்ணும் வேடுவர் உறைந்த சிற்றூர்களையும், மத்தொலி மாறாத ஆய்ச்சியர் வாழ்விடங்களையும் கடந்து ஒரு சோலையில் தங்கினார். அப்போது தேவதூதர்கள் விண்ணிலிருந்து இறங்கி நபிகளுக்குக் குங்கும மலர் மலைகள் சூட்டி, ஒப்பற்ற இருக்கையில் ஒட்டகத்தின் மீது அமர்த்தி, பல்வகை வாத்திய ஒலிகளுடன் தேவமகளிரும் புடைசூழ, உலாவரச் செய்கிறார்கள். அவ்வூர்வலம் கதீஜாப்பிராட்டியின் வீதியிலும், வர அதனைக் கண்ட பிராட்டியார் தம் விழியும் மனமும் மெய்யும் மகிழ்வுறும்படியாக நபி நாதரின் அடிகளில் வீழ்ந்து இறைஞ்சி ஒன்றுகிறார்கள்.

❖

“பரித்திரள் தொடர வானவர் ஈண்டிப்
பரிமளப் பொன் அலர் தூற்றத்
தெருத்தலை புகுந்து பவனியின் உலவிச்
செழும்புகழ் முகம்மது வரவுங்
கருத்துடன் கண்ணும் களிப்புற நோக்கிக்
கவின்மலர்ப் பதம்பணிந் திறைஞ்சத்

திருத்திழை மணியிற் குருத்தெனும் கதீஜா
தெரிதரக் கனவுகண் டெழுந்தார்.”¹

ஆம்! இத்தனையும் உண்மையில் அல்ல; கதீஜாவின் கனவில் நிகழ்ந்தவையாம்! கனவுக் காட்சியை அமைத்தேனும் அரபு நாட்டில் தமிழ்நாட்டு நானிலக் காதற் சூழலை உருவாக்க வேண்டுமென உமறு எண்ணியிருப்பதை இங்கே உணர முடிகிறது.

அறன் வளர்த்தல்

உமறுப்புலவர் சீறாப்புராணத்தில் தமிழ்ச் சான்றோர் வற்புறுத்தும், 'அறஞ் செய்கைப்' பண்பாட்டினை அழகுற எடுத்தோதுவதைக் காணலாம். நாயகத்தின் தொடர்ந்த வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளில் இதனைக் கவிஞர் ஆங்காங்கே சொல்லிச் செல்கின்றார் என்றாலும் ஓரிடம் நம் உள்ளத்தைக் கவரும் வகையில் அமைந்து இன்புறுத்துகிறது. நபிகள் நாயகம் 'ஹிறா' மலையில் தங்கியிருந்தபோது வானவர் தலைவர் 'ஜிபுறயீல்' தோன்றி அவரை இறுக அணைத்து, 'இறைவனின் வேதத்தை ஒதுக' என்று சொல்லித்தந்த நிகழ்ச்சி அவருக்கு அச்சத்தைத் தந்துவிட்டது. அதனால் காய்ச்சலுற்று நடுங்கிக் கிடந்தார்கள் நபிகள் நாயகம். அப்போது அன்னை கதீஜா அருகிருந்து,

“தாங்கும் மெய்ப்பொருள், அறிவு அருள் குணம்
தயவு இரக்கம்
நீங்கி டாதுஅறம் பெருகிட வளர்க்குநன்
நெறியீர்!
ஓங்கு மாநிலத்து இடத்துறை பவர்களால்
உமக்குத்
தீங்கு உறாதென உரைத்தனர் மடந்தையர் திலதம்”²

என்று தேற்றியதாகக் கவிஞர் கூறுகிறார். இம் முத்தாய்ப்பான பாடலில் மெய்ப்பொருள், அறிவு, அருட்குணம், தயவு, இரக்கம் நீங்கிடாமல் அறம் செய்வோர் அழிவதில்லை என்று தமிழரின் அறப் பிழிவு அன்னை கதீஜாவின் வாய்ச்சொல்லாகக் காட்டப் படுகிறது.

1. சீறா. கதீஜா கனவு காண் படலம் 1, 15
2. சீறா. நபிப்பட்டம் பெற்ற படலம் 38

உவமைகளும் கற்பனைகளும்

அரேபிய நிகழ்ச்சிகளை விளக்கி நிற்கும் உவமைகளிலும் கற்பனைகளிலுங்கூட உமறுப்புலவர் தமிழ் நாட்டுக் கருப் பொருள்களைக் கையாள்வதைக் காண்கிறோம். வீரரான 'ஹலரத் அலி இப்னு அபுதாலிப்' இஸ்லாத்தில் சேர்ந்தார் என்பதை விளக்க வந்த கவிஞர் அவரைச் 'சுதந்திரப்பிலி என்னும் தோன்றல்'¹ என்றும், ஹலரத் உமறுகத்தாப் (ரலி) 'கலிமா' உரைத்து 'ஈமான்' கொள்ளவே இங்கு வந்தேன் என்று நபிகளிடம் கூறியபோது அதைக் கேட்ட நபிகளின் மகிழ்ச்சியை, 'கமல முகம் மலர்ந்தது'² என்றும் ஆசிரியர் உவமை வாயிலாக விளக்குகிறார்.

இவை போன்ற உமறுவின் கற்பனைகளும் தமிழ் நிலத்துக் கற்பனைகளாகவே காட்சி தருவதைத் 'தசைக் கட்டியைப் பெண்ணுருவமைத்த படலத்தில்' காண முடிகிறது. வள்ளல் நபியிடம் ஹபீபு அரசர் தசைக் கட்டி உருவினான தம் மகளைப் பெண்ணுருவாக ஆக்கித் தருமாறு வேண்டிக் கொண்டார். அதன்படி நபிகள் ஆக்கியருளிய அழகிய இளம்பெண்ணைக் கவிஞர் வருணிக்கும் கற்பனைதான் என்னே? 'அவளுடைய கூந்தல் மேகத்திலும் விரிந்து நஞ்சினும் கறுத்து, கறுமணலைப்போல் அடுக்கடுக்காகக் காட்சியளித்தது; பல்வண்ணமும் பற்களும் முல்லை மலரையும் இறகடிக் குருத்தையும் வரிசையாக வைத்து, முத்துக்களைப்போல் ஒளிவிடும் அவ்வரிசைகளை மாணிக்க மணிகளில் பிரித்து முறையாக அடுக்கி வைத்திருந்தது போன்றிருந்தது; மொழியோ பாலென, கனியென, பசுமடல் தேனென, கிளியென, அமுதென இருந்ததாம். முகமோ மதியமாம்; தோளோ மூங்கிலையும் கரும்பையும் மெல்லிய பஞ்சணையையும் வென்று விடுமாம்!' இவ்வாறு அவள் தோற்றம்.

“வெய்யவன் அலர்த்த விகசிதம் பொருந்தி
விரிநரைக் கமலமென் மலரிற்
செய்யவள் இருப்பது என எழில் சிறந்து”³

இருந்ததாம். 'செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகள்' என்ற தமிழ் வழக்கினைச் சீறாப்புராணத்தில் ஏற்றி விடுகிறார் உமறுப்புலவர்.

-
1. சீறா. தொழுகை வந்த வரலாற்றுப் படலம் 16
  2. சீறா. உமறுகத்தாபு ஈமான் கொண்ட படலம் 91
  3. சீறா. தசைக் கட்டியைப் பெண்ணுருவமைத்த படலம் 25

போர்க்களக் காட்சிகள்

உமறு விவரிக்கும் போர் நிகழ்ச்சிகளும் காட்சிகளும் அவை அரபு நாட்டில் நடந்தனவா அன்றித் தமிழ்நாட்டில் நடந்தனவா என்று எண்ணுமளவுக்கே அமைந்து கிடக்கின்றன. அபூஜஹில் என்பவன் தம் முப்பெரும் வீரர்களாகிய சைபத்து, ஒலீது, உத்பத்து ஆகிய மூவரும் மடிந்தார்கள் என்பதறிந்து கடுமையாகப் போரிடுகிறான். இதனைக் கவிஞர்,

“படர்ந்து கொன்றனர் சிலர்சிலர்; இழிந்து
வெம்பரியை
நடந்து கொன்றனர் சிலர் சிலர்; நடையுமற் றொழிந்து
கடந்திருந்து கொன்றனர் சிலர் சிலர்; மனங்கனன்று
கிடந்து கொன்றனர் சிலர்சிலர்; வீரர்கள் கெழுமி”¹

என்று குறிப்பிடுகிறார். இக்காட்சி கலிங்கத்துப் பரணியின்,

“எறிகடலொடு கடல் கிடைத்தபோல்
 இருபடைகளும் எதிர் கிடைக்கவே;
 மறி திரையொடு திரை மலைத்த போல்
 வரு பரியொடு பரி மலைக்கவே”²

என்னும் காட்சியினை நினைப்பூட்டுகிறதல்லவா!

மேலும் வீரன் ஒருவன் தன் மாற்றாரை அம்புகளால் தாக்கிக் கொண்டிருக்கிறான். அம்பறாத் தூணியில் அம்புகள் தீர்ந்து விட்டன; மாற்றாரோ எதுர்க்கின்றனர்; என்ன செய்வது? வீரன் அஞ்சவில்லை. மாற்றார் விட்ட அம்புகள் தன் மார்பகத்தில் நூற்றுக்கணக்கில் தைத்திருப்பதைப் பிடுங்கி வில்லில் தொடுத்துப் பகைவரை மாய்க்கிறான். இதனை உமறுப்புலவர்,

“அடுத்துப் பிற்புறத் தூணியில் கிடந்த அம்ப
னைத்தும்
தொடுத்து மள்ளரைத் துணித்து அறத் தொடுசரம்
இலவான்
மடுத்து மார்பகங் கிடந்தஅம் பனைத்தையும் வாங்கி
விடுத்து நின்றனன் சிலைகுழைந் திடவொரு வீரன்”¹

என்ற பாடலால் விளக்குகிறார். இஃது அரபு நாட்டுப் போர்க்களமெனினும்,

1. சீறா. பதுறுப் படலம் 201

2. கலிங். பரணி

“கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்”²

என்னும் வள்ளுவரின் பைந்தமிழ் நாட்டுப் போர்க்களமாக அல்லவா காட்சி தருகிறது!

மற்றொரு வீரன் தன் இரு கைகளையும் கால்களையும் இழந்தும் பூமியின் மேல்கிடந்து, “என் உடலால் உங்களை அழிப்பேன்; அதனால் என்னை ஒதுக்காமல் மீண்டும் போருக்கு வருக!” - என்று பகைவர்களை அழைக்கின்றான். இதனை உமறுப்புலவர்,

“ஆவி யோசினமோ பெரிதென அறிகிலன்
போர்த்
தாவிப் போக்கினன் கரத்தொடும் இருதுணைத்
தாளும்
பூவின்மேற் கிடந்து ஆர்ப்பொடும் வயவரைப்
புகழ்ந்து
கூவி ஓய்ந்திலன் ‘போர்வருகென’ ஒரு குரிசில்”³

என்று குறிப்பிடுகிறார். இது, கால்களும் கைகளும் அறவீழ்ந்த பின்னும் பல்லாலும் மெய்யாலும் போரிட்டுப் பலரைக் கொன்ற “கும்பகர்ணனின்” இராமாயணப் போர்க்களத்தை நினைவூட்டக் காணலாம்.

பழக்க வழக்கங்கள்

மேற் சொல்லப்பட்ட பல செய்திகளையன்றி, இன்னும் உமறு கண்ட சீறாவை ஊன்றிப் பார்ப்போமாயின் எண்ணற்ற தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கூறுகளும், பழக்க வழக்கங்களும் அதில் பொதிந்து கிடப்பதை அறிந்து கொள்ள முடியும்.

தமிழ்ப் பெண்கள் தம் உயிரினும் மேலாகக் கற்பினைப் போற்றி வருபவர்கள். இதனை உமறுப்புலவர் வியந்து பாராட்டத் தலைப்படுகிறார். எனவேதான் வயலில், காய்த்துத் தலைசாய்த்து கிடந்த செந்நெல்லின் காட்சியானது,

“ஒருமனைப் பிறந்து ஒருமனை யிடத்தினில் உறைந்து
கருவரத் தரித்து ஈன்று தன் கணவனை இகழாப்

-
1. சீரா. பதுறுப் படலம் 147
  2. குறள் 774
  3. சீரா. பதுறுப் படலம் 154

பெருவரம் புறும்பெண் கொடியெனத் தலைசாய்த்துத்”¹

தோற்றமளித்தது என்று பாடுகிறார்.

செய்ந்நன்றி மறவாச் செய்து செந்தமிழ்ப் பண்பாடும் சீறாப்புராணத்தில் போற்றப்படுகிறது. கவிஞர் அரபு நாட்டு வளத்தை குறிப்பிடும்போது மலையெனக் குவித்த நெற்போர் களும், பலவகைச் செருக்குகளும், மலை ஆறு காட்டுவளங்களும், மகிழ்ச்சியும் நிறைந்து காணப்படும் அந்த நாடு,

“மன்னவன் வகுதைத்துரை அபுல்காசீம்
வளமனைச் செருக்கும் ஒத்திருக்கும்”²

என்கின்றார். தம்மை ஆதரித்தவர் அபுல்காசீம் என்பதால் கவிஞர் செய்ந்நன்றி மறவாது அவரையும் பாடுகிறார். மேலும் வேதத்தை ஒதிப் பார்ப்பதற்காக 'உமறு' என்னும் வீரர் தெளிந்த நீரால் பரிசுத்தம் செய்து கொள்கிறார். அது எத்தன்மையான நீர் தெரியுமா? கவிஞர் அதனை,

“மன்னவன் அபுல்காசீம் தன்
மனத்தெளி வதனனின் மிக்காய் - தெளிந்த நீர்

என்பதாலும் செய்ந்நன்றி மறவாச் செந்தமிழ்ப் பண்பு போற்றப்படுவதை உணரலாம்.

ஹலரத் அபுத்தாலிபை ஊரைவிட்டே துரத்தி விடுவோம் என்று குறைஷியர்கள் முனைந்தபோது அபுத்தாலிபின் தம்பியாகிய 'அபூலஹப்',

“எனக்கு முன்னவன் தனை இடர் விளைத்திடல்
எனது
மனக்கு றைப்படல் இவை தவிர்த் திடர்...”⁴

என்று உறுமிச் சீறியெழுந்ததைப் பார்க்கிறோம். 'அபூலஹப்' பிற்கும் அவர் அண்ணனுக்கும் எவ்வளவோ கொள்கை வேறு பாடுகளிருந்தாலும் இந்த நேரத்தில் அவர் அண்ணனை விட்டுக் கொடுக்கவில்லை. இப்பண்பு, கொள்கையில் மாறுபட்டாலும்,

1 சீறா, ஷாம் நகர் புக்க படலம் 11

2. சீறா. நாட்டுப் படலம் 41

3. சீறா..உமறுகத்தாபு ஈமான் கொண்ட படலம் 72

4. சீறா. ஈமான் கொண்டவர்கள் ஹபஷா ராச்சியத்திற்குப் போந்த படலம் 33

“நெடிது நாள் வளர்த்துப் பின்னைப் போர்க்கோலம் பூண விட்டா” ராகிய இராவணனுக்காகவும் துரியோதனனுக்காகவும் சும்பகர்ணனும் - கர்ணனும் காட்டிய செய்ந்நன்றி மறவாக் கடப் பாட்டை நினைவூட்டுகிறது அல்லவா?

இது போலவே விருந்தோம்பற் பண்பாடும் சிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விருந்துண்ண வந்தவர்களையெல்லாம் முகமலர வரவேற்றார் இசுறா. பிறகு, “வந்திருந்த எல்லோரையும் இங்கு அழைத்து வந்து விட்டீர்களா” என்று கேட்டார் அவர். அதற்கு ‘அபூஜஹல்’ என்பான், “அஹமது என்ற ஒருவனல்லால் எடுத்த அருந்தவத்தின் மேலாய் யாவரும் அடுத்தோம்”¹ என்றான். அஹமது என்பவர் மட்டும் வெளியில் இருக்கிறார், அவரை விட்டு வந்துவிட்டேன் என்று அவன் கூறியதும் பார்க்கவேண்டுமே ‘இசுறா’வின் துயரத்தையும், சினத்தையும்! கவிஞர் கூறுகிறார்:

“தீமினும் கொடிய மாற்றம்
செவிமடல் துளையில் ஓடிப்
போயது சிந்தை யூடு
புகைந்திடப் புழுங்கிப் பொங்கி
வாயில்நீர் வறந்து கண்ணில்
வளர்தழல் கொழுந்து காட்டி
காய்ச்சின ஏறு போன்றான்
கவலுநூற் புலமை யோனே”²

‘ஒருவனைத் தவிர மற்றவர் வந்தோம்’ என்ற போதெழுந்த சீற்றம் இது.

“விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று”³

என்று திருக்குறள் செப்பும் பண்பாடு கவிஞர் உமறுவின் ‘இசுறா’ வாய்ச்சொல்லாகச் சீறாவில் வெளிவருவதைக் காண்கிறோம்.

தமிழ்நாட்டின் - தமிழ்ப் புலவர்களின் இலக்கிய வழக்கிலும் உலக வழக்கிலும் பயின்று வரும் பல பழக்க வழக்கங்களும் கூட சீறாப்புராணத்தில் இடம் பெற்று நிற்பதைப் பல இடங்களில் பார்க்கலாம். மிகப் பெருஞ்சிறப்புக்கோ, வலிமைக்கோ உவமை

1. சீறா. இசுறாகாண் படலம் 28
2. சீறா. 29
3. குறள் 82

சொல்லும்போது தமிழுலகில் 'மேருவை'க் குறிப்பிடுதல் உண்டு. இம்மேருவை உமறுப்புலவர் அரபு நாட்டிற்கும் கொண்டு செல்லுகிறார். போரிடுவதற்காக நபி அவர்கள் பேரிச்சம் பாளையை எடுத்து ஆயுதமாக ஹலரத் அப்துல்லாவிடம் கொடுக்க, அதன் வலிமை 'விண்ணினைப் பிளக்கும், நீண்ட மேருவைப் பிளக்கும்'¹ படியாக இருந்தது என்று கவிஞர் பாடுகிறார். அரபுநாட்டில் 'மேரு' எப்படி வந்தது? கவிஞரின் மரபுப் பழக்கத்தால்; அதுபோல நபிகளை 'வரிசை நபியே முகம் மதுவே, வானோர்க்கரசே புவிக்கரசே'² என்றும், 'ஆதிதன் தூதே பேரின்ப விளக்கே! அமரர் உலகினுக்கும் நல் அரசே'³ என்றும் கூறுவதால் தேவருலகத்தைக் கூறும் தமிழ் வழக்கம் சுட்டப்படுகிறது. 'ஒருவனே நாயன் மற்றொழிந்த தேவதம் இருமையும் பேறு இலாது இழிவு கொண்டது' என்று நபிகள் கூறுவதாகக் கவிஞர் பாடுவதால் இம்மை மறுமை கூறும் தமிழ் வழக்கமும் குறிக்கப்படுகிறது. தமிழிலக்கியங்களிலும் வழக்கிலும் பாற்கடல் அமுதம் வந்து சுவையூட்டுதல் மிகுதியும் உண்டு. அரபு நாட்டில் 'அமுதம்' இல்லாமலா போய்விடும்? நபிகளின் ஊர்வலத்தைக் காணும் பெண்களை, 'ஆரவாருதியில் தோன்றும் அமுதனார்'⁴ என்றும், கதீஜாப் பிராட்டியை 'ஆரணக் கடலுக்கு அமுதநாயகி'⁵ என்றும் உமறு கூறியுள்ளதைக் காண்கிறோம். வருகின்ற நிகழ்ச்சிகளை முன்கூட்டியே அறிந்து கொள்ளும் வகையில் மங்கையர்கள் களவு காணும் வழக்கமும் தமிழிலக்கியங்களில் உண்டு. இது நன்னிகழ்ச்சிக்கும் அஃதல்லாத நிகழ்ச்சிக்கும் பொருந்தும். அதற்குப் 'பலன் கூறுதலும்' உண்டு.

“வாரணமாயிரஞ் சூழ வலம் வந்து

நாரணநம்பி நடக்கின்றான்”⁶

என்று சூழிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடியாள் கண்ட களவினையும், தீ நிமித்தக் களவாக,

“குடையொடு கோல்வீழ”¹

- கோப்பெருந்தேவி கண்ட களவினையும் காண்கிறோம்.

1. சீரா. உகுதுப் படலம் 200

2. சீரா. உமறுகத்தாபு ஈமான் கொண்ட படலம் 90

3. சீரா. மதியை அழைப்பித்த படலம் 180

4. சீரா. மணம்புரி படலம் 62

5. சீரா. மணம்புரி படலம் 111

6. சீரா. நாச்சியார் திருமொழி, வாரணமாயிரம் 1

இப்பழக்கம் அரபு நாட்டில் உண்டோ, இல்லையோ? ஆனால் உமறு தரும் அரபு நாட்டில் நிச்சயமாக உண்டு. கதீஜாப் பிராட்டி கனவு காணுகிறார்! என்ன கனவு?

“வயிரவேர் ஊன்றிச் சேர்ந்த
மாணிக்கப் பணர்விட் டோடி
இயன்மர கதத்தின் சோதி
இளந்தளிர் குழைப்ப ஈன்று
நயனுறு நகரை மூடி
நற்கனி யுகுத்து வாசச்
செயமலர் இடை விடாது
சிரமிசை சொரிய மாதோ!”²

- இக் கனவைக் கேட்டதுமே மிக இனிமையான செயல் ஒன்று நடக்கப்போவதாக நமக்கும் தெரிகிறதல்லவா? அதன்படியே தான் அக்கனவுக்கு நற்பலனும் கூறப்படுகிறது - அதன் வழியே நபிகளுடன் கதீஜாவுக்குத் திருமணமும் நிறைவேறுகிறது!

‘திருஷ்டி கழித்தல்’ - என்பது தமிழ் நாட்டுத் தாயர் மேற் கொள்ளும் தொன்றுதொட்ட முறை. தன் குழந்தையின் சிறப்பு களை மற்றவர் பார்த்து மகிழ்வதோடு பாராட்ட வேண்டும் என்று தாய் விரும்புகிறாள். ஆனால் அதே நேரத்தில் மற்றவர்கள் தன் குழந்தையைப் பாராட்டிப் புகழ்வதால் அவர்களின் கண்பட்டு விடுமோ என்றும் அஞ்சுகிறாள்! குழந்தை மீது அவ்வளவு அக்கறை அவளைத் தவிர வேறு யாருக்கு இருக்க முடியும்? எனவே தன் குழந்தைகளுக்குத் ‘திருஷ்டி கழித்து’ விட்டால் அப்பொல்லாங்கு வராது என நம்பி அங்ஙனமே செய்கிறாள். இது தமிழ் நாட்டு மாதரிடம் மறக்க முடியாத பழக்கமாக ஆகிவிட்டதால் புலவருலகத்திலும் உயர்ந்த இடம்பிடித்து விட்டது. இதனை இலக்கியங்கள் ‘கண்ணேறு கழித்தல்’ என்று பேசுகின்றன. இப்பழக்கம் அரபு நாட்டிற்கும் சென்ற மாயந்தான் என்ன! நபிகள் நாயகம் ஷாம் நகரிலிருந்து திரும்பி மக்கமாநகர் வந்து சேருகிறார். அனைவருக்கும் ஒரே மகிழ்ச்சி. நபிகளின் பெரிய தகப்பனார் அவரை ஆரத்தமுவி மகிழ்கிறார். ஆனால் நபிகளின் பெரிய தாயார் என்ன செய்கிறார் தெரியுமா? கண்ணிறை அயினி நீரால் கண்ணெச்சில் கழுவினார்கள். பிள்ளையின்

1. சிலம்பு. வழக்குரை காதை, வரி 1
2. சீரா. மணம் பொருத்து படலம் 21

புகழ் உலகெங்கும் பரவி வருவது கண்டு, கண்ணோறு கழிப்பது இன்றியமையாதது என்பது அவருக்குத் தானே தெரியும்! அந்தத் தாய் அரபு நாட்டுத் தாய் என்றாலும் கவிஞர் தமிழ் நாட்டவர் ஆதலால் அவளும் தமிழ் நாட்டுத் தாயாகிறாள்!

அரபு நாட்டு நிகழ்ச்சியையே கூறப் புகுந்தது - அவ்வாறே கூறியது - சீறாப்புராணம் என்றாலும், அந்த உமறு கண்ட 'சீறா'வில் ஒரு செந்தமிழ் நாடும் அதன் சீர்த்திமிகு பண்பாடும் பழக்கவழக்கங்களும் பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கின்றன என்னும் பேருண்மையை இதுகாறும் கூறியுள்ள செய்திகள் வலியுறுத்தி நிற்பதை நாம் நன்குணரலாம்.

5. காசிம் புலவர் திருப்புகழ்

இறைவனையோ அல்லது அவனருள் பெற்றுச் சிறந்தாரையோ புகழ்ந்து பாடுவது 'புகழ்' என்னும் நூல் வகையதாகும். இது 'திரு' என்னும் அடைமொழி பெற்றுத் 'திருப்புகழ்' எனும் சந்தத் தமிழ் மாலையாகிய அரிய நூலை 15ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரியார் இயற்றினார். அந்நூலின் சந்தமும் அமைப்பும் அனைவரையும் கவர்ந்ததால் அதனை அனைவரும் விரும்பிப் பயில்வாராயினர். தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியப் புலவர்கள் தமிழில் உள்ள பேரிலக்கிய வகைகள் அனைத்திலும் இலக்கியங்கள் படைத்துள்ளனர். அஃதேயன்றி படைப்போர், கிஸ்ஸா, நாமா, மஸ்அலா முதலிய புதிய இலக்கிய வகைகளையும் தமிழில் தந்துள்ளனர். 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த இஸ்லாமியப் புலவரான காசிம் புலவர் அருணகிரியார் யாத்தது போன்றதொரு திருப்புகழை - நபிகள் நாயகத்தின் புகழ்பாடுவதாகப் பாடியுள்ளார். காசிம் புலவரின் ஆசிரியரான திருவடிக் கவிராயர், அவருக்கு அருணகிரியாரின் திருப்புகழைப் பாடஞ் சொல்லும்போது "இறைவனருள் புகலும் இவ்விதச் சந்தத் திருப்புகழை வேறு எவராலும் பாட முடியாது" எனக்கூற, காசிம் புலவர் தாம் அவ்விதம் பாடுவதாகக் கூறி இந்நூலை யாத்தார் என்பர். காசிம் புலவரேயன்றி வேறு சில இஸ்லாமியப் புலவர்களும் திருப்புகழ் பாடியுள்ளனர். அவையாவன:

சந்தத் திருப்புகழ் - அப்துல் காதிருப் புலவர்

முகிய்யித்தீன் ஆண்டவர் திருப்புகழ் - சையிது முஹ்ய்யத்

தீன் கவிராஜர்

நவரத்தினத் திருப்புகழ் - அசனா லெப்பை

ஆதமலைத் திருப்புகழ் - பிச்சை இபுராகீம் புலவர்

காசிம் புலவரின் திருப்புகழ், கற்போர் இதயத்தைக் களிப்பிலாழ்த்தித் தன் வயப்படுத்தும் தனிச்சிறப்புடையதாய்த் திகழ்கிறது. அதனாற்றான் காசிம் புலவரின் ஆசிரியராகிய திருவடிக் கவிராயர்,

“வடிகட்டிச் சங்கத் தமிழ்ப் புலவர் எழுவான் கடந்த
முடிகட்டழகர் திருப்புகழ் வாரி முகந்து கொண்டு
படிகட்டுலகப் பரப்பையெல்லாம் சுற்றிப் பார்த்து
விண்மேல்

கொடிகட்டித் தாவுநல் காசிம் புலவர் கொழுங்கவியே”

என இத்திருப்புகழைப் பாராட்டிப் போற்றியுள்ளார்.

சந்தங்கள்

அருணகிரியார் திருப்புகழில் 1,300 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன, அவற்றில் 1008 சந்தங்கள் உள்ளன என்பர். காசிம் புலவர் பாடியுள்ள திருப்புகழ் பாடல்கள் 141. அவற்றில், 1,2,7 ஆகிய மூன்று பாடல்களும்,

“தனன தனதன தனதன தனதன

தனன தனதன தனதன தனதன

தனன தனதன தனதன தனதன தனதான”

என்னும் ஒரே சந்தத்தில் அமைந்துள்ளன. 88, 129 ஆகிய இருபாடல்களும் ஒரே வகையான சந்தத்தில் உள்ளன. மீதிப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனிச் சந்தத்தில் அமைந்து இனிக்கின்றன. ஆதலின் இந்நூலில் 138 சந்தங்கள் பயின்று வந்துள்ளன.

திருப்புகழ் அமைப்பு:

கவிஞர், தம் பாட்டுடைத் தலைவரைப் புகழ்ந்து, தம் பாவச் செயல்களைக் கூறி, அவற்றை மன்னித்துத் தம்மை ஆட்கொள்ள மாறு வேண்டும் முறையில் ஒவ்வொரு திருப்புகழ் பாடலும் அமைந்திருக்கும். காசிம் புலவர் நபிகள் நாயகத்தின் திருப்புகழை இந்நூலில் பாடியுள்ளார். ஆதலின் இந்நூல் (i) நபிகள் நாயகத்தின் பெருமை (ii) கவிஞர் தம்முடையதாகக் கூறும் பாவச் செயல்கள் (iii) அப்பாவச் செயல்களை மன்னித்துத் தம்மை ஆட்கொண்

டருளுமாறு வேண்டுதல் என்னும் மூன்று கூறுகளைக் கொண்டதாக உள்ளது.

கவிஞர்கள் தம்முடைய சிறுமைச் செயல்களாகக் கூறுவன வெல்லாம் உலகினர் சிறுமைகளேயன்றி அவருடைய சிறுமைகளாகா. சீரியார் புகழ்பாடும் இக்கவிஞர்களும் சீரியரே! உலகினர் பாவச் செயல்களைச் செய்யக்கூடாது என்பதை வலியுறுத்த அப்பாவங்களையெல்லாம் தாமே செய்வதாகத் தம்மேலேற்றிக் கூறுவர். இஃது அப்பெரியார்களின் பணியையும் பிறர் குற்றங்களை நயத்தகு முறையில் சுட்டிக்காட்டும் நாகரிகப் போக்கினையும் எடுத்துக் காட்டுவதாயுள்ளது. "பணியுமாம் என்றும் பெருமை" என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கன்றோ?

நபிகள் நாயகம்

உருவம்

பெருமானார் புகழ் பாடும் நூலாதலால் பெருமானாருடைய பல்வேறு சிறப்பியல்புகளை இந்நூலுள் நன்கு காண முடிகிறது. பெருமானாரின் திருமேனியழகைக் கவிஞர் பெருமை பொங்கக் கூறிக் களிக்கிறார். கவிஞர் வாக்கிலேயே பெருமானாரைக் கீழே ஒவியப்படுத்தி வரைகிறேன். பெருமானார்,

"சூரியனும் ஒளி மழுங்கும்படியான உருவிலக்கணம் அமைந்தவர்(75); (அடைப்புக் குறிக்குள் இருப்பது திருப்புகழ் பாடல் எண் ஆகும்)

குளிர்ந்த நிலவு போன்ற முகமும், புன்முறுவல் கொண்டுள்ள சிவந்த கனி வாயும், மென்மையிலும் அழகிலும் தாமரையை வென்றதான சிவந்த கைகளும், சூரியன் போன்று ஒளிவீசும் நெற்றியும், கிளி மழலை-குயிற்பாடல்-யாழிசை ஆகியவற்றைச் சிறப்பிழக்கச் செய்யும் இனிய பேச்சும், அரம்பையரும் மயக்கம் கொள்ளும் அழகும் அமைந்தவர் (103, 79);

அவருடைய மார்பில் குங்கும மாலை கிடந்து சிறக்கும்; குளிர்ந்த, மணமுடைய சந்தனம் மணம் வீசும் (11).

அவருடைய தோள்கள் ஒப்புமை கூற முடியாதவை; அத்தோள்களில் கத்தூரி மணங்கமழும் (49).

இறைவனுடைய முத்திரை பதிக்கப்பெற்று, சுற்றிலும் ஒரு காததூரம் கத்தூரி மணங்கமழும்படியாக அவருடைய தோள்கள் விளங்கின (26).

அவருடைய திருமேனியின் நிழலும் பாதச்சுவடுகளும் பாரில் படியாத சிறப்பு வாய்க்கப் பெற்றவர் (6).

நீர்த்துளிகளைக் கொண்ட மேகம் அவருக்குக் குடையாகத் தொடர்ந்து வரும் (11).''

பெயர்

பெருமானார் பல்வேறு பெயர்களாலே சிறப்பித்து அழைக்கப்படுபவர். அவற்றுள் சிலவற்றைக் கவிஞர் இந்நூலுள் எடுத்துரைக்கிறார்.

பெருமானார், அஹ்மது (புகழ்பவர்), முஹம்மது (புகழக் குரியவர்) எனும் பெயர் பெற்றவர்.

“குறைஷி குலதிலகம் மதின நகர்தனில்

அரசு புரியும் மஹ்மது முகம்மது நபி இறகுலே” (1).

வெற்றியைக் கொண்ட “தாசீமோ”, அறுஷுளவில் சென்று நடந்த “யாசீனே”, குறுஷிலும் எழுந்தருளிய ‘காசீமே’ என தாசீம், யாசீன், காசீம் எனும் பெயர்களால் பெருமானாரைக் கவிஞர் விளக்குகிறார் (24).

மஹ்மது என்னும் யானையின் மீது இவர்ந்து செல்லும் ‘மஹ்மதே’ என்றும், இறைவனோடு நேர்முகமாகப் பேசி ‘ஹபீபு’ எனும் பெயர் பெற்றவரே என்றும் பெருமானாரைப் பாராட்டுகிறார்.

சேனாடு சுற்றி வரும் மஹ்மதே!

கோனோடு உரைத்தருள் கபீபே! (50)

பெருமை

பெருமானார் பெருமைகளாக இப்பாடல்களில் உள்ளவற்றை தொகுத்தெழுதின அதுவே ஒரு தனி நூலாக்கும். ‘புகழ் நூல்’ என்பதால் அவர் பற்றிய ‘புகழ்’ மொழிகள் சில மட்டும் தொகுத்துத் தரப்படுகின்றன. நூலுள் ஆழ்வோர் பெருமானாரின் பிற புகழ்மாலைகளையும் துய்த்து மகிழலாம். பெருமானார்,

அறியாமை அகல நேர்வழியில் முன்மாதிரியாய் நடந்து

காட்டி வெற்றி கொண்டவர்; வானவரும் உலகினரும் அளவிட்டு நிர்ணயிக்க அரிதானவர்; அழியும் வகையில் உள்ள சமயங்கள் எனும் இருளுக்குச் சூரியன் போன்றவர் (1).

இறுதித் தீர்ப்பு நாளன்று இறைவன் முன்னிலையில் தம் அடியார்கள் துன்பம் நீக்கி மோட்சகதி பெறத் துணை செய்பவர் (2).

கடல் வற்றினாலும், மலைகள் இடம் பெயர்ந்தாலும், உலகங்கள் நிலைகுலைந்தாலும், அறிவாளிகள் மார்க்கப் பாதையை விட்டு விலகினாலும், 'லௌகுல் மகுபூல்' பலகையில் எழுத்துத் தவறினாலும் உலகில் உண்மையே பேசுவர் (7).

உலக முழுவதையும் ஒரு குடையின் கீழ் ஏற்றத் தாழ்வின்றிப் பொதுவாக ஆட்சி செய்து காக்கின்ற கருணையின் தலைவர் (9).

நம்பிக்கை வைத்தவர்க்கு அன்பு கொண்டு அருள் நிறைந்து இனிய சொற்களைக் கூறி சொர்க்க வீட்டைக் கொடுத்துக் காக்கின்றவர் (34).

யூதர்கள் கேட்ட ஆயிரம் கேள்விகட்கும் (மசலாக்கள்) உரிய மறுமொழி தந்தவர் (49).

பல கோடி எதிரிகளும் அடிபணிந்து திரைகட்ட ஏழு லோகங்களையும் கொண்டு வந்து ஆட்சி செய்தவர் (55).

பகைவர்கள் பணிந்து நிற்க அவர்கள் முடிமீது திருவடிகளை வைத்து முத்திரை பதிக்கின்ற புகழுக்குரியவர் (58).

அறிவின் எல்லா அறிவையும் அறிந்து கொண்டவர்களும் அறிந்து கொள்ளாதற்கு மிகவும் அரியதான ஒப்பிலாப் பேரொளியாகிய இறைவனின் அன்பைப் பெற்ற தூதர்; பூமி குளிரும்படியாக அறிவொளி வீசும் முழு நிலவாயும், அடியவர்களின் மனத்தாமரை மலரப் பேசுகின்ற பகலவனாயும், பல அண்டங்கட்கும் ஒளிவீசிச் சிறக்கும் தீபமாகவும் இலங்குபவர் (100).

மக்களின் ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய முக்குற்றங்களையும் அகற்றி அருட்கடலிலே புகச் செய்து, பல்லுயிர்க்கும் முத்தி தரக்கூடிய ஒப்பற்ற வித்தாகத் தோன்றியவர் (101).

வாள் வீரமும், வளர்ந்துள்ள ஞானமும், எல்லை கடந்து அறிகின்ற தொலைநோக்கும், ஏழைகட்கு வழங்கும் வள்ளண்மையும், பெரும்புகழும், ஐம்புலன்களை அடக்கி வெல்லும் ஆண்மையும் உடையவர் (118).

பகைவர்களிடத்தே சென்று மிக்க அன்புடன், கெட்ட குணமுடைய அம்மக்கட்கு, சிறப்பைப் போக்குகின்ற அழுக்காற்றைச் சுட்டிக்காட்டி, அவர்களுடைய வெறி கொண்ட பேயாட்டத்தை ஒழித்து, பெருமைமிகு அறவழியையும் மற்றுமுள்ள நன்னெறிகளையும் ஆற்றல் தோன்றும்படியாகப் பிரித்தறிவித்துப் பெருமை பொருந்தும்படி நடந்து காட்டியவர்; பெற்ற தாயினும் மிக்க அரிதான அன்புகொண்டு பாதுகாப்புடன் வாழக் குஞ்சுகளை அரவணைக்கும் தாய்ப் பறவைபோல உலக முழுமையையும் காப்பதற்கென வந்த இறைவனின் திருத்தூதர் (137).

இறைவனின் அறிவிப்பை வெளிப்படையாகப் பெற்ற முந்நூற்றுப் பதின்மூன்று முறுசலீன்கள் என்னும் தீர்க்கதரிசிகளும், அறிவிப்பை அந்தரங்கமாகப் பெற்ற அனைத்து நபிமார்களும் மிகுந்த ஆவல் கொண்டு, தங்களுடைய ஞானமார்க்கத்தைத் தேர்ந்துகொள்ள விரும்பும் தன்மை கொண்டவர் (141).

மனிதர்கட்கு மனிதத் தோற்றத்தில் வந்துதித்த இறுதி நபி (1). வேதத்தைக் கொணர்ந்த இறைவனின் திருத்தூதர் (3).

ஓர் எழுத்துக் கூட அறியாமல் இருந்தும் இறைவன் திருவருளினிலே ஜிபுறயில் வந்து கூறிட, குர்ஆன் என்னும் திருமறை வாசகத்தைத் தெளிந்து பிரியமாக உணர்ந்து கொண்டவர் (19).

எழுத்திலே எழுதிக் காட்ட முடியாத சிறந்த வரங்கள் பெற்றவர் (75).

இவ்வாறு பெருமானாரின் புகழ், பண்புநலம் மட்டுமேயன்றி அப்பெருமானாரின் போர்த்திறன், அவர் செய்துகாட்டிய செயற்கரிய செயல்கள், அவருக்கு நபித்துவம் அருளப்பெற்றமை, இளமைப் பருவத்தே நபிக்குரிய இலாஞ்சனை பதிக்கப் பெற்றமை, நபிகள் நாயகத்தின் சொர்க்க உலா, மிஃராஜ் விண்ணேற்றம் முதலியவை பற்றியும் பாடல்கள் விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றன. அனைத்துப் பாடல்களிலுமுள்ள பெருமானார்

பற்றிய செய்திகளைத் தொகுக்க அவருடைய முழுவாழ்க்கை வரலாறே அறியக் கூடியதாயுள்ள வரலாற்றுக்களஞ்சியமாகவும் இந்நூல் திகழ்கிறது.

மார்க்கச் செய்திகள்

கவிதைகளில் மார்க்கச் செய்திகள் நன்கு விளக்கப்பட்டுள்ளன. மஹ்மூது யானை, துல்துல் குதிரை, பூமியைத்தாங்கும் காளை, சிராத்துல் முஸ்தகீம் பாலம், லௌகுல் மகுபூல் பலகை, வானவர் தலைவர் ஜிபுறயீலின் எழில் தோற்றம், சுவனமாதர் அழகு, சொர்க்க நரக வருணனை, யுகமுடிவு நாள் - இறுதித் தீர்ப்பு நாள் பற்றிய கலிமா விளக்கம், அறுஷு அமைப்பு போன்ற பல இஸ்லாமிய நெறிச் செய்திகளுக்கு மிகவும் சிறப்பான விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

உவமை உருவகம்

கவிதைகளில் இடம் பெறும் உவமை, உருவகங்கள் கவிதைக்கு அணி சேர்ப்பன. காசிம் புலவரின் திருப்புகழும் உவமை, உருவகங்களைக் கொண்டு சிறக்கின்றன.

புலி முழக்கத்திற்குத் தயிர் கடையும்போது உண்டாக்கும் ஒலியை உவமையாக்கியிருக்கிறார் (101).

வாழைக் கனிக்குப் புலியின் கால் நகத்தை உவமை காட்டுகிறார் (103).

உயிர் பிரியும் வேளையில்,

வேடன் வலைக்குள் பட்ட காகம் போலவும்

தோண்டப்பட்ட குழிக்குள் வீழ்ந்துவிட்ட யானை

போலவும்

நீர்வளம் அற்றுப் போன பூங்கா போலவும்

மழைத்துளி காணாத பசிய பயிர்முகம் போலவும்

இடியோசை கேட்ட பாம்புக் கூட்டம் போலவும்

இளமையில் வறுமையால் பீடிக்கப்பட்ட மக்கள்

போலவும்

சூறைக் காற்றில் அகப்பட்ட மாக்கலம் போலவும்

மதுவுண்ட வெறியில் அறிவு மயங்கிய பித்தனைப்

போலவும்

மனம் தத்தளிக்குமென உவமைகளையடுக்கிக் கூறியிருப்பது உள்ளம் கவர்வதாயுள்ளது. அவ்வாறு தத்தளிக்கும்போது பெருமானாரின் பாதக் காட்சி கிட்டுமாயின் அஃது இனிமையான கவிதைகளைச் சொந்தமாகப் பாடுபவருக்கு அருமையான சொற்கள் கைவரப்பெற்றது போன்ற பெருமகிழ்ச்சி ஏற்படுமா? கவிதை புனைதற்குரிய சிறந்த சொற்கள் கிடைக்கும்போது கவிஞனடையும் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் ஆழ்த்துகிறார் (22).

முன்னையோர் நெறி நின்று உவமைகளைப் படைத்திருப்பது போலவே காசிம்புலவர் உருவகங்களையும் தந்திருக்கிறார்.

நிலத்தைப் பெண்ணாக்கி, பாய்கின்ற அலைகளை அவளுடைய வெண்மையான ஆடையாகவும், பெரிய மலைகளைக் கச்சணிந்த தனங்களாகவும், நிறைந்தோடும் ஆற்றினைப் பருத்த மணிபதித்த மாலையாகவும், வானிலே அலைகின்ற மேகத்தைக் கருமுகிலாகவும் கவிஞர் உருவகம் செய்திருக்கிறார் (102).

சொல்லோவியங்கள்

செய்திகளைப் பாடலில் படிக்கும்போது அவை ஒவியமாய் நம் கண்முன்னே தோன்றுமாறு கவிஞர் புனைந்துள்ள திறம் போற்றுதற்குரியது. சான்றுக்கு ஒன்று; பெருமானார் சொர்க்கத்தில் உலாவினபோது இவர்ந்து சென்ற யானையின் வர்ணனை இதோ:

துடிப்பான நடை; சிறிய கண்; பிளந்த பெரிய வாய்; உமிழ்நீர் சிந்துவதும், தூணைப் போன்றதும், துளை கொண்ட பனையை ஒத்ததுமான துதிக்கை; உரல் போன்ற கால்கள்; தழைத்த காதுகள்; மதநீர் சொரிகின்ற கன்னங்கள்; மலைபோன்ற வளைந்த உடல்; தொங்கும் உதடு; இளம்பிறை போன்ற தந்தங்கள்; அழகு மணிகள் பதிக்கப்பட்ட முகபடாம். இவ்வருணனையைப் படிக்கும்போது இந்த யானை நம் கண்முன் அசைந்தாடி நடந்து செல்லும் தோற்றம் நிற்கிறதல்லவா? (18). இத்தகு சொல்லோவியங்கள் பல இந்நூலை அணி செய்கின்றன.

இளமையும் உடைமையும் மஞ்சள் வெயிலைப் போல

. நிலையில்லாதன;

தோற்றத்தின் பெருமை பிறைச் சந்திரனைப் போன்று

மாறிவரக் கூடியது;

இயல்பாகவுள்ள குணங்கள் தீயில் விழுந்து சாகும்
 விட்டிலைப் போன்றது;
 அழகு வானவில்லைப் போலத் தோன்றித் துலங்கி
 உயிரின் நிலைமை முட்டையிடும் பறவை பறந்து2
 செல்வதைப் போன்றது;
 இனிமையான மனம் வெண்மையான கண்ணாடியைப்
 போன்றது;
 வளரும் உடல், நீரில் தோன்றும் குமிழி போன்றது;
 செல்வம் பெரு வெள்ளத்தில் அடித்து வந்ததைப்
 போன்றது.

நிலையாமைத் தன்மையைத் தக்க உவமைகள் மூலம் நம் உள்ளத்தே அழுத்தமாகப் பதியும் வண்ணம் சொல்லுகின்ற தனித்த பாங்கினை இங்கே நாம் காண்கிறோம் (64).

உருவத் தோற்றமும், முதிராத இளமை அழகும், முந்ன்மை யான நற்குணமும், அறிவு நிறைந்த பொறுமையும் - அன்பும் - நன்மையும், திருக்குர்ஆனைத் தேர்ந்து பார்க்கின்ற அறிவும் - பெருமையும் - உண்மையும், அழகாகப் பேசுகின்ற நெறிமுறையும், நிறைந்த நாணுடைமையும், நன்னெஞ்சும், நல்வழியிற் சேர்த்த பொருளும், அன்பு செய்யும் இரக்கமும், ஐம்புலன்களின் அடக்கமும், மிக உயர்ந்த குடிமைத் தனமும், மனைவி மக்கள் ஆசாபாசங்களும், தாய் தந்தையர் பெருமைகளும் புகழ்க் குரியவை எனக் கவிஞர் கூறுவது (86), இத்தகு புகழ் வாழ்வை நாம் பெற வேண்டுமெனும் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாய் உள்ள தன்றோ?

ஐவகைக் கடமைகளை ஒரு பாடலில் காசும் புலவர் தொகுத்துத் தருகிறார் (54).

வாக்கிற் கலிமாவை வழங்கிட
 ஏத்திப் பெரியோனை வணங்கிட
 வாழ்க்கைப் பொருளான கடன்கொடை அதுவீச
 வாய்க்கப் பறுலாம் விரதங்களை
 ஆட்டைக்கு ஒரு மாதம் முயன்றிட
 வாழ்த்திக் கஃபா வலம் வந்திட....

வாயினால் கலிமாவை ஒதுதல், தினமும் ஐவேளை இறைவனைப் போற்றி வணங்குதல், வாழ்க்கையில் சேமித்த பொருளிலிருந்து ஏழைகட்குக் கொடை (ஐகாத்) கொடுத்தல், கட்டாயக் கடமை என வாய்க்கப்பட்ட நோன்புகளை ஆண்டுக்கொரு முறை ரமளான் திங்களில் நிறைவேற்றுதல், இறைவனை வாழ்த்தியவாறு கஃபாவை வலம் வருதல் (ஹஜ் பயணம்) ஆகிய கடமைகள் இப்பாடலில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளதை அறிகிறோம்.

கவிஞர் காசிம்

காயல் பட்டினத்தில் வாழ்ந்த ஜலாலுத்தீன் என்பாரின் மகன் இப்ராஹிம்; இப்ராஹிமின் மகன் ஜையினுல் ஆலிதீன்; அவருடைய மகன் 'காழி நூருத்தீன்'; இந்நூருத்தீனின் புதல்வரே காசிம் புலவர். இவ்வரலாற்றைக் காசிம் புலவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார் (141). இவர் பால், தேன், பாகு போன்றவற்றிற்கு ஒப்பான சொற்களாலான பாடல்களைக் கொண்ட தமிழ் மாலைகளைப் பாட்டிலக்கணம் தவறாமல் பாடக் கூடியவர் என்பதை,

“பாலைத் தேனைப் பாகைப் போலொப்
பார்சொற் பாடற் றமிழ் மாலை
பாவிற் சீரிற் போதித் தாசிற்
பாடிப் பாடி.....” (48)

எனும் இவருடைய பாடலடிகளால் அறிகிறோம். மேலும் அகப்பொருள் கூறும் நூல்களையும், ஐவகை இலக்கணம் கூறும் நன்னூலையும், முதல் நூலான அகத்தியத்தையும் அறிந்து இனிமை நிறைந்த தமிழ் மாலைகளையும் சந்தக்கவிதைகளையும் பாடுகின்ற ஆற்றலாளர் என்றும் (72), அத்துடன் இவ்வுலக எல்லையைக் கடந்து வானளாவும்படியான புகழ்பெறும் பிரபந்தங்களைச் சொல்லுகின்ற இசைவல்லார் என்றும் காசிம் புலவர்தம்மைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (96).

திருக்குர்ஆன் :

திருப்புகழ் பாடல் சந்தத்தில் திருக்குர்ஆனின் பெருமை நம் சிந்தையில் தேனென இனிக்கிறது.

“பார்படர் ஞானக் கொழுந்தோவல

தாரமு தாகப் பிறந்த தோவடி

பாகுறு தேனிற் கனிந்த தோநவ ரசமேயோர்

பாரச மூறிச் சமைந்த தோநல

சீனியின் வாரிப் பிசைந்த தோவடு.

பாலொடு கூடிக் கலந்த தோவெனு மிசையார்சொல்” (42)

திருக்குர்ஆன் ‘இசையார் சொல்’ என இனிமையாக அழைக்கப்படுகிறது. இவ்வாரண நூலை ‘உலகிற் படரும் நல்லறிவின் குருத்தோ, அமுதாகப் பிறந்து வந்ததோ, பாகிலும் தேனிலும் கனிந்ததோ, ஒன்பான் சுவைகளும் ஒரே பாவின் சுவையில் ஊறிச் சமைந்ததோ, சர்க்கரையில் கலந்து பிசைந்ததோ, காய்ச்சிய பாலுடன் ஒன்றாகக் கலந்ததோ என இனிமைப் பொருள்களின் கூட்டாகச் சேர்த்துத் திருக்குர்ஆனை நமக்குக் காட்டுகிறார்.

நபிமார்கள்

காசிம்புலவர் நபிமார்கள் பெயரை அவரவர் சிறப்புகளுடன் ஒரு பாடலில் தொகுத்துத் தந்திருக்கிறார் (44).

i) ஆதி நாளில் இலங்கையிலுள்ள மலைமீது தவம் செய்தவர் ஆதம் நபி.

ii) இரந்து வந்தவனிடம் தன்னை விலை கூறி விற்றவர் கிலுறு நபி.

iii) பஞ்சகாலத்தின்போது உணவு நிறைந்த மரவையைத் தந்தவர் ஈசா நபி.

iv) வெள்ளிமீன்கள் வரிசையைக் கண்டு உலகில் நட்சத்திரக் கணக்கை உருவாக்கியவர் இதரீஸ் நபி.

v) வலிய இரும்பை மெழுகாக இளக்கவல்லவர்தாவூது நபி.

vi) கடல் மீனால் விழுங்கப்பட்டவர் யூனூஸ் நபி.

vii) நூறு முழு உயர உடலைக் கொண்ட ‘ஆதுக்’ கூட்டத்தினரொடு போர் செய்தவர் ஹுது நபி.

viii) நூறு ஆண்டுகளாக உறங்கி இருந்தவர் உஜைர் நபி.

ix) தன் மேனிகொண்ட பிணியினால் உயிர் வருந்தியவர் 'ஐயுப்' நபி.

x) நமுறாதன் என்னும் கொடியவனால் நெருப்புக் குண்டத்தில் வீசி எறியப்பட்டவர் இப்ராஹீம் நபி.

xi) ஒன்பது 'தமூதிகள்' தொடர்ந்து வரச் சென்றவர் சாலிஹா நபி.

xii) தம் மனைவியால் தம்முடைய ஆட்சியை இழந்தவர் சுலைமான் நபி.

xiii) ஒளி நிறைந்த மண்டலத்தில் இனிதாய்க் குடியிருந்தவர் இல்யாஸ் நபி.

xiv) தம் தந்தையின் முன்பு, தலை வெட்டுமுன் மறைந்து விட்டவர் கிலுறு நபி.

xv) உலக முடிவுப் பெருவெள்ளத்தில் கப்பலில் மிதந்தவர். நாகு நபி.

xvi) கொடிய எண்ணம் கொண்ட உடன் பிறந்தவர்களால் பாமுங்கிணற்றில் தள்ளி எறியப்பட்டவர் யூசுப் நபி.

xvii) தாம் மறைந்து நின்ற மரத்தோடு சேர்த்து அறுக்கப்பட்டவர் ஜக்கரிய்யா நபி.

xviii) நாட்டை ஆண்டுவந்த 'பிர்அவ்ன்' என்னும் கொடுங்கோலனை எதிர்த்தவர் மூசா நபி.

கலிமா:

கலிமா என்னும் மூலமந்திரத்தை ஒதி அதனை உணர்ந்து நடக்கவில்லையென்றால் ஒவ்வொரு நாளும் ஊஞ்சலின் கயிறு போலவும், தறியிலே பாவினிடையே அங்குமிங்கும் ஓடுகின்ற மரக்கட்டை போலவும், பெருஞ்சூறைக் காற்றிலே அகப்பட்ட ஊர்க் குருவியைப் போலவும், அலை கடலில் சிக்குண்ட துரும்பு போலவும், எல்லை கடந்து எப்போதும் தடுமாறி கடைத்தேறும் வழியற்று நரகத்திலே சென்றடைய வேண்டும் என்பது திருமறையின் கட்டளையாகும் எனக் கலிமா ஓத வேண்டியதன் இன்றியமையாமையை அனைவர் மனத்திலும் பதியும் வண்ணம் காசிம் புலவர் எடுத்துரைக்கிறார் (130).

அருள்க

பெருமானாரின் புகழ் பாடுகின்ற கவிஞர், உலகில் தீய செயல்கள் அழிந்து நன்மை தழைக்க வேண்டுமெனப் பெரிதும் விழைகிறார். மக்கள் விலைமாதர் ஆசை மயக்கில் இடறி வீழ்ந்து அழியக் கூடாது; பொய், களவு, காமம், கொலை முதலிய பாவச் செயல்களைக் கனவிலும் கருதக்கூடாது; இளமை, செல்வம், யாக்கை இவற்றின் நிலை பேறின்மையை உணர்தல் வேண்டும்; பிறர் மனை விரும்புதல், புறங்கூறுதல், கோள் சொல்லுதல், வஞ்சனை வழிகளில் மனத்தைச் செலுத்துதல், நீதி நெறி தவறி நடத்தல், பிறரை மதிக்காத ஆணவப் போக்கு, தீமை நிறைந்த கலைகளைப் பயிலும் வேட்கை, வீண் பெருமை பேசித் திரியும் ஆரவாரப் போக்கு முதலிய வற்றிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட வேண்டும் எனக் கவிஞர் மனம் விரும்புவதை அவருடைய பாடல்கள் வழி அறி கிறோம்!

தீமைகளை அகற்றி, நபிகள் நாயகத்துடம் நேசம் கொண்டு நிலையான இறையருளைப் பெறுதலே பிறவிப்பயன் என்பதைக் கவிஞர் நன்கு உணர்த்துகிறார். அவர் பெருமானாரிடம் "நான் எந்நாளும் உங்களுடைய திருப்பெயரையே போற்றவும், உங்களுடைய புகழையே பேசவும், திருமறையான திருக்குர்ஆனை ஓதவும், உங்களுடைய ஜெபத்தையே சிந்தித் திருக்கவும், உங்களுடைய அடிமையென நிற்கவும், உங்களுடைய பாதத்தையே போற்றி செய்யவும், இவற்றினாலே என் பாவச் செயல்கள் நீங்கவும், என்னுடைய பகை இல்லாது அழியவும், குறையாத என் துன்பங்கள் குறைந்து மறையவும், என் வேதனை முடிவடையவும் கடைக்கண் அருள்வீராக" என மனமுருக வேண்டுகிறார்.

“நினதுவழி யேநடக்க நினதுபெய ரேவழுத்த

நினதுபுகழேபடிக்க மறையோதி

நினதுஜெபமேஜெபிக்க நினதடிமை யாகி நிற்க

நினதுபதமேதுதிக்க வதனாலே

யெனதுபாவமேதுடைக்க வெனதுமலமேகெடுக்க

யெனதுபகையேதுடைக்க வெனதுயாத

யெனதுகலி யேதடுப்ப வெனதுதுய ரேதணிப்ப
யெனதுவச மேகடைக்க ருள்வாயே!"

எனப் பெருமானாரை வேண்டி நன்னெறியொழுகும்
அருளைப் பெறுதலே இந்நூல் இயற்றப்பட்டதன் நோக்க
மாகும்.

..

6. வீரம் செறிந்த இஸ்லாம்

“நானிலத்தைத் தாங்குபவை நான்கு பெரும் பொருளாம். அவை அறிஞர்களின் கல்வி, அறவோரின் நேர்மை, பெரியோரின் நீதி, வீரர்களின் துணிவு” எனும் இப்பொன்மொழி ஸ்பெயினில் இருந்த பல்கலைக் கழகங்களின் முகப்புதோறும் திகழ்ந்ததுவாம். உலகைத் தாங்கும் பெரும் பொருள்களுள் ஒன்றான வீரர்களின் துணியை - வீரத்தை - விளக்கி ஏம்பல் தஜம்முல் முஹம்மது அவர்கள் ‘வீரம் செறிந்த இஸ்லாம்’ என்னும் அரியதொரு நூலை உருவாக்கியிருக்கிறார்.

வீரம் என்பதற்கு வல்லமை என்பது பொருளாம். இசுலாமி யப் பெருமக்கள் வல்லமை தோன்றப் புரிந்த அருஞ்செயல்களை ஆசிரியர் இந்நூலில் அழகுற விளக்கியுள்ளார். அபூபக்கர், உமர், உதுமான், அலீ மற்றும் நாயகத் தோழர்கள், மார்க்க அறிஞர்கள், தொண்டர்கள் ஆகிய பல்லோர் வாழ்வில் நடந்த வீரம் செறிந்த செயல்கள் நூலுள் பேசப்படுகின்றன. அரேபியா, ஸ்பெயின், சிரியா, ஈராக், மத்திய ஆசியா, இந்தியா ஆகிய நாடுகள் ஆசிரியர் கூறியுள்ள வீரச் செயல்களுக்குக் களங்களாய் உள்ளன.

அஞ்சாமை, தியாகம், கலங்காமை, உள்ளத்திண்மை, கடமை தவறாமை, நடுநிலை நின்றல், தளராத தன்னம்பிக்கை, துவளாத் தூய தொண்டு, வாக்குறுதி வழுவாமை, வஞ்சகத்தை எதிர்த்தல், உண்மையைத் துணிந்து சொல்லுதல், குருதி கசிந்தாலும் உறுதி கசியாதிருத்தல், இறை நம்பிக்கையில் உறுதியோடிருத்தல், பொது நலத்திற்காகத் தன் இன்பத்தைத் துறத்தல், சொந்த விருப்பு வெறுப்புகட்கு ஆளாகாது நேர்வழி நின்றல், நேர்மையை நிலைநிறுத்த முனையும் முனைப்பு, இறைவனைத் தவிர எவருக்கும் தலைவணங்காதிருத்தல், பிறந்த மண்ணின் சுதந்திரத்தைப் பேணுதல் போன்று உள்ளத் திண்மைக்கு அடிப்படையாய் அமைவன எவையுமே வீரச் செயல்களாம். அத்தகு வீரச் செயல்களை நம் உள்ளம் உருகவும், உடல்

புல்லரிக்கவுமான முறையில் தஜம்முல் முஹம்மது இந்நூலுள் கூறியிருக்கிறார்.

அபூபக்கர் (ரஸீ)

அபூபக்கர் இசுலாத்தைத் தழுவிய நேரம். மக்காக்குறைஷிகளின் கொடுமைகளிலிருந்து அவருக்குப் பாதுகாப்பளித்து வந்த இப்னு துங்னா என்பார் அக்குறைஷிகளின் தொல்லையால் தாம் இனிப் பாதுகாப்பளிக்க இயலாமையைத் தெரிவித்தபோது அபூபக்கர் அவர்கள், "தாங்கள் அளித்துவந்த பாதுகாப்பை இனி அருள்கூர்ந்து நிறுத்திக்கொள்ளலாம். நான் என் இறைவன் பாதுகாப்பில் முழுமகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறேன்" எனக் கலங்காமற் சொன்னார்.

அபூபக்கர் மகனார் அப்துர் ரஹ்மான் ஒரு காலத்தில் இசுலாத்துக்குப் பகைவராயிருந்தவர். இசுலாத்தைத் தழுவிய பிறகு ஒரு நாள் தந்தையிடம், 'பத்ரு போரில் பலமுறை தாங்கள் என்வாளின் எல்லைக்குள் வந்தபோதும் பாசத்தால் உங்களை வெட்டாது விட்டுவிட்டேன்' என்றார். அபூபக்கர் அவர்களோ, 'எனக்கு அப்படி வாய்ப்பு நேரிட்டிருந்தால் கடமையை ஆற்றியிருப்பேனே தவிரப் பாசத்தை முன்நிறுத்தியிருக்க மாட்டேன்' என்றாராம்!

தபூக் போருக்கு நிதி திரட்டப்பட்டபோது, அபூபக்கர் தம் குடும்பத்துக்கென எதையும் வைத்துக்கொள்ளாது தம்மிடமிருந்த அனைத்தையும் பெருமானாரிடம் தந்தார். பெருமானார், "உங்கள் குடும்பத்திற்கென எதுவும் வேண்டாவா?" என்றபோது அபூபக்கரோ, 'அவர்கட்கு இறைவனும் இறைவன் தூதரும் மட்டுமே போதுமான செல்வங்களாகும்' என்று பெருமை பொங்கக் கூறினார்.

பெருமானார் மரணமடைந்தபோது அச்செய்தியை எவரும் ஏற்கவில்லை. உமரு அவர்களோ உருவிய வாளுடன் 'இறைத் தூதர் இறந்தார் என்று எவனாவது சொன்னால் அவனைத் துண்டாக்குவேன்' என்று கொதித்துக் கூறியபோது, அபூபக்கர் அமைதியாய் - ஆனால், உறுதியாய் 'இறைவனுக்கு இறப்பில்லை. அவன் தூதரேயாயினும் இறப்பு உறுதியானதே' என உண்மையைத் தெளிவுபடுத்தினார்.

பெருமானார் இறந்த நிலையில் இசுலாமியக் குடியரசின் தலைவராய்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பெற்ற அபூபக்கர் அவர்கள் தம்

உரையை ஆற்றிக்கொண்டிருந்த வேளையில் அந்தித் தொழு கைக்குரிய நேரம் வந்தது. உடனே, உரையை நிறுத்தி, 'எல்லோரும் எழுந்து தொழுகைக்கு வாருங்கள்' என்றார். இறைத்தூதரின் இறந்த உடல் அருகே இருந்தபோதும் கடமை தவறாது தொழுகையை நடத்தினார்.

அபூபக்கர் அவர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் ஐம்பெருங்கடமைகளுள் ஒன்றான ஜக்காத் நிறைவேற்றத்தில் சலுகைகள் கேட்கப்பட்ட பொழுது, "இறை வழியிலிருந்து தவறேன். இறை வழியை நிலைநாட்டப் போராடுவதில் என் உயிரே போனாலும் மகிழ்ச்சியோடு ஏற்பேன்" எனக் கூறி இறைக்கட்டளையை நிறைவேற்றுவதில் இம்மியளவும் தவறாது செயல்பட்டார்.

இறைவன் காப்பே இணையற்ற காப்பு எனும் நம்பிக்கை, இறைப்பணியில் பந்த பாசத்திற்கு இடமளிக்காமை, இருப்பது அனைத்தும் இறைப்பணிக்கே எனும் இறைநேயம், பிறந்தோர் எவருக்கும் இறப்புண்டு என்ற தெளிவு, கலக்கத்திலும் கடமை தவறாமை, எது நேரினும் இறைக்கட்டளையை மீறாமை எனும் வீரப்பண்புகளை அபூபக்கர் வாயிலாய் அறிகிறோம்.

உமர் (ரஸீ)

முதலில் இசுலாத்திற்குப் பகைவராயிருந்த உமர், பிறகு நாயகத் தோழர் ஆனார். பெருமானாரைப் பின்பற்றி இசுலாமியர் ஆனோர் மக்காவிலிருந்து மதீனா செல்வதை மக்காக்குறைஷிகள் தடுத்து வந்தனர். அந்நிலையில் உமர் அவர்கள், "நான் குடும்பத்தோடு மதீனா செல்கிறேன். எதிர்க்க விரும்புவோர் மக்காவுக்கு வெளியே வந்து நிற்கலாம்" என வீரம் பேசி வெளியே புறப்பட்டார். தடுக்க முடியுமா அவரை?

உமர் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் நண்பரும், சிரியா நாட்டின் சக்திமிக்க அரசருமான ஜபலா என்பார் மக்காவுக்கு ஹஜ் செய்ய வந்தார். ஆலயத்தில் ஏழை அரபி ஒருவன் அவர் ஆடையை அறியாமல் மிதிக்க நேர்ந்தபோது, அரசர் அவனை அறைந்து விட்டார். அரபி உமரிடம் முறையிட, உமர், ஜபலாவை அழைத்து நடந்ததையறிந்து, 'அடிபட்டவன் மன்னித்தாலொழிய நீங்கள் அடிக்கு அடி திரும்பப் பெற வேண்டும்' என்றார். அண்டைநாட்டுப் பகையே நேர்ந்தாலும் ஆண்டவன் முன் அனைவரும் சமம் எனும் நிலையிலிருந்து மாறமுடியாதன்றோ?

உமர் ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்து ஒரு கைதியை விசாரணை செய்தார். அவனுக்கு மரண தண்டனை உறுதி என்பது அவனுட்பட அனைவரும் அறிவர். அவன் ஒரு குவளை நீர் கேட்டான்; தரப்பட்டது. "இதை அருந்துவதற்குள் வெட்டப்படுவேனோ என அஞ்சுகிறேன்" என்றான் அவன். 'நீ இந்நீரை அருந்துமுன் எவரும் உன்னைத் தொடார்' என்றார் அரசர். அடுத்த கணம் அவன் நீரைத் தரையில் சட்டெனக் கொட்டிவிட்டான். அந்நீரை அருந்துமுன் கொல்ல மாட்டேன் என்ற சொல்லைக் காப்பாற்ற அவனை விடுதலை செய்தார் உமர்.

பொதுப் பொருட்குவையிலிருந்து ஆளுக்கொரு துணி (துண்டு) அளிக்கப்பட்ட அன்று, உமர் இரண்டு துண்டணிந்து தொழுகை உரையை நடத்தத் தொடங்கினார். இளைஞன் ஒருவன் உடனே எழுந்து, கலீபா தம் உரையைத் தொடரக் கூடாது என்றான். ஒவ்வொருவர்க்கும் ஒரு துண்டு என்றபோது அரசர் மட்டும் இரண்டு எடுத்துக்கொள்வது என்ன நியாயமென்றான். உமர் அவர்கள் மகன், தன் பங்குக்கான துண்டினைத் தன் தந்தைக்குக் கொடுத்திருப்பதாய்க் கூறியதும், "தவறு எதுவும் நடக்கவில்லை; ஆகவே, உரை தொடரலாம்" என்றான், முன்பு குரல் கொடுத்தவன். மக்களுக்குரிய சலுகை எதுவோ அதுவே கலீபாவுக்கும்!

காலித் என்பார் இணையற்ற பெருவீரர். ஒரு போரில் தளபதியாயிருந்து அவர் பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தபோது அவரை மாற்றி வேறொரு தளபதியை நியமித்து ஆணை அனுப்பினார், உமர். ஆணைக்குக் காலித் கீழ்ப்படிந்தார். போர் முடிந்து ஊர் திரும்பியதும், தான் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் அறியலாமா எனக் காலித் கேட்டபோது, உமர் அவர்கள், "எல்லாப் போரிலும் நீங்கள் பெருவீரம் காட்டுவதால் வெற்றிக்கு நீங்களே முதலென்றெண்ணி மக்கள் இறைவனின் பேரருளை மறந்துவிடுகின்றனர். அதனாலேயே இம்மாற்றம்" என்றாராம்.

வைகறைத் தொழுகையை கலீபா உமர் நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது வெறி கொண்ட ஒருவன் அவரைக் குத்திவிட்டான். தொழுகைக்குத் தடையேற்படாமல் இருக்க உமர் அவர்கள், உடனே தாம் விலகி, அந்த இடத்தில் அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் அவர்களை நிறுத்தித் தொழுகையைத் தொடரச் செய்தார். கலீபா அவர்கள் குற்றுயிராய் அருகே கிடக்கும் வேளையிலும் தொழுகை அமைதியாய் நடந்தது.

எந்நிலையிலும் அஞ்சாத தன்மை, நீதியிலிருந்து பிறழாத நேர்மை, சொன்ன சொல் தவறாத வாய்மை, பொதுச்சொத்தைக் கையாளும் சமன்மை, இறைநம்பிக்கை குறைய இடம் தராமை, தொழுகை தடைபட அனுமதியாமை ஆகியவற்றில் உமர் (ரலி) காட்டிய உள்ளத் திண்மையை இந் நிகழ்ச்சிகள் நமக்குக் காட்டுகின்றன.

உதுமான் (ரலி)

புரட்சியாளர்கள் உதுமான் இல்லத்தைச் சூழ்ந்திருந்தனர். ஆணையிட்டால் கலகக்காரர்களை அழித்தொழிப்பதாய் மதீன இசுலாமியர் உதுமானிடம் வேண்டினர். அவரோ முசுலிம்களிடையே போர் நடக்க அனுமதிக்க முடியாதென்றார். மதீனாவை விட்டுப் பாதுகாப்பாய் வெளியேறக் கேட்டபோதும் மறுத்து விட்டார். இறுதியில், ஒரு நாள் கலகக் கும்பல் உட்புகுந்து அவரைக் கொன்றது. "அளவற்ற அருளாளனான என் அல்லாஹ்வே! என் மரணத்தால் என் மக்களிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படச் செய்வாயாக" என வேண்டியவாறே அவர் உயிர்துறந்தார். ஒற்றுமையைக் காக்கத்தம் ஒப்பற்ற உயிரை ஈந்த நிகழ்ச்சி இது.

அலீ (ரலி)

போர்க்களத்தே அலீ போரிட்டபோது எதிரியின் வாள் முறிந்து இருதுண்டுகளானது. எதிரியோ, 'நான் கோழையல்லன், ஒடிவிட! வாளற்ற என்னோடு போரிடுவது உமக்கு வீரமாகாது; எனக்கு ஒரு வாள் தாருங்கள், போரிடுவோம்' என்றான். அலீயார் தம் வாளை அவனிடம் தந்துவிட்டுத்தாம் வாளின்றி நின்றார். 'உம் வாளையே தந்துவிட்டீரே' என அவன் கேட்டபோது, 'என் செய்வது! ஒருவர் ஒன்றை என்னிடம் கேட்டபோது அதைத்தர மறுத்ததில்லையே' என்றார். அலீயின் மறுமொழி அவன் மனத்தை மாற்றியது. வாளை எறிந்துவிட்டு இசுலாமில் இணைந்தான்.

கைபர் போரில் அலீ அவர்கள் தாம் வென்று வீழ்த்திய ஒருவன்மீது ஏறி அவனைக் கொல்ல முயன்றபோது, அவன் அலீயின் முகத்தில் காறி உமிழ்ந்தான். என்ன நேருமோ என அஞ்சிய அவனை அலீ தூக்கி நிறுத்தினார். துப்பியும் தன்னைக் கொல்லாதது ஏன் என்று அவன் கேட்டபோது, 'நான் இசுலாமிய இலட்சிய நிறைவேற்றத்துக்காக மட்டுமே போரிடுபவன்; சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளுக்காக அன்று. நீ உமிழ்ந்த பிறகு

உன்னைக் கொன்றால் அந்த வெறுப்புக்காகக் கொன்றதாகும். அதனால் கொல்லாது விட்டேன்' என்றார்.

அலீயார் காலத்தில் இசுலாமியர்கள் இரு பிரிவுகளாய்ப் பிரிந்து போரிட நேரிட்டது. போர்க்களத்தில் தாகத்தோடிருந்த அலீயார்க்குப் பணியாள் இனிய பானம் தந்தான். அலீயார் அதைப் பருகாமல், 'படுகளத்தில் தாகமுற்றுக் கிடப்பவர்கள் அருந்த முதலில் நீர் தாருங்கள்' என்றார். 'அவர்கள் நம் பகைவர்களாயிற்றே' என்று பணியாளர்கள் சொன்னபோது, 'அவர்களும் மனிதர்கள்தாமே' என அலீயாரின் மறுமொழி வெளிப்பட்டது.

"போர்க்களத்தில் ஏன் கோவேறு கழுதைமீது செல்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டதற்கு அலீ, "நான் புறமுதுகு காட்டி ஓடுவதும் இல்லை; புறமுதுகு காட்டி ஓடுபவர்களைத் துரத்திச் சென்று கொல்வதும் இல்லை. எனவே, வேகமாய் ஓடும் குதிரை வேண்டியதில்லை. மெதுவாய்ச் செல்லும் இந்தக் கோவேறு கழுதையே போதுமானதன்றோ?" எனப் பொறுமையாய் விடையளித்தார்.

தன்னுயிர்க்கிறுதி நேரினும் கேட்டதை இல்லையென்னாமை, சொந்த விருப்பு வெறுப்புகட்காய்ப் பகை பாராட்டாமை, எதிரியாயினும் உயிரிரக்கம் காட்டும் உயர் உள்ளம், போரில் புறமுதுகிட்டோரைத் துன்புறுத்தாமை ஆகிய பெருவீரச் செயல்களை அலீயாரிடம் காண்கிறோம்.

ஹஸன்

இவர் அலீயார் திருமகன். கர்பலா போர்க்களத்தில் தம் உடன்பிறந்தார் ஹுஸைன் (ரலி) அவர்கட்காகப் போரிட்டு இறந்தார். எதிரிகளுடன் தீவிரமாய்ப் போரிட்டு, அவர்களை வீழ்த்திய அவர் ஹுஸைன் அவர்களிடம் திரும்பி வந்து அவர் முகத்தை மீண்டும் ஒருமுறை பார்த்துவிட்டுச் செல்வதாய்ச் சொல்லிவிட்டு, இளைப்பாறாமல் போர்க்களம் சென்றார். எதிரிகளை வெட்டிக்குவித்து வீர மரணம் எய்தும்போது இவரின் வாய் "அல்லாஹ்வின் பெயரால், அவன் உதவியால், அவனுக்காக உயிர் நீத்தேன்" என்னும் சொற்களையே ஒலித்தது.

பிலால்

அடிமையாயிருந்தவர்களுள் முதன் முதலில் இசுலாத்தைத் தழுவினவர், பிலாலே. அவர் எஜமானன் உமையா பின் கலீப்

அவருக்குப் பல இன்னல்களை விளைவித்து அவரை இசுலாத்திலிருந்து விலகி விடுமாறு கூறினான். அவன் அவரை இரும்புத்தடியால் அடித்தபோதும், கொதிக்கும் மணலில் வெற்றுடலோடு கிடத்தியபோதும், நெஞ்சின்மீது பாறாங்கல்லைத் தூக்கி வைத்து வதை செய்தபோதும் அவர் 'அஹதுன், அஹதுன்' (இறைவன் ஒருவனே...) எனக் கூறினாரே தவிர உள்ளம் தளர்ந்தாரில்லை.

சுஹைப் ரூமி

கிரேக்க நாட்டில் பிறந்தவர்களுள் முதன் முதலில் இசுலாத்தைத் தழுவினவர் இவராதலால் பெருமானாரால் 'ரோம் நாட்டின் முதற்கனி' என்று பாராட்டப்பெற்றவர். அடிமையாய் வாங்கப்பெற்ற இவர், பின்னர் விடுதலை பெற்றுப் பெரும் பொருள் ஈட்டினார். அண்ணல் நபி அவர்கள் மதினா சென்றதும் இவரும் தமது நூறாவது வயதில் அங்குப் புறப்பட்டார். குறைஷிகள் தடுத்தனர். 'ஓட்டாண்டியாய் வந்தவர்தானே நீர்! எங்கள் நாட்டுக்கு வந்துதானே வாழ்வும் வளமும் பெற்றீர்' என்றனர். அவரோ, 'என் செல்வமனைத்தையும் மக்காவில் என் வீட்டிலேயே விட்டு வந்துள்ளேன். நான் ஓட்டாண்டியாகவே செல்கிறேன்' என்றதும் குறைஷிகள் விட்டுவிட்டனர். சுஹைப் அவர்கள் குபாவில் பெருமானாரைச் சந்தித்ததும், 'நீர் நல்ல வாணிபம் செய்து வந்துள்ளீர்' என வரவேற்றார். கொள்கைக்காக ஈட்டிய செல்வமனைத்தையும் இழந்துவிட்ட பெருமனம் கொண்டவர் இவர்.

அம்மார் இப்னு யாஸீர் (ரலீ)

அப்பாத் இப்னு பஷீர் (ரலீ)

நபிகள் நாயகம் போர் முடித்துத் திரும்பும் பொழுது ஓர் இடத்தில் படையினர் உறங்கிக்கொண்டிருந்தனர். அவ்வேளையில் அம்மாரும் அப்பாத்தும் அப்படையினருக்குக் காவலிருந்தனர். ஒருவர் காவல் புரியும் போது இன்னொருவர் உறங்குவது என முடிவு செய்து கொண்டனர். அதன்படி அம்மார் உறங்க அப்பாத் காவல் செய்தார். அப்பாத் தொழுகை விரிப்பின் மீதுருந்து நின்றுதொழலானார். அது வேளை எதிரிகளும் ஒருவன் தொடர்ந்து எய்த மூன்று அம்புகள் அவர் உடம்பில் தைத்தன. அவர் அவற்றைப் பிடுங்கித் தூர எறிந்தார். தொழுது முடித்த பிறகுதான் அவர் தம் தோழரை எழுப்பினார்.

முஆது இப்னு அம்ரு; முஆது இப்னு அப்ரா

பத்ரு போரில் அபூஜஹிலை எப்படியாவது கொல்ல வேண்டுமெனச் சிறுவர் இருவர் துடித்தனர். அவனை அவர்கள் பார்த்ததில்லை. அடையாளம் கேட்டனர். தெரிந்ததும் இருவரும் பாய்ந்தனர். முஆது இப்னு அம்ரு, அபூஜஹிலின் காலை வெட்டினார். அதைக் கண்ட அபூஜஹிலின் மகன் இக்ரிமா, முஆது இப்னு அம்ருவின் தோளைத் துணித்தார். வெட்டுண்ட கையை முதுகில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டே இப்னு அம்ரு மற்றொரு கையால் போர் புரிந்தார். தொங்கிய கை தொல்லை யாய் இருக்கவே அவ்விளைஞர் அக்கையைத் தாமே வாளால் அறுத்து வீசிவிட்டுத் தொடர்ந்து போர் புரியலானார்.

குபைப்

காட்டரபித் தலைவர் ஒருவர் பெருமானாரைக் கண்டபோது இசுலாத்தைப் போதிக்க அறிஞர் சிலரைத் தம்முடன் அனுப்புமாறு கேட்டார். நாயகமவர்கள் 10 பேர் கொண்ட ஒரு குழுவை அனுப்பினார். காட்டரபிகளின் எல்லைக்குள் அவர்கள் வந்ததும் வஞ்சகர்கள் அப்பத்துப் பேருள் எழுவரைக் கொன்றனர்; மூவரைச் சிறைபிடித்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் குபைப். இவர் பத்ருப் போரில் மக்காவாசியான ஹாரித் என்பவனைக் கொன்றார். ஆதலின், அவன் மக்கள் இவரை விலை கொடுத்து வாங்கி, மக்காவுக்கு வெளியே நிறுத்தி சிரச்சேதம் செய்ய நாள் குறித்து அறிவித்தனர். தண்டனை நிறைவேற்றப்படுமுன் இறுதியாய் இரண்டு ரக்கஅத் தொழுதுகொள்ள வாய்ப்பளிக்குமாறு குபைப் கேட்டார்; அனுமதிக்கப்பட்டது. தொழுது முடிந்தபின் அவர் கூட்டத்தினரிடம், 'நான் நெடுநேரம் தொழுதிருப்பேன். எனினும், நான் இறப்பதற்கஞ்சி இவ்விதம் செய்ததாய் நீங்கள் எண்ணிக் கொள்ளக் கூடாது என்பதாலேயே சுருக்கிக்கொண்டேன்' என்றார். அல்லாஹ்வின் பாதையில் உயிரைத் தியாகம் செய்வதில்தான் எத்துணை வீரம்!

ஸஅத் உல் அஸ்வத் என்னும் இளைஞருக்குத் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தது. திருமண நாளன்று சன்மார்க்கப் போர் அறிவிப்பு வந்தது. திருமணத்தை விட்டார்; போர்க்களம் சென்றார்; இறைநெறிக்கான அப்போரில் வீரத்தோடு போரிட்டு மரணத்தைத் தழுவினார். மணம்முடிக்க வேண்டியவர் மரணத்தை அணைத்துக் கொண்டார்.

ஆமிர் இப்னு புஹரா

ஆமிர் மக்கள் கூட்டத்தின் தலைவரான அபூபர்ரா ஆமிர் இப்னு மாலிக் அவர்கள் நபிகள் நாயகத்தைச் சந்தித்தபோது தம் இன மக்களுக்கு நல்வழி காட்ட நபித் தோழர்களை அனுப்புமாறு கேட்டபோது, நாயகமவர்கள் முன்தீர் இப்னு அம்ர் தலைமையில் 40 பேர்களை அனுப்பி வைத்தார். பீரெ மவுனா என்ற இடத்தில் எல்லா முசுலிம்களையும் கொன்றுவிடுமாறு எதிரிகள் ஆளனுப்பினார்கள். அங்கிருந்த ஆமிர் இப்னு புஹரா என்பாரை ஜப்பார் என்பான் ஈட்டியால் துளைத்தபோது ஆமிர் இப்னு புஹரா, 'அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாய் நான் வெற்றி கொண்டேன்' என்று சொல்லியவண்ணம் வீழ்ந்து இறந்தார். இறப்பவர் 'வெற்றி கொண்டேன்' என்றது ஜப்பாருக்கு வியப்பளித்தது. அவர் குறிப்பிட்டது, 'சுவன வெற்றி' என்றறிந்ததும் பின்னர் ஜப்பாரும் முசுலிம் ஆனார்.

ஹிந்தா

அபூசுப்யான் மனைவி; முஆவியா (ரலி) அவர்களுக்கு அன்னை. உகுதுப் போர்க்களத்தில் ஹம்ஸா (ரலி) அவர்களின் இறந்த உடலைப் பிளந்து, அவர்களின் ஈரலைக் கடித்துத் துப்பியவர். மக்கா வெற்றியின்போது இசுலாத்தைத் தழுவினார். பெருமானார் இவருக்கும் மன்னிப்பளித்தார். யர்மூக் போரில் கலந்துகொண்டு ஹிந்தா, இசுலாமிய வீரர்களுக்கு உற்சாக மூட்டிப் போரிடச் செய்தார்.

இக்ரிமா

இசுலாத்தின் பெரும்பகைவனான அபூஜஹல் மகனார் இக்ரிமா. அவர், நபிகள் நாயகம் மக்காமீது படையெடுத்தபோது அவர் வரவைத் தடுக்க வாளேந்தினார். இரு சாரார்க்கும் இடையே நடந்த மோதலில் இக்ரிமா உயிர் பிழைக்க யமன் நாட்டை நோக்கி ஓடினார். இவர் மனைவி உம்முஹானி இவருக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிக்குமாறு வேண்ட, நாயகமவர்களும் அருளினார்கள். கப்பலில் ஏறிவிட்ட இக்ரிமாவை, உம்முஹானி துணியை அசைத்துக் காட்டித் திரும்ப அழைத்துப் பெருமானார் மன்னித்துவிட்டதைச் சொன்னார். பகைவரை மன்னித்த பெருமானாரின் வீரம் பெருவீரமன்றோ?

உம்மு அபாஸ்

அபூபக்கர் ஆட்சிக்காலத்தில் காலித் (ரலி) தலைமையில்

அனுப்பப்பட்ட படை திமிஷ்க் (டமாஸ்கஸ்) கோட்டையை முற்றுகையிட்டது. அப்போரில் தாமஸ் எனும் ரோமானியத் தளபதி எய்த நஞ்சு தோய்க்கப்பட்ட அம்பு பட்டு அபான் இறந்தார். அவருக்கு அண்மையில்தான் திருமணம் நடந்தது. அவர் உடல், அடக்கம் செய்யப்பட்டதும் அவர் மனைவி உம்மு என்பார் தம் கணவனின் ஆயுதங்களை அணிந்துகொண்டு, இசுலாமியத் தளபதி காலிதுக்குத் தெரியாமல் கணவன் போரிட்ட இடத்திற்குச் சென்று, அங்கு ரோமானியப் பேரரசின் கொடியைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்தவனின் கையை நோக்கி அம்பொன்றை எய்து கொடியை வீழ்த்தினார். அதனை ஓடி எடுத்து, முசுலிம் வீரர் ஒருவர் கையில் கொடுக்க, அது கைக்குக் கை மாறி, இறுதியாய் முசுலிம் வீரர் ஷூரஹ்பூலின் கைக்கு வந்தது. தாமஸ் தம் நாட்டுக்கொடி எதிரியிடமிருப்பது கண்டு வீரப் போரிட்டபோது உம்மு, தாமஸ் மீது ஓர் அம்பை விட, அது அவர் கண்ணில் பாய்ந்து காயமேற்படுத்தி அவரைப் பின்வாங்கச் செய்தது. இசுலாமியர் வெற்றி பெற்றனர். கணவன் மறைந்ததும் அவன் கடமையை ஏற்று முடித்த உம்முவின பெருவீரம் போற்று தற்குரியது.

கன்ஸா

இவர் சிறந்த பெண் அரபிக் கவிஞர். இயற்பெயர் துமாதீர். ஹிஜ்ரத்துக்குப் பத்து ஆண்டுகட்கு முன்னர் இவர் தமையன் முஆவியா ஒரு போரில் இறந்தார். மூன்று ஆண்டுகள் கழித்து உடன்பிறந்த மற்றொருவர் ஷர்க் என்பவரும் போரில் கொலையுண்டார். முன்னரே சில கவிதைகள் இயற்றியுள்ள கன்ஸாவின் கவியுள்ளம், ஷர்க் இறப்பால் பொங்கிப் பெருக்கெடுத்தது.

ஹிஜ்ரி 14இல் நடைபெற்ற கதீஸிய்யாப் போர்க்களத்திற்கு கன்ஸா தம் நான்கு மக்களுடன் வந்திருந்து, அவர்கட்கு வீரமொழி பகர்ந்து போர்க்களத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். அவர்கள் நால்வரும் உயிர் விட்டபோது, 'அவர்களுக்கு வீரமரணம் வழங்கிய இறைவனுக்கே எல்லாப் புகழும்' என்று அந்தத் தாய் கூறினார். மக்கள் நால்வரையும் இழந்துங்கூட இறைவனுக்கு உவப்புடன் நன்றி கூற முடிகிறது, இவரால்.

அபூமீஹ்ஜன்

இவர் நாயகத் தோழர்களுள் ஒருவர். போர்க்களத்தில் இருந்தபோது இவர் மது அருந்தியதாய்த் தளபதி ஸஅத் இவரைத் தம் வீட்டில் சிறைவைத்தார். முசுலிமாய் இருந்தும் வீணே

வீட்டில் அடைபட்டுக் கிடக்கிறோமே எனப் பதைத்தார், அபூமிஹ்ஜன். தளபதி மனைவியிடம், 'என்னை விடுவியுங்கள். போர்க்களம் சென்று திரும்பினால் நானே விலங்கிட்டுக் கொள்கிறேன்!' என வேண்டி, விடுதலை பெற்றுப் போர்க்களம் சென்று வீரப் போரிட்டார். மாலையில் திரும்பிய அவர், தாம் வாக்களித்தபடி தாமே விலங்கிட்டுக் கொண்டார். செய்தி யறிந்த தளபதி அவரின் வீரத்தைப் பாராட்டி விடுதலை செய்தார். அபூமிஹ்ஜனும் இனி மதுவைத் தொடுவதில்லை என்று ஆணையிட்டுக் கூறினார். மன உறுதி சிறந்த வீரம் அன்றோ?

அபூஉபைதா ஆமிர் இப்னுல் ஜர்ராஹ் எனும் தளபதி தம் மாபெரும் படையுடன் அம்வாஸ் என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்த பொழுது பிளேக் நோய் ஏற்பட்டுப் படைவீரர்களுள் 20,000 பேர் இறந்தனர். நிலைமையறிந்த கலீபா உமர் அவர்கள், ஒருமுறைக்கு இருமுறை கடிதம் எழுதியனுப்பித் தளபதியை உடனே திரும்பி வருமாறு கூறினார். ஆனால், உபைதா அவர்களோ நோயுற்றவர்களுக்குப் பணிவிடை செய்வதில் ஈடுபட்டு அந்நோய்க்கே பலியானார். துன்பத்தில் துணிந்து நின்று உதவுவதிலும் பெருவீரம் வேறென்ன இருக்கமுடியும்?

அம்ர் இப்னு ஆஸ்

அபூபக்கர் (ரலி) காலத்தில், இவர் அலெக்ஸாண்டிரியாவின் ஆளுநர் ஆனார். அங்கிருந்த ஏசுவின் சிலையின் மூக்கை எவனோ உடைத்துவிட்டதால் கிறித்தவர்கள் ஒன்றுகூடி, நபியின் சிலை ஒன்றைச் செய்து அதன் மூக்கை உடைக்க வேண்டும் என்றனர். ஆஸ் அவர்களோ அதற்குப் பகரமாய்த் தம் மூக்கை வெட்டி யெறியுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். அவர் மூக்கைக் கிறித்தவர்கள் வெட்டச் சென்றபோது, குற்றவாளி குற்றத்தை ஒத்துக்கொண்டான். ஆஸின் நேர்மை கண்டு கிறித்தவர்களும் புகழ்ந்தனர். நேர்மையும் வீரந்தானே!

உக்பா பின் நாஃபீஉ

வட ஆப்பிரிக்காவில் இசுலாத்தைப் பரப்பியவர். ஐயாயிரம் மைல் நீளமுள்ள ஸகாராப் பாலைவனத்தைப் பத்தாயிரம் வீரர்களுடன் சென்று ஒரே ஆண்டில் வென்றார். மேற்குக் கடற்கரையை அடைந்த இவர், தம் உத்வேகத்தால் தம் குதிரையைச் சிறிது தொலைவு கடலுள் செலுத்தி, 'இறைவா! நிலப்பரப்பில் நின் மேன்மையைப் பரப்பிவிட்டேன்! எதிரே

கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் வரை கடல்தானே தெரிகிறது. இதுவும் நிலமாய் இருந்தால் நின் புனித மறையை இங்கும் பரப்பி இருப்பேனே' என்று கூறிக் கண்ணீர் விட்டுத் திரும்பினார். இறை நெறியைப் பரப்புவதில் தான் எத்துணை ஆர்வம்!

தாரீக் பின் ஜியாத்

இவர் இசுலாமிய வீரத் தளபதிகளுள் ஒருவர். இவர் அந்துலுஸ் (ஸ்பெயின்) மீது படையெடுத்துச் சென்று ஒரு குன்றின்மீது தங்கினார் (இன்றுள்ள ஜிப்ரால்டர்). ஸ்பெயின் படை பெரும்படை. இவரோ தாம் வந்த கப்பல்கள் அனைத்தையும் எரிக்கச் செய்தார். வீரர்களை நோக்கி, 'நாம் திரும்பிச் செல்லக் கப்பலில்லை. வெற்றி அல்லது வீர மரணம்; இரண்டனுள் ஒன்றே உங்கள் முன் நிற்பது' என வீரமூட்டிப் பகைவரை வெற்றி கண்டார்.

ஹகம்

ஸ்பெயினில் ஹகம் என்ற அரசர் ஒரு நாள் தலைநகருக்கு வெளியே ஓர் அழகிய நிலப்பகுதியைக் கண்டு, அங்கு ஒரு மாளிகை கட்ட விரும்பினார். அந்த நிலத்துக்கு உரிமையுடைய மூதாட்டி நிலத்தைத் தர மறுக்கவே, வன்முறைமூலம் அவளை அங்கிருந்து அகற்றி மாளிகை கட்டினார். மூதாட்டி அரசருக்கு எதிராய் வழக்குத் தொடுத்தாள்! வழக்கை விசாரிக்க இருக்கும் நீதிபதியை (காஜீயை) அரசர் அழைத்துப் புதிய மாளிகையைக் காட்டினார். நீதிபதி அங்கிருந்து சில கோணிகள் நிறைய மண்ணை எடுத்துச் செல்ல விழைவதாய் அரசரிடம் கூறினார். அரசர் வியப்புடன் அனுமதி அளித்தார். கோணிகளில் நிரப்பிய மண்ணைக் கமுதைமேல் ஏற்ற அரசரை உதவும்படி நீதிபதி கேட்டார். அரசரால் ஒரு மூட்டையைக்கூடத் தூக்க முடியவில்லை. அப்போது நீதிபதி அரசரிடம், 'தனிப்பட்ட ஒரு சாக்கு மூட்டை மண்ணையே உங்களால் தூக்க முடியவில்லையே! மூதாட்டியிடம் பறித்த இந்த முழுத் தோட்டத்தையும் எப்படித் தூக்கிச் சுமக்கப் போகிறீர்கள்?' என்றார். அரசர் தம் தவற்றினை உணர்ந்து, நிலத்தையும் மாளிகையையும் கிழவிக்குக் கொடுத்தார். உண்மையை உணர்த்துவதும், உணர்ந்து திருந்துவதும் வீரச் செயல்களேயாம்!

முஆவியா, இசுலாமியக் குடியரசை முடியரசாக்கியவர். அவர் அலீயாரிடம் மாறுபாடு கொண்டவர். தரீமா என்னும் மூதாட்டி

அலீயாரை மதிப்பவர். முஆவியா, தரீமாவை ஒருநாள் அழைத்து ஒட்டகத்தையும் அதை மேய்க்கப் பையன் ஒருவனையும் கேட்டார். அப்படித் தந்தால் தம்மை அலீக்குச் சமமாய் அவ்வம்மையார் கருதுவாரா எனக் கேட்டார். உறுதியாய் ஒரு போதும் அப்படிக் கருத முடியாது என்றார், தரீமா. பிறகு, முஆவியா நூறு ஒட்டகங்களையும் ஆள்களையும் தருவதாய்ச் சொன்னதுடன், அலியினால் ஓர் ஒட்டகத்தைக்கூடத் தந்திருக்க முடியாது என்றும் கூறினார். தரீமாவோ, 'அலீ ஓர் ஆணிகூடத் தந்திருக்க மாட்டார். பொதுச்சொத்தைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்தமாட்டார்' என்றார். 'பின் ஏன் என்னிடம் பொதுச் சொத்தைக் கேட்டீர்கள் என்று கேட்ட முஆவியாவுக்குத் தரீமா, 'அலீ எவ்வளவு உயர்ந்தவர், நீங்கள் எவ்வளவு தாழ்ந்தவர் என்பதைக் காட்டுவதற்காகத்தான்' என்று சொல்லியவராய் அரசவையை விட்டு வெளியேறினார்.

அப்துல்லாஹ் பின் ஹன்ஸா

இவர் தம் மக்கள் அனைவரையும் ஒரு போரில் ஒருவர் பின் ஒருவராய் ஈடுபடச் செய்து, அவர்கள் அடுத்தடுத்து வீரமரணம் எய்துவதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டு, இறுதியில் தாமும் வீரமரணம் எய்தினார்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸுபைர்

இவர் அபூபக்கர் அவர்கள் மகள் அஸ்மாவுக்குப் புதல்வர். ஹஜ்ஜாஜ் என்பவர் தலைமையில் ஒரு படை இவரை எதிர்த்தபோது அஸ்மாவின் உரைகளால் வீர உணர்ச்சி பெற்றுப் போரிட்டு மரணம் அடைந்தார். இறந்த அவரது உடலை ஹஜ்ஜாஜ் தலைகீழாய்க் கட்டித் தொங்கவிட்டார். மூன்று நாள் கழித்து உடலைப் பார்த்த தாய், கலக்கமின்றி, 'இந்த வீரனுக்கு இன்னும் குதிரையை விட்டு இறங்கும் நேரம் வரவில்லையோ' என்றாராம். மேலும் சில நாள்களுக்குப் பிறகு அப்துல்லாஹ்வின் உடல் ஊருக்கு வெளியே எறியப்பட்டது. அஸ்மா அவ்வுடலை எடுத்துவரச் செய்து, அழுகிய உறுப்புகள் பிய்ந்து வரும் நிலையிலும் குளிப்பாட்டி அடக்கம் செய்தார்.

சுலைமான்

ஈரான் ஆளுநர் ஹஜ்ஜாஜ் கொடுமையாளர். இசுலாமிய அறிஞர் யஸீதின் சொத்துகளைப் பறித்தார். கொலைத் தண்டனைக்கு அஞ்சிய யஸீது தப்பியோடி டமாஸ்கஸ் இளவரசர் சுலை

மானிடம் அடைக்கலம் புகுந்தார். செய்தியறிந்த ஹஜ்ஜாஜ் உடனே யஸீதை விலங்கிட்டு அனுப்புமாறு சுலைமானுக்கு ஆணையிட்டார். சுலைமான் தன் மகனுக்கும் விலங்கிட்டு, 'யஸீதுக்கு கொலைத் தண்டனை விதிப்பதாயின் முதலில் என் மகனுக்கு அந்தத் தண்டனையை விதித்துப் பிறகு யஸீதுக்கு விதியுங்கள். இறுதியில் என் தலையையும் வாங்குங்கள்' என்று கடிதம் எழுதி அனுப்பினார். இது அரசர் மனத்தை உலுக்கியது. யஸீது விடுதலை பெற்றார்.

ராய்யா பஸ்ரி அம்மையார்

இவர் மிகவும் ஏழை. 'எவரேனும் ஒரு நன்மையைச் செய்தால் அவருக்கு அதைப்போல் பத்துப் பங்கு நன்மைகள் உண்டு' எனும் திருமறை வாக்கை எண்ணி இறைஞ்சித் தம் வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினர்கள் நோன்பு திறக்க வழி கண்டவர்.

மஸ்னா

அரசி கைஸுரானை ஏழைப்பெண் ஒருத்தி காண வந்தாள். அவள் தன் எதிரிக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவள் என்று தெரிந்த அரசி அவளை ஏசிப் பேசினாள். அப்பெண் மஸ்னாவோ, 'நானும் இப்படி ஒரு காலத்தில் பேசியதுண்டு. அல்லாஹ் என் பெருமையை அழித்துவிட்டான். இன்று எப்படி இருக்கிறேன், பார்த்தீர்களா? ஒரு காலத்தில் நான் செய்த தவற்றை நீங்கள் இப்போது செய்வதால், பின் ஒரு காலத்தில் என் நிலை உங்களுக்கு வரவேண்டாம்' எனச் சொல்லியவளாய் வெளியேற முயன்றாள். அரசியோ மனம் மாறி, மஸ்னாவைப் பரிவோடு அழைத்துப் பேணி ஒரே தட்டில் உண்டு மகிழ்ந்தாள்.

ஹாருனார் ரஷீத்

அப்பாஸிய அரசர்களுள் ஒருவரான ஹாருனார் ரஷீத்துக்கும் ரோமப் பேரரசுப் பொறுப்பாளர் நைஸிஃபோரஸுக்கும் நடந்த போரில் நைஸிஃபோரஸ் தோற்றார். வெற்றிக்குப் பின் ஹாருன், 'நான் உம் பேரரசின் பெரும்பகுதியைக் கைப்பற்றியுள்ளேன். ஆயினும், உமது பேரரசில் உள்ள அறிவியல், இலக்கியம் முதலிய அனைத்துத் துறை நூல்களிலும் ஒவ்வொரு படியை எங்கட்குக் கொடுப்பீராயின் நான் கைப்பற்றிய பகுதியை உமக்கே விட்டுக்கொடுப்பேன்' என்றார். நைஸிஃபோரஸும் ஒத்துக் கொண்டார். போரிட்டுப் பெற்ற நிலப்பகுதியைப் புத்தகங்களுக்காகத் திரும்பக் கொடுத்த புதுமையை உலகம் கண்டது.

இப்னு அஸ்ஸம்மாக்

பேரரசர் ஹாருனுத் ரஷீதும், இப்னு அஸ்ஸம்மாக் என்ற இசுலாமியப் பேரறிஞரும் ஒருநாள் பேசிக்கொண்டிருந்தனர். அரசருக்கு நீர்வேட்கை ஏற்பட்டதால் நீர் கொண்டுவரப்பட்டது. அஸ்ஸம்மாக் அரசரிடம், 'பெரிய விலை கொடுத்தாலொழிய இந்நீரால் தாகம் தீராது என்றிருந்தால் என்ன விலை தந்திருப்பீர்கள்?' என்றார். அரசர் சிந்தித்து, 'என் பேரரசில் பாதுகையக் கொடுத்து வாங்கியிருப்பேன்' என்றார். பேரறிஞர் மீண்டும், 'இதை அருந்துவதால் ஏற்படும் சிறுநீர் வெளியேறச் சிக்கல் ஏற்பட்டால் என்ன செய்வீர்கள்?' என்றார். 'என் பேரரசின் மறு பாதுகையத் தருவேன்' என்றார், அரசர். 'ஒரு குவளைத் தண்ணீரைப் பெறவும், அதனால் ஏற்படும் சிறுநீரை வெளியேற்றவும் கூடிய ஒரு சாதாரணப் பொருள்தான் இந்தப் பேரரசு' என்றதும் அரசர், அறிஞரின் அறிவை வியந்தார்.

பாயஸீத்

பிஸ்தாம் என்னும் ஊரில், தாய் ஒருத்தி தூக்கம் கலையாத நிலையில் தன் மகன் பாயஸீதை அழைத்து, ஒரு குவளைத் தண்ணீர் கொண்டுவரச் சொன்னார். வீட்டில் தண்ணீர் இல்லை. ஊர் முழுவதும் தூங்குவது அறிந்து, யாருக்கும் தொந்தரவு தராமல் நீருற்று இருக்குமிடம் சென்று நீர் கொணர்ந்தார், அவ்விளைஞர். தாய் தூங்கிக்கொண்டிருந்ததால் தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு அருகிலேயே அமர்ந்திருந்தார். வைகறையில் தாய் கண் விழித்தார். தாம் அரைத் தூக்கத்தில் நீர் கேட்டதை ஏற்று, நீர் கொண்டு வந்ததோடு அதைக் கொடுக்க இரவு முழுவதும் விழித்திருந்த தம் மகனின் கடமையுணர்வை நினைத்தபோது அவர் தண்ணீர் குடித்ததைவிடக் குளிர்ந்து போனார்.

இப்ராஹீம் இப்னு அதஹம் எனும் அரசர் ஒருநாள் வேட்டைக்குச் சென்றிருந்தபோது ஏழை அடிமைப்பெண் ஒருத்தி அவர் படுக்கையில் படுத்துத் தூங்கிவிட்டாள். திரும்பிய அரசர் அப்பெண்ணுக்கு ஐம்பது கசையடி கொடுக்கச் சொன்னார். அடி விழுந்தபோது அவள் நைந்தாள். அரசர், 'உன் தவற்றுக்கு இப்போது வருந்துகிறாயா?' என்று கேட்டார். அவளோ, 'இல்லை! நான் உங்களுக்காக வருந்துகிறேன்' என்றாள். அரசர், 'என்ன?' என்றபோது, 'சில நாழிகை அப்படுக்கையில் நான் தூங்கியதற்கே இந்தத் தண்டனை என்றால் எப்போதும் அதில்

படுத்துறங்கும் உங்கட்கு அல்லாஹ் எவ்வளவு தண்டனை தருவானோ என்று தான் வருந்துகிறேன்' என்றாள்.

ஜலாலுத்தீன் ஷா

இவர் இசுலாம் பெற்ற இணையற்ற வீரர்களுள் ஒருவர். செங்கிஸ்கானை எதிர்த்துச் சிந்து நதிக்கரையில் போர் புரிந்தார். தம் படைவீரர் அனைவரும் இறந்ததும் கவசத்தைக்கூடக் கழற்றாது ஆற்றிலே குதித்து அக்கரைக்கு நீந்திச்சென்றார். அப்போது அவர்மீது அம்பெய்ய முயன்றவர்களை, 'நீந்தும் போது கொல்வது முறையாகாது' என செங்கிஸ்கான் தடுத்தார். ஜலாலுத்தீன் அக்கரை சேர்ந்ததும் தம் முஷ்டியை உயர்த்திக் காட்டி, 'உன்னை ஒரு கை பார்க்கிறேன்' என்று கூறாமற்கூறிச் சென்றார். 'அதோ ஒரு மாவீரன் செல்கிறான். இவன் போன்றன்றோ எனக்கு மகன் ஒருவன் வாய்க்க வேண்டும்' என்றான், செங்கிஸ்கான். வீரம் வீரத்தைப் போற்றியது!

ஹமீதா பாணு

பேரரசர்களான தைமூரும் பாயஸீதும் போரிட்டனர். வென்ற தைமூர் எதிரிகளுள் பலரைச் சிறைப்பிடித்துக் கொடுமைப்படுத்தினான். பிடிபட்ட இளம் இராணுவ அதிகாரி ஒருவன் தைமூரிடம் தைரியமாய், 'அரசே! நான் இன்னும் சில கணங்களில் உயிரிழக்கக்கூடும். என்றாவது ஒரு நாள் நீங்களும் நான் செல்லுமிடத்துக்கு வந்துதானாக வேண்டும். அன்று அல்லாஹ்விடம் இக்கொடுமைகளுக்கு என்ன கணக்கைத் தருவீர்கள்' என்று கேட்டபின் அவ்வீரன் தன் தொப்பியை எடுத்ததும், அவன் இளம் பெண் ஒருத்தி என்பதை அறிந்தனர்; அதுவரை ஆண்வேடம் தரித்துப் போர் புரிந்துருக்கிறாள் என்பதும் புரிந்தது. பெண்ணின் பேச்சு அரசரைச் சிந்திக்கச் செய்தது. கைதிகளை விடுதலை செய்தார். அதுமட்டுமின்றி அப்பெண்ணையும் அவள் இசைவு பெற்றுத் திருமணமும் செய்துகொண்டார்.

தாம் வேட்டையாடும் காட்டுப்பகுதியில் தற்செயலாய் நுழைந்திட்ட புனிதர் ஷெய்க் ஜமாலுத்தீனையும் அவர் தோழர்களையும் கைகால்களைக் கட்டிப் பிணைத்து இழுத்து வருமாறு தைமூர்கான் கட்டளையிட்டார். கைது செய்யப்பட்டவர்கள் ஈரானியர் என்பதை உரையாடலின்போது அறிந்த தைமூர் 'ஈரானியர் ஒருவரைவிட ஒரு நாய் மதிப்பு மிக்கது' என்றார். ஷெய்க் அவர்களோ பொறுமையாய் 'நமக்கு மெய்ந்நம்பிக்கை இல்லை என்றால் நாம் நாயைவிடக் கீழாகிவிடுவோம்' என்றார்.

'மெய்ந்நம்பிக்கை' என்னும் சொல்லுக்கு ஷெய்க் தந்த விளக்கத்தால் பின்னாளில் தைமூர் முசுலிம் ஆயினார் என்பது வரலாறு.

இசுலாமியத் தளபதி குதைபா இப்னு அபீஸாலிஹ் முஸ்லிம் என்பவர் சீனாவுக்குத் தூதர் ஒருவரை அனுப்பினார். இசுலாத்தின் தூதுவர் அரசருக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும் அரசருக்குத் தலை தாழ்த்தி வணக்கம் தெரிவிக்குமாறு அறிவிக்கப்பட்டார். தூதரோ இறைவனுக்கன்றி வேறு எவருக்கும் தலை தாழ்த்துவதை இசுலாம் ஏற்பதில்லை என்றார். அரசர் முதலில் கோபம் கொண்டார்; எனினும், தூதரின் துணிச்சலைப் பாராட்டித் தண்டிக்காது விட்டார்.

பாபர்

இராசபுத்திரன் ஒருவன் பாபரைக் கொல்ல தில்லி வீதியில் அலைந்தான். மதம் பிடித்த யானை ஒன்று வீதியில் வந்தது. மக்கள் அஞ்சி ஓடிய வேகத்தில் ஒரு பிஞ்சுக் குழந்தையைத் தெருவில் போட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டனர். குழந்தையை யானை நெருங்கிய போது வீர மனிதர் ஒருவர் ஓடிவந்து குழந்தையைக் காப்பாற்றினார். தம்முயிரையும் பொருட்படுத்தாது குழந்தையைக் காத்தவர்தாம் பாபர் என்றறிந்ததும் அவரைக் கொல்ல வந்தவன் அவர் காலில் விழுந்து பணிந்து நண்பனானான்.

ஈஸாகான்

மான்சிங், அக்பர் படைத்தலைவன். அக்பரை எதிர்த்த வங்கத் தலைவர்களுள் முதன்மையானவர் ஈஸாகான். மான்சிங்கும் ஈஸாகானும் களத்தில் கடுமையாய்ப் போரிட்டனர். மான்சிங்கின் வாள் இரு துண்டாயிற்று. ஈஸாகான் எங்கே தன்னைக் கொன்றுவிடுவாரோ என்று மான்சிங் எண்ணியபோது ஈஸாகான் தம் கைவாளை மான்சிங்கிடம் தந்ததோடு, 'என்னிடம் இன்னொரு வாள் இருக்கின்றது. வாளில்லாத உங்களிடம் போரிட மாட்டேன்' என்றும் கூறினார். இதுவன்றோ வீரம்!

ஒளரங்கசீப்

படையெடுத்துச் செல்லும்போது போர்க்களத்தில் வாளும் அம்பும் பறக்க அவற்றினிடையேயும் தவறாது தொழுகையை நிறைவேற்றுபவர், ஒளரங்கசீப். ஒருமுறை அவர் தொழுது கொண்டிருந்தபோது அவர்மீது புலி ஒன்று பாய்ந்தது. அவர் கை,

உடைவாளை உருவிப் புலியை இரு துண்டாக்கியது. ஆயினும் பரபரப்போ நடுக்கமோ அடையாது தொழுகை தொடர்ந்து நடந்தது.

தம் முன்னணிப் படைத்தலைவர் கலீம்கானும், மகன் ஆசாத்தும் கொல்லப்பட்டனர் என்பது தெரிந்தும் முபாரிஸ்கான் கலங்காது போரிட்டார். 'ஆமையைப்போல் அஞ்சித் தலையை உள்ளுக்குள் இழுத்து உயிர் வாழ்தலின்றிப் போர்க்களத்தில் வீரமரணம் எய்துவதே சுவனப்பேறு ஆகும்' என்று அவர் தொடர்ந்து போரிட்டு இறந்து வீழ்ந்தார்.

முஹம்மத்கான்

இவர் செஞ்சியை ஆண்ட தேசிங்குராசனுக்கு உயிர் நண்பர். ஆர்க்காட்டு நவாப்பிற்குத் தேசிங்கு துறை கொடுக்க மறுக்கவே நவாப் செஞ்சிமீது படையெடுத்தார். மணக்கோலத்திலிருந்த முஹம்மத்கான் போர்க்களம் நோக்கிப் புறப்பட்டான். மணம் முடித்துவிட்டுச் செல்லலாம் என எவ்வளவோ தடுத்தும் பயனில்லை. வீரப்போர் புரிந்து போர்க்களத்தே உயிர் துறந்தான், அம்மாவீரன்.

திப்பு சுல்தான்

இவர் ஹைதர் அலி மகன். ஆங்கிலேயரைத் தம் பிறந்த மண்ணிலிருந்து துரத்தியடிக்கும்வரை பஞ்சு மெத்தையில் படுப்பதில்லை எனச் சூளுரைத்து முரட்டுத்துணியில் படுத்துத் தூங்கியவர். 'இவர் அலுவலர்களான மீர் சாதிக், மீர் குலாம் அலீ ஆகியோர் இவருக்குத் துரோகமிழைத்தனர். இவர்கள் சதியால் ஆங்கிலப்படை சீரங்கப்பட்டணத்துக்குள் நுழைந்தது. உணவருந்திக்கொண்டிருந்த திப்பு, எதிரிகள் கோட்டைக்குள் நுழைந்ததையறிந்து அக்கணமே போர்க்களம் புகுந்து வீரப்போர் செய்து இறப்பைத் தழுவினார்.

பஹதூர்ஷா

1857இல் நடந்த சுதந்திரப் போரின் ஆணிவேர் இவரே ஆவார். இவர் செங்கோட்டையில் ஆங்கிலேயர்களால் சிறை வைக்கப்பட்டார். பசி தாளாது உணவு கேட்டபோது இவர் முன் மூடப்பட்ட இரு பாத்திரங்கள் கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்டன. அவற்றை அவர் திறந்தபொழுது அவர் மக்கள் இருவரின் தலைகளும் அவற்றில் வைக்கப்பெற்றிருந்தன. பின்னர் அவர் பர்மாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டார். இறக்கும் தறுவாயில், தம்

இறப்புக்காகக் கவலைப்படாது, தம் உடல் அடக்கம் செய்யப் பட ஆறடி நிலங்கூட இந்தியாவில் தமக்குக் கிடைக்காது போயிற்றே என அவர் உள்ளம் குமுறி எழுதிய கவிதை இன்று அவர் கல்லறையின் முன்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய விடுதலைப் போரில் லாலா லஜ்பத்ராயை ஆங்கில அரசாங்கம் பர்மாவில் சிறை வைத்தது. 'என் தாய் மண்ணில் கொண்டுவிட்டு என்னை உடனே கொன்றுவிடுவதாயினும் வருந்தமாட்டேன். வேற்று மண்ணிலன்றோ அடைபட்டுக் கிடக்கிறேன்' என்று அவர் வருந்தியதைப் பாரதியார்,

தொண்டுபட்டு வாடுமென்றன் தூய பெருநாட்டிற்
கொண்டுவிட்டு அங்குஎன்னை உடன்கொன்றாலும்
இன்புறுவேன்!

எத்தனை ஜென்மங்கள் இருட்சிறையில் இட்டாலும்
தத்துபுனல் பாஞ்சாலம் தனில்வைத்தால் வாடுகிலேன்

எனப் பாடியுள்ளார். பஹதூர்ஷாவின் தாய்மண் பற்றைப் பாரதியின் பாடலில் லாலா லஜ்பத்ராயிடம் அறிகிறோம்.

பெருமானார் மறைவுக்குப் பின்னர், இசுலாம் உலகம் முழுவதும் பரவத் தொடங்கியதான இசுலாமிய இடைக்கால வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளை உள்ளடக்கியதாய் இந்நூல் திகழ்கிறது. உண்மை வரலாற்று நிகழ்ச்சிகள் இலக்கியச் சுவையோடு எழுதப்பட்டுள்ளன.

தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக; அஃதிலார்
தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று

என்னும் திருக்குறளுக்கு இலக்கணமாய்த் திகழும் பெரு மக்களின் வீரச்செயல்களை இந்நூல் எழுத்து வடிவில் ஏந்தி நிற்கிறது.

70 மஹ்ஜபீன் காவியம்

எகிப்தியப் பேரரசர் சுல்தான் ஸலாஹுத்தீனின் ஆட்சிக் காலம் இசுலாமிய வரலாற்றில் தனிச் சிறப்புடையது. இவர் கிறித்துவச் சிலுவைப் போர்வீரர்களை வெற்றிகண்டு கி.பி. 1193-ல் ஜெருசலத்தைக் கைப்பற்றினார். அப்போது ஜெருசலத்தில் கைடி லூஸினான் என்பவன் கிறித்துவப் பேரரசனாயிருந்தான். ரேமாண்டு என்பவன் திரிபோலியிலும், ரீனாட் என்பவன் கரக் நாட்டிலும் கிறித்துவச் சிற்றரசர்களாக ஆண்டுவந்தனர். கிறித்துவப்பேரரசரும் சிற்றரசர்களும் முசுலிம்களுக்கு எண்ணற்ற கொடுமைகளை இழைத்து வந்தனர். பொறுமைக்கும் எல்லையுண்டல்லவா? எல்லைமீறிய கொடுமைகளுக்கு முடிவு காண சுல்தான் ஸலாஹுத்தீன் பொங்கியெழுந்து கிறித்துவர்களை அடக்கி வெற்றி கண்டார். இந்த வரலாற்றுப் பின்னணியைச் சிறிதும் மாற்றாது, இதனூடே காதல், வீரம், அன்பு, தியாகம், பெருமிதம் ஆகிய பண்புகள் இழைந்தோடச் சில கற்பனைப் பாத்திரங்களை உலவவிட்டு இசுலாமிய அறிஞரும் பேரெழுத்தாளருமான திரு. ஹஸன் அவர்கள் மஹ்ஜபீன் என்னும் வரலாற்றுப் புதினத்தை யாத்துள்ளார்.

புதினக் கதை

மஹ்ஜபீன் என்னும் இசுலாமிய நங்கைகையை ரேமாண்டு மன்னன் கைது செய்து பெண்டாள நினைத்தான். அவன் மனைவி அரசி மேரியாவின் தலையீட்டால் மஹ்ஜபீன் விடுதலை செய்யப் பெற்று அவள் தந்தையுடன் கரக் நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டாள். கரக் மன்னன் ரீனாட் பெரும் கொள்ளைக்காரன்; ஒழுக்கக் கேடன். தன் நாட்டு எல்லையில் மஹ்ஜபீனைக் கண்ணுற்ற அவன் அவளைப் பற்றி இழுத்த போது அவளும் அவள் தந்தையும் எழுப்பிய அவலக் குரல் கேட்டு அஷ்ரப், அஹ்மத்

எனும் இரு வீரர்கள் எதிர்பாராது வந்து அவர்களைக் காப்பாற்றி ரீனாட்டை விரட்டினர். அவ்விருவரும் திமிஷ்கிலிருந்து ஹஜ்ஜுக்குச் சென்ற கூட்டத்தைச் சார்ந்தவர்கள். உயிர் நண்பர்கள். மஹ்ஜபீனையும் அவள் தந்தையையும் தங்கள் கூட்டத்தாரிடம் அழைத்துச் சென்றனர்.

பயந்து ஓடிய ரீனாட் பின்னர் ஒரு படையுடன் வந்து ஹஜ்ஜுக் கூட்டத்தாரைத் தாக்கிப் பலரைக் கொன்றான். அஹ்மத் பெருங்காயமுற்றான். மஹ்ஜபீன், அஷ்ரப் இன்னும் எஞ்சிய மற்றோரை ரீனாட் கைது செய்து கரக் நாட்டில் சிறை வைத்தான்.

காயமுற்றுக் கிடந்த அஹ்மதை அவ்வழிவந்த அப்துல்லா காப்பாற்றினார். அப்துல்லா அஹ்மதின் பெரிய தந்தை. இருவரும் சுல்தான் ஸலாஹுத்தீனைக் கண்டு கிறித்துவர்களால் முசுலிம்கள் படும் தாங்கொணாக் கொடுமைகளை எடுத்துரைத் தனர். சுல்தானின் ஆணைப்படி கிறித்துவர்களை ஒடுக்க எழுந்தது இசுலாமியப்படை. அஹ்மதும் படையிற் சென்றான். மைதானத்தில் கிறித்துவர்கள் தோற்றோடினர். எல்லாக் கிறித்துவச் சிற்றரசர்களும் முசுலிம்களை எதிர்த்துத் தாக்கி முறியடிக்க வேண்டுமெனப் பேரரசன் கைடிவூஸினான் கடிதம் எழுதினான். மஹ்ஜபீன், அஷ்ரப், அவன் தங்கை ஆயிஷா மற்றும் அவர்களுடன் பிடிபட்டோரை திப்ரியாவிலிருந்த பாழடைந்த மாளிகையில் கோட்டையில் சிறைவைக்குமாறு சொல்லியபின், ரீனாட் போருக்குப் புறப்பட்டான்.

அஷ்ரப் தான் இருந்த சிறையில், ஏழாண்டுகளாக ஒளியும் காணாது அடைபட்டுக்கிடந்த ஸயீத் என்பவனைக் கண்டான். ஸயீதின் உதவியுடன் இருவரும் சிறையிலிருந்து வெளியேற முயன்றனர்; வெளியேறியும் விட்டனர். ஆனால் எதிர்பாராது ஏற்பட்ட நேர்வால் அஷ்ரப் மீண்டும் சிறைக்கே சென்று விட்டான்; ஸயீத் எவ்வாறோ தப்பி விட்டான்.

வெளியேறிய ஸயீத், தன் பயணத்தில் ஒரு மலையுச்சியில் ஒரு கிறித்துவக் கிழப் பாதுரியாரையும் அவர் மகள் ஜோனையும் கண்டான். அவர்களுடன் தங்கினான். கிழவருக்கு அம்மலையில் ஒரு புதையல் இருக்கும் இரகசியம் தெரியும். அதைத் தெரிந்து கொள்ள முயன்று முடியாது போன ஒருவன் ஜோனும் ஸயீதும் இல்லாத வேளையில் அக்கிழவரைக் குத்திக் குற்றுயிராக்கினான். ஜோனை ஒரு கன்னிகா மாடத்தில் சேர்க்குமாறு ஸயீத்திடம் கூறியவாறே கிழவர் இறந்தார். ஜோன், ஸயீத்திடம்

எல்லையற்ற அன்பு காட்டி வந்தாள். காதல் என்றே சொல்லலாம்.

சிலுவைப் போரின் இறுதியில் பேரரசன் சரணடைந்தான். ஜெருசலேம் இசுலாமியர் வசமாகியது. துப்ரியாக்கோட்டையும் பிடிபட்டது. சிறையில் தன் ஆருயிர் நண்பன் அஷ்ரபைக் கண்ட அஹ்மத் அவனைக் காண ஆர்வத்துடன் சென்றபோது அஹ்மதின் முதுகில் யாரோ ஒருவன் குத்திப் பெருங்காயப்படுத்தி விட்டான். அக்குழப்ப வேளையில் ரீனாட்டின் போர் வீரர்களில் இருவர். மஹ்ஜபீனைக் கடத்திச் சென்று விட்டனர். அஷ்ரப், அவன் தங்கை ஆயிஷா ஆகிய இருவரின் பாதுகாப்பில் அஹ்மத் குணமடைந்தான். மஹ்ஜபீனைக் காணாது கலங்கினார்.

மஹ்ஜபீனைக் கடத்திச் சென்ற வீரர்களை மலைமீதுருந்த ஸயீத் கண்டு, அவ்வீரர்களைத் தாக்கி மஹ்ஜபீனை மீட்டான். அவள் வாயிலாக அஷ்ரப் இருக்கும் இடம் தெரிந்து அங்கே வந்து சேர்ந்தனர். அஷ்ரப்-மஹ்ஜபீன், அஹ்மத்-ஆயிஷா திருமணங்கள் உறுதியாயின. ஸயீத் ஜோனிடம் தன் காதலைத் தெரிவித்தான். அவள் அவனைக் கிறித்துவனாகும்படிச் சொன்னாள். காதலுக்காக மதத்தைத் துறக்கும் பலவீனம் தனக்கில்லை என்றான். அப்படியானால் நான் மட்டும் எவ்வாறு மதத்தைத் துறக்க முடியும் என்றாள் ஜோன். ஸயீத் அவள் தன் எண்ணப்படியே நடக்கலாமென்றும், கன்னிகா மாடத்தில் சேர்த்து விடுவதாகவும் கூறினான். ஸயீதின் அன்பு ஜோனை வென்றது. முசலிம் ஆனார். அஷ்ரப்-மஹ்ஜபீன், அஹ்மத்-ஆயிஷா, ஸயீத்-ஜோன் என்ற மூன்று இணைகளின் திருமணம் இனிதே நடைபெற்றது. கிறித்துவர்கள் அடக்கப்பட்டதால் முசலிம்களும் மகிழ்ச்சி கொண்டனர்...என்பதுவே இப்புதினக் கதை.

கரவிய ஆக்கம்

கதை நிகழ்ச்சிகள், திருப்பங்கள், பின்னல்கள் போன்றவற்றில் அக்கறை காட்டவேண்டும் என்பதைவிட வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைச் சொல்ல ஒரு கதையைப்படைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதே திரு. ஹஸனின் நோக்கமாயிருக்கிறது. சமயக் காழ்ப்புகளினால் இசுலாமியர்கள் பட்ட இன்னல்கள், இசுலாமியர்கள் அடிமைப்பட்ட நேர்ந்தபோது பகைவர்கள் பண்பாட்டுக்குறைவுடன் அவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகள், அதே வேளை இசுலாமியர்கள் மற்றவரை வெற்றி கொள்ள நேர்ந்த

போது தோற்றவர்களிடம் அவர்கள் காட்டிய கருணை, இரக்கம், பெருந்தன்மை ஆகிய உண்மை நிகழ்வுகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்பதே இக்கதை எழுதுவதற்குக் காரணமாயிருந்திருக்கிறது. கதைக்கும் கற்பனைக்கும் கொடுத்திருக்கும் முக்கியத்துவத்தைவிட உண்மை வரலாற்றுச் செய்திகளுக்கே திரு. ஹஸன் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருக்கிறார் என்பதைக் கதையைப் படிப்போர் நன்கறிவர்.

வரலாற்றேடாகப் போற்றுதற்குரிய பெருமை வாய்ந்தது இப்புதினம் என்பதால் இதனைச் செய்யுள் வடிவில் ஒரு காவியமாக்கி என்றைக்கும் நிலைபேறுடையதாகச் செய்ய வேண்டும் என்னும் ஆவல், ஆர்வம் இலங்கைக் கவிஞர் டாக்டர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது இயல்பேயாம்.

ஒரு மொழியிலிருந்து பிறமொழிக்குப் பெயர்த்தல், ஒன்றைத்தழுவி எழுதுதல் முதலியன நடை முறையில் பெருமளவில் இருந்து வருகின்றன. ஆனால் உரைநடைப் புதினத்தை, கவிதைக் காப்பியமாக்குவது புதியதொரு முயற்சியாகும். இம்முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ள கவிஞர் டாக்டர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா அவர்கள் இதனை மிகவும் அற்புதமாகச் செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. ஹஸன் அவர்களுடைய உரைநடை, கவிதை நடை போலச்சுருக்கமாகவும் அழகாகவும் அமைந்திருப்பதால் கவிஞர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா பெருமளவில் திரு. ஹஸன் அவர்களுடைய தொடர்களை அவ்வவ்வாறே கவிதையில் எடுத்தாண்டிருக்கிறார். புதினம், காப்பியம் இரண்டையும் ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது உரைநடையில் எழுதிய திரு. ஹஸனே இதனைக் கவிதையிலும் எழுதியிருக்கிறாரோ என்று எண்ணத் தோன்றுமளவுக்கு இரண்டும் ஒன்றுபட்டிருக்கின்றன. திரு. ஹஸன் உள்ளத்தைத் தன் உள்ளமாகவும், அவர் நடையைத் தன் நடையாகவும் கொண்டு கவிஞர் டாக்டர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா இக்காப்பியத்தை யாத்திருக்கிறார் என்று சொல்வது மிகையாகாது. திரு. ஹஸன் அவர்களின் விவரிப்பு, வருணனை, கற்பனை, உவமைகள் ஆகியவற்றைப் பெருமளவில் புதினத்தில் உள்ளவாறே காப்பியத்திலும் ஆண்டுள்ள கவிஞர் அவர்கள், அதே வேளையில் காப்பிய மரபிற்கேற்றவாறும் அவற்றை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்!

புதினத்தைக் காவியமாக்கி அதற்கு நிலைத்த செய்யுள் இலக்கியத் தகுதியைக் கவிஞர் தந்து வெற்றி கண்டுள்ளார். இசுலாமியக் காப்பியங்கள் வரிசையில் இடம் பெறும் தகுதியை 'மஹ்ஜபீன் காவியம்' பெற்றிருக்கிறது.

காவிய ஆக்கச் சிறப்பு

புதின உரைநடைக் கருத்தை முற்றிலுமாகப் புதினச் சொற்களையே கொண்டு கவிதையாக்கியிருப்பது இக்காப்பிய ஆக்கத்தின் தனிச் சிறப்பு எனலாம்.

"பருவமடைந்தது முதல், தந்தையைத் தவிர்த்து வேறு ஆடவருடன் பழகாது முழு இஸ்லாமியப் பண்பாட்டிலே வளர்ந்திருந்த அப்பேதைப் பெண்ணுக்கு, காமத்தினால் கண்ணிழந்திருந்த அக்கயவனின் பேச்சு அருவருப்பையும் ஆத்திரத்தையும் மூட்டியது" என்பது புதின உரைநடை. இது,

பருவமுற்ற நாளிருந்து தந்தை யன்றி
பிறஆண்க ளோடுபழ காத பெண்ணாள்
அருவருக்கும் அவன்வார்த்தை கேட்டு, மீறும்
அழகையுடன் ஆத்திரமும் கொண்டாள்....

எனக் கவிதை வடிவம் பெற்றுள்ளது.

"இவ்விருவரின் எதிர்காலம் போலவே கண்ணுக்குத் தெரியாத காரிருள் சூழ்ந்த கானகத்தினுள்ளே அக்குதிரைகள் புகுந்து மறைந்தன" என்னும் உரைநடைப்பகுதி,

வகையேதும் இலாதவர் எதிர்கா லம்போல்
வானமுமே இருள்கூழ்ந்து கருமை யாகத்
தகைத்தெங்கும் நிற்காத புரவிக் கூட்டம்
திரண்டடர்ந்த காட்டினுள்ளே புகுந்த தம்மா!

என அதே முறையில் கவிதையாக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்.

மஹ்ஜபீனைப் பார்த்த அஷ்ரப் தேனில் விழுந்த ஈ போலச் சற்று நேரம் திக்கு முக்காடிப் போனான் என்பதை,

.....தேனில் வீழ்ந்த
வண்டாகத் தனையிழந்தே சிறிது நேரம்
வாய்பேசா தவளழகில் குளித்திட்டானே.

எனக் கவிதையாக்கி, அக்கவிதையை அழகில் குளிக்கச் செய்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

ரீனாட் மஹ்ஜபீனை அடைய, அவளிடம் தான் அரசன் என்னும் இறுமாப்புடன் பேசுவதை ஹஸன் உரைநடையில், இவ்வாறு சித்தரிக்கிறார்:

ரீனாட் மஹ்ஜபீனிடம், 'என்னுடன் வரச் சம்மதிக்கிறாயா' என்றான்.

மஹ்ஜபீன் அவனை ஏளனமாகப் பார்த்து, "நீ எந்த மன்னனாக இருந்தால் என்ன? உலகத்தையே கட்டியாளும் சக்கரவர்த்தியாக இருந்தால்தான் எனக்கென்ன? நான் எதற்காக உன்னுடன் வர வேண்டும்" என்றான்.

"நான் உன் அழகுக்கு அடிமையாகி விட்டமையால்தான்?"

"முசுலிம்களின் இரத்தத்தைக் குடித்து வாழும் உன்னிடம் எனக்கென்ன வேலை?"

அப்பெண்ணின் துணிச்சலான பேச்சு அவனுக்குக் கோபத் தையும் ஆச்சரியத்தையும் மாறி மாறி மூட்டிக் கொண்டிருந்தது.

"அஞ்ஞானிகளாகிய முசுலிம்களைக் கண்டால் எனக்கு ஆகாது தான். ஆனால் உனக்காக அவர்களை இம்சிப்பதை விட்டு விடுவதாக வாக்களித்தால் என்னுடன் வரச் சம்மதிப்பாயா?"

"மிருக குணம் படைத்தவனே, உன்னோடு வருவதா?"

"கரக், அந்தாகியா நாடுகளின் ராணிப் பதவி உனக்காகக் காத்துக் கிடக்கிறது."

"அதை என் காலினால் எட்டி உதைத்துத் தள்ளுவேன்."

அதற்கு மேல் ரீனாட்டுக்குக் கோபத்தை அடக்க முடிய வில்லை. புருவங்களை நெரித்துக் கொண்டு, "கசக்கித் தான் முகர வேண்டும் போலிருக்கிறது! உன்னைப் பலவந்தமாக இழுத்துச் செல்வது தான் சரி" என்றான்.

"உயிருடன் என்னை யாரும் இங்கிருந்து அசைக்க முடியாது. என் பிணத்தை வேண்டுமானால் தூக்கிச் செல்லலாம்" இது புதினத்தில் இடம் பெற்றுள்ள உரையாடல்.

"இந்நாட்டின் அரசன் நீ என்றிட்டாலும் இவ்வுலகின் தனியரசனாகிட்டாலும்

சொன்னபடி செய்திடநான் அடிமை யில்லை
 சேர்ந்துன்னோ டேன்வரநான் வேண்டு” மென்றாள்;
 “உன்னழகுக் கடிமையென வானே னென்ப
 தொன்றேதான் காரணம்வே நில்லை” யென்றான்;
 “என்னினத்தின் இரத்தத்தைக் குடித்தே வாழும்
 ஈனனுடன் எனக்கென்ன வேலை” யென்றாள்.

சிறிதேனும் அச்சமின்றிப் பேசக் கண்டு
 சினங்கொண்ட அவனுரைப்பான் “பேதைப்

பெண்ணே!

வெறுப்பேதான் அஞ்ஞான முஸ்லிம் கள்மேல்
 வேண்டுமென்றால் சொல்லுனக்காய் இம்சிக் காது
 இருப்பேன்நான் என்னுடன்நீ வருவ தாயின்
 இன்றேநான் வாக்குனக்குத் தந்தும் விட்டேன்;
 மறுக்காதே சுகபோக வாழ்வு தன்னை
 மஹஜபீன் சிந்தித்துப் பாரென்” றானே.

“மிருககுணம் படைத்தவனே! இசைவே னென்றோ
 மனப்பாலுங் குடிக்கின்றாய் “மறப்பா” யென்றாள்”
 “கரக்நாட்டின் இராணியெனச் செய்வே னென்றான்;
 காலாலே எட்டியுதைத் தெறிவே” னென்றாள்.
 “இரக்க முன்மேற் காட்டியது தப்பே உன்னை
 இழுத்துதான் கொண்டுசெல வேண்டு” மென்றான்;
 “மிரட்டாதே பிணத்தையன்றி உயிரோ டென்னை
 முடியாது நீகொண்டு செல்ல” வென்றாள்.

எனக் கவிதையிலும் உரையாடலாகவே உரைநடைச் செய்தியில்
 ஒரு சிறிதும் மாற்றமின்றிச் செய்யப்பட்டிருப்பதைக்
 காணும்போது கவிஞர் புதினத்தோடு முற்றிலும்மாக ஒன்றிக்
 காவியத்தைப் படைத்திருப்பதை உணர முடிகிறது.

ஒரு தடாகத்தைக் கூறும் போது ஹஸன் இயற்கையைக்
 கற்பனையுடன் வருணிக்கிறார்:

“பளிங்குபோலத் தெளிந்திருந்த அத்தடாகத்து நீரில்
 சுற்றிலும் நின்ற மரங்கள் பிரதிபலித்துக் கொண்டிருந்தன.
 அச்சோலை மரங்கள் தம் அழகைத் தாமே, கண்டு களிப்பதற்

கெனச் செய்து வைத்துக் கொண்ட ஒரு பெரியநிலைக் கண்ணாடியோ அது என்று எண்ணச் செய்தது அந்த நீர் நிலையின் தெளிவு." இப்பகுதி, இக்கற்பனை வளத்துடனேயே,

“வான்நோக்கி வளர்ந்திருந்த நிழல்ம ரங்கள்
வழிமோதத் தலையாட்டிப் பொய்கை நீரை
ஏன்நோக்கி நின்றனவோ இயற்கை தந்த
எழில்கண்டே மயங்கிடத்தான் ஆமாம் அந்தத்
தான்தோன்றிப் பொய்கையொரு நிலைக் கண்ணாடி
தனையொப்ப விருந்தவன் அழகு கண்டே
வானவனின் அற்புதங்கள் எண்ணி யெண்ணி
வாயார்ப் போற்றியதில் மூழ்க லானான்”

எனக் கவிதையாக்கப்பட்டுள்ளது.

“அரபியரிடையே ஒரு சம்பிரதாயம் உண்டு. அதாவது, ஒரு வீட்டுக்கு வருபவன் எவ்வளவு கொடுமையான விரோதியாக இருந்து விட்ட போதிலும், அவ்வீட்டிலிருந்து அவன் ஏதாவது உணவுப் பொருள் கேட்டுப் பெற்று அருந்தி விட்டானானால் அதோடு அவன் அவ்வீட்டினரின் விருந்தினன் ஆகி விடுவான். அந்நிலைமையில் அவனுக்கு எவ்விதமான தீங்கும் இழைப்பது என்பது அவர்களுடைய சம்பிரதாயத்துக்கு மாற்றமாகும்” என அரபியச் சம்பிரதாயம் பற்றி ஹஸன் புதினத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இதனை,
இரந்தேனும் ஒரு சிறிது பருகி னாலும்
எத்தகைய பகைவரென்ற போதுந் தங்கள்
விருந்தினராய் ஆகிவிட்டார் என்ப தாலே
வேண்டாரே அரேபியர்கள் தீங்கி ழைக்க

எனச் சுருக்கமாகவும் திட்டமாகவும் கவிதையில் தருகிறார், கவிஞர்.

நய உரைகள்

கதையைக் காப்பியமாகச் செய்வதால் ஆங்காங்கே, கவிதை நயத்தைத் தக்கவாறு கவிஞர் கூட்டிக் கொள்கிறார். அது உரைநடைப்பகுதிக்கு மெருகூட்டியதாக அமைகிறது.

மன்னன் ரேமாண்டு வெகுண்டு தன் கையிலிருந்த

சவுக்கினால் பளீரென அடித்துச் சொன்னான் என்ற உரைநடைப் பகுதியை,

நீண்டசவுக்(கு) எடுத்த(து) அவரை நோக்கி வீச
நீசன்மனம் போலதுவும் உடலைச் சாடும்

எனப் பாட்டாக்கி, பட்ட அடி நீசன் மனத்தைப் போல உடலைச் சாடியது என்றதோர் உவமையைச் சேர்த்துக் கவிதையை வளப்படுத்துகிறார்.

ரேமாண்டு மஹ்ஜபீனிடம் தன் காதலைச் சொல்லி அவளருகில் மண்டியிட்டான் என ஹஸன் எழுதுகிறார்.

ஒருகாலை மடித்தொருகால் உடலந் தாங்க
உளமுருக மண்டியிட்டே இரக்க லானான்

என மண்டியிட்டதை ஓர் ஓவியமாகச் சித்திரித்துக் காட்டுகிறார் கவிஞர்.

அவளுடைய நீலவிழிகளிலே நன்றி மிளிர்ந்தது - என்பது உரைநடை. இது,

நாவசைய வேண்டாது கண்க ளாலே
நன்றி மழை பொழிந்திட்டாள் அவன்ந னைந்தான்

என அழகும் விரிவும் படக் கவிதையாக்கப் பட்டுள்ளது.

'குதிரைகள் நாற்கால் பாய்ச்சலில் தாவிச் சென்றன' என்பதை புத்தியுள்ள மனிதரைப் போல் புரிந்து கொண்ட புரவிகளும் பறந்தனவே....

எனப் பறந்த குதிரைகளுக்குப் புத்திசாலித் தனத்தைச் சேர்க்கிறார் கவிஞர்.

கவிஞர் தேவையான இடங்களில் கவிதை நயத்திற்கும் கருத்து விளக்கத்திற்குமாகப் பொருத்தமான உவமைகளைத் தொடர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்கிறார். மஹ்ஜபீனைக் கண்ட ரீனாட் மன்னன் அவளை வெறித்துப் பார்த்து "பேரழகி நீ யார்?" என்று கேட்டான் எனப் புதின ஆசிரியர் கூறியுள்ளதை,

மெய்க்காப்போ ரோடருகில் வந்து நின்ற
மன்னன்கண் மஹ்ஜபீனை நோக்கி டத்தன்
கையருகிற் றேனிருக்கக் கண்ட வேடன்

களிப்புற்றா னெனுமாறு மகிழ்ந்தான்....
 கன்னியிள மேனியிலே காமுற் றந்தக்
 கடைமனத்தோன் அவளருகில் நெருங்கி வந்து
 “பொன்மேனிச் சிலையேநீ யாரோ?” என்றான்.

இங்குக் கவிஞர் காட்சியை விரிவு செய்து கவிதைக்கு
 வளமூட்டுகிறார்.

ஓர் ஆடவனைக் காட்டிலும் ஒரு பெண்தான் மற்றொரு
 பெண்ணுக்கு நன்கு ஆறுதல் சொல்லக் கூடும் என ஹஸன்
 எழுதியுள்ளதை,

படைநடுங்கும் பாம்பின்கால் அறியும் பாம்பே
 பெண்ணுளத்தைப் பெண்ணுணர்ந்தால் புதுமை

உண்டோ?

என்று ஒரு பழமொழியைச் சேர்த்துக் கவிதையாக்கிக் கவிஞர்
 நமக்குக் களிப்பூட்டுகிறார்.

இசுலாமியர்கட்கு இழைக்கப் பட்டுவரும் கொடுமைகளை
 அப்துல்லா கூறக் கேட்டபோது திடசித்தம் படைத்தவரான
 சுல்தான் ஸலாஹுத்தீனும் கூடக் கலங்கி விட்டார் என திரு.
 ஹஸன் கூறுவதை

நீறுபூத்த நெருப்பாக இருந்த தெல்லாம்
 நொடிப்பொழுதில் தீப்பிழம்பாய் மாறினாற் போல்
 ஆறாத பெருஞ்சினத்தால் உடலங் கூட

ஆடியது; கண் அழலின் கனியா யிற்றே!

எனக் கவிதையாக்குகிறார், கவிஞர் டாக்டர் ஷேரீபுத்தீன்
 ஜின்னா. சுல்தானின் கண்கள் சிவந்ததை அருமையாகப்
 புலப்படுத்துகிறார்.

ஆயிஷாவும் மஹ்ஜபீனும் சற்றுநேரத்திற்குள்ளாகவே
 ஆண்டாண்டு காலம் அறிந்தவர்கள்போல நேசம் கொண்டு
 விட்டனர் என்பது புதின உரை. கவிஞர் இங்கே ஓர் உவமையைச்
 சேர்த்து உரைக்கிறார்.

பாலோடு புனல்கலந்த பாங்காய் ஒன்றிப்
 பார்ப்போர்கண் படுமென்னும் வாறே, நீண்ட

காலமிணைந் திருந்தவர்போல் ஆனார் அந்தக்
கன்னியர்கள் இருவருமே ஒருவ ரானார்.

புதினத்தில் இல்லையெனினும் வேண்டுமிடங்களில்
சூழ்நிலைத் தெளிவு கருதியும் உணர்ச்சிப் பெருக்குதலுக்குமாகப்
புதிதாக, ஏற்ற உவமைகளைக் கவிஞர் படைத்துக் கொள்கிறார்.

ரீனாட், மஹ்ஜபீனின் அழகைக் கண்டு மயங்கி நின்றான்
என்பதை,

எச்சிலைக் கேங்குகின்ற ருமலி போலும்

இமைமூடா தேங்கிச்சில கணமும் நின்றான்

எனப் பாடுகிறார். மஹ்ஜபீன் ரீனாட்டிடம் சிக்கிப் பரிதவித்
திருந்ததை,

பருந்துகவ்விச் சென்றசிறு பறவை யொப்பப்

பரிதவித்த வேளை

என்கிறார்.

காவியக் கூறுகள்

இருசுடர்த்தோற்றம், போர்க்கள வருணனைகள், பெண்களை
முடிமுதல் அடிவரை வருணித்தல் போன்றவை காவியங்களில்
இடம் பெறுவது மரபு. திரு. ஹஸன் அவர்களே புதினத்தைக்
காப்பிய அழகுடன் எழுதியிருப்பதால், கவிஞர் ஷேரீபுத்தீன்
ஜின்னா அவர்கள் அவற்றைத் தாம் அவ்வாறே எடுத்தாண்
டுள்ளதுடன் விரிவுக்காகச் சில இடங்களில் புதியனவும்
சேர்த்துள்ளார்.

“மெல்ல வீசிய மாருதத்தினால் சலசலவென ஒலித்த
இலைகளுடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த மாலைச் சூரியனின்
பொன்னிறக் கதிர்கள் இரவு நெருங்குவதையறிந்து விளக்கேற்றப்
போவது போல, விரைந்தேறிச் சென்று குன்றின் உச்சியிலிருந்து
பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தன. நன்றி சொட்டும் நயனங்களுடன்
நோக்கிக் கொண்டிருந்த நங்கை நல்லாள் மஹ்ஜபீனை அஷ்ரப்
அணுகி “தாகத்துக்கு தண்ணீர் கொண்டு வந்து தரட்டுமா?”
என்று கேட்டாள்.” இது புதினத்தில் உள்ளது.

இதனைக் கவிஞர் கூறுகிறார் :

“நாளையான் வருவெனக் கூறு வான்போல்

நாற்புறமும் விரித்தஒளிக் கதிர்கள் கூட்டிக்
கோளம்போ லுருண்டங்கே பலியா னோரின்
குருதியிலே குளித்தவன்போல் சிவந்து மேற்கே
தாழுகின்ற கதிரோனின் அழகு கண்டே
தனைமறந்து மஹஜப்பீன் நின்றா ளந்த
வேளையிலே 'நீர்கொண்டு தரவோ' யென்றே
வினாக்கேட்க அதிர்ச்சிகொண்டு திரும்பினாளே."

பகலவனின் செந்நிறக் கதிர்கள் குவிவது விளக்கேற்றச்
செல்வது போல் இருந்ததெனப் புதின ஆசிரியர் கூறியுள்ளதைக்
காப்பிய ஆசிரியர், சண்டையிலே பலியானோரின் குருதியிலே
குளித்ததனால் சூரியக்கதிர்கள் சிவந்து தோன்றின என மாற்றிக்
கொண்டுள்ளார்.

மைதானத்தில் முன்னிரவில் முசுலிம்கள் பலரை ரீனாட்டின்
வீரர் கொன்று குவித்து மற்றையோரைக் கைது செய்து
சென்றனர். மறுநாள் பொழுது புலர்ந்தது - இதை ஆசிரியர்
ஹஸன் "உதயமாகி வெகுதூரம் உயர்ந்து விட்ட கதிரவன் ஒரே
இரவில் உருமாறி விட்ட அம் மைதானத்தைக் காணப்
பொறாதவன் போலக் கருமுகிற் கூட்டங்களிடையே தன் முகத்
தைப் புதைத்துக் கொண்டிருந்தான்," என எழுத்தோவியமாக்கி
யுள்ளார். இதனையே சூாவியக் கவிஞர்,

புலர்ந்துமிக உயர்ந்தபின்னும் பகல வன்றன்
போர்வையெனுங் கருமுகிலுட் புதைந்தே நின்றான்
வலிந்தொருபோர் செய்துமக்கள் உயிர்கு டித்த
வேதனையைத் தாளாத நிலையி னாலோ
நிலந்தாழ்ந்தே ஒளிக்கதிர்கள் மடிந்து போன
நித்தியனின் அருள்பெற்ற அடியார் மேனி
உலர்ந்தமல ராய்ப்போமே என்ப தாலோ
உட்டிணத்தைக் குறைக்கவென ஒளிந்தே காய்ந்தான்
எனப் பாடியுள்ளார்.

மாண்டு கிடக்கும் அடியார்கள் மேனி உலர்ந்துவிடக் கூடாதே
என்பதற்காகப் பகலவன் மேகத்துள் மறைந்து வெப்பத்தைக்
குறைத்து கொண்டான் என்று கவிஞர் கூறுவது கண்களில் நீரைக்

கசியச் செய்கிறது. உரைநடையின் கருத்தையே விரிவு படுத்திக் காப்பிய அழகு சேர்க்கிறார்.

'இன்றிவர்க்கென் ஒளியீந்தே உதவல் பாவம் எனவுணர்ந்தோ பகலவனும் மறைந்திட் டானே'

எனப் பகலவன் மறைவு பற்றியும்,

மறுநாளே கிறிஸ்தவரின் விதியைக் காட்டும்

மோதலுரு வாகிடவான் வெளுத்த தன்றோ

எனப் பகலவன் தோற்றம் பற்றியும்,

ஒளியையள்ளிக் குளிர்நீரிற் றோய்த்தெ டுத்தே

உலகெங்கும் வீசியேவான் பந்தல் மீது

பளிங்குவில்லை போல்கற்று நிலவு

எனப் பால்நிலவைப் பற்றியும் கவிஞர் பாடியுள்ளது எண்ணி யெண்ணி மகிழத்தக்கதாகும்.

காவியங்களில் போர்களைப் பற்றிப் பாடுமிடங்களில் படை திரள்தல், புழுதியெழப் பாய்ந்து செல்லல், எதிரிகளோடு மோதுதல், வில்- வாள்- வேல் தாக்குதல், படுகளம் ஆகியவற்றைப் புலவர்கள் விரிவாகப் பாடுவது காப்பிய மரபு. அவ்வகையில் உரைநடைப் புதினத்தில் உள்ளதைக் காட்டிலும் விரிவாகப் போர்களைச் செய்துகளைக் கவிஞர் டாக்டர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா அவர்கள் வீரம் சொட்டும் பாடல்களில் தந்துள்ளார்.

ஸபூரிய்யாச் சமர்க்களத்தைக் கவிஞருடைய பாடல்கள் நம் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன.

இசுலாமிய வீரர்கள் 'அல்லாஹு அக்பர்' என்றெழுப்பிய தக்பீர் ஒலி காற்றிலே மிதந்து சென்று பரங்கியர் செவியைத் தாக்கி அவர்களை நடுங்கச் செய்ததாம்!

“அல்லாஹு அக்பரென அட்ட திக்கும்

அதிர்ந்தெழுந்த தக்பீரின் முழக்கத் தாலே

பொல்லாரின் செவிசுட்டுப் பொசுங்கிற் றந்தப்

பெரும்பணியைக் காற்றுடனே ஏற்ற தம்மா!”

இசுலாமிய வீரர்கள் எறிந்த அம்புகள் சென்ற விதம் எப்படி?

கவிஞர் கூறுகிறார்:

பாண மோவிவை பறங்கி யாருயிர்
பறிக்க வருமிறைத் தூதரோ
வானம் மழைபொழிந் தன்ன வேயென
வந்த னசரக் கூட்டமே!
நீரறக் காய்ந்த பாலை
நிலமெலாஞ் சென்னீர் சிந்தி
ஆறெனப் பெருகி யோட
அங்கதிற் தலைகால் கைகள்
கூறுகள் மிகுக்கும் ளங்கும்
குருதியின் மணமே விஞ்சும்

போரின்வெற்றி கைந் தொடிக்குள் தொடங்கியதும்
முடிந்ததும் தான் தெரியும், நடந்ததை யாரும் அறிய முடிய
வில்லையாம்; அவ்வளவு விரைவு!

தொடங்கிய தறிவார் யுத்தம்
தொடர்ந்ததை அறியார் யாரும்
அடங்கிய துடனே பன்னூ
றாயிரம் பேரை யுண்டே
உடலங்கள் மட்டு மன்றி
உயிர்தரித் தெவரு மில்லாச்
சுடலையாய் மாற்றிப் போந்தார்
சுல்தானின் வீர ரன்றோ!

மங்கையரின் அழகை வளம் பெறக் கூறுதல் காப்பிய இயல்பு.
மஹஜபீனுடன் போட்டியிடுபவள் போல், நாளுக்கு நாள் நன்கு
வளர்ந்து அழகுப் பிம்பமாக விளங்கினாள் ஆயிஷா என
எழுதுகிறார் திரு. ஹஸன்.

கவிஞர் ஷரீபுத்தீன் ஜின்னா அவர்களோ, இதனை,

பேரழகுப் பொக்கிஷத்தை இருகூறாகப்
பங்கிட்டே அளித்ததுபோல் அழகை யெல்லாம்
வேறெவர்க்கும் தந்தில்லா(து) இவர்க்கு மட்டும்
வழங்கினனோ! தனியவனின் செய்கை யென்னே!

எனப் பாடி, அழகை இரு கூறாக்கி இறைவன் இவர்கள் இருவருமாகப் படைத்து விட்டானோ என வியக்கிறார்.

பெண்ணின் முடி முதல் அடிவரை அங்க அழகுகளைப் பாடுதல் காப்பிய இலக்கணங்களுள் ஒன்று என்பதால் கவிஞர் அவர்கள் கிறித்துவ நங்கை ஜோனை மிக அருமையாக வருணித்துள்ளார்.

'நிலமிசை உவமைக் கொருபொருள் இலையே
நேரிழை யாள்குழல் அழகே'

அவள் குழல் அழகுக்கு உவமையில்லையாம்! உருவம் எத்தகையது?

'உருவிலான் வடித்த ஒப்பிலா அழகு.'

இதழ்களுக்குக் கவிஞர் சொல்லும் உவமை மிகவும் புதுமையானது!

'கொறுக்காய்ப் பழத்தினீர் கூறெடுத்தடுக்கியே
குங்குமச் சாந்ததிற் றடவி
அறுசுவை தனில்முதற் றாமெனு மதுரத்
தாழ்த்தியே வைத்தசெவ் விதழ்கள்'

கொறுக்காய்ப் பழத்தை ஈர்ந்து கூறாக்கி ஒன்றன் மீது ஒன்றை அடுக்கி அவற்றிலே குங்குமச் சாந்தைத் தடவி, அதில் இனிப்பையும் சேர்த்து அழுத்திவைத்திருக்கும் இதழ்களாம்!

அருந்தொடர்கள்

கவிஞருடைய கவிதைகளில் உள்ளம் கொள்ளை கொள்ளும் அரிய தொடர்கள் பலவற்றைக் கண்டு மகிழ்கிறோம். அவருடைய கவிதைத் திறன் நினைந்து வியக்கிறோம்.

அஷ்ரபை,

உச்சிமுதல் உடலெல்லாம் வீரம் தோய்ந்த
உறுதிமிகு தோற்றத்தான்

என்கிறார். முசுலிம் வீரர்களின் மனஉறுதியையும் வீரத்தையும்

“அறந்தழைக்கச் சமராடும் வீரர்க் கென்றும்
அழிவில்லை”

எனும் மனத்தின் உறுதி யோடே,

‘புறங்கண்டார் பரங்கியரை முஸ்லிம் வீரர்’

என அழியாச் சொற்களால் நிலை நாட்டுகிறார்.

ஸயீத் இந்நாள் வரை தனித்து வாழ்ந்தான். இப்போது ஜோன் அருகே நிற்கிறான். அவன் நெஞ்சிலும் குடியேறுகிறான். அவள் அவன் பக்கத்தே நிற்பதை,

ஏகாந்தி போல்வாழ்ந்த நெஞ்ச மொன்றை

ஏங்கவைப்ப தறியாளாய் பொன்னீர் தோய்ந்த

, வாறாக நின்றனளே; ‘என்னை உன்றன்

விழிகளுக்குள் புதைத்துக்கொள்’ என்பாள் போன்றே!

எனப் பாட்டாக்கிக் கவிஞர் தம் அரிய சொற்றொடர்களை நம் நெஞ்சினுள் ஆழப் புதைய வைக்கிறார்.

சமயக் கருத்துகள்

இறை நம்பிக்கையை ஊட்டும் வகையிலும், சமயக் கருத்து களை அறியும் வகையிலும் புதின ஆசிரியரின் போக்கினை யொட்டி கவிஞரும் அவற்றைத் திறம்படக் காப்பியத்தில் பதிந்து வைக்கிறார்.

சோலைகளைக் கண்டதும் மக்களுக்கென்றே இறைவன்

இவற்றைப் படைத்தான் என்ற எண்ணத்தை ஊட்டுகிறார்.

சோலைகளைப் படைத்திறைவன் வைத்தான்; மக்கள்

சுகம் பெறட்டும் எனத்தானே...”

நாம் நம் கடமைகளை ஆற்றவேண்டும். விளைவு ஆண்ட வனின் விருப்பம் எனும் கருத்தை,

‘போர்புரிதல் நம்பொறுப்பு வெற்றி தோல்வி

பெறவைப்ப திறையவனின் தனிவிருப்பு’

எனும் அடிகள் மூலமாக ஊட்டுகிறார்.

சுக போகங்களில் திளைக்கும்போது ஆண்டவனை யும் அவனுடைய மார்க்கத்தையும் மக்கள் மறந்து விடுகின்றனர்.

அத்தகையோரை எச்சரிக்கவே ஆண்டவன் இன்னல்களை உருவாக்குகிறான் என்னும் கருத்தைப் புதின ஆசிரியர், அஹ்மத்- அப்துல்லா உரையாடல் வாயிலாக விளக்குகிறார்.

“ஏன் பாவா, ஆண்டவன் நம் எல்லோரையும் இவ்வித இன்னல்களுக்கு ஆளாக்க வேண்டும்” என்று குதிரை மீது சென்று கொண்டிருந்த அஹ்மத் கேட்டான்.

“முசுலிம்கள் உண்மை முசுலிம்களாக வாழத் தவறும் போதெல்லாம் இறைவன் இவ்வாறு தண்டித்துக் கொண்டுதான் வருகிறான். சென்ற ஆறு நூற்றாண்டுகளாக எத்தனையோ தரம் இவ்வாறு நடந்திருந்தும் இன்னும் நாம் படிப்பினை பெறவில்லை. வெற்றி வீரர்களாய் எல்லாவிதமான பேறுகளும் பெற்று வாழும்போது இறைவனையும் அவனுடைய மார்க்கத்தையும் அறவே மறந்து சுக போகங்களிலே மூழ்கிவிடும் போதுதான் இறைவனுடைய எச்சரிக்கை இவ்வாறு வருகிறது” என்றார் அவனுடைய பெரிய தந்தை.

புதின ஆசிரியரின் இந்த உரையை அதன் உட்பொருள் முழுதும் அமையுமாறு கவிதையாக்குகிறார் திரு ஷெர்புத்தீன் ஜின்னா.

“சோதனைகள் வருவதுநாம் முஸ்லி மாகச்
சேர்ந்தொன்றி வாழாத காரணத்தால்;
வேதனைகள் தந்திறைவன் தண்டிக் கின்றான்,
விரும்பியின்றி நாம் செய்யுந் தவறுக்காக;
போதாத காலமெம தினத்தா ருக்குப்
பலநூறு ஆண்டுகளாய் இறையோ னாலே
தீதுசெய்யுங் காரணத்தால் நசுக்கப் பட்டோம்
திருந்தவில்லை இன்னுமென்றால் யார்மேற் குற்றம்!

வெற்றிவாகை சூடியபோர் வீர ராக
விதம்விதமாய்ப் பேறனைத்தும் பெற்றே யந்த
நற்பேறு தந்தவனை அவன்மார்க் கத்தை
நாம்மறந்து சுகபோகத் துழன்றால் நம்மை
நிர்க்கதியை விட்டென்றுஞ் சோதிக் கின்றான்

நன்றிகெட்ட நமக்கறிவு புகட்ட வென்றே
பொற்புறுநல் வேதத்தை நபிபோ தத்தைப்
பின்பற்றி வாழ்பவர்க்கே வெற்றி யென்றார்.”

இவ்வாறு சமயக் கருத்துகளின் கருவூலமாகப் புதினமும் காவியமும் உள்ளன. கருத்து விளக்கத்தில் இரண்டும் இணைந்து நடை போடுகின்றன.

ஹிஜ்ரி 471-இல் சிலுவைப் போர் வீரர்கள் ஜெருசலத்தை வென்றபோது அங்கு வாழ்ந்து வந்த முசுலிம்களைப் படுகொலை செய்ததன் காரணமாக அங்கு முழுங்கால் அளவு இரத்தம் ஓடியதாகவும், குதிரைகளின் கடிவாளம் வரை இரத்தம் ஓடியதாகவும் அக்காட்சியை நேரில் பார்த்த ரைமாண்ட் டிஅஜில்ஸ் கூறுகிறார். ஆனால் சுல்தான் ஸலாஹுத்தீனோ தான் ஜெருசலத்தை வென்றபொழுது அங்கு வாழ்ந்து வந்த கிறித்தவர்களுக்கு, பத்துப் பொற்காசுகள் பெற்றுக்கொண்டு விடுதலை நல்கினார். அந்நகரப் பெரிய பாதுரியாரிடம் ஏராளமான செல்வங்கள் இருந்தபோதிலும், அவற்றை அபகரித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சிலர் ஆலோசனை கூறிய பொழுதும் சுல்தான் ஸலாஹுத்தீன் “நான் வாக்குத் தவறமாட்டேன். அவரிடமிருந்தும் பத்துப் பொற்காசுகளைத்தான் வசூலிப்பேன்” என்றாராம். (இசுலாமியக் கலைக் களஞ்சியம் தொகுதி மூன்று, பக்கம் 909). சுல்தானின் பேருள்ளத்தையும் கருணையையும் வாக்குத் தவறாத தன்மையையும் இந்நிகழ்ச்சி தெற்றெனப் புலப்படுத்துகிறது. சுல்தான் நினைத்திருந்தால் பழிக்குப் பழி வாங்கியிருக்கலாம். முசுலிம்களுக்கு இழைக்கப்பட்டு வந்த கொடுமைகள் அகற்றப்பட வேண்டுமென்பதுதான் அவருடைய நோக்கமேயன்றிப் பிறரைப் பழிவாங்குவதன்று. இப்பேரரசரின், மாமனிதரின் உள்ளப் பாங்கைப் புதின ஆசிரியரும் காவிய ஆசிரியரும் நன்கு புலப்படுத்தியுள்ளனர்.

ஜெருசலத்தை விட்டு வெளியேற விரும்பும் ஒவ்வொருவரும் நஷ்ட ஈடாக 5 தீர்ஹம் (வெள்ளிக்காசு) வீதம் செலுத்தி விட்டுச் செல்லலாம் என்று சுல்தான் உத்தரவளித்தார். பணம் படைத்த எல்லோரும் சென்றுவிட்டனர். ஏழைகள் தவித்தனர். சுல்தானின் சகோதரர் ஸைபுத்தீன் மலிக்குல் ஆதில் ஆயிரம் ஏழைகட்குச் சுல்தானின் அனுமதி பெற்று விடுதலை யளித்தார்... இளவரசர்கள் இருவரும் ஆளுக்கு ஐந்நூறு பேராக வேண்டி

விடுதலை கொடுத்து அனுப்பினார். கடைசியாக சுல்தான் “இந்தத் தர்மத்தில் எனக்கும் பங்கிருக்கட்டும்” எனக் கூறிச் சில ஆயிரவரை விடுதலை செய்தார் எனக் கூறுகிறது புதினம்.

கவிஞரும் சுல்தானின் இப்பெருஞ் செயலை மனமுருகிப் பாடியிருக்கிறார்.

அத்தருணம் ஆங்கிருந்தே வெளியே செல்வோர்
ஐந்தைந்தே திர்ஹம்கள் தந்தே தத்தம்
சொத்தனைத்து மெடுத்தேகச் சம்மதித்தார்
சுதந்திரராய்ச் செல்பவருஞ் சென்றிட் டாரே;
தன் பணத்திலி ருந்தளித்தோர் ஆயி ரம்பேர்
தனைவிடுவித் தான்பால்யான் அதுபோல்மன்னர்
மன்னவரின் இளவல்ஸை புத்தீ னும்தன்
மனமிரங்க ஆயிரம்பேர் உரிமை பெற்றார்;
இன்னுமாங்கோ ராயிரம்போர் மன்னர் மைந்தர்
இருவருமே வேண்டியதால் இடம்பெ யர்ந்தார்;
என்பங்கா யிருக்கட்டும் என்றே சுல்தான்
இசைத்திடப்பல் லாயிரம்பேர் ஏகி னாரே;

இத்தகைய பேரரளும் மன்னிக்கும் மனப்பாங்கும் கொண்ட வர்களை உலகம் இனிக்காணுமா என்பதே இன்றைய ஏக்கமாக இருக்கிறது.

முன்னோர் மொழிபொருள்

முன்னோர் மொழிபொருளின் சாயலைக் கவிஞரின் பாடல்களில் ஆங்காங்கே காணமுடிகிறது. சான்றுக்கு ஒன்றிரண்டு. கொடியவன் ஒருவன் வெட்டுண்டு வீழ்ந்ததை,

நீண்ட கொடுமரம் போலும் சாய்ந்தனன்
நிலமும் தாகமே தீர்ந்தது

எனப் பாடுகிறார்.

சுமடர் சடசடவென்று சரிந்திட்டார்
புயற்காற்றுச் சூறை தன்னில்

திமுதிமென மரம்விழுந்து காடெல்லாம்
விறகான செய்திபோல

எனும் பாரதியின் பாடல்கள் இங்கு நினைவுக்கு வருகின்றன.

“ஒளியை யள்ளிக் குளிர் நீரிற் றோய்த்தெடுத்தே”
நிலவு உலகெங்கும் ஒளி வீசுகிறது”

எனக் கவிஞர் பாடுவது

“காலை வந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல் மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப்பிழம்போ”

எனப் பாவேந்தர் நிலவைப் பாடியுள்ளதை ஒத்துள்ளது.

தம் அன்பர்களின் வீர சாகசச் செயல்களைக் கண்டு மகிழ்
வதற்காக மலையுச்சியில் அம்மங்கையர் நின்றதை அம்மூவ
ரும் (மங்கையரின் காதலர்கள்) அறிந்திருந்தனர். எனவே
தான் அவ்வீரர்கள் மூவரும் அன்று “காற்றிலேறி விண்ணி
லிருந்து குதித்தேனும்” கோட்டையைப் பிடித்து விடுவோம்’
என்று சூள் கொட்டிக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று திரு. ஹஸன்
தன் புதினத்தில் குறிப்பிடுகிறார். காதலியர் பார்ப்பதால்
காதலர்கள் வீரத்துடன் போர்புரிந்தனர் என்பதை இக் காவியக்
கவிஞர்

நில்லாது தொடர்ந்துகளைப் பறியா வண்ணம்
நிகழ்த்துகின்ற வீரவிளை யாட்டிற் கெல்லாம்
சொல்லாத காரணம் அப் பெண்டிர் என்றால்
தூயஉயர் காதலினைப் போற்றா ருண்டோ?

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். புதின ஆசிரியர், காப்பிய ஆசிரியர்
ஆகிய இருவரின் கூற்றுகளும்

நூற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம்
நுண்ணிடைப்பெண் ஒருத்தி பணியிலே;
காற்றி லேறியவ் விண்ணையும் சாடுவோம்
காதற் பெண்கள் கடைக்கண் பணியிலே

என்னும் பாரதியாரின் பாடல்களையும்

கண்ணின் கடைப்பார்வை காதலியர் காட்டிவிட்டால்
மண்ணில் குமராக்கு மாமலையும் ஓர் கடுகாம்

என்னும் பாரதிதாசன் பாடலடிகளையும் 'நம் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றன.

வட்டார வழக்கு

கவிஞர் இலங்கையைச் சார்ந்தவர் ஆதலின், இலங்கை வழக்குச் சொற்கள் ஒன்றிரண்டு இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. இலங்கையில், பேசுவதைக் 'கதைத்தல்' என்பர். கவிஞரும்,

'உனைப் பற்றித்தான் கதைத்திருந்தோம்' என்று கூறியிருக்கக் காணலாம். தன்னைப் பற்றிப் பேசும் போது 'எமது' அல்லது 'நாங்கள்' என்று குறிப்பிடுவது இலங்கை வழக்கம்; அதனையும் ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். தம் இனத்தாருக்குப் போதாத காலம் எனக்கூறவரும் ஆசிரியர் இலங்கை வழக்கப் படி அதனைப்

“போதாத காலம் எம(து) இனத்தாருக்கு”

என்றெழுதுகிறார்.

அணிநலன்

ஒரு காப்பியத்திற்கு வேண்டிய எல்லா அணிநலன்களும் இக்காப்பியத்தில் அமைந்துள்ளன.

ஆயிர மாயிர மறவர்கள் போர்க்கென

ஆரவா ரித்துமே சென்றனர் வீதியில்

ஆயிர மாயிர மாகவே மாந்தரும்

அல்லாஹு அக்பரென் றாதியைப் போற்றினர்;

ஆயிர மாயிர மாகவே மாதரும்

அள்ளிய பூக்களை வீசியெ நிந்தனர்

ஆயிர மாயிர மாய்ச்சிறு பிள்ளைகள்

அன்னவ ரோடுமே ஓடிம கிழ்ந்தனர்

எனும் முற்றுமடக்கணிப் பாடல் மிக நயம் வாய்ந்ததாய் விளங்குகிறது.

நிலைபெற்றுச் சிறக்க

அறிஞர் “ஹஸன்” அவர்கள் தன் உள்ளம் தோய்ந்து எழுதிய புதினங்களுள் ஒன்று ‘மஹஜபீன்’ என்று சொல்வது மிகையா

காது. இப் புதினத்தில் தன் உள்ளத்தை முற்றிலுமாகப் பதித்து, புதினத்தில் உள்ளவாறே எவ்வித மாற்றமுமின்றி இயன்றவரை புதினத்தில் உள்ள தொடர்களையே ஆண்டு, காப்பிய அழகுக்கு வேண்டுவன கூட்டி மிக அற்புதமாக இந்தக் காப்பியத்தைக் கவிஞர் டாக்டர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா அவர்கள் படைத்துள்ளார்கள்.

ஹஸனின் புதினம் ஓர் உரைநடைக் காப்பியம்; அதனைக் கவிதைக் காப்பியமாக்கியிருக்கிறார், கவிஞர் டாக்டர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ள இசுலாமியக் காப்பிய வரிசையில் மஹ்ஜபீன் காவியமும் இடம் பெற்று, என்றும் நின்று நிலைத்திருக்கும் என்பது உறுதி.

இரட்டைக் காப்பியமாக்குக

கவிஞரின் அருந்தொண்டினை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன். வளமான கவிதை நடை, மார்க்கச் சிந்தனைகளிலே தோய்ந்து உருகி இக்காவியம் எழுதப்பட்டுள்ளதைப் படிப்பவர் உணர்வர். திரு. ஹஸன் அவர்கள் இப்புதினத்தின் ஐந்தாம் பதிப்பிற்கான முன்னுரையில், "இந்த நிலையில் இதனையும் இதன் தொடரான 'புனித பூமியிலே!' எனும் நாவலையும் முசுலிம்கள் படிப்பது, தமது முந்தைய பொற்காலம் பற்றி அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவும் இப்போதைய வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களையும், அவற்றிற்கான பரிகாரங்களையும் பற்றிச் சிந்திக்கவும் உதவும் என்று நம்புகிறேன்" என எழுதியுள்ளார். கவிஞர் ஷேரீபுத்தீன் ஜின்னா அவர்கள் 'மஹ்ஜபீன்' புதினத்தைக் காவியமாக்கியது போலவே, 'புனித பூமியிலே' எனும் புதினத்தையும் காவியமாக யாத்து, இலக்கிய உலகிற்கு இரட்டைக் காப்பியங்களைத் தந்த பெருமைக்குரியவராக வேண்டும் என்ற என் விருப்பத்தை அன்புடனும் ஆர்வத்துடனும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

'முப்பூ'

மங்கையர் மூவர் ஒன்றிணைந்து தம் திருமணத்தை எண்ணி மகிழ்ந்தவர்களாய் நிற்கின்றனர் என்பதோடு காவியம் நிறைவடைகிறது. கவிஞர்,

ஒரே கிளையில் விரிந்தமலர் மூன்றைப் போன்றே
உளமகிழ்வை வதனங்கள் காட்டிற் றம்மா

எனக் காவியத்தை நிறைவு செய்கிறார். ஒரே கிளையில் மலர்ந்துள்ள 'புதினப்பூ', 'காவியப் பூ' என்ற இரண்டுடன் இவ்விரண்டையும் படித்துப் பூரித்த என் 'உள்ளப்பூ'வையும் சேர்த்து 'முப்பூவாய்' இவ்வெழுத்துரையைத் தருவதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

80 நூல்கள் நாயகக் காவியம்

அப்துற் றஹீம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராய்த் திகழ்ந்தவர். இவர் இசுலாமிய நெறி விளக்கம் செய்த ஒளி மாமணி; மனிதநேய மணிப்புறா. தன்னம்பிக்கை நூல்களை முதன் முதலில் தமிழில் தந்தவர் இவரே. இசுலாம் பற்றிய ஏராளமான நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார். ஒரு பல்கலைக்கழகம் செய்து முடிப்பதற்கு அரியதான இசுலாமியக் கலைக்களஞ்சியத்தை இவர் ஒருவராகவே உருவாக்கித் தந்துள்ளார்.

சதமிலை மனித மாட்சி

சுகம்முழு தாண்ட போதும்;

சதமுடைத்து இறைவன் ஆட்சி

(பா. 137)

எனும் கொள்கையில் ஊறித் திளைத்த இறைநேசச் செல்வர், இவர்.

நான் சென்னையில் சீறாப்புராணத் தொடர் சொற்பொழி வாற்ற நேர்ந்த போது, இவரை அணுகி, எனக்கு ஏற்படும் ஐயப்பாடுகளை அகற்றிடவும், இசுலாமிய நெறி விளக்கம் தந்திடவும், அவ்வப்போது சிறிது நேரம் ஒதுக்கித் துணை செய்தி டுமாறு வேண்டினேன். சொற்பொழிவாற்றப் போவது குறித்து மகிழ்ந்தார்; ஆயினும், "நான் தொடர்ந்து எழுத்துப் பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவன்; இடையே கவனம் வேறு பக்கம் திரும்பி னால் என் எழுத்துப் பணி தடைப்படும். கவிஞர் கா.மு. ஷரீப், அறிஞர் ஹஸன் ஆகியோரை அணுகினால் அவர்கள் தக்க விளக்கம் தருவார்கள். என்னிடம் கேட்க நினைப்பதற்கு, இவற் றில் நீங்கள் தக்க விளக்கம் காணலாம்" எனத் தாம் எழுதியுள்ள இசுலாமியக் கலைக் களஞ்சியம் மூன்று தொகுதிகளையும் எடுத்துக் கொடுத்தார். முதல் கூட்டத்திற்கு மட்டும் வருகைதந்து, சொற்பொழிவினைக் கேட்டு மகிழ்ந்ததோடு, பாராட்டி

ஊக்கப்படுத்தியும் சென்றார். எழுத்துப் பணியே அவருடைய முதற்பணி, முக்கியப்பணி, உயர்பணி; உயிர்ப்பணி; இல்லையெனில் இவ்வளவு நூல்களையும் செய்திகளையும் அவர் தந்திருக்க முடியாது.

நாயகக் காவியம்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்)¹ அவர்களின் வரலாற்றினைத் தமிழில் முதல் முதலில் சீறாப்புராணம் எனும் காவியமாக உமறுப்புலவர் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் எழுதினார். கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குள் பெருமானார் வரலாறு பற்றிப் பல உரைநடை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. கவிதையிலும் பலர் எழுதியுள்ளனர். மௌலவி² ஜி.எம். ஸதக்கத்துல்லாஹ் ஸிராஜ் பாக்கவி 'நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி' எனும் காவியம் படைத்துள்ளார். பனைக்குளம் அப்துல் மஜீது 'நாயக வெண்பா' எனும் நூலைத் தந்துள்ளார். கவி கா.மு. ஷேரீப் அவர்கள், 'நபியே எங்கள் நாயகமே' என்னும் தலைப்பிலும், கவிஞர் மு. முகம்மது மைதீன் அவர்கள், 'நாயகப் பேரொளி' எனும் தலைப்பிலும் கவிதை நூல்கள் புனைந்துள்ளனர். கவிஞர் மு.மேத்தா, 'நாயகம் ஒரு காவியம்' எனும் காப்பியத்தைப் புதுக்கவிதை, மரபுக் கவிதை, இசைப்பாடல் ஆகியவற்றை இணைத்து எழுதியுள்ளார். 'நாயகம் எங்கள் தாயகம்' எனப் புதுக்கவிதை நடையில் வலம்புரிஜான் ஒரு காவியம் தந்துள்ளார். இப்போது அப்துற் றஹீம் அவர்களின் 'நபிகள் நாயகக் காவியம்' வெளிவருகிறது.

இவர் இதனை முன்னரே எழுதியிருக்கலாம். ஆனால் இது தன்னுடைய இறுதிப் பணியாக இருக்க வேண்டும் என எண்ணியிருந்திருக்கிறார். பெருமானார் காவியத்தை எழுதியதன் பின்னர் என் எழுதுகோல் வேறெதனையும் எழுதாது என அவர்

1. ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் என்பதன் பொருள் இறைவனுடைய நல்லாசியும் சாந்தியும் அவர்கள்பால் உண்டாவதாகுத என்பதாம். இது சுருக்கமாய் (ஸல்) என எழுதப்படும்.

அலைஹிஸ்ஸலாம் எனும் சொற்றொடர் இறைவனுடைய சாந்தி அவர்கள்பால் உண்டாவதாகுத எனப் பொருள்படும். இது (அலை) என்றெழுதப்படும்.

ரலியல்லாஹு அன்ஹுவரலூஅன்ஹு என்பதன் பொருள் இறைவனுடைய திருப்பொருத்தம் அவர்கள்மீது அமைவதாகுத என்பதாம். இது (ரலி) என எழுதப்படும். நபிகள் நாயகத்தைக் குறிக்கும்போது (ஸல்), வரலாறுகளையும் மற்ற நபிமார்களையும் சொல்லும் போது (அலை), நபித்தோழர்களைக் குறிக்கும் போது (ரலி) எனச் சொல்வது இசுலாமிய மரபு.

முகம்மது (ஸல்), ஜிபுறயீல் (அலை), கதீஜா (ரலி) என எழுதுவதே முறை.

2. மௌலவி - மார்க்க அறிஞர்

சொல்லிவந்ததை, அவருடைய மருகர், திரு. ஷாஜஹான் வாயிலாய்க் கேட்டிருக்கிறேன். அவர் தன் இறுதிக் காலத்தை உணர்ந்திருக்கிறார். எனவேதான் கடைசிப் படைப்பாய் இக்காவியத்தை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார்.

இறந்ததன் பின்னரும்
 இறையெழில் தூதரின்
 சிறந்தொளிர் பணியினைச்
 செய்திடும் ஆசையால்
 இறந்திடும் முன்னரே
 இறந்திடாப் பெருவரம்
 இறையிடம் இரந்துயான்
 யாத்தன் இந்நூலையே!

(பா.7)

என அவரே இக்காப்பியத்தின் தொடக்கத்தில் பாடியிருக்கக் காணலாம்.

திருக்குர்ஆனில் முதன் முதலாய் அருளப்பெற்றவை, ஸூரத்துல் அலக்² எனும் 96ஆவது அத்தியாயத்தின் முதல் ஐந்து வசனங்களாகும். அதில் 4,5 ஆவது வசனங்களில்,

உமதிறைவன் மாபெரும் கொடையாளி; அவனே
 எழுதுகோலைக் கொடுத்து எழுதக் கற்றுக்கொடுத்தான்

எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எழுதக் கற்றுக் கொள்ள இறைவன் தந்த எழுதுகோலை, அவருடைய இறுதித் தூதரின் காவியத்தைப் பாடி முடித்ததும் அவனிடமே திருப்பி ஒப்படைத்துவிட்டார். அந்த எழுதுகோல் இனி எழுதாது; ஆனால் அது கொண்டு எழுதப்பட்டவை, மனிதனுக்கு அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் கற்றுக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கும்.

இறைவணக்கம்

தமிழில் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை காப்பியங்களுக்குப் பிறகு, வடமொழி மரபை ஒட்டிக் காப்பியங்கள் தோன்றிய காலத்திலிருந்து கடவுள்வாழ்த்து, ஆற்றுப்படலம், நாட்டுப்படலம்,

1. முகம்மது நபி அவர்கள் நாயகம், நபிமணி, பெருமானார், அண்ணலார், இறுதி நபி எனும் சொற்களால் வழங்கப்படுவதுண்டு.

2. ஸூரா என்ப திருக்குர்ஆனின் அத்தியாயப் பெயர், அத்தியாயத்திலுள்ள ஒவ்வோர் உரையும் (வசனமும்) ஆயத்து எனப்படும். திருக்குர்ஆனில் 114 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. ஸூரத்துல் அலக் என்பது ஓர் அத்தியாயம்; இதன்பொருள் இரத்தக்கட்டி என்பதாம்.

நகரப்படலம் என்றெல்லாம் கதைக்குள் நுழையுமுன்னர்ப் பாடுவது இயல்பு. இசுலாமிய அடிப்படையில் தோன்றிய காப்பியங்களில் கடவுள் வாழ்த்து ஏறத்தாழ ஒரே முறையில் அமைந்துள்ளது. 19ஆம் நூற்றாண்டினராகிய வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர் தன் காப்பியத்தில் இறைவன் (அல்லாஹ்), வானவர்தலைவர் நால்வர், 1,24,000 நபிமார்கள், முறுசலீன்கள்¹ எனப்படும் 313 நபிமார்கள், உலுல் அசுமி², நபிகள் நாயகம், நாற்பெருங்கலிபாக்கள்³, பெருமானாரின் பெயர்களான அசன் - உசைன், அன்பியாக்கள்⁴, அவுலியாக்கள்⁵, மதீன நகர் நபித் தோழர்கள், விசாரணையின்றிச் சுவர்க்கம் உறுதி செய்யப்பட்ட பதின்மர், இமாம்கள்⁶, ஆலிம்கள்⁷, உலமாக்கள்⁸ என்ற வரிசையில் வாழ்த்தினைக் கூறினார். 17,18,19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய ஏறத்தாழ இருபது இசுலாமியக் காப்பியங்களிலும் இதே முறை பின்பற்றப்பட்டுள்ளது; என்ற போதிலும் அங்கும் இங்கும் சில மாற்றங்களும் உள்ளன.

இறைத்தூதர் புகழ்

அப்துற் றஹீம் அக்காப்பியங்களின் போக்கினைப் பின்பற்றியுள்ள போதிலும் இறைவணக்கம், இறைத்தூதர் புகழ் என்னும் இரண்டோடு கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியை முடித்துக் கொண்டார். இறையை வணங்கிய பிறகு, காவியத் தலைவர் என்ற முறையிலும் இறுதி நபி இவர் என்ற வகையிலும்,

ஒருநாளிலும் அவரின்பெயர்
ஒலியாக்கணம் இலையாம்;
பெருமைமிகு பெருமான்புகழ்
பெயரைத்துதி புரிவாம்!

என இறைத்தூதர் புகழை ஏற்றிப் போற்றுகிறார்.

-
1. முறுசலீன்கள் - வேதம் அருளப்பட்ட நபிமார்கள்
  2. உலுல் அசுமி - உறுதியான எண்ணம் உடையவர்
  3. கலிபாக்கள் - முகம்மது நபிக்குப் பிறகு ஆட்சிப் பொறுப்பில் அமர்ந்தவர்கள்
  4. அன்பியா - இறைத்தூதர் என்பதன் பன்மை
  5. அவுலியா - இறைவன் எண்ணத்தால் மனநிறைவு பெற்ற அறவோர்
  6. இமாம் - தலைவர், பின்பற்றத் தகுதிவாய்ந்தவர்; முன்மாதிரியானவர்; கூட்டுத் தொழுகையை முன்னின்று நடத்துபவர்.
  7. ஆலிம் - இசுலாமிய சமய (மார்க்க) அறிஞர் (ஒருமை)
  8. உலமாக்கள் - இசுலாமிய சமய அறிஞர்கள். (ஆலிம் என்பதன் பன்மை)

கவிஞரின் இறைத்தூதர் புகழ் மிகவும் நுணுக்கம் வாய்ந்தது; காவியத்தின் முழுப்பிழிவையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. இசுலாமியர்கள் ஒரு நாளில் ஐவேளைத் தொழுகை செய்பவர்கள். ஒவ்வொரு தொழுகையின் போதும் ஒவ்வொரு பள்ளிவாசலிலும் தொழுகைக்கு அழைக்கும் பாங்கு (அழைப்பு) ஒதப்படுகிறது. அந்த அழைப்பு, சில தொடர்களைக் கொண்டது. அதில், அஷ்ஹது அன்ன முகம்மதுற் றசூலுல்லாஹ்⁹, என்பது ஒரு தொடர். இத்தொடரில் முகம்மது என்னும் பெயர் இடம் பெற்றுள்ளது. அழைப்பாளர் இத்தொடரை இருமுறை ஒத வேண்டும். எனவே, ஒவ்வொரு தொழுகை அழைப்பின் போதும் முகம்மது எனும் பெயரை ஊரறிய உரத்த குரலில் இருமுறை கூறியாக வேண்டும். ஐவேளைகளிலுமாய் ஒருநாளில் ஒரு பள்ளிவாசலில் பத்துமுறை (5 X 2) இப்பெயர் ஒலிக்கப்படுகிறது. உலகம் முழுவதிலுமாய்ச் சற்றொப்ப 20 இலட்சம் பள்ளிவாசல்கள் இருப்பதாய்க் கொண்டால், ஒரு பள்ளிக்குப் பத்துமுறை எனும் வகையில் மொத்தம் 2 கோடி முறை (20 இலட்சம் X 10) முகம்மது எனும் திருப்பெயர் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். தொழுகை, பொழுதினை ஒட்டியது; ஊருக்கு ஊர், இடத்துக்கு இடம் தொழுகை நேரம் வேறுபடும். ஆதலின் உலகளாவி, ஒவ்வொரு கணமும் ஏதாவது ஒரிடத்தில் தொழுகை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும். இவ்வகையில் உலகம் முழுவதுமாய் ஒரு நாளில், இரவு பகல் என்றில்லாமல், கணத்துக்குக் கணம், இடைவிடாது ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும் பெயர் முகம்மது என்பது நபிகள் நாயகத்திற்குக் கிடைத்துள்ள பெருமை...! இப்பெருமை உலகில் வேறெவர்க்கும் இல்லை; ஆதலால்தான் கவிஞர்,

ஒருநாளிலும் அவரின் பெயர்
ஒலியாக் கணம் இல்லை

எனச் செம்மாந்து கூறுகிறார். இப்பெருமை, முகம்மதுவுக்கு எப்படிக்கிடைத்தது என்பதை விளக்குவதே இக்காவியம்.

இப்பெருமைக்குரியவரின் புகழ்ப் பூக்களை மணங்கமழக்கமழக் காவியம் முழுவதுமாய்த் தூவி நம்மை நுகர வைக்கிறார், கவிஞர். அவர், நபிகள் நாயகத்தை எப்படியெல்லாம் புகழ்ந்து போற்றுகிறார்?

9. அஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதுற் றசூலுல்லாஹ் - இதன் பொருள், முகம்மது இறைவன் தூதர் என்பதை நான் உறுதியாய் அறிந்து சான்றளிக்கிறேன் என்பதாம்.

பூமான், எம்மான், பெருமான்;
 ஏந்தல், தோன்றல், அண்ணல்;
 அருள்நபி, திருநபி, அந்திநபி;
 புண்ணியத்தின் திருவுருவர்;
 தனக்குநேர் தாமெனும் தருமசீலர்;
 பொறையும் புகலை அடைய நினைக்கும் புகழ்வேந்தர்;
 கண்ணின் மணிநேர் கருணைக் கடல்;
 நாரெனும் சுரங்கந் தனில்விளை நன்மணி;
 அறபோதத்தின் பெருமைமிகு முத்திரை;
 கருணை முகிலுக்கும் கடன்தரு கடல்நிகர் நபி;
 முத்தெனத் தாயின் குடல்கடல் விளைந்த முழுமகன்
 முகம்மது.

நூலுள் பக்கத்திற்குப் பக்கம் இத்தகு தொடர்களைக் கண்டு
 மகிழ முடிகிறது.

நவில் நயம்

எளிய நடையில், உள்ளம் கொள்ளை கொள்ளும் வகையில்
 செய்துகளைச் சொல்வதில் கவிஞர் வல்லவராயிருக்கிறார்.
 முகம்மதுவுக்குப் பெரிய தந்தை அபூதாலிப்; அவர் பிள்ளை
 முகம்மதுவை வளர்த்தது எவ்வாறு? கவிஞர் கூறுகிறார் :

உண்ணும் பொழுதும் அவரின்றி
 ஒன்றும் உண்ணார் உயர்தந்தை;
 எண்ணும் பொழுதும் அவரன்றி
 யாதும் எண்ணார்; இளமகனின்
 கண்ணுக் கினிய முகஅழகைக்
 கன்னல் நிகர்த்த மொழி அழகை
 எண்ணற் கரிய இயல்பழகை,
 எண்ணி உவப்பாய் அவர்வளர்த்தார். (பா.119)

கதீஜா செல்வச் சீமாட்டி. இருமுறை மணந்து, கணவரை
 இழந்து, கைம்பெண்ணாய் வாழ்ந்தவர்; முகம்மதுவின்
 நேர்மையினையும் நாணயத்தையும் கண்டு, அவரை மணந்து
 கொண்டவர்; அவர் தம் கணவரின் அரிய பண்புகளைத் தொகுத்து
 அகங்குளிரப் பேசுகிறார். முகம்மது,

ஏழைகளின் பங்காளர்; எளியார் நண்பர்;
 எள்முனையும் எவர்தமக்கும் இன்னல் எண்ணார்;

ஆழமிகு அன்பாளர்; அறத்தின் வேந்தர்;
 'அல்அமீன்' எனும்பெயரை அழகு செய்வார்;
 வாழியென மக்களெலாம் வாழ்த்துக் கூற
 வாழும்விதம் வாழுகின்ற வள்ளல். (பா. 237)

முகம்மதுவிடம் அன்பு கொண்டோர் கூறிய சொற்களில் அமுது தோய்ந்திருக்கிறது. அவரிடம் பகை கொண்டோர் பாராட்டவா செய்வர்? புதிய நெறியினைப் பரப்பியபோது பழமை நெறியினர் முகம்மதுவை அழிக்க முயன்றனர். அவர் பெரிய தந்தை அவருக்குப் பெருந்துணையாய் நின்றதால் அவரிடம் சென்று,

அவரைநீர் தாங்கி நின்றல்
 அறத்தினை அழித்தல் போலும்;
 அவரைநீர் அணைத்துக் கொள்ளல்
 மறத்தினை அணைத்தல் போலும்;
 அவரைநீர் அருகி ருத்தல்
 அமார்க்கெமை அழைத்தல் போலும்;
 அவர்க்குநீர் அமுத ருத்தல்
 அரவம்பால் வார்த்தல் போலும்

எனப் பொங்கிச் சீறுகின்றனர். உற்றார் பேச்சுக்கும், பகைவர் பேச்சுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினைக் கவிதையில் நன்கு உணர்கிறோம்.

சமயச் செய்திகள்

இசுலாமியக் காவியம் இது. ஆதலால், அச்சமயம்பற்றிய செய்திகளைக் கவிஞர் உளம் தோய்ந்து எழுதுகிறார். இறைவன் ஒருவன்; உருவமற்றவன்; இணையற்றவன்; மிகப்பெரியோன்.

அகிலமெலாம் படைத்தாளும் இறைஒருவன்
 பிறர்அவனைப் பெற்றார் இல்லை;
 அகலுலகில் அவன்பிறரைப் பெற்றானோ,
 என்றிடினோ, அதுவும் இல்லை;
 புகழ்க்குரிய அவர்பிறரின் தேவையற்றோன்,
 இணையுமற்றோன் புகல வெண்ணா
 மிகப்பெரியோன்

என்பதுவே இறை இலக்கணம்.

வானவர் தலைவர் ஜிபுறயீல், பெருமானார் முன் ஒளி வடிவில் தோன்றி ஒதுக எனக் கூறி இறையுரையை இறக்கினார்; பெருமானாரும் ஒதினார். அதன் விளைவு,

பிறந்தது புதுமை மார்க்கம்;
பிறந்தது புதுமை நோக்கம்;
பிறந்தது புதுமைப் பாட்டை;
பிறந்தது புதுமை வேட்கை;
பிறந்தது புதுமை ஆய்வு;
பிறந்தது புதுமை வாழ்வு;
பிறந்தது புதுயு கத்தின்
பெற்றிசேர் புனிதப் பொன்னாள்.

வானவர் தலைவர் ஜிபுறயீல் வழியாய் நாயகமவர்களுக்கு இறைவன் அருளிய நன்மறை திருக்குர்ஆன். குர்ஆன் என்னும் சொல்லுக்கு ஒதக்கூடியது என்பது பொருள். மனிதச்சமுதாயம் மேன்மையடைய ஒதவேண்டியது இது என்பதால் அப்பொருளையே தன் பெயராய்க் கொண்டிருக்கிறது குர்ஆன் என்பர் மார்க்க அறிஞர்கள். முகம்மதுவைக் கொல்வதற்காக வாளுருவிச் சென்ற உமறு¹, அவர் தங்கை வீட்டில் மறை ஏட்டினை எடுத்துப் படிக்க நேர்ந்தது. அதை ஒதியதும் உளம் மாறினார்; நாவில் இன்பத்தேன் ஊறியது; உடலெங்கும் பூரித்தது; புதிய பிறவி பெற்றார்.

இறைவனுடைத் திருவசனம் இதுவன்றி
மனிதருடை இன்சொல் அன்றே;
இறைவனுடை மாண்பறிவில் தெறித்துவிழும்
ஒளிச்சுடரும் இதுவே யன்றோ?
இறைவனன்றி எவராலும் இதுபோன்ற
எழில்வசனம் இயற்றல் சாலா;
இறைபெரியோன் இவ்வுலகை உய்விக்க
அளித்தமறை இதுவென் றோர்ந்தார். (பா. 575)

முகம்மதுவைக் கொல்ல வந்தவர்; அவர் கூறிய கொள்கையை ஏற்று இசுலாம் நெறியினராயினார்.

தொழுகை இசுலாமியர்களின் ஐம்பெருங் கடமைகளுள் இரண்டாவதாகும். தொழுகை ஒருவனைப் பாவச் செயல்களி

1. உமறு - முகம்மதுவைப் பகைத்திருந்தவர்களுள் ஒருவர். பின்னர் இவர் இசுலாத்தில் இணைந்தார்.

லிருந்தும், மானக்கேடானவற்றிலிருந்தும் தடுக்கிறது எனத் திருமறை கூறுகிறது. மக்கள், கூட்டத்தொழுகை நடத்தும் இடம் மஸ்ஜித் எனப்படும். மஸ்ஜித் என்பதன் பொருள் தொழுமிடம் ஆகும். இதனைப் பள்ளிவாசல் என்கிறோம். உலகில் இறைவனை வணங்குவதற்காக நிறுவப்பட்ட முதல் தொழுமிடம் மக்காவில் உள்ள கஃபா. இது முதல் மனிதன் ஆதம் (அலை) அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டாவது, சுலைமான் நபி நிறுவிய சக்ரா. இது ஜெருசலேத்தில் உள்ளது. மூன்றாவது மதீனாவுக்கு அருகில் உள்ள குபாவில் முகம்மது நபி அவர்கள் உருவாக்கிய மஸ்ஜித் தக்வா ஆகும். 'ஒருவன் வீட்டில் தொழுவதால் கிடைக்கும் நன்மையைப்போல் இருபத்தைந்து மடங்கு பள்ளிவாசலில் கூட்டுத் தொழுகை செய்வதால் கிடைக்கும்' என்பது அண்ணல் நபி வாக்கு. குபாவில் பள்ளிவாசல் வேலை நடந்தபோது நாயகமவர்கள் மற்றவர்களோடு சேர்ந்து தாமும் கல் சுமந்தார். மற்றவர்களுடன் பண்ணிசைத்துப் பணியாற்றினார்.

பணிசெய்த குழுவினரில் இருந்த ஒரு கவிஞர்

“பள்ளிதனைப் பார்மீது நிறுவுபவர் தாமும்,
பணிவோடு நள்ளிரவில் இறைதொழுவோர் தாமும்,
பண்போடு திருமறையை ஒதுபவர் தாமும்,
பிணியின்றிப் புவிவாழ்வார்” எனும், பண்ணை இசைக்க;
பெருமானார் உளம் அந்த இசை அருந்தி இனிக்க
உணர்ச்சிமிகு கவிஞருடன் கவர்ச்சிமிகு கீதம்
ஒன்றிணைந்து நபிஇசைத்தார் ஓசைநயம் தொனிக்க.

(பா. 947)

முழங்காலால் மண்டியிட்டு நெற்றி தரையில் படுமாறு தொழுவதால் நெற்றியில் காய்ப்பேறியிருக்கும். இத்தகைய வர்க்கு இறைவன் இன்னருள் பொழிவான். கவிஞர்,

மற்றுமே தன்னையே வணங்கு நெற்றியை
எற்றியே ஆக்கினை இறையும் ஆக்குமோ?

எனக் கதிஜா வாக்காய்ப் பகர்கிறார்.

தெய்வீக இசைஒன்று திசைஎங்கும் செய்முறையில்
மெய்யாக உள்ளதெனில், மேலோனின் திருமறையே!
வையத்தில் மனிதன் இறை சந்திக்கும் வாய்ப்புளதேல்

பையவே குனிந்து, தலை பணிந்து, தரை வைப்பதுவே

(பா. 799)

எனத் திருமறை¹, தொழுகை ஆகிய இரண்டும் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

ஹஜ் எனும் சொல் புறப்படுதல் என்னும் பொருளுடையது. ஹஜ் செய்வது தூய பயணம் எனப்படுகிறது. இது மக்காவுக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று துல்ஹஜ்² திங்களில் அங்குச் செய்யும் தூய செயல்களைக் குறிக்கிறது. இது ஐம்பெருங் கடமைகளுள் இறுதியானது. ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றுபவர், பாவங்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்றுத் துப்புரவு அடைகிறார் என்பது நாயகவாக்கு. ஹஜ்ஜினைக் கவிஞர் பாவமாகிய மரத்தினை வெட்டும் கோடரி என்கிறார்.

பவமாம் மரத்தை வீழ்த்தி ஒளிர்

பழங்கோடரியாம் ஹஜ்.

(பா. 816)

அறவுரை

கதை மாந்தர்களிடையே ஏற்படும் அன்பு, உறவு, பகை, நட்பு ஆகியவற்றால் நிகழும் செயல்களின் வழி, மாந்தரினம் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய நீதிகள் பல தோன்றும். அவற்றைத் தக்கவாறு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது காவிய ஆசிரியரின் கடமை. நாயகக் காவியத்தில் அப்துற்-றஹீம் அரிய அறவுரைகளையும் அறிவுரைகளையும் சொல்லியுள்ளார்.

மலையுச்சியிலே உள்ள ஒருவன், தான் நிற்கும் நிலை தவறினால், அவன் எவ்வளவு பெரிய செல்வாக்குள்ளவனாயினும் உருண்டு கீழேவரவேண்டியதுதான். அப்படி உருண்டு வரும்போது இடைமலையில் நிற்போர் அவன் தலையை எற்றித் தரையை நோக்கி இன்னும் வேகமாய் உருட்டித் தள்ளுவர். அவனைத் தாங்கித் தடுக்கலாம் என யாராவது முன்நின்றால், வரும் வேகத்தில் காக்க நிற்பவனையும் சேர்த்து உருட்டித் தரை தள்ளி அழிப்பான்.

உலகமாள் பேரரசேனும்

உயர்ந்துள சிகரம் ஏறி,

நிலைமிகக் குலைவா ராயின்,

1. திருமறை - திருக்குர்ஆன்

2. துல்ஹஜ் - இசுலாமிய ஆண்டின் இறுதித் திங்கள்

நீள்மலை உருள்வா ரன்றோ?
மலையினின் நடுவண் நிற்போர்
மகிழ்ச்சிகால் மண்ட, அன்னார்
தலையினில் தழுக்க டித்துத்
தரையினுக் கனுப்பும் அன்றி
தாங்கிட நினைத்திட் டாலோ
தாங்கரும் சுமையாய் மாறித்
தாங்கிட முனைந்திட் டோரைத்
தம்மொடு வீழ்து வாரே. (பா. 468 - 69)

முகம்மது புதிய மார்க்கம் கூறினார். ஊரார் எதிர்த்தனர். அபூதாலிப் அம்மார்க்கத்தை ஏற்கவில்லையெனினும், தம்பி மகன் நலன்காக்கப் பேரரணாய் இருந்து வந்தார். அவரை, முகம்மதுவிடமிருந்து பிரிக்க வேண்டுமென்பதற்காக முகம்மது வின் எதிரிகள் இவ்வாறு பேசினர். "அபூதாலிபே, புதிய நெறிகண்டு மிகப்பெரிய நிலையிலே இருப்பதாய் முகம்மது நினைக்கிறார். அது ஆகாத எண்ணம்; நிலை தவறி உருளப் போகிறார்; ஆகாதாரோ அவர் தலையை எற்றி இன்னும் வேகமாய்க் கீழே உருட்டப் போகின்றனர். அவரைத் தாங்குவோம் என நினைக்கும் அபூதாலிபே! அவர் சரிவை நோக்கி உருளும் வேகத்தில் உம்மையும் சேர்த்து உருட்டிக் கீழே தள்ளி அழித்து விடுவார். ஆதலின் அவரை உம்மிடமிருந்து நீக்கி விடுங்கள்" எனக் கூறினார். உவமை வாயிலாக ஒரு பெரிய நீதி உரையை எதிரிகள் வாயிலிருந்து வரச் செய்திருக்கிறார் றஹீம்.

முகம்மது நபி குன்றென நிமிர்ந்து நின்று வரும்போதில் எதிர்நின்று அழிய இருப்பவர்கள் இவர்களே என்ற எதிர்காலம் இவர்கட்கு எங்கே தெரியப் போகிறது?

பெருமானார் மகள் பாத்திமாவைப் பெருஞ்செல்வத்தை மஹராகத்¹ தந்து மணந்திட ஒருவர் கேட்ட போது பெருமானார், "செல்வம் பெரிதெனத் தருக்கி நிற்பவரிடமிருந்து அச்செல்வம் ஒரு நாள் அகன்றோடிடும். எளிமையோடு செருக்கின்றி வாழ்வாரைப் பதவியும் பணமும் தேடிவரும். தூதர், தம் மகளைப் பணத்திற்கு விற்றிடார்" என்றார்.

1. மஹர் - மணமகன் தான் மணம் செய்துகொள்ளும் மணமகளுக்குக் கொடுக்கும் திருமணச் சீர்வரிசை ஆகும். மஹர் தொகையின் குறைந்த அளவு பத்து நாணயங்கள். அதற்குமேல் மணமகன் விருப்பப்படி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம்.

தம்மையே பெரிதாய் எண்ணித்
 தருக்கியே நடப்போர் கண்டே
 இம்மண்ணின் பதவி எல்லாம்
 எடுத்திடும் பெரும் ஓட்டத்தை;
 தம்மையே சிறிதாய் எண்ணித்
 தாழ்மையைக் கொண்டோர் கண்டு
 வம்மினோ வம்மின் என்று
 பதவிவந் தணைக்கும் அன்றோ?

இன்று இப்படி இல்லையே என்று எண்ணலாம். நபி வாக்கு
 பொய்க்காது; காலம் மாறியே தீரும்.

அரிய அடைமொழிகள்

கதை மாந்தர்களுடைய செயல்களை அறிவதற்கு முன்னரே
 கவிஞர் தந்திருக்கும் அடைமொழிகளைக் கொண்டே அவர்களு
 டைய பண்பு நலன்களை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. நூலில்
 கூறப்படும் செய்திகள் விளங்குவதற்கும், செய்திகளின் சிறப்பு
 ஒதுவார் மனத்தில் பதிவதற்கும் ஏற்ற வகையில் அடை
 மொழிகள் தரப்பட்டுள்ளன.

மிக்குயர் பண்பெலாம் மிகுந்து மேவியே
 தக்கதோர் இல்லமாய்த் தங்கும் மேலோன்
 என வரக்காவும்,

நச்சி நயனத்துள் நாதரை நயந்துவை நங்கை (297)
 எனக் கதீஜாவும்,

தங்கம்நேர் குணத்தைத் தாங்கும் தகைமிகு அபூதாலிப் (475)
 என அபூதாலிபும்,

வயதின் மூத்தோன் அதற்கேற்ப
 வளமார் அறிவும் மிகவாய்த்தோன் (513)
 என வலீதும்,

கல்லும் கரடும் காடும் காவும் காரியுமிழ் பொல்லான் (585)
 என இப்னு¹ கலஃப்பும்,

நஞ்சினால் அமைந்த நெஞ்சன்;
 நரகத்து நெருப்பும் அஞ்சும் வஞ்சன் (1164)

என அபூஜகிலும் கூறப்பட்டுள்ளனர். அடைமொழிகளே
 அவரவரின் குணங்களை விளக்கிவிடுகின்றன.

பாடலின் இடையிடையே சிறுசிறு தொடர்கள் பொரு ளாழமும் சுவையும் கொண்டவையாய் அமைந்துள்ளன. இவற்றைப் படிக்கும்போது இத்தகைய தொடர்களை எழுதக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் எண்ணம் எவர்க்கும் தோன்றும்.

(அ) சுரும்பு காகிதப் பூவை நெருங்காது. (77)

(ஆ) விதையோம், உவர்மண் விதை. (74)

(இ) முகம்மது செம்மணி; அவர்முன்யான் செங்கல் (109)

(ஈ) விரித்திடு குடையைக் கண்டு, நெறித்திடு காளை ஆனார் (206)

(உ) கன்னலம் மொழிக்கு மாறாய்க் கந்தக மொழியைப் பெய்வார். (422)

(ஊ) மின்னொளிர் வைரம் என்று மென்று (அ)தை விழுங்கல் நன்றோ? (463)

(எ) எண்ணச் சிலந்திகள் கவலைகள் இழைவலை பின்னினை. (609)

(ஏ) அங்கமே அமுதாய் மாறி ஆனந்த நடம்புரிந்தான். (927)

(ஐ) பெருமானார் நடந்து சென்றபோது அவர் முதுகில் கற்களை வீசினார். அதனால் முதுகில் காயங்கள் உண்டாயின; இதனை,

அல்லலை மிகப்பொழிந்தே
அம்மியும் பொளிந்தார் அம்மா!

என்பார்.

அம்மி பொளிந்தார் என்பதுவே நயம் மிளிர்கிறது. அம்மி மீது உளியை வைத்துத் தட்டும் போது சிறுசிறு குழிகள் நெருக்கமாய் உண்டாகும். இஃதை அம்மி பொளிதல் என்பர். பெருமான் முதுகு அம்மி; கற்கள்பட்டு உண்டான புண்கள் அம்மி பொளிதல் ஆயிற்று.

1. இப்படி என்பது இன்னார் மகன் எனப் பொருள் படுவது ஆங்கிலத்தில் Son of என்று சொல்வதையொத்தது. இப்படி கலஃப் என்பது கலஃப் மகன் எனப் பொருள்படும்.

மொழிப்பற்று

அப்துற்-றஹீம் மொழிப்பற்று மிக்கவர். காவியத் தலைவர் அரபு நாட்டினர்; அரபு மொழியைத் தாய்மொழியாய்க் கொண்டவர். அவருக்கு இறங்கிய இறையுரையும் அரபு மொழியே. எனவே, காவியத்தில் அரபு மொழியின் இனிமையைச் சுவைபடக்கூறுகிறார். முகம்மதுவை ஹலிமா பாலூட்டி வளர்க்க எடுத்துச் சென்று திரும்பத் தாயிடம் கொண்டு வருகிறார். குழந்தை குழலினும் யாழினும் இனிய அமுத மொழி - அரபுமொழி - பேசுகிறது. அதைக் கேட்ட தாய்க்கு ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை. அம்மகிழ்ச்சியை முற்றிலுமாய் எடுத்துச் சொல்லத் தாய்க்குச் சொற்கள் கிடைக்கவில்லை.

அதிவித அழகார் தாய்மொழி தூய

அரபியில் தம்மகன் பேசும்

புதினமும் கண்டு இறைக்குமோர் நன்றி

புகன்றிடத் தாய்மொழி அற்றார்

(பா. 89)

இளம்பிள்ளை தாய்மொழி பேசுகிறது. அது பேசுகிற அழகைக் கண்டு மகிழ்ச்சியை எடுத்துச் சொல்லத் தாய்க்கு மொழி (சொல்) இல்லை. தாய்மொழி எனும் சொல்லைக் கவிஞர் ஆண்டுள்ள விதம் சொக்க வைக்கிறது.

முகம்மதுவை அழைத்துவர, அபூதாலிப் ஆள் அனுப்பினார் எனச் சொல்லவரும் இடத்தில் கவிஞர்,

கொஞ்சிடும் அரபியின் செஞ்சொலின் செல்வரைக்

குரிசிலை அழைத்திட ஆள்விடுத்தார்

எனப் பாடுகிறார். முகம்மது கொஞ்சும் அரபிச் செஞ்சொல்லர்.

வழியில் சென்றவர்கள் அமர்ந்து, அரபு மொழியினில் பேசியிருந்தனர் எனப் பிறிதோரிடத்தில் கவிஞர் நவில்கிறார்.

வழியினில் அவர்கள் ஓரிடம் தங்கி

வயிற்றினுக்(கு) உணவினை வழங்கி

அழகிய அரபி மொழியினில் பேசி

அமைதியோடு அமர்ந்திடும் அமயம்

(பா. 1645)

தேன் இளைக்கும் அரபி (764), அழகு அரபி (808) தீம் அரபி (809)

என்றும் பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

காவியம் அரபு நாட்டதாயினும் அதனை எழுதியிருப்பவர் தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர், அப்துற்-றஹீம். சமயத்தால் இசுலாமி யராயினும், நாட்டால் மொழியால் தமிழர். 'இனிமைத் தமிழ் மொழி எமது; எமக்கு இன்பம் தரும்படி வாய்த்த நல்லமுது' எனத் தமிழினிமையில் துளைத்தவர். அரபியர்களைப்பற்றியே பேசும் காவியத்துள், தமிழைத் தக்கதோர் இடத்தில் இழைத்துக் காட்டுகிறார்.

நபிகள் நாயகம், இசுலாத்தில் சேருமாறு ஈரான் நாட்டு மன்னருக்கு அழைப்பு மடல் அனுப்பினார். அவன் அதைக் கிழித்தெறிந்ததோடு தன்கீழிருந்த யமன் நாட்டு ஆளுநருக்கு முகம்மதுவை உடனே கைது செய்து அனுப்புமாறும் ஆணையிட்டான். யமன் ஆளுநர் வீரர் இருவரை முகம்மதுவிடம் அனுப்பினார். நாயகமவர்கள், 'ஈரான் மன்னன் குஸ்ரூவை அவன் மகன் கொன்றுவிட்டான். ஈரான் நாட்டினை நாங்கள் வெகுவிரைவில் வெற்றி கொள்வோம். உம் ஆளுநர் இசுலாத்தினை ஏற்றால் அவரை யமன் நாட்டு அரசராக்குவேன்' என்று தாம் சொன்னதாய்ச் சொல்லுமாறு அவர்களைத் திருப்பி அனுப்பினார். செய்து கேட்ட யமன் ஆளுநர் வியப்பெய்தி, அவர் எத்தகையவர் என வீரரைக் கேட்டார். அவர்கள், அம்மனிதர், 'எளிமை இல்லம்; கயமை இல்லார்; இனிய மொழியினர்' என்றனர். வீரர்கள் கூறிய,

அம்மொழிகள் தமிழுள்ள தமிழேபோல்
ஆளுநரின் அகம்இனிக்கச் (பா. 1703)

செய்தன. பெருமானாரின் பெருமையைச் சாற்றிய சொற்கள் ஆளுநரின் காதுல் தமிழாய் இனித்தது. கவிஞர் தமிழுக்குத் தந்துள்ள சிறப்பினை எண்ணி நம் உள்ளமும் தமிழாய் இனிக்கிறது.

கவிஞர், தமிழுள்ள தமிழ் என்று கூறியுள்ளதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்று இதழ்களிலும், திரைப்படங்களிலும், பேச்சிலும், எழுத்திலும் தமிழுள்ள தமிழ் இல்லையே! தமிழ்ச் சொற்களைவிட ஆங்கில மற்றும் பிறமொழிச் சொற்கள் மிகுதியாய்க் கொண்டதாய்த்தானே இன்றைய தமிழ் இருக்கிறது.

தமிழுள்ள தமிழ் எனச் சொல்வதன் வாயிலாக, அப்துற்-றஹீம், தமிழ் தூய தமிழாக, உயர்தனிச் செம்மொழியாகத் திகழ வேண்டும் - அப்போது தான் அஃது இனிக்கும் என்பதை வலியுறுத்த விழைகிறார்.

தமிழுள்ள தமிழை இக்காவியம் கூறுவது போலவே பண்டைய இசுலாமியக்காப்பியமான கனகாபிஷேக மாலையில் அதன் ஆசிரியர் கனகவிராயர் 'தமிழிலாத் தமிழை'ச் சொல்கிறார். உமறு கத்தாப் இறந்ததும், மக்கள் அரசிலாக் குடிகளாகி வருந்தியிருந்தனர் என்பதைப் புலவர்,

ஆயிலாக் காலி போலும், அறிவிலாப் புலமை போலும்,
தாயிலாக் குழவி போலும், தமிழிலாத் தமிழே போலும்,
வேயிலாத் திகிரி போலும், விதுவிலா இரவே போலும்,
ஏயவோர் அரசும் இல்லாது இடர்ப்படும் குடிகள் ஆனார்

எனப் பாடுகிறார். அரசரில்லாததால் மக்கள் பாதுகாப்பும் பெருமையும் அரவணைப்பும் இன்பமும் பற்றுக்கோடும் மகிழ்ச்சியுமில்லாமல் வருந்தியிருந்தனர். இன்பம் இலாத மக்கள் தமிழிலாத் தமிழை ஒத்திருந்தனர்.

இவ்விரு கவிஞர்களின் பாடல்களால் தூண்டப்பெற்றுத் தமிழில்லாத் தமிழை நீக்கவும், தமிழுள்ள தமிழைக் கொணரவும் உறுதி பூணுவோம்; சூளுரைப்போம்!

நிகழ்காலச் செய்திகள்

கவிஞர் தாம் எழுதும் காவியத்தில் நிகழ்காலச் செய்திகளை இணைப்பதுண்டு. சில நூற்றாண்டுகட்குப் பின்னர் அக்காவியம் எப்பொழுது எழுதப்பட்டது என்ற விவரத்தை ஏதோ ஒரு காரணத்தால் அறிய முடியாத நிலை ஏற்பட்டால் இந்நிகழ்ச்சிகளைக்கொண்டு காவியம் எழுந்த காலத்தைச் சற்றொப்பத் தீர்மானிக்க முடியும்.

மாந்தர் இனம் நிலவிலே கால் பதித்துவிட்டது. பிற கோள்களை ஏவுகணைமூலம் செலுத்தப்படும் விண்கலங்கள் ஆய்வு செய்து வருகின்றன. நிலாவில் மனிதன் குடியேறி வாழ்வதை வெகுவிரைவில் எதிர்பார்த்திருக்கிறோம். கவிஞரோ,

வையத்தில் வதுவைசெய்து வான்நிலவில்
தேன்நிலவை நுகர வைப்போம்

என இப்போதே கூறிவிட்டார்.

பெருமானார்க்கு இறையுரை முதன்முறை இறங்கியதன் பின்னர்ச் சிறிது காலம் உரை ஏதும் இறங்கவில்லை. ஒருநாள் திடீரென ஜிபுறயீல் மீண்டும் தோன்றினார். அதுகண்ட நாயகத்திற்கு மூச்சே நின்று போய்ச் சற்று நேரத்தின் பின்னரே மூச்சு விட்டார். இதனைக் கூறவரும் கவிஞர், நிலாவிற்சுச் செல்வோர் எடுத்துச் செல்லும் உயிர்க்காற்றுப்பை சிறிது நேரம் தொழிற்படாது காற்றினைத் தராது - பிறகு தொழிற்பட்டுக் கொடுத்ததுபோல ஆயிற்று என்பார்.

அதுகண்(டு)இறை அருள்தூதரும்
அழகார்நிலா அடைந்தார்க்(கு)
எதிராய்உயிர்க் காற்றுப்பையும்
சதிமானமும் இயற்ற,
விதியோ மிக விளையாடிட,
உள்ளம்விதிர் விதிர்க்க,
அதன்பின்அஃ(து) உயிர்க்காற்றினை
அளித்தால்என உயிர்த்தார்.

நிலாவுக்கு உயிர்க்காற்றுப்பையை எடுத்துச் செல்லும் செய்தியைக் கவிஞர் இங்கே பதிவு செய்துவிடுகிறார்.

ஏதாவது ஒரு செய்தியை அரசுக்கோ அன்றி நிறுவனங்கட் கோவலியுறுத்திக் காட்டி மாந்தர் வரிசையாய் நின்று கைகோத்து நிற்பதை இன்று மனிதச் சங்கிலி என்கிறோம். மக்காவை விட்டு முகம்மது வெளியேற இருக்கிறார் என்றறிந்ததும் அதைத் தடுக்க இரவில் அவர் வீட்டினைச் சுற்றிலும் மனிதச் சங்கிலி அமைத்து நின்றார்களாம்.

தொடுத்தனரே மனிதர்களால் சங்கிலியைப்
புனிதர்தம் மனையைச் சுற்றி (பா. 867)

இடியப்பம் இக்காலத்தில் நமது உணவு வகைகளுள் ஒன்று. இன்றைய இடியப்பத்தை அன்றைய மக்காவில் காட்டுகிறார் கவிஞர்; வலீதின் தாடி இடியப்பம் போல இருந்ததாம்

வலீதும் இடியப்ப தாடி நெருடி (பா. 519)

உயரிய உவமைகள்

இக்காவியத்தில் நூற்றுக்கணக்கில் உவமைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. அரிய உவமைகளைக் கையாள்வதில் கவிஞர் சிறந்திருக்கிறார்.

(அ) முகம்மது செவிலிதரும் பாலருந்தி
தருமம்செய் குடிதழைப் பதுபோல் (பா. 86)

நோய் நொடியின்றி நொடிக்கு நொடி வளர்ந்தார். உவமை இங்கே தருமம் செய்ய வேண்டிய இன்றியமையாமையையும் உணர்த்திவிடுகிறது.

(ஆ) வாளியும் கிணற்றின் கீழே சென்றுமேல் வருதல் போன்று போர்க்களத்தில் வெற்றியும் தோல்வியும் மாறிமாறி வந்தன.

(இ) நெருஞ்சி மலரின் நடுவண், ஓர் குறிஞ்சி

நறும்பூ (பா. 533)

பூப்பது போல, பல உருவங்களைத் தொழுது பாழ்பட்டுக் கிடந்த இருள் நெஞ்சினராய் குறைஷியரின் நடுவிலே, ஒருவனே இறைவன் என்றிட்ட அருள் நெஞ்சினராய் முகம்மது தோன்றினார்.

(ஈ) கொடியவன் உக்பா, அண்ணலார் தொழுது கொண்டிருக்கையில் அவர் மீது ஒட்டை மலத்தைக் கொட்டினான். செய்தி யறிந்த அவர் மகள் பாத்திமா ஒடோடி வந்து அவரைச் சுற்றிச் சுற்றி அவர் உடலைக் கழுவினார். பாத்திமா தன் தந்தையைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தது, பூமி முதலாய் கோள்கள் சூரியனைச் சுற்றி வருவதுபோல இருந்ததாம்.

பூதலம்முதல் கிரகராசிகள்
புகழ்ப்பரிதியைச் சுழல்தல்போல்
தாதைபொன்னுடல் சுழன்று, சுற்றிளம்
தளிர்க்கரத்தினால் கழுவினார். (பா. 552)

(பா. 552)

அறிவியல் கருத்தமைந்த அழகிய உவமை இது. சூரியன் நகராக் கோள்; மற்றக் கோள்களே அதனைச் சுற்றிவரும். முகம்மது நிலைத்து நிற்பவர் எனும் கருத்தினையும் இவ்வவமை தோற்றுவிக்கிறது.

(உ) செவிலித்தாய் ஹலிமா, குழந்தையாகிய முகம்மதுவை தாயிடம் சேர்க்க அழைத்து வந்தபோது மக்கா கூட்ட நெரிசலில் குழந்தை தவறிவிட்டது. பாட்டனார் அப்துல் முத்தலீப் பதறிப்போய்ப் பல இடங்களுக்கும் ஆள்களை அனுப்பித் தேடி, கடைசியாய் ஒரு மரத்தினடியில் குழந்தையைக்

கண்டார். அப்போது அவர் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேது?

முத்துக் குளிப்பவர்களிடம் சிப்பிகளை வாங்கிய ஒருவன் ஒவ்வொரு சிப்பியாய் அறுத்தான்; ஒன்றிலும் முத்தில்லை. மனம் மிக வருந்தி "கடைசியாய் உள்ளது இது ஒன்றுதான். இதையும் அறுத்துப் பார்ப்போம்" என மனச்சோர்வுடன் அறுத்தபோது அதனுள் ஆணி முத்தினைக் கண்டால் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியை அடைந்திடுவானோ, அவ்வளவு மகிழ்ச்சி அப்துல் முத்தலீபுக்கு உண்டாயிற்றாம்.

முத்துடைச் சிலாயச் சந்தை, செல்வர்
முத்தினைக் குளிப்பவர் கொணர்ந்த
அத்தனைச் சிப்பி அனைத்தையும் வாங்கி
அறுக்க ஓர்முத்தும் பெறாமல்,
மெத்தவும் சடைவாய் இறுதியாய் ஒன்றை
வாங்கியே வெறுப்புடன் அறுக்க,
கத்தின்² அருளால் ஆணிமுத்(து) அதனில்
கண்டவர் போல் அகம் களித்தார். (பா. 96)

(ஊ) சிறுபானையில் அளவாய்ச் சுண்ணாம்பு தடவி அதைப் பனம்பானையில் தொங்கவிட்டால் பதநீர் கிடைக்கும். பானையில் சுண்ணாம்பு தடவாது விட்டுவிட்டால் அது பனங்களளாகிவிடும். பட்டறிவும் பகுத்தறிவும் இன்றிச் செய்யும் செயல் பதநீர், மது ஆனது போல ஆகிவிடும்.

மட்டோடு சுன்னத்தைத் தடவ,மறந்
திடில்,பதநீர் மதுஆ தல்போல்
பட்டறிவும் பகுத்தறிவும் இழந்து, தாம்
பைத்தியமாய் ஆனது ஓர்ந்தார். (பா. 666)

(எ) கணவன் மீது சினங்கொண்டுள்ள மங்கை அவனை அடிக்க முடியாது; ஏதாவது ஒருவகையில் சினத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். அருகிலே ஒரு தவறுமே செய்யாது நிற்கும் குழந்தையை அடித்துத் தள்ளுவாள். அபூசுப்பான், நபிகள் நாயகத்தை அழிக்க மதீனா¹ யூதர்களின் உதவியை நாடினார்.

1.மக்கா - முகம்மது பிறந்த இடம்.

2.கத்து - இறைவன்

அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர்; அவர்கள்மேல் தன் ஆத்திரத்தைக் காட்ட முடியாத அவன், கணவன் மேல் உள்ள சினத்தைக் குழந்தை மீது காட்டும் மனைவியைப்போல, அங்கிருந்த ஏழைகளின் குடிசைகளைக் கொளுத்திவிட்டு வந்தான்.

அவர்களுமே கைவிரிக்க அதுகண்டு
 சினமுற்ற அபூசப் யானும்
 புவனத்தில் கைபிடித்த கொழுநர்மேல்
 சினமுற்ற பூங்கோ தைதன்
 தவறேதும் செய்யாத்தன் குழந்தைகள்மேல்
 தன்சினத்தைக் காட்டல் போன்று
 பவமறியா ஏழைகளின் குடில்கொ ளுத்தி
 ஒருவனுயிர் பறித்துச் சென்றார். (பா. 1249)

நயவுரைகள்

இக்காவியத்தின் கவிதைகள் நயம் கொழிப்பனவாய் உள்ளன. செய்துகளைச் சொல்வதில் எழில் கொஞ்சுகிறது. அப்துற்-றஹீம் செய்தியை விளக்குவதில் தனியழகு மிளிர்கிறது.

பாலைநிலத்தின் மேற்பரப்பு, வறியவன் ஒருவன் தரமில்லாத போர்வையைப் போர்த்தியிருப்பதுபோல் காட்சி தருகிறது. அதன் ஆழத்திலோ பொன்னை அள்ளிக் குவிக்கின்ற எண்ணெய் வளத்தினைத் தேக்கி வைத்திருக்கிறது. பஞ்சைத் தோற்றம்; ஆனால், பணத்தின் தேக்கம்.

தன்னில் பொன்னீர்த் தேக்கத்தைத்
 தாங்கிநிற்கும் வெம்பாலை (பா. 9)

பெட்ரோலைப் பொன் நீர் எனச் சொல்வது மிகப் பொருத்தமானது: பொன் நிறமுள்ள நீர் பொன்னை ஈட்டித் தருகின்ற நீர் என இருவகையிலும் பொருள் கொள்ளலாம்.

கோழி, முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிப்பதைப் போல வானம் என்னும் கோழி; சூரிய முட்டையை இட்டு அதிலிருந்து நாள் என்னும் குஞ்சினை வெளிப்படுத்துகிறது.

ஞாயிறு முட்டையை வான்கோழி இட்டிட
 ஞாலத்தில் நாளுக்குஞ்சு பொரித்ததுவே (பா. 494)

வான் கோழி முட்டைக்கு ஒரு தனிப் பெருமையைத் தந்துவிடுகிறார், கவிஞர்.

முகம்மதுவை மக்கக் குறைஷியர்¹ இழிவுபடுத்த முற்பட்டனர்; ஆனால், முடியவில்லை. தொடர்கதை எழுதத் தொடங்கி அதை முடிக்கத் தெரியாமல் தவிக்கும் எழுத்தாளனைப் போல ஆயினர், மக்கக் குறைஷியர்.

தொடர்கதையினை முடிக்க அறியா
தோல்விநோக்கியே தவழ்ந்து, மா
இடரில் சிக்கிய எழுத்தர் ஒத்த
ஈனர்கள் ஆயினர், அப்பாத்தர்கள். (பா. 554)
ஈனர்கள் ஆயினர், அப்பாத்தர்கள்.
ஈனர்கள் ஆயினர், அப்பாத்தர்கள்.

தோழர்களிடம், போருக்குப் பொருளுதவி செய்யுமாறு நபிகள் நாயகம் வேண்டினார். அவர்கள் எல்லோரும் அள்ளிக் கொடுத்தனர். உமறு தம் சொத்தில் பாதுகாப்பைத் தந்தார். அபூபக்கரோ தம் சொத்தனைத்தும் அள்ளிவந்து அண்ணலாரின் அடிகளில் சேர்த்தார்.

உமருடைய சொல்செயலும் உரைநடையே என்றால்
உயர்பண்பின் அபூபக்கரின் சொல்செயலோ கவிதை (பா. 2095)

கவிதை, உரைநடை ஆகியன பற்றிய அப்துற்-றஹீமின் எண்ணத்தை இங்கு அறிகிறோம்.

உண்மை வரலாற்றுக் காவியம்

முகம்மது இறைத்தூதர்; இறையுரையைச் சொல்லி, அதன்படி தாமும் நடந்து மக்களையும் நடக்கச் செய்தவர். அவருடைய பகைவர்கள் அவரை மாயம் செய்பவர், மந்திர தந்திரங்களைக் கொண்டு பிறரை மயங்கச் செய்பவர் என்றெல்லாம் பழி கூறி வந்தனர். இவற்றிற்கு முகம்மது முற்றிலும் மாறானவர். கிரகணம் தோன்றுவதால் தீமை ஏற்படும் எனும் நம்பிக்கையையே மூடத்தனம் என்றவர். ஆனாலும் அற்புதங்கள் செய்பவர்களே அருளாளர்கள் எனும் போக்கு இருந்ததால் அந்நோக்கினர், முகம்மதுவும் அற்புதங்களைச் செய்துள்ளார் எனும் கதைகளைப் புனைந்துரைத்தனர். அவ்வற்புதங்களையும் பெருமானாரின் வரலாற்றுடன் பிணைத்துக் கூறுவது பின்னர் வழக்கமாகிவிட்டது.

1. குறைஷியர் - மக்காவிலிருந்த அரேபிய வாணிகர்கள்

முகம்மது வணிகக் கூட்டத்துடன் ஷாம் நகர் (சிரியா) சென்றவேளை, பாலைநிலத்தில் நீர் கிடைக்காமல் வருந்திய போது ஆற்றினை வரவழைத்தது; பாதைக்குக் குறுக்கே எவரையும் தாண்டவிடாது கிடந்த பெரிய பாம்பினை ஒரு தூசியினால் கொன்றது; தம்மைப் பின்பற்றுமாறு சொல்லி, கடக்க முடியாத ஆற்றின் குறுக்கே கூட்டத்தோடு நடந்து சென்றது; வழியில் எல்லோரையும் அச்சுறுத்திய புலி ஒன்று முகம்மதுவிடம் பேசியதும், முகம்மது அதனைத் தடவிக் கொடுத்து அங்கிருந்தும் அகன்று காட்டுக்குள் செல்லுமாறு கூறியது; அதேபோல வழியிற்கிடந்து மக்களை மறித்துவந்த பாம்பு முகம்மதுவுக்கு வணக்கம் கூறிப்பேச அதனை அவர் காட்டுக்குள் சென்றுவிடுமாறு கூறியது; ஷாம் நகரில் முகம்மதுவைக் கொல்லக் கல்லைத் தூக்கியவன் கையைக் கல் அழுத்த, அவன் கை முறிய, முறிந்த அக்கையைப் பொருத்தியது; கள்வர் கூட்டம் வணிகர்களை நெருங்கி வந்தபோது இருவர்க்கு மிடையே கடக்க முடியாத ஒரு பேராற்றினை ஓட வைத்தது; ஹபீபு அரசன் சொன்னதற்காய் அமாவாசை இரவில் முழுமதியைத் தோற்றுவித்து அது வானத்திலிருந்து இறங்கி கஃபா மீது ஒளிவீசச் செய்தது; அவ்வரசன் மகளின் சதைக்கட்டியை அழகிய பெண்ணுருவாய் உயிர்ப்பித்தது; வேடனிடம் சிக்கிய மானுக் காக அவனிடம் தாம் பிணை நின்று மானை அனுப்ப அது சென்று குட்டிக்குப் பால் கொடுத்து அக்குட்டியுடன் திரும்ப வேடனிடம் வர, மானைப் பிடிக்க வந்தவன் ஈமானோடு¹ வீட்டுக்குத் திரும்பியது; காட்டறபி கேட்டவாறு எதிரே நின்ற ஈத்த மரம் பூவும் குலையும் சிதறாமல் நகர்ந்து தம்மிடம் வருமாறு செய்தது; புத்துக்கான் எனும் சிலையைப் பேசுமாறு செய்தது; மலைகளுக்கு அரசனாகிய வானவரிடம் பேசியது; ஒருபடி சோற்றையும் ஒரு சிறிய கலத்திலிருந்த பாலையும் கொண்டு பெரிய கூட்டத்திற்கே விருந்து படைத்தது என்பனவற்றையும் இன்னும் இதுபோன்ற சிலவற்றையும் முகம்மது செய்து காட்டியதாய் உமறுப் புலவர் சீறாப் புராணத்தில் பாடியுள்ளார். ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் ஒரு படலமாய்ப் பாடப்பட்டுள்ளது.

இவையனைத்தையும் அப்துற்-றஹீம் தம் காவியத்தில் விட்டுவிட்டார். வரலாற்று அடிப்படையில் அமைந்தவற்றை மட்டுமே காவியமாக்கியுள்ளார். பெருமானாரின் புகழை

1.ஈமான் - நம்பிக்கை; இசுலாத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை நம்பி ஏற்றல்.

மகத்துவங்களுக்குள் அடக்கிவிடக் கூடாது என்பது கவிஞரின் உறுதியான எண்ணமாய் இருந்திருக்கிறது.

காவியச்சுவை

அப்துற்-றஹீம் காவியச்சுவைகள் அனைத்தும் அணிநயங்களுடன் நிரம்ப இதனை இயற்றியுள்ளார். கதீஜா மறைவின்போது பாடுகின்ற பாடலில் அவலச்சுவையுடன் அப்பெருமாட்டி குடும்பத்தை நடத்திய பெருமிதச்சுவையும் புலப்படுகிறது.

அண்ணல் மண்ணில் நடக்கும் காலை
அவர்தம் காலாய் அமைந்தார்;
அண்ணல் விண்ணில் பறக்கும் வேளை
அவர்தம் சிறகாய்ச் சமைந்தார்;
அண்ணல் நீரில் நீந்தும் நேரம்
அவர்தம் கரமாய் இணைந்தார்;
அண்ணல் தம்மைத் தரணி விட்டே
அந்தோ! அவனி மறைந்தார்.

(பா. 729)

மழைத்துளியே முத்தாகும் என்பதை அறியும் சிப்பி, அதனை உவப்புடன் பற்றிக் கொள்கிறது. சிப்பியும் நத்தையும் தோற்றத்தில் ஒன்றாயினும் சிப்பியைப் போல முத்தினை விளைவிக்கும் அறிவு நத்தைக்கு இல்லையே!

மழைத்துளியே முத்துஆகும் என்பது உணர்
சிப்பி அதை மகிழ்வாய்ப் பற்றி
விழுங்கும்; அன்றிப் புல்லறிவின் சிறுநத்தை
விளங்கி அதை விழையுங் கொல்லோ?

எனும் வினாவில் எள்ளல் சுவை இழைந்தோடுவதை உணர் முடிகிறது.

ஒப்பீடு

மன்மதன் சீதையின் உருவத்தை வரைய விரும்பி, அமுதத்தில் எழுதுகோலைத் தோய்த்துக் கொண்டு அவள் உறுப்புகளைச் சித்திரிக்கும் விதம் அறியாமல், அவளுடைய அழகை முழுமையாய் எழுத முடியாமல் திகைப்பானாம். இதனை,

ஆதரித்து, அமுதில் கோல் தோய்த்து, அவயவம் அமைக்கும்
தன்மை யாது? எனத் திகைக்கும் அல்லால், மதனற்கும் எழுத
ஒன்னாச் சீதை

என்பார் கம்பர்.

நபிகள் நாயகம் எத்தகைய அழகுடையவர் என்பதை இக்காவிய ஆசிரியர் கூறுகிறார்.

ஓவியத்தின் புலவனுடைத் தூரிகையும் வரையாது
ஒடிந்துஒடிந்து தோல்வியினைத் தழுவிடும் பேரழகர் (பா. 147)

ஓவியன் பலமுறை எழுத எழுத அவனுடைய தூரிகை ஒடிந்ததே தவிர, முகம்மதுவின் அழகை வரைய முடியவில்லையாம். அவருடைய அழகு இத்தகையது என எழுதிக்காட்ட முடியாத பேரழகினர், பெருமானார்.

அருணகிரிநாதர், கந்தரலங்காரத்தில்,
சேலார் வயல், பொழில் செங்கோடனைச் சென்று கண்டு
தொழ

நாலாயிரம்கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே!

எனப்பாடுகிறார். கெண்டை மீன்கள் நிறைந்த வயல்களும், சோலைகளும் நிறைந்துள்ள திருச்செங்கோட்டில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகக் கடவுளை, அவனுடைய திருக்கோயிலில் போய்க் கண்குளிரக் கண்டு வணங்க, பிரமன் எனக்கு நாலாயிரம் கண்களைப் படைக்கவில்லையே! என்பது இதன் பொருள்.

முகம்மதுவின் அழகை அப்துற்-றஹீம் பாடுகிறார் :
அன்னவரின் வியன் அழகை முழு அளவில் அருந்த
அகல்வானில் மின்னிஒளிர் விண்மீன்கள் போல
என்முகத்தில் இமையாக்கண் இருந்திடினும் பற்றா. (பா. 156)

முகம்மதுவின் முழு அழகைக் காண விண்மீன்கள் போல அத்துணைக் கண்கள் இருந்தாலும் போதாவாம்.

முருகன் அழகைக் காண அருணகிரிநாதர் நாலாயிரம் கண்கள் வேண்டுமென்றார். முகம்மதுவின் அழகைக் காண விண்மீன்கள் எண்ணிக்கையில் கண்கள் இருந்தாலும் - அதுவும் அக்கண்கள் இமையாக் கண்களாய் இருந்தாலும் போதா என்கிறார் அப்துற்-றஹீம்.

அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை, அஞ்சுவது
அஞ்சல் அறிவார் தொழில்

என்கிறது திருக்குறள். இக்குறளின் அடிப்படையில் இக்காவியம்

அஞ்சுதற்கு அஞ்சுதல் அறிவு என்ற போதினும்
அஞ்சாதற்கு அஞ்சுவோன், ஆண் அலனே! (பா. 493)

குறள் சொன்னபடி அஞ்ச வேண்டியதற்கு அஞ்சுவது அறிவு
டைமையே என்றதோடு நிலலாமல் ஒருபடி மேலே போய் அஞ்ச
வேண்டாததற்கு அஞ்சுபவன் ஆண் மகனே அல்லன் என்றும்
கூறுகிறது இப்பாடல்.

கோவலனும் கண்ணகியும் நிலாமுற்றத்தே அமர்ந்திருந்தனர்.
அக்காட்சி,

முதிர்கடல் ஞாலம் முழுவதும் விளக்கும்
கதிர்ஒருங் கிருந்த காட்சி போல

இருந்தது என்பார் இளங்கோவடிகள். கோவலனும் கண்ணகியும்
உலகம் முழுவதையும் ஒளி செய்யும் ஞாயிறும் நிலவும் ஒரே
இடத்தில் இருந்தாற்போலச் சேர்ந்திருந்தனர்.

ஹிரா மலையில் கதீஜாவும், அலியும், அண்ணலும் ஒன்றித்
தொழுகை செய்து கொண்டிருந்தனர். இக்காட்சி நிலவு,
வெள்ளி, சூரியன் ஆகியன ஒரே இடத்தில் ஒன்றாய்
இருந்ததுபோல் இருந்தது என்கிறது இந்நபிகள் நாயகக்
காவியம்.

துய்யவான் வெளியில் ஒன்றாய்
மதி, வெள்ளி, கதிர் தோன்றல்போல்
தையலும் அலியும் அண்ணல்
தனித்தொன்றித் தொழுகார் குன்றில். (பா. 324)

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி, பசு,
அந்தணர், பெண்டிர், பிணியுடையோர், இறந்தோர்க்குக்கிரியை
கள் செய்ய வேண்டி இருப்போர், பிள்ளைகளைப் பெறாத
பெண்கள் ஆகியோர் பாதுகாப்பான இடத்திற்குச் சென்று
விடுங்கள் என அறிவித்ததன் பின்னரே ஓர் இடத்தின் மீது
படையெடுத்துச் செல்வான் எனப் புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று
கூறுகிறது.

இதுபோல முகம்மது நபி அவர்களும் போர் அறங்கள் பற்றிக்
கூறுகிறார்.

படைநடாத்திச் செல்லுங்காலை,
அருங்கனிகள் சொரிசோலை அழித்தல் சாலா;

நிதமுமே மடம்வாழும் துறவிகட்கு
நீர், யாதும் தொந்தரவு நிகழ்த்தல் கூடா!
மாதர்தமை, மாதாவின் மார்பு கத்தில்
மகிழ்வுடனே அமுதருந்தும் மதலை தம்மை
யாதுமொரு காரணத்தைக் கொண்டும் நீவிர்
எக்காலும் கொன்றிடுதல் சாலா.... (பா. 1843- 44)

எனப் போருக்குச் செல்வோரிடம் அறிவிக்கிறார்.

சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து இற்றை இலக்கியங்கள்வரை நம் கவிஞர் நிறைந்த பயிற்சியுடையவர் என்பது நன்கு புலனாகிறது.

தன்னடக்கம்

இத்துணைச் சிறப்புடன் காவியத்தை இயற்றியுள்ள அப்துற்-றஹீம், தான் இக்காவியத்தை எழுத முற்பட்டது, என்றுமே அடைய முடியாத ஒன்றை அடைந்திட வேண்டும் எனும் ஆசையாலேயாம் என மிகுந்த தன்னடக்கத்துடன் குறிப்பிடுகிறார்.

ஒருசில கோளத்திற்(கு)
உயர்ந்திடு மானிடன்
அருஷினை அடைந்திட
அவாவுறல் போன்றதே
ஒருசில நூல்களை
எழுதிய உணர்வில்யான்
அருள்நபி காப்பியம்
ஆக்கிடப் போந்ததே! (பா. 6)

'அர்ஷ்' கோளங்கள் எல்லாவற்றிற்கு மேலே மிக உயரத்தில் இருப்பது. கோளங்களின் அலுவல் அனைத்துக்கும் ஆணை இங்கிருந்தே புறப்படுவதால் இதனைக் கோளங்களின் அரசாங்கம் என்பர். இறைவனின் அரியணை இஃது என்றும் இங்கிருந்துதான் இறைவன் ஆட்சி செய்கிறான் என்றும் கூறப்படுகிறது. ஒரு சில கோளங்களை எட்டிவிட்டதாலேயே மனிதன் அர்ஷினை அடைந்துவிட முடியுமா? என்றுமே முடியாது. அதுபோல ஒரு சில நூல்களைப் படைத்துள்ள தனாலேயே இக்காவியத்தை நான் எழுதத் தகுதி பெற்றவன் என்று கூறிவிட முடியுமா? முடியாது. ஆற்றல் அற்றவன்

என்றாலும் ஆசையால் இதனை எழுதலுற்றேன் என்கிறார். கம்பனும், தான் இராமாயணத்தை எழுத முற்படுவது, ஒரு பூனை பாற்கடல் முழுவதையும் நக்கிக் குடித்து விடுவேன் என்பதற்கு ஒப்பாகும் என்கிறானல்லவா? தன்னடக்கம் காரணமாய் அப்துற்-றஹீம் இவ்வாறு கூறியிருப்பினும் இதனைத் தன்னேரி லாத ஒரு காப்பியமாய் ஆக்கியிருக்கிறார் என்பது உண்மை.

உமறுப்புலவர் பெருமானார் வரலாற்றினை முழுமையுடைய தாய் எழுதவில்லை. பனீ அஹமது மரைக்காயர் அவர்கள் எழுதிய சின்னசீறா அதனை நிறைவு செய்துள்ளது. பின்னர்த் தோன்றிய நூல்களுள் பல வரலாற்றின் சில பகுதிகளை மட்டும் பாடியுள்ளன; வரலாற்றினை முழுமையானதாய் எழுதிய சில நூல்களும் கூடக் காவிய இலக்கணம் முற்றிலும் பொருந்தியதாய் எழுதப் பெறவில்லை. அப்துற்-றஹீம் எழுதியுள்ள நபிகள் நாயகக் காவியம் எனும் இக்காப்பியமே பெருமானாரின் முழு வரலாற்றினையும் காவிய இலக்கணம் முற்றிலும் அமைந்த தாய்த் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள முதல் முழுக் காவியம் எனலாம். இக்காவியத்துக்கு விரிவான உரைநூல் ஒன்று விரைவில் வெளிவர வேண்டும் என்பது என் விழைவு.

90 நாயகம் ஒரு காவியம்

இந்த
பூமி உருண்டையைப்
புரட்டி விடக்கூடிய
நெம்புகோல் கவிதையை
உங்களில்
யார் பாடப் போகின்றீர்கள்?

என்று வினாத் தொடுத்த கவிஞர் மேத்தா, 'நெம்புகோலையே' பாட முன்வந்திருக்கிறார். ஆம்! இப்பூமி உருண்டையைத் தம் உரையாலும் செயலாலும் புரட்டிவிட்டுள்ள நபிகள் நாயகம்¹ பற்றிப் பாட முன்வந்திருக்கிறார்.

***

நாயகம் ஒரு காவியம் எழுதியுள்ளார். அது கலிமா மொழிதல், தொழுகை, நோன்பு, கட்டாயக் கொடை, புனிதப் பயணம் எனும் ஐந்து² காண்டங்களைக் கொண்டுள்ள 'இசுலாம்' எனும் பெருங்காப்பியமாகும்.

ஐந்து காண்டங்களைக் கொண்டுள்ள அக்காப்பியத்தை உலகில் உள்ள ஐந்து கண்டங்களும் ஏற்றுப் போற்றுகின்றன.

காவியம் எழுதியுள்ள நாயகத்தையே ஒரு காவியமாய்க் காண்கிறார், கவிஞர் மேத்தா!

இறையுரை³ இனிக்கின்ற கவிதை நடையில் இறங்கியது. அதை வழங்கிய நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை இனிக்கின்ற கவிதையில் தருகிறார், கவிஞர் மேத்தா!

'கண்ணீர்ப் பூக்களை'த் தொடுத்து மாலையாக்கித் தந்த மேத்தா, இங்கே, மாந்தர் இனம் கண்ணீரைப் பெருகவிட்டு,

---

1, 2, 3 ... விளக்கங்களைக் கட்டுரை இறுதியில் உள்ள அடிக்குறிப்பில் காண்க.

மனத்திலுள்ள 'கறை'களை அகற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்கிறார்.

தண்ணீரில் போகாத
தடித்த கறைகளுண்டு;
கண்ணீரில் கழுவினால்
கரையாத கறையுண்டோ?

★★★

அவையை அடக்கும் பாடல்களுக்கு உரிமை பூண்டவர்,
கவிஞர் மேத்தா! இந்த நூலில்தான் முதன் முதலாய்
அவையடக்கம் பாடுகிறார்! முதலவனின் தூதரைப் பாடும்போது
அடக்கம் தோன்றுவது இயல்புதானே!

ஒருபிச்சைப் பாத்திரம்
அட்சயப் பாத்திரமாக
ஆசைப்படுகிறது!

என அடக்கத்தோடு சொன்னாலும், இக்காவியம் அட்சயப்
பாத்திரமாகவே அமைந்திருக்கிறது என்பதைப் படிப்போர்
உணர்வர்.

★★★

காவியத் தலைவர் தோன்றிய நாடு, நகர்பற்றிப் பாடுவது
காவிய மரபு. நாடும் நகரமும் எல்லா நலமும்
நிறைந்தனவாகவும், எவ்விதக் குறையும் இல்லாதனவாகவும்
பாடப்பட்டிருக்கும். மேத்தா, மரபைவிட உண்மையை
மதிப்பவர். ஆகவே, பெருமானார் தோன்றியபோது அரபு நாடு
எவ்வாறிருந்ததோ, அவ்வாறே கவிநயத்தைக் குழைத்துக்
கூறியுள்ளார்.

அன்றைய அரபு நாட்டு மக்கள்,
தானம் செய்ததெல்லாம்
சமாதானத்தை.

★

மூட நம்பிக்கை
அங்கே
முடி சூடியிருந்தது.

★

வாழ்க்கை அங்கே
மூர்க்கர்களால்
முன்மொழியப் பட்டது;
முரடர்களால்
வழிமொழியப் பட்டது.

மேத்தா சொக்க வைக்கும் நடைக்குச் சொந்தக்காரர். அவர்
பேனாவை எடுத்து உதறினால் சிந்துகின்ற மையே
எழிற்கோலமாய் அமைந்துவிடும் போலிருக்கிறது!

அன்னை அலிமா¹ முகம்மதுவுக்குப் பாலுட்டி வளர்த்தவர்.
அவர் முகம்மதுவை மீண்டும் தாயிடமே சேர்த்தார் என்பதை,

மலரைக்
கொடியிடமே கொண்டு
சேர்த்தார்

என்கிறார், கவிஞர்.

தாத்தா மார்பில் குழந்தை தொங்குவதை,
தங்கநிலா ஓடிவந்து தொங்கும் மார்பில்

என்கிறார்.

அபூதாலிப்² மரணமடைந்தார் என்பதை,

விழிவிளக் கிரண்டு வெறும்விளக் காணு

என நயம்படக் கூறுகிறார்.

குறைஷியர்கள்³ முகம்மது (ஸல்) அவர்களுக்குக் கொடுமை
இழைக்கின்றனர். அபூதாலிபுக்குப் பெருமானாரின் பெருமை
புரிகிறது. ஆனால், குறைஷியருக்கு எதிராய் அவரால் ஏதும்
செய்ய முடியவில்லை. இதனை மேத்தா சொல்லும் முறையே
ஒரு தனி அழகு.

பண்அருமை பாட்டருமை தெரியும்; ஆனால்
பாட இந்த ஊமையினால் முடிய வில்லை.

அபூதாலிபு மனம் குமைகிறார் என்பதைச் சொல்லும் பாடல்
அடிகள் இவை.

பெருமானார் இல்லத்தினுள்ளே இருக்கிறார். இல்லத்தைச் சுற்றி அவரைக் கொல்ல வந்தவர்கள் சூழ்ந்துருக்கிறார்கள். இதனை,

வெண்புறா வீட்டுக் குள்ளே
வெளியிலோ வேடர் கூட்டம்

என விளக்குகிறார்.

இசுலாமிய நெறிக்குரிய சொற்களை உரிய இடங்களில் அருமையாய்ப் பொருத்தி அழகு சேர்க்கிறார், கவிஞர்.

கை கொடுத்த
இவருடைய
'கை'
தொழுகை
★

பாங்குடன் அக்குயில் 'பாங்கு' சொல்லவோ?

★★★

பெருமானாரிடம், "உங்களுக்கு முன் தோன்றினோர் அற்புதங்களைச் செய்திருக்கின்றனர். நீங்கள் செய்த அற்புதம் என்ன?" என்றனர். அவர், "என்னுடைய அற்புதம் நான் கொண்டுவருகிற இறை மறையே" என்றார். நாயகம் அற்புதங்களைக் காட்டி மயக்கவில்லை. மறைமொழியைக் கூறி அழைத்தார். அம்மறைப்பொருள் வந்து இறங்கப் பெருமானார் ஒரு துறைமுகமாய் இருந்தார்.

இவர்
இறைவனின் துறைமுகம்;
இங்கேதான்
திருமறை
இறக்கும்தியானது

என்னும் மேத்தாவின் உரை எங்கெங்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய பொருளாகும்.

★★★

நகைச்சுவையைப் பாடுவது அருமையான செயல். கவிஞர் மேத்தா நுட்பமான நகைச்சுவையைப் பாடுவதில் வல்லவரா

யிருக்கிறார். பெருமானார் மதினா¹⁰ புறப்பட்டதும், அவரைப் பிடித்துத் தருபவர்க்கு நூறு ஒட்டகங்கள் அன்பளிப்புத் தரப்படும் எனக் குறைஷிகள் தெரிவித்தனர். நூறு ஒட்டகங்களுக்கு ஆசைப்பட்டவர்கள் அவரைப் பல இடங்களிலும் தேடுகிறார்கள் ளாம்! இதைக் கவிஞர் நகைச்சுவை ததும்பச் சொல்கிறார்:

பேரிச்ச மரத்தைப் பார்த்தால்
பெருமானார் போலத் தோன்றும்!
ஓரிச்ச மரத்திற் குள்ளே
ஒளிந்துள்ளார் என்று தோன்றும்!
பக்கத்தில் சென்று பார்த்தால்
பைத்திய மாகத் தோன்றும்!
தக்கது தகாத தென்னும்
தரமிலா ஆசை தூண்டும்!

***

பெருமானார் திருவடிகள் தம்மிடம் வாராவோ என மக்களும் தவிக்கிறார்கள்; உயிரற்ற பொருள்களும் தவிக்கின்றனவாம்!

பெருமானார், அபூபக்கருடன்¹⁰ மதினா செல்லும்போது தம் எதிரிகளிடமிருந்து மறைய இடம் தேடுகிறார்கள்! வழியிலிருந்த 'தெளர்'¹¹ குகை, பெருமானார் என்னிடம் வரமாட்டாரா என ஏங்கித் தவிக்கிறதாம்!

கல்உருக முள்உருகக்
கனிந்து வரும் கால்விரல்கள்
உள்ளுருக உயிர்உருக
உட்புகுந்து வாராதோ?

பெருமானார் மதினா சேர்ந்ததும் அவர் எங்குத் தங்குவது என்ற வினா எழுந்தது. பெருமானார் தாம் ஏறிவரும் ஒட்டகம் எங்குப் படுக்கிறதோ அங்குத் தங்குவதாய்க் கூறுகிறார். ஒட்டகம் வீதி வழியே செல்கிறது. ஒவ்வொரு வீட்டாரும், 'இங்கு நில்; இங்கு நில்' என வேண்டுகிறார்கள்! தம் வீட்டருகே ஒட்டகம் வரும்போது இங்கு நிற்கும் என மலர்ந்த மனம், தாண்டி விட்டாலோ கூம்பி விடும்.

தம்வீட்டை நெருங்கும்; மக்கள்
தாமரைப் பூவைப் போல்வார்!
தம்வீட்டைக் கடந்த பின்னரோ
தாம்அரைப் பூவாய்ப் போவார்.

உயர்திணையும் அஃறிணையும் ஒரே நிலையில் நாயகத்தின் பால் மதிப்பு கொண்டிருப்பதை இப்பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

***

உவமை, மணியின் நாக்கு போன்றது. நா அசைவால் மணியோசை எழுவதுபோல, உவமைகளால் கவிதை இனிமை பெறும். மேத்தாவின் உவமைகள் இயல்பானவையாயும், அதே வேளை புதுமையானவையாயும் இருப்பதை உணர முடிகிறது.

கதீஜா² நாச்சியார், பெருமானாரிடம் தம் காதலைக் கூறிவரத் தோழியைத் தூதனுப்புகிறார். தோழி திரும்பும் முன், 'அவர் என்னை ஏற்பாரா, திருமணத்திற்கு இசைவாரா?' என அடுத்தடுத்து வினாக்களைகள் மனத்தைத் தாக்குகின்றன. அவற்றிற்கு விடை தெரியவில்லை. இதை விளக்க மேத்தா கையாண்டுள்ள உவமை அருமையிலும் அருமை!

வாள்மீது வாள்பாய் கின்ற
மாபெரும் போர்க்க ளம்போல்,
கேள்விமேல் கேள்வி பாயும்;
கேடயம் எதுவும் இல்லை!

இருள் செறிந்திருக்கிறது. எவ்வாறு?

பெண்குலத்தார் பின்னலெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்துப்
பின்னியதைப் போல் அடர்ந்த இருளின் கூட்டம்!

***

கற்பனை, காவியப் பறவைக்குச் சிறகு போல! கோலத்தால் வாயிலை அழகூட்டுவதுபோல! சிறந்த கற்பனைகளால் மேத்தா தம் கவிதைக்கு வளம் சேர்த்திருக்கிறார்.

பெண்ணின் கண்கள் கயல்மீன்கள்! அவள் கிணற்றுநீரைக் குனிந்து பார்க்கிறாள். தண்ணீரில் தெரியும் முக நிழலை மீன் வலையாகவும், கண் நிழலை அவ்வலையில் சிக்கியுள்ள மீன்களாகவும் கருதி, கிணற்று மீன்களெல்லாம் அவ்வலையில் சிக்காதிருக்க மூழ்கி மறைகின்றனவாம்!

காதள வோடும் கண்கள்
கயல்களே என்று நம்பி,
மாதரை வலைகள் என்று
மறைந்திடும் கிணற்று மீன்கள்!

***

மேத்தா எழுப்புகின்ற சில வினாக்கள் நம் 'சிந்தை உடல் அணு ஒவ்வொன்றும் சிலிர்க்கச்' செய்கின்றன.

அருவியின் நீரை நீரால்
அணைகட்ட முடியு மாமோ?

★

கடல் வேறாய் அலைவேறாய் உறைவ துண்டோ?

★

கன்றுக் குட்டிக்கு நுகத்தடியா?

★

வீசிடும் தென்றல் காற்று
விசிறிக்கா ஆசை கொள்ளும்?

★

வைகறையே அழுக்கானால் இரூள்து வைக்க
வருபவர் யார்?

★★★

பெருமானார் வாழ்க்கை நிகழ்ச்சிகளை மேத்தா உள்ளம் உருகிப் பாடுவதோடு, நம் உள்ளங்களையும் உருக வைக்கிறார்.

அண்ணலாரின் கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளாத குறைஷியர்கள், ஒரு நாள் இரவில் அவரைக் கொல்ல அவர் வீட்டினைச் சூழ்ந்துள்ளார்கள். தங்கள் பொருள்களையெல்லாம் பாதுகாப்பாய் வைத்திருக்குமாறு எவரிடம் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அவரையே - அண்ணலாரையே - அவர்கள் கொல்ல முனைந்திருக்கிறார்கள். ஆம்; அண்ணலார் நடத்தையில் அவர்களுக்கு அவ்வளவு நம்பிக்கை!¹³ முகம்மது, தம் படுக்கையில் அலியாரைப்¹⁴ படுக்க வைத்து, தாம் தப்பிச் செல்லும்போது,

அவரிடம் மக்கள் தந்த
அடைக்கலப் பொருளை யெல்லாம்
அவரவர்க் களித்து யத்ரிப்¹⁵
அடைந்திட

அலியாரிடம் கூறிச் சென்றார். உலக வரலாற்றிலேயே இத்தகைய நம்பிக்கையாளராய் - அல்அமீனாய் - நபிகள்நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் தவிர வேறு எவரையும் கூற முடியாது!

இத்தகைய அரிய பல நிகழ்ச்சிகளை மேத்தா நம் ஊனில் உயிரில் பதிய வைக்கிறார்!

★★★

வரலாற்றைச் சொல்லிச் செல்கையில் சில நிகழ்ச்சிகள் பற்றித்தம் உள்ளக் கருத்தைச் சொல்ல, 'கவிக்குரல்' என்றதொரு தலைப்பை மேத்தா ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பது இக்காவியத்தில் ஒரு புதுமை.

அண்ணலாரும் அபூபக்கரும் மறைந்திருந்த தெளர் குகையின் முகப்பில் சிலந்தி ஒன்று வலை பின்னியது. அதைக் கண்ட எதிரிகள் அக்குகையினுள் ஆள்கள் நுழைந்திருக்க முடியாதென அகன்றனர். பெருமானார் பிழைத்தார்.

பட்டொளி வீசிப்
பறக்கும் வெற்றிப்
பதாகைக்குத்
துணி நெய்யத்தான்,
அன்று அச் சிலந்தி
நூல் நூற்றதோ?

என இங்கே 'கவிக்குரல்' எழுகிறது.

மக்காவிலிருந்து அண்ணலார் மதீனா சென்ற 'பயணம்' பற்றிய கவிக்குரல் இதோ:

பாதைகளில் நடப்பதுண்டு
'பயணம்'.
மக்காவிலிருந்து மதீனாவுக்கு
நபிகள் பெருமானார்
நடத்திய பயணமோ,
பாதையினை வகுத்த
'பயணம்'.

காவியத்தில் உள்ள ஒன்பது 'கவிக்குரல்'கள் ஒன்பான் மணிகளாய்க் கவிஞரின் உள்ளத்தை நமக்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றன.

பெருமானார்
எழுதப் படிக்கத்
தெரியாதவர்தான்
ஆனால்
இவர்தான்
பூமியின் புத்தகம்

உலகம் படிக்கும் ஒப்பற்ற புத்தகமாய்ப் பெருமானார் இருந்து வருகிறார். அப்புத்தகம் நம் ஆயுள் முழுதும் படித்தாலும் படித்து முடிக்க முடியாத புத்தகம். அப்புத்தகத்தின் முக்கியப் பக்கங்களை நாம் படிக்க வகை செய்திருக்கிறார், மேத்தா. அதற்காக அவருக்கு நன்றி சொல்வோம்.

***

கதீஜா அம்மையார் அண்ணலாரை மணக்க விரும்புவதைச் சொல்லுமிடத்தில் காதல் களிநடம் புரிகிறது.

அண்ணலாரின் படை அணிவகுத்துச் செல்வதைச் சொல்லும் பாடல்கள் வீரத்திற்கு விளக்கமாய் அமைந்துள்ளன.

குறைஷியர் மிரட்டியபோதும், "என் தம்பி மகன் செய்வதே சரி" என அபூதாலிப் சொல்வதில் பெருமிதம் தோன்றுகிறது.

தாயிபில் முகம்மது கல்லால் அடிபட்டதைச் சொல்லும் போது துக்கம் நம் தொண்டையை அடைக்கிறது.

தெளர் குகையில் பெருமானாரும் அபூபக்கரும் மறைந்திருந்தபோது, எதிரிகள் குகை வாயிலில் நின்றதைக் கூறும்போது, நம் நெஞ்சு 'படக்படக' என அச்சத்தால் துடிக்கிறது.

அண்ணலாரைக் கண்போல் காத்துவந்த கதீஜா நாச்சியாரின் மறைவைக் கூறுமிடத்தில் நம் கண்களில் நீர் வழிகிறது.

இவ்வாறாய் எல்லா உணர்வுகளையும் படிக்கும்போதே நம் உள்ளங்களில் ஊற்றெடுக்கச் செய்துவிடுகிறது, மேத்தாவின் கவிதை வளம்.

***

பெருமானாரை நானிலம் போற்றும் நம்பிக்கையாளராய், இனிய இல்லறத் தலைவராய், மறை பெற்ற இறைத்தூதராய், கொள்கை வழுவாக் குரிசிலாய், பரணி பாடும் படைத்தளபதியாய், மனித நேய மாமணியாய் விளக்குகின்ற இக்காவியம் அமைப்பும் அழகும் இலக்கணமும் முற்றிலும் பொருந்தியுள்ளதாயுள்ளது.

நடைத்தெளிவும் எளிமையும் நம்மை வியக்கச் செய்கின்றன. எளிய நடையிலும் கம்பீரமான கருத்துகளைச் சொல்ல

முடியும் என்பதற்கு மேத்தாவின் கவிதைகள் எடுத்துக்காட்டுகளாயுள்ளன. ஆழமிக்க தெளிந்த நீரினுள் கிடக்கும் பொருள், மேலெழுந்து அண்மையில் இருப்பதாய்க் காட்சி தருவதுபோல, நடையின் தெளிவால் அரிய பொருளையும் மேத்தாவின் கவிதை எளிமையாய்ப் புரிய வைத்துவிடுகிறது.

காவியத்தில் புதிய புதிய உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. படிக்கும்போதே நெஞ்சில் பதிந்துவிடுகின்ற சொல்லோவியங்கள்; வாய்விட்டு ஒதத் தோன்றும் ஓசைநயம் - இவை காவியத்தின் தனிச் சிறப்புகளாய் உள்ளன.

***

புதுக்கவிதை, மரபுக்கவிதை, இசைப்பாடல் ஆகியவற்றை இணைத்து இக்காவியத்தை 'முக்கவி'த் தோப்பாக்கியிருக்கிறார், மேத்தா! தோப்புக்குள் நுழைவோம்! இறைவன், இறுதிநபி, இறைமறை ஆகிய முக்கனிகளையும் சுவைத்து மகிழ்வோம்!

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப்பற்றி மேத்தாவின் உள்ளத்தே தோன்றிய கருத்து ஊற்றுக்கள் ஒன்றிணைந்து 'காவிய ஆறாய்' ஓடி வருகின்றன. ஆற்றுநீரை அள்ளிப் பருகுவோம்; அகமெலாம் குளிரச் செய்வோம்!

பெருமானார் எனும் மூலிகைப் பண்ணையில் உள்ள சிறந்த மூலிகைகளை எடுத்து மேத்தா, தம் கவிதைக் கல்வத்தில் இட்டு ஒன்றாக்கி, 'மனப்பிணி' நீக்கும் மருந்தினை ஆக்கித் தந்துள்ளார். மருந்தை உட்கொள்வோம்; மனநலம் பெறுவோம்!

***

அறிவுரைகூறுவோர், 'அவர்போல் நடக்கவும்; இவர்போல் நடக்கவும்' என்று கூறுவதையே காண்கிறோம். 'என்னைப் போல் நட' என்று சொன்ன பெருமைக்குரியவர், பெருமானார். அதேபோல, 'காவிய மெழுதுவோர் என்னைப்போல் எழுத வேண்டும்' என மேத்தா துணிவுடன் சொல்வதற்கு ஏற்றதாய் இக்காவியம் இருக்கிறது என்பது உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

உலகிலே மலைகள் பல இருந்தாலும் இமயம் மட்டுமே தலையோங்கி நிற்கிறது. விண்ணிலே மீன்கள் பல விளங்கினாலும் முழுநிலவே தண்ணொளி வீசிப் பெருமை பெறு

கிறது. கவிஞர் மேத்தா, கவிதைப் படைப்புப் பல படைத்திருந்த போதிலும், அவற்றுள் 'நாயகம் ஒரு காவியம்' இமயமாய் உயர்ந்து நிற்கிறது; முழு மதியாய் ஒளி வீசுகிறது.

மேத்தா! மேத்தா!
இத்தகைய
அரிய காவியங்களை
மேலும் தா! மேலும் தா!

அடிக்குறிப்பு :

1. முகம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் - நபிகள் நாயகம், இறுதி நபி, பெருமரணர், அண்ணலார், இறைத்தூதர் என்றெல்லாம் வழங்கப்படுவதுண்டு. ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸ்ஸலம் என்பது சுருக்கமாய் 'ஸல்' எனக் குறிக்கப்படுகிறது. இதன் பொருள், "இறைவனுடைய நல்லாசியும் சாந்தியும் அவர்கள்பால் உண்டாவதாக" என்பதாம். முகம்மது நபி பெயருடன் 'ஸல்' இணைத்து எழுதப்பட வேண்டும்

2. கலிமா மொழிதல், தொழுகை, நோன்பு, கட்டாயக் கொடை, புனிதப் பயணம் எனும் ஐந்தும் இசுலாமியர்களின் ஐம்பெரும் முக்கியக் கடமைகளாகும்.

கலிமா மொழிதல்: இசுலாத்தில் அடிப்படைத் தத்துவங்களைக் கூறும் உரைகள் கலிமா என்று கூறப்படுகின்றன. இசுலாத்தின் அடிப்படை மறைமொழிகளாகிய கலிமா இருசொற்றொடர்களால் ஆனது. அவை, "லா இலாஹ இல்லல்லாஹு முகம்மதுர் ரசூலுல்லாஹி" என்பனவாம். இதுவே முதலாவது கலிமா. இதனுடைய பொருள், "வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர எவருமில்; முகம்மது அவர்கள் அவனுடைய திருத்தூதர்" என்பதாம்.

தொழுகை: இசுலாமியர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் ஐந்து வேளை தொழுகை நடத்த வேண்டும்.

நோன்பு: இசுலாமிய நெறிப்படி இருள்பிரியத் தொடங்கும் புலர்காலையிலிருந்து எதையும் உண்ணாமலும் பருகாமலும் உடலுறவு கொள்ளாமலும் இருத்தல் நோன்பு எனப்படுகிறது. இரமலான் மாதம் முழுவதும் இசுலாமியர் நோன்பு நோற்பர்.

கட்டாயக் கொடை: ஸக்காத் எனப்படும் இது, கட்டாயக்கொடை அல்லது ஏழை வரி எனப்படும். ஸக்காத் என்பது செல்வர்கள் தங்கள் பொருளின் ஒரு பகுதியை (40 இல் ஒருபங்கு) ஏழைகட்கு அளிப்பதாகும்.

புனிதப்பயணம்: ஹஜ் எனப்படும் இது மக்காவை நாடிச் செல்லும் புனிதப்பயணம். வசதி படைத்த முகலிம், தம் வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது மக்கா சென்று வரவேண்டும் என்பது கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது. (மக்கா - நபிகள் நாயகம் பிறந்த இடம்).

3. திருக்குர்ஆன் இசுலாமியர்களின் வேதம்; இது முகம்மது நபிக்கு இறைவன் அருளியதாகும்.
4. அரபு நாட்டில், பெற்ற குழந்தையைத் தாய்மார்கள் பிற பெண்களிடம் பாலூட்டி வளர்க்கக் கொடுப்பதுண்டு. அலீமா என்பார் முகம்மதுவை நான்கு ஆண்டுகள் பாலூட்டி வளர்த்தார்.
5. அபூதாலிபு - முகம்மதுவின் பெரிய தந்தை.
6. குறைஷியர் - முகம்மதுவின் முந்தையோருள் ஒருவர் பிஹு. குறைஷ் என்னும் சொல்லுக்குச் சுறுசுறுப்பு என்பது பொருள். பிஹு சுறுசுறுப்புடன் வாணிபத்துறையில் பொருளிட்டியதால் இவர் 'குறைஷ்' என வழங்கப்பட்டார். இவர் தலைமுறையிலிருந்து இவர் வழிவந்தவர் குறைஷியர் என வழங்கப்பட்டனர். நபிகள் நாயகம் இம்மரபில் தோன்றியவர்.
7. பாங்கு : 'பாங்கு' என்பது இசுலாமியர்களின் தொழுகைக்குரிய அழைப்பொலி. இது அரபு மொழியில் 'அதான்' என்றும், பாரசீ மொழியில் 'பாங்க்' என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஓர் உயரமான இடத்திலிருந்து உரத்த குரலில் கூறித் தொழுகைக்கு அழைப்பதுவே பாங்கு எனப்படுகிறது. இவ்வாறு அழைப்பவர் முஅத்தீன் (அழைப்பாளர்) எனப்படுவார்.
8. இறைமறை - திருக்குர்ஆன்
9. மதீனா - முகம்மது மக்காவிலிருந்து சென்று சேர்ந்த இடம்.
10. அபூபக்கர் - முகம்மது நபியின் உயிர்த்தோழர். முகம்மதுவுடன் மதீனா சென்றவர் இவரே. முகம்மதுவுக்குப்பின் அரசுக் கட்டிலேறி ஆட்சி நடத்தியவர்கள் கலீபாக்கள் என்று வழங்கப்பட்டனர். அபூபக்கர் முதலாவது கலீபா.
11. தெளர்: முகம்மது மக்காவிலிருந்து தப்பி அபூபக்கருடன் மதீனா நோக்கிப் புறப்பட்டுச் சென்றார். எதிரிகள் பின் தொடர்ந்து துரத்தி வந்தபோது, இருவரும் 'தெளர்' மலையிலிருந்த ஒரு குகைக்குள் சென்று ஒளிந்தனர். அக்குகையின் வாயிலில் சிலந்தி ஒன்று, வலை பின்னி, வாயில் முழுவதையும் அடைத்தது. முகம்மதுவைத் தேடிவந்த பகைவர், குகை வாயிலில் சிலந்திக்கூடு சிதையாமல் இருந்ததால் உள்ளே யாரும் சென்றிருக்க முடியாதென அங்கிருந்தும் அகன்றனர். சிலந்தி வலை முகம்மதுவைக் காப்பாற்றியது.
12. கதீஜா: மக்கா நகரில் இருந்த செல்வச் சீமாட்டி. இருமுறை மணந்து கைம்பெண் ஆனவர். முகம்மதுவைத் தம் பொருள்களை விற்றுவரத் தம் அலுவலராய்ச் சிரியாவுக்கு அனுப்பினார்; முகம்மதுவின் நேர்மையை அறிந்து, அவரை விரும்பித் திருமணம் செய்துகொண்டார். திருமணத்தின்போது முகம்மதுவின் வயது 25. கதீஜாவின் வயது 40.
13. முகம்மது, மக்கா நகரில் எல்லாராலும், 'அல்அமீன்' (நம்பிக்கைக்குரியவர்) என்று வழங்கப்பட்டு வந்தார்.
14. அலியாஸ்: முகம்மதுவின் பெரிய தந்தையார் அபூதாலிபின் மகன்; ஐந்து வயதிலிருந்தே முகம்மதுவின் வீட்டில் வாழ்ந்து வந்தார். பின்னாளில் நபிகள் நாயகத்தின் மகள் பாத்திமா நாச்சியாரை மணந்துகொண்டார்.
15. யத்ரிப்: இன்றைய மதீனா, அன்று யத்ரிப் என்று வழங்கப்பட்டு வந்தது.

10. நாயகப் பேரொளி

தீரு. முகம்மதுமைதீன் இன்று வாழ்ந்துவரும் சிறந்த சந்தக் கவிஞர்; அவர் இயற்றியுள்ள 'நாயகப் பேரொளி' மாற்றறியாச் செழும் பொன்னாய்ச் சுடர் வீசிச் சிறப்பதால் இவரை இசுலாமியச் சமுதாயம் பெற்றெடுத்துள்ள தங்கக் கவிஞர் என்றும் குறிப்பிடலாம். நபிகள் நாயகத்தின் பெருமையைக் கூறும் வாயிலாக இந்நூல் மனித சமுதாயம் பின்பற்ற வேண்டிய, கட்டிக்காக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகளைச் சுட்டிச் செல்கிறது. இந்நூலின் பாடல்களைப் படிக்கக் கேட்கும்போது, கருத்துத் தேன் காதுல் சொட்டுச் சொட்டாய்ப் பாய்ந்து உள்ளத்தை இன்பத்தில் தோய்க்கிறது.

அவையடக்கம்

'நபிகள் கருணையைச் செந்தமிழ்க் கவிதையால் கழறிடத் துணிந்தேன்' என்று அடக்கமாய் நூலைத் தொடங்குகிறார், கவிஞர். புலவர்கள் அவையடக்கப் பாடலை நூலின் தொடக்கத்திலேயே பாடிவிடுவது வழக்கம். ஆனால், இக் கவிஞரோ நூலின் இடையிடையே அவையடக்கப் பாடல்களைக் கூறிச் செல்கின்ற புதிய போக்கினைக் கையாண்டுள்ளார். கவிஞர்,

நிறைமதி உடையோர் வாழ்த்த

நீள்கவி நெய்து வைத்தேன்

என்றும்,

சீரொழுகு மழலைவாய் படிக்குமாப் போல், எளிமை

செய்துளேன்

என்றும் கூறித் தம் கவிதைகளை ஏற்குமாறு வேண்டுகிறார். ஆற்றலில்லாத தாம் ஆற்றல் வாய்ந்தோரைப் பாடுவதாய்க்

குறிப்பிடும் அவரது அவையடக்கம் நயம் நிறைந்ததாய் விளங்குகிறது.

வில்லை அறியாதான்
வேட்டைக்குச் சென்றாற்போல்
சொல்லை அறியாதான்
சோடித்த கவிதையிது

என்றும்,

நிலமிலான் உழவில் வெற்றி
நிலைத்திட நினைத்தாற் போலப்
பலமிலான் நபிகள் பற்றிப்
பாடமுன் வந்தேன் ஏற்க

என்றும் பணிவுடன் கூறித் தம் பாடல்களை ஏற்க வேண்டுகிறார்; என்றாலும், அடக்கம் காரணமாய் இவ்வாறு அவர் பாடியிருக்கிறாரே தவிர, உண்மையில் அவர், குறி பார்த்து எய்கின்ற சிறந்த வேட்டைக்காரராயும், சொந்த நிலத்துடன் தேர்ந்த உழைப்புமுள்ள உழவராயும் விளங்குகிறார் என்பதை இந்நூலைப் படிப்போர் உணரலாம்.

தமிழ்ப்பற்று

மணிமொழித் தமிழ், பழந்தமிழ், மேம்படு தமிழ், எளிய தமிழ், முறைதமிழ், வான்தமிழ் என்ற குறிப்புகளும்; வாய்மை வளர்மொழி, மாங்கனி பொதுந்த மாச்சுவை நிகர்த்த மாத்தமிழ் என்னும் பாராட்டுகளும் ஆசிரியர் தமிழிடத்துக் கொண்டுள்ள அளவற்ற பற்றினைப் புலப்படுத்துகின்றன.

நபிகள் நாயகம்

நபிகள் நாயகத்தின் தோற்றத்தினையும் தொண்டுள்ளத்தினையும் மக்களைக் காக்கும் கருணையையும் கனித்தமிழில் கவிஞர் அமைத்துக் காட்டுவது அருமையாய் உள்ளது. நபிகள்,

சிவப்பொடு வெண்மை சார்ந்த செவ்வொளி மேனி கொண்டவர்; நடுத்தர உயரமும், எடுப்பான தோற்றமும் வாய்ந்தவர்; தோள்வரை நீண்டு தொங்கும் தூய முடியினர்; விரிந்த நெற்றியும் மின்னல் போன்ற பளிச்சிடும் சிரிப்பும் கொண்டவர்; பால்நுரை போன்ற வெள்ளாடை தரித்தவர் இது நபியின் தோற்றம்.

பனிநீர் போன்ற உள்ளத் தூய்மை
அனிச்ச மலரின் மென்மை மனம்;
அழகுத் தாழை மடலின் குணம்
- இது நபியின் உள்ளம்.

ஞானச் சுடராய்த் திகழ்ந்தார்; நலிந்தோர் பக்கம் இருந்தார்.

- இது நபியின் தொண்டு.

பாழடைந்த பாலை - நபியால்
பழம்உதிரும் சோலையாக மாறியது

- இது நபியின் தொண்டின் விளைவு.

விளியில் விரிவுரை

நபிகளை விளிக்கும் வாயிலாய் அவர்தம் அருமை
பெருமைகளை எடுத்துக் கூறுகின்ற அருமையான உத்தியை
ஆசிரியர் இந்நூலில் கையாண்டுள்ளார்.

வாடாத பேரிச்ச வளர்கனியின் சுவைபோன்ற
வாழ்வுபெற வைத்த நபியே

என்பன போன்று 'நபியே!' என வரும் 101 விளிகளும்,

சூடாத ஞானச் சுடர்மலரே நாயகமே
ஞால விளக்காய் நடமாடும் நாயகமே

என்பன போன்று, 'நாயகமே' என வரும் 40 விளிகளும்,

குறையால் - மனக்
குறையால் - உளம்
உறைவார்க்(கு) அருள் மணியே!

என்பது போன்று 'மணியே' என வரும் 7 விளிகளும்,

நாடாண்ட போதும் - மணற்
காடாண்ட போதும், நா
நடுவுநிலை கொண்டநபிகள்

என்பன போன்று 'நபிகள்' என்ற முடிவுகொண்ட 8 இடங்களும்,

மருட்டும் பொய்மை மார்க்க நெறி
மறையச் செய்த தீர்க்க நபி
சித்தங் குலைகையிலே - புதிய

சிந்தனை தந்தநபி

என்பன போன்று, 'நபி' என்ற முடிவு கொண்ட 28 இடங்களும் இந்நூலுள் அமைந்து நபிகளின் சிறப்பையும், அவர் மக்களை வாழ்வித்த தன்மையையும், அவரது அருட்பெருக்கத்தினையும் மிகவும் சிறப்பாய் எடுத்தோதுகின்றன.

இசுலாமிய இராமலிங்கர்

வாடாத பூவே, வற்றாத நீருற்றே, எட்டாத வானே, கோல நிலவே, ஞால விளக்கே, காவின் நிழலே, பொருந்தக் கிடைத்த புதுமொழியே, மாயை தவிர்த்த மாமருந்தே, பாலைத் திணையின் பாற்குடமே என நபிகளை உருவகமாக்கியுள்ள அறுபதுக்கு மேற்பட்ட இடங்கள் இந்நூலில் உள்ளன. இயற்கையோடு இணைத்து உருவகிக்கும் இந்தப் போக்கினைப் பார்க்கும்போது முகமது மைதீனை இசுலாமிய இராமலிங்க அடிகள் என்று வழங்கத் தோன்றுகிறது.

புலமைத்தீறம்

நபிகள் நாயகம் தோன்றியபோது குறைஷியர்கள் குறிக்கோளேதுமின்றி வாழ்ந்திருந்த வாழ்க்கையைக் 'கறுப்பு நிலாக் காலம்' என அருமையாய்க் குறிப்பிடுகிறார். ஆசிரியர் குறைஷியர்களை,

குறியிலா(து) உழலும் குலாமர்

எனச் சாடுகிறார்.

பகலிரவு பாராமல், உறவுமுறை தேறாமல்,

பாலுணர்வு கொண்ட காலம்;

நகை அணிவில் நாட்டமும், தொகைவரவில் தேட்டமும்;

நங்கையர் கொண்ட காலம்

என்னும் அடிகள், குறைஷியர்கள் பாலுணர்ச்சி வயப்பட்ட வராய்ப் பண்பிழந்து வாழ்ந்தமையைக் காட்டுகின்றன.

மடையோடும் நீராக மதுவோடும் தெருவாகி

மதீனா சிதைந்த காலம்;

வட்டிக்கும் வட்டிகளை வாங்கியுடல் கொழுக்கின்ற

வஞ்சனையோர் வாழ்ந்த காலம்.

இவ்வடிகள் குறைஷியர்களின் பாழ்பட்ட வாழ்க்கை நிலையின் உரை வரைவாகும்.

குறைஷியர்களின் குறிக்கோளற்ற, கொடுமை நிறைந்த வாழ்வைக் 'கறுப்பு நிலாக்காலம்' என்ற தலைப்பில் பாடியுள்ள பாக்கள் அனைத்தும் தெவிட்டாதத் தீஞ்சுவையினவாய்த் திகழ்கின்றன; மேலும், கவிஞரின் புலமை நலத்தை வெளிப்படுத்துவனவாயும் அமைந்து சிறக்கின்றன.

சிறந்த சொல்லாட்சி

பொருளாழம் நிறைந்த சொற்கள் கவிதைகளை அணிசெய்கின்றன. சிந்தனையைத் தூண்டுகிற அரிய சொற்றொடர்கள் கருத்தைக் கவர்கின்றன.

சிரியாத முகம்போன்ற சிறப்பற்ற சட்டம்.
கொல்லாமை இதயத்தின் நல்லாண்மை யாகும்.
வணக்கம் பணிவின் வித்தாகும்.
துள்ளிக் குதிக்கும் கயல்போலத்
தோன்றி மறையும் செல்வங்கள்.

கவிஞர் சில வினாக்களைத் தொடுத்து, அவற்றின்மூலம் நம் சிந்தனையைத் தூண்டுவதும் போற்றத்தக்கதாயுள்ளது.

வான்பரிதி ஒளிவீசி வரும்போது மெழுகுதிரி
வாங்கிஏன் எரித்தல் வேண்டும்?
ஒடிகின்ற முருங்கையடி மடிகின்ற பூக்கள்போல்
ஒடுங்கவோ பிறந்து வந்தோம்?

கற்பனை

கற்பனையில்லாத கவிதை, நூலில்லாக் காற்றாடியாகும். புலவர்களின் சிந்தனையாற்றலை வெளிப்படுத்துவன அவர்களின் கற்பனைகளேயாம். இந்நூலில் மாலைக்காலம் பற்றிய கவிஞரின் கற்பனை சிறப்புடையதாய் உள்ளது. மாலையில் தோன்றும் மேற்கு வானத்தைப் பாரதியார், "செழும்பொன் காய்ச்சிவிட்ட ஓடைகள்; வெம்மை தோன்றாமே எரிந்திடும் தங்கத் தீவுகள்" என்று குறிப்பிடுவார். பாரதிதாசனாரோ "செம்பொன்னை உருக்கிவிட்ட வானோடை தன்னிலே ஓர் செங்கதிர் மாணிக்கத்துச் செழும்பழம் முழுகும் மாலை" என்பார். கவிஞர் மைதீனுக்கு மாலை வானத்தைப் பார்த்ததும், சுட்ட பனம்பழம் நினைவுக்கு வருகின்றது. சுட்ட பனம் பழத்தைப் பிழியும்போது அதிலிருந்து மஞ்சள் நிறச் சாறு வழிந்தோடுவதை நாம் அறிவோம். பொன் அந்திப்போதினைப்

பார்த்ததும் கவிஞருக்கு இந்தப் பனஞ்சாற்றினை மேற்கு
வானத்தில் அள்ளித் தெளித்திருப்பதாய்க் கற்பனை எழுகிறது.

சுட்டதோர் பனம்பழத்தில்
சுரந்திடும் மஞ்சள் சாற்றை
விட்டெறிந் தாற்போல் தோன்றும்
வீழ்அந்தி காண்மின் காண்மின்

என்கிறார்.

வருணனை

அரபு நாட்டைப் பாடுகின்ற இக்கவிஞரின் பாலை நில
வருணனை புதுமையானதாய் உள்ளது. உமறுப்புலவர் அரபுப்
பாலையில் தமிழ்நாட்டு நானில வளங்களையும் தம் சீறாப்
புராணத்தில் ஏற்றிப் பாடினார். சீறாப் புராணத்தில் அரபு, வளம்
குலுங்கும் நாடாய்க் காட்டப்படுகிறது. நண்பர் மைதீனோ
பாலையைப் பாலையாகவே பாடுகிறார். ஆனால், அதில்
நானிலங்களையும் நயமாய் இணைத்துவிடுகின்றார். மருதம்,
குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல் ஆகியவற்றின் தன்மைகளை
விவரித்து, இவையில்லாத பாலை நிலம் என்று சொல்லும்போது
பாலையிலேயே மற்ற நிலங்களையும் பாடிவிடுகின்ற அவரது
வருணனைச் சிறப்பு போற்றற்குரிய ஒன்றாய் அமைகின்றது.

அடைத்தேனில் மடைத்தண்ணீர் உடைத்தேகும் வயலற்ற
அனல்பூக்கும் அரபு நாடு.

மருதநில வயலின் வளத்தை அருமையாய்க் கூறி, அத்தகைய
வள வயலற்ற அனல் பூக்கின்ற அரபு நாடு என்று கூறுகையில்
மருதநில வளத்தை நுழைத்துவிடுகிறார்.

உடைநனைய மழையற்ற ஓர்நாடு.

கமுகுநிற ஒட்டையடிக் கால்பரவு மணல்அரபு.

இவ்வடிகள் பாலையின் தன்மையை நன்கு எடுத்துக்
காட்டுகின்றன. பாலைவனத்தைப் போன்றே, பாலைவன
விலங்காகிய ஒட்டகத்தை

கார்கால மேகங்கள் கண்டஞ்சும் ஒட்டை;
ஓடாத மணற்புனல்மேல் ஓடெமனத் திகழ்கின்ற
ஒட்டகம்;

என வருணிப்பதும் பாராட்டத்தக்க முறையில் அமைந்துள்ளன.

அரபு நாட்டில் மழை பெய்தல் அருமை. கார்மேகங்கட்கு அங்கே வேலை இல்லை. கார்மேகத்தையே காணாத நிலை இருப்பதால், அதைக் கண்டால் ஒட்டகம் அஞ்சும் என்பது மிகவும் பொருத்தமான கூற்று. ஒட்டகத்தை ஓடம் ஆக்குகிறார். ஓடம் ஆற்று நீரிலே அலைந்து திரிவது; ஒட்டகமோ மணலிலே அலைந்து திரிவது. ஒட்டகத்தை ஓடம் எனும்போது அது அலைந்து திரியும் மணற்பாங்கினை ஆறு எனச் சொல்ல வேண்டும். ஆறோ ஓடும் இயல்புடையது. மணலோ ஓடாத தன்மையது. ஆதலின், மணற்பாங்கினை 'ஓடாத மணல் புனல்' ஆறாய்க் காட்டுவது கவிஞரின் தேர்ந்த புலமைக்கு எடுத்துக் காட்டாய் விளங்குகிறது.

உவமைகள்

பொருத்தமான உவமைகளைச் சொல்வதிலும் கவிஞர் சிறந்து விளங்குகிறார் என்பதை,

ஆமைமே லோடு போன்றே
அடிமனம் உறுதி கொள்ள;
தேடாத வட்டைபோல் தெருவலையும் அடிமை

என்னும் உவமைகள் புலப்படுத்துகின்றன.

நாற்பயன்

காணும் பலதீமை கண்முடிக்க கொள்ளாதோ?
நாணம் படிந்தோர்கள் நாடாள மாட்டோ?
சாதி ஒழியாதோ? சாத்திரங்கள் மாளாதோ?
நீதி வழுவாத நெறிமுறைகள் ஆளாதோ?

எனக் கவிஞர் ஏங்குகின்றார். அவரது இந்த ஏக்கம் அகன்று, உலகம் அமைதிப் பூங்காவாய் விளங்க 'நாயகப் பேரொளி' நல்வழி காட்டுவதாகுக!

11. ஆயிரம் மசலா

யிஸ் அலா இதன் பொருள் 'தேவை, தேடப்படும் பொருள்' என்பதாகும். மார்க்க விற்பன்னர் ஒருவரிடம் சென்று மார்க்கம் பற்றித் தேவைப்படும் பிரச்சினைகளுக்குப் பெறும் விளக்கம் மஸ்அலா என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. கேள்வி பதில்களைச் செய்யுளுருவில் கொண்டுள்ள இசுலாமியத் தமிழ் நூல்களுக்கு தமிழில் 'மசலா' என்று பெயர்கூறப்படுகிறது. இசுலாமிய சமய விளக்கம் கூறும் ஆயிரம் மசலா, நூறு மசலா, வெள்ளாட்டி மசலா என்னும் நூல்கள் இருக்கின்றன.

இப்னு எனும் சொல் ஆங்கிலத்தில் Son of என்பதற்கு ஒப்பாம். இப்னு ஸலாம் என்றால் ஸலாதின் மகன் என்பது பொருள். அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் என்பது ஸலாமின் மகன் அப்துல்லாஹ் எனப் பொருள் தரும். (Salam's Son Abdullah)

அப்துல்லாஹ் இப்னு ஸலாம் என்பவர் யூசுப் (அலை) அவர்களின் வழிவந்தவர்; யூத அறிஞர். சபூர், தாலூது நபிக்கு அருளப்பட்ட வேதம்; தவுறாத், மூசா நபிக்கு அருளப்பட்ட வேதம்; இன்ஜீல், ஈசா நபிக்கு அருளப்பட்ட வேதம். இம் மூன்று வேதங்களையும் கற்றுணர்ந்த மூதறிஞராய் அப்துல்லாஹ் விளங்கி வந்தார். இவர் நபிகள் நாயகத்தைக் கண்டு ஆயிரம் கேள்விகளைக் கேட்டார் என்றும் அவற்றிற்கெல்லாம் பெருமானார் (இசுலாத்தில் பெருமானார் என்பது முகம்மது நபி அவர்களை மட்டுமே குறிப்பதாகும்) தக்க மறுமொழி பகர்ந்தமையால் இவரும் இவரைச் சேர்ந்தவர்களும் இசுலாத்தில் இணைந்தனர் என்றும் கூறப்படுகிறது.

இந்நிகழ்ச்சியை மதுரை வண்ணப் பரிமளப் புலவர் ஒரு காவியமாய்ப் படைத்துள்ளார். இது ஆயிரம் மசலா என்றும்,

அதிசயப் புராணம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. இந்நூல் ஹிஜ்ரி 980- மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளது.

இயலிறகுல்¹ திருவடி சாய்ந்த தொள்ளா

யிரத்துடன் என்பதாண்டின்

முயலும் 'ப்ர மாதாத' வருடத்தில்...

அந்தமுறு மதுரைதனிற் செந்தமிழோர் சங்கத்தில்

அரங்கேற்றப்பட்டதை நூலாசிரியரே குறிப்பிட்டுள்ளார். 39 வயதினரான புளியங்குளத்து முல்லா மிய்யா சயிது மகுதாம் இந்நூற் செய்தியை உரைத்திட வண்ணப் பரிமளம் தமது 35ஆம் வயதில் இந்நூலை இயற்றியுள்ளார்.

காப்பியங்களின் பிரிவு ஒவ்வொன்றும் காதை, படலம், சருக்கம் என்னும் பெயர்களால் வழங்கப்படுவதுண்டு. இப்புராணத்தின் ஒவ்வொரு பிரிவும் 'வரலாறு' என்று வழங்கப்படுகிறது. கடவுள் வாழ்த்தின் பின்னர்ப் பதிக வரலாறு உள்ளது. பதிக வரலாற்றில் தூதுவிடு வரலாறு தொடங்கி அப்துல்லா இபுனு சலாம் முதலானோர் இசுலாமான வரலாறு வரையுள்ள பிரிவுகள் வரிசையாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன. நூலில், 'நரகத்தின் வரலாறு'க்கு அடுத்ததாய்ப் 'பிழை மாதர் வரலாறு' குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், பதிகத்தில் 'பிழை மாதர் வரலாறு' எனும் பெயர் காணப்படவில்லை. பிழை மாதர் வரலாறு என்பது நரகத்தின் வரலாறு என்னும் தலைப்பிலேயே சேர்க்கப்பட வேண்டுமா என்பது கருதத்தக்கது.

காப்பியம்

தமிழில் சிவனடியார்கள் வரலாறு கூறும் காப்பியம் பெரியபுராணம் எனப்படுகிறது. சிவன் திருவிளையாடல்களைக் கூறும் காப்பியம் திருவிளையாடற்புராணம் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. நாயகமவர்களின் வரலாறு கூறும் சீறாக் காப்பியம் சீறாப் புராணம் எனப்படுகிறது. இவை கொண்டு காப்பியங்கள் புராணமென வழங்கப்படுவதுண்டு என அறிகிறோம்! இந்நூல் ஆயிரம் மசலா எனும் அதிசயப் புராணம் என வழங்கப்பட்டாலும் மற்றைய புராணக் காப்பியங்களைப் போலவே இதுவும் ஒரு சிறந்த காப்பியமாய்த் திகழ்கிறது. ஆசிரியரும் இதனை 'ஆலநபி புகழ் கூறும் காவியம்' என்றே குறிப்பிடுகிறார். கிடைத்துள்ள

1. இறகுல் - இறைத்தாத்

இசுலாமியக் காப்பியங்களுள் இதுவே காலத்தால் முந்தியதாய் விளங்குகிறது.

தனிச்சிறப்பு

வினா விடையாய்க் (மசலாவாய்க்) காப்பியத்தை அமைக்கும் முறை இசுலாமியப் புலவர்கள் படைத்துள்ள புதுவகை இலக்கியம் எனலாம். சைவ சமய மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்றான இருபா இருபது, வினா விடை வகையில் அமைந்துள்ளது. இந்நூல் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்தது. அருள் நந்தி சிவாசாரியார் தம் ஆசிரியர் மெய்கண்ட தேவரை நோக்கி வினவ, அதற்கு ஆசிரியர் கூறிய விடை இந்நூலில் உள்ளது. இந்நூல் வினா விடை முறையில் அமைந்திருப்பினும், ஆசிரியரே வினாவை எழுப்பி அதற்கான விடையைத் தம் ஆசிரியர் கூறியதாய் உரைத்திருக்கிறார். மசலாவைப் போல் முற்றிலும் வினாக்களை ஒருவர் தொடர்ந்து கேட்க மற்றவர் அதற்குத் தொடர்ந்து விடை தரும் முறையில் இந்நூல் அமையவில்லை. மசலா, இசுலாமியப் புலவர்கள் தமிழுக்கு அளித்துள்ள...புது வகை இலக்கியமாம். தமிழில் பிற்காலத்தில் தோன்றிய இலாவணிப் பாடல் முறையை இந்நூலின் போக்குக்கு ஒப்பிடலாம்.

காப்பிய அமைப்பு

ஆயிரம் மசலா என்னும் இந்நூல் பல்வேறு வகையான சந்தங்களைக் கொண்டு விருத்தப் பாக்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பாடலிலுமே பல அரபுச் சொற்களும், இசுலாமிய சமயத் தொடர்புடைய சொற்களும் பயின்று வருகின்றன. பல இடங்களில் அரபுத் தொடர்கள் அரபு மொழியில் உள்ளவாறே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

தாவும் சக்கஃபுல் மர்ஃபூஃ என்னும் தலமென்றார்

(பாடல் 227)

இங்கு சக்கஃபுல் மர்ஃபூஃ என்னும் அரபு இடப்பெயரை நுழைத்து எழுதியுள்ளார்.

அன்றக நோய் கொண்ட அபுஜகிலுடனே

அருஞ்சுரத் தேகையில் ஷாம்

(பா. 257)

இவ்வடியில் அபுஜகில் என்பவன் பெயரும், ஷாம் (இன்றைய, சிரியா) எனும் நகரின் பெயரும் இடம் பெற்றுள்ளன.

அபுஜகில் என்போன் பெருமானாரின் எதிரியாய் விளங்கியவன்.

ஷாகிற்¹ பொருளே கத்தீபே².
தக்கோர் போற்றும் தமனியமே
உரையில் சலவாத் துல்லாவே³
உண்மை இனிவேறு உரையும் என்றார் (பா. 318)

இவ்வடிகளில் ஷாகு, கத்தீபு, சலவாத்துல்லா என்னும் சொற்கள் இடம் பெற்றிடக் காண்கிறோம்.

விஷமன் 'இபுலீசை'ப்பொரு மெய்யே, 'குறைஷி'வங்
கிஷமன்னவரே உண்மை கிரீடிங்கினி வேறே (பா. 766)

இங்கு இபுலீசு (இபுலீசு - இதன் பொருள் இறைவன்மீது வெறுப்புற்றவன், நம்பிக்கையற்றவன் என்பதாம். இவன் சைத்தான் எனப்படுவான்), குறைஷி (குறைஷியர் மக்காவில் வாழ்ந்த அரபியர்) என்னும் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இபுலீசு என்பவன், சைத்தான். முகம்மது நபி பிறந்த குடி, வணிகர் குடி. அக்குடியினர் குறைஷியர் என வழங்கப்பட்டனர்.

'சூறி'னில் 'இசுறாபீல்'தான்
சொல்லி ஊதிடுவ தேதென்(று) (பா. 948)

சூறு, இசுறாபீல் (இசுறாபீல்- வானவர்களுள் ஒருவர்; உலக முடிவு நாளில் சூறு என்னும் குழலை ஊதுபவர்) எனும் அரபுச் சொற்கள் இங்கே வந்துள்ளன. சூறு என்பது ஊதுகுழல். இசுறாபீல் என்னும் வானவர், காற்றுக்கு அதிபதி; உலக முடிவு நாளில் சூறு ஊதுபவர்.

இயல் 'பிசுமில்லா ஹிற்ற குமானிற்றகீம்' என்றே முன்னே
எழுதும்... (பா. 17)

இங்கு பிஸ்மில்லா ஹிற்றகுமானிற் றகீம் (பிஸ்மில்லாஹிற் றகுமானிற் றஹீம் - அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் திருப்பெயரால்...) எனும் முழுத் தொடரே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. அதுபோன்றே மற்றொரு பாடலில்,

(1. ஷாகு - மார்க்க நெறிமுறைகள்)

(2. கத்தீப் - கற்றுக்கொடுப்பவர்)

3. சலவாத்துல்லாவே-இறைவனால் வாழ்த்தப் பெறுவாரே

குல்லாதி வரிசை' வலா கவுலவலா குவ்வத்த
இல்லாபில் லாஹில் அலிய்யுல் அலீம்⁵ என்னும்
என வருவதைக் காண்கிறோம்.

கோதிலாத, 'தவுறாத்து', 'இன்ஜீல்', 'சபூர்'
கூறும் வல்லஅறி வாளனான் (பா. 49)

எனும் இவ்வடியில் தவுறாத், இன்ஜீல், சபூர் என்னும் வேதங்கள்
மூன்றின் பெயர்கள் பெய்யப்பட்டுள்ளன.

வண்மையுள 'ஜிபுறயீல்', 'மீக்காயீல்', 'இசுறாபீல்'
வந்தெதிர் இறங்கினர்களே (பா. 55)

என்னும் அடியில் ஜிபுறயீல் ஜிபுறயீல் - வானவர்களுள்
இறைவனுக்கு நெருக்கமானவர் நால்வர். அவர்கள் ஜிபுறயீல்,
மீக்காயீல், இசுறாபீல், இசுராயீல் என்பவராம். ஜிபுறயீல்
வானவர் தலைவர் எனப்படுவார். (ஆண்டவன் தரும் வேத
உரைகளை நபிமார்களிடம் தெரிவிப்பவர் இவரே), மீக்காயீல்
(மீக்காயீல் - கடல், மேகம் ஆகியவற்றின் தலைவர்), இசுறாபீல்
(இசுறாபீல் - காற்றுக்குத் தலைவர்); இசுராயீல் (இசுராயீல் -
உயிர்களைக் கவர்ந்து செல்பவர்) என்னும் வானவர்கள்
பெயர்கள் வந்துள்ளன.

இவ்வாறு பலவேறு அரபுச்சொற்களும் சொற்றொடர்களும்
இடைப்பட்டாலும் தமிழ் யாப்பு மரபு கெடாது - அஃதாவது,
எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை ஆகியன சிதையாது -
ஓசை ஒழுங்குபடக் கவிதைகளை யாத்துள்ள புலவரின் திறம்
போற்றுதற்குரியது. வண்ணப் பரிமளத்தின் கவிதைகள்
வளமானவை எனத் துணிந்து கூறலாம்.

உவமைகள்

கவிஞரின் புலமை நலத்தைக் காட்டுவன அவர்
உவமைகளேயாம்! வண்ணப்பரிமளப்புலவர் இந்நூலில் பல
இடங்களில் எளிய, ஆனால், இனிய உவமைகளைப் பயன்படுத்தி
யிருப்பதைக் காணலாம். நபிகள் நாயகம் கடிதம் எழுது
வதற்காகத் தம் தோழர் உக்காசை அழைத்தார். உக்காசு விரைந்து

5. வலா கவுல வலாகுவ்வத்த இல்லா பில்லாஹில் அலிய்யில் அலீம் - மிக
உயர்ந்தவனும் மிகப்பெரியவனும் ஆகிய அல்லாஹ் அன்றி ஆற்றலோ சக்தியோ
இல்லை.

வந்தார். அவ்விரைவுக்கு வில்லிலிருந்து புறப்பட்ட அம்பை உவமையாக்குகிறார், கவிஞர்.

பூட்டுசிலை நாண்ளறியும் பூங்கணைய(து) என்றே
ஒட்டமொடு சாதிபுனு உக்காசு வந்தார்! (பா. 14)

(சிலை - வில்; கணை - அம்பு)

நபிகளின் ஓலையை எடுத்துக் கொண்டு தூதுவர் வேகமாய்ச் சென்றனர். எவ்வாறு?

வேட்டை மான் ஒட்டம்போல.... (பா. 20)

வேட்டையாடுபவர்களிடம் தப்பிக்க விரைந்தோடும்
மான்போலே விரைந்து சென்றனராம்!

நாரங்கொள் சொர்க்கம் தன்னை
நரகுக்கு விற்பார் உண்டோ? (பா. 33)

(நாரம் - ஆன்மா)

என்னும் உவமையில் வரும் வினா, உணர்ந்து அறியத் தக்கதாம்!

ஒன்றை மிகவும் விரும்பிச் சென்றடைவதற்கு,

முதுதேன் அதிலே பிரசப்பாண்
முரலாய் விழுமாறு என... (பா. 45)

(பிரசம் - தேன்; பாண் - பாட்டு; முரலல் - ஒலித்தல்)

தேனில் விழும் வண்டுகள் உவமையாக்கப்படுகின்றன. அஞ்சி நிலைகுலைந்து வாடுவதற்கு

புண்டரீகத்தைக் கண்டு
புழுங்குமான் இனங்கள் போலச்
சண்டமா ருதத்தில் பட்ட
சருகுமாய்... (பா. 863)

(புண்டரீகம் - புலி; சண்டமாருதம் - புயற்காற்று)

புலியைக் கண்ட மானையும், புயற்காற்றில் அகப்பட்ட சருகையும் உவமையாக்குகிறார்.

பல்வேறு வாத்தியங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முழங்குவது கடலலை மீது காற்று எழும் ஒலியைப் போன்றதாம் என்பார்.

காற்றுநேருங் கடற்போல்
கறங்கிடக்கை யால்முழங்கும் (பா. 866)

(கறங்கு இடக்கை - ஒலிக்கும் பெருமுரசு)

நாயை உவமைப் பொருளாக்கிச் சில உவமைகளைக்
கூறுவது நயமாய் இருக்கிறது.

மலையைப் பார்த்து நாய் குரைப்பது போன்று (பா. 911)

சேனை நீழலைத் தொடர்ந்து
சீறிஎய்த்த நாயென (பா. 912)

குரைத்தநாயை என்புகொண்டு
எறிந்தவாறு... (பா. 913)

நடைமுறைப் பழமொழிகள் பலவற்றையும் பாக்களில்
இடையிடையே வைத்துக் காட்டிச் செல்கிறார், வண்ணப்
பரிமளம்.

மாதிலா மனைபாழ் என்னும்
வழமை (பா. 371)

அழுதழு தும்பிள்ளை
அவளே பெறுவதுபோல் (பா. 945)

சிறுபிள்ளை செய்யும் வேளாண்மை
விளையினும் வீடு புகாடுதன்று
உறுமொழி முன்னோர்கள் சொன்ன
உண்மை இதுவாம் (பா. 1020)

என நடைமுறைப் பழமொழிகளை இந்நூலில் காண்கிறோம்!

நடைச்சிறப்பு

சொல்லும் செய்திகளை ஓர் ஒவியமாய் மனக்கண்முன்
தருவதுபோல வண்ணப்பரிமளத்தின் கவிதை நடை அமைந்தி
ருக்கிறது. ஜிபுறயீலின்¹ தோற்றத்தைக் கவிஞர் பாடுகிறார்:

நகைமுகம் இலங்கும் வெள்ளை
நன்னிலா வீசும் மேனி;
சுகமக ரந்த நாசி

1. ஜிபுறயீல் புன்முறுவல் தவழும் முகமும், மின்னொளி வீசும் வெண்ணிற
மேனியும், கற்பூர மணம் கமழும் நாசியும் கொண்டவர். வானோர் அனைவரினும்
மேம்பட்ட அழகுள்ளவர். இவருக்கு பெரிய எட்டு வெள்ளைச் சிறகுகள் உண்டு.

துலங்குகற் பூரத் தாலே; ·
அகமிக மகிழ்ந்து வானோர்
அனைவரின் அழக தானோர்;
திகழொளி பரந்த வெள்ளைச்
சிறகொரு வகை, எட்டு உண்டே

(பா. 107)

இதைப் படிக்கும் போதே வெண்ணிறம் பொலியச் சிறகுகள்
எட்டுடன் ஜிபுறயீல் நம் கண்முன் நிற்கின்ற உணர்வு
தோன்றுகிறதன்றோ?

சொர்க்க மாதர் நடைச்சிறப்பைக் கவிஞரின் கவிதை
நடையில் காணும்போது நாமும் சொக்கிவிடுகிறோம்!

கச்சு)அணி கொங்கைகள் பேரணியாக,
காதள வாய்விழி தர(அ)டி ஓட,
செச்சை நறுங்கள பத்தொடை மேவும்
சீரிய வார்துழல் சாமரை வீச,
அச்சொ டெழுந்த மதிக்குலம் என்ன,
அன்ன மெனப்பிடி யென்ன அசைந்தங்(கு)
எய்ச்சி மெலிந்த மருங்கு தள்ளாடி
ஏந்திழை யார்எதிர் கொண்டு, நடப்பார்.

(பா. 387)

(செச்சை - சந்தனக் குழம்பு; களபம் - சாந்து; தொடை -
பூங்கொத்து; எய்த்தல் - இளைத்தல்; மருங்கு - இடை)

கைபாறு நகரிலிருந்து அப்துல்லா இபுனு சலாமும் அவருடன்
சென்ற மற்றவர்களும் மதினமா நகர் நோக்கி நடந்ததை,

நடந்தனர் நடந்தனர் நலம்பெறு குலம்பெறு
நறுங்குவளை செங்கமல நீள்
தடந்தொறும் உடைந்து நறவங்குதி கொளும்படி
தருங்'கைப று'எனும் பதியுளோர்

(பா. 42)

உவந்து சென்றதாய்க் குறிப்பிடுவார். பாடலின் நடை
அவர்களின் அடிநடையோடு இணைந்து செல்லும் அழகை
இங்கே காணமுடிகிறது. ஒவ்வொரு சீரைப் படிக்கும்போதும் ஓர்
அடி எடுத்து வைப்பது போன்று உணர்கிறோம்!

தீனுக்கு நேர்கொண்டு வந்தோர்கள் எல்லோரும்
தேனுக்குள் ஈயாகினார்

(பா. 211)

தீனுக்கு வந்தவர்கள் தேனுக்குள் ஈயாயினர். (தீன் - இசுலாமிய நெறி.) தீன் - தேன்; அடடா! இதைப் படிக்கும்போது வண்ணப் பரிமளத்தின் பாடல் தேனில் நாமும் ஈயாய்ப் படிந்து விடுகிறோம்!

தங்கு தடையின்றித் தெளிந்த நீரோட்டம் போலச் செல்கிறது,
இவரது செய்யுள் நடை!

தீதாறு கண்டவர்க்கும்
திருவசனம் கேட்டவர்க்கும்
வேதாந்தம் மிகவுண்டாய்
வெற்றிகளும் பெற்றிடுவார் (பா. 659)

இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான இடங்களைச் சுட்டிக் காட்ட முடியும்!

இறை அறிவீப்புகள்

இந்நூலில் கூறப்படும் சமயச் செய்திகள் யாவும் இறைவன் சொன்னவை. பெருமானாரிடம் அப்துல்லா இபுனு சலாம், "இவற்றையெல்லாம் நீங்கள் எவ்வாறு கூறுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டபோது அவர்கள், "இறைவன் வானவர் ஜிபுறயீல்மூலம் எனக்கறிவிக்க நான் உமக்கறிவிக்கிறேன்" என்றார்கள். இதை ஆசிரியர் நூலில் பல இடங்களில் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

அப்படிக்க கலம்¹ இறையால், அணிபல கையில்எழுத,
மெய்பொருள் இசுறாபீல், மீக்காயில் தமக்கருள,
செப்பிய மீக்காயில் ஜிபுறயீ லுக்கருள,
இப்படி ஜிபுறயீல்வந் தேகி,எ மக்கருள்வார் (பா. 101)

"இறைவன் ஆணையால் 'கலம்' எனும் எழுதுகோல் மகுபூல் (மகுபூல் - லௌஹரஜல் மஹ்பூல்) என்பது இறைவனால் படைக்கப்பட்ட பலகை. இதில் எழுதப்படுவதை இறைவனன்றி வேறு எவரும் அறியார். இதில் எழுதும்கோல் 'கலம்' எனப்படும். இதிலுள்ள எழுத்துகள் ஒளிமயமானவை.) என்னும் பலகையில் எழுதும். அதனை இசுறாபீல் மீக்காயிலுக்குக் கூறுவார்; மீக்காயில் ஜிபுறயீலுக்குக் கூற ஜிபுறயீல் எனக்குக் கூறுவார். அதை நான் உமக்குக் கூறுகிறேன்" என நபிகள் நாயகம், அப்துல்லா இபுனு சலாமிடம் கூறுகிறார்கள்.

1. கலம் - இதன் பொருள் எழுதுகோல் என்பதாம். இறைவன் இதனைப் படைத்து, உலக முடிவுநாள்வரை 'மகுபூல்' என்னும் பலகையில் எழுதிவரப் பணித்தான்.

இபுனு சலாம், "நாயகமே! நீங்கள் எண், எழுத்து அறியாதவர். ஆயினும் எவ்விதத் தயக்கமுமின்றி என் வினாக்களுக்கு விடையளிக்கிறீர்களே! எவ்வாறு?" என்றார்.

இன்ப மான,கலை ஞானம், கல்வியினொ(டு)
எண்எழுத்து அறிவ(து) இல்லை,நீர்;
வன்பி லாமல்,இவை ஒது நீர்,என் அது
மாயம்! இங்கு அருளும் அஹுமதே! (பா. 1026)

இவ்வாறு கேட்ட இபுனு சலாமுக்கு நபிகள் நாயகம் கூறுகிறார்கள்:

கைபறின் அரசே! ஜிபுறயீல்
மீக்கா யீல்,இசு நாபீலும்
முவ்வரும் என்பால் இருந்துஉரைக்க
முதல்வன் விடுத்தான்; அதுகொண்டே
தவ்வல் அற,நீர் கேட்டவெல்லாம்
தப்பா துரைத்தேன் எனப்பகர்ந்தார். (பா. 1027)

மேலும், பெருமானார் சொன்னதைப் புலவர் மற்றொரு பாடலிலும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஈனமற நீர்கேட்ட மசலா எல்லாம்
இபுனுசலா மே!ஏகன் எமக்கிங் கோத
வானஎழுத் தைக்,கலம்வந்து அஜலிற்¹ காட்ட,
அவ்வெழுத்தின் தபுசீ² கண்(டு), இசுறா பீல்தான்;
சோனைமழைத் தலைவருடன் சொல்ல, அந்தச்
சொற்ஜிபுர யீலுடன் தோன்றல் கூறப்,
பானுலகில் ஜிபுரீல்,வந்து எனக்கு விள்ளப்
பாங்குடன்நான் இங்(கு)உமக்குப் பகர்ந்தேன் என்றார்.
(பா. 1041)

மசலாவிற்கான விடைகளை இறைவன் அறிவித்தவாறு அவன் தூதராகிய நபிகள் நாயகம் தெரிவித்தார்கள் என்பதை இப்பாடல்கள்வழித் தெளிவாக்குகிறார், கவிஞர்!

1. அஜல் - இறைவன் ஒவ்வொருவரையும் படைக்கும் போது அவரவர்க்கு தீர்ணயித்த நேரம். அஜல் வந்துவிடின் அதிலிருந்து ஒரு விநாடி முந்தவும் முடியாது, ஒரு விநாடி பிந்தவும் முடியாது 2. தபுசீ - விரிவுரை) 3. மீக்காயீல் - வானவர்; மீக்காயீல் மழைக்குத் தலைவர்)

கடவுள் வாழ்த்து

நூலின் தொடக்கத்தில் காப்புப் பாடல்கள் உள்ளன. அடுத்துக் கடவுள் வாழ்த்தாய் 35 பாடல்கள் உள்ளன. முதலில் இறைவன் வாழ்த்தப்படுகிறான் (5 பாடல்கள்). அடுத்து மலக்குகள் நால்வர் (மலக்குகள் - வானவர் தலைவர் நால்வர்) ஒரு பாடலில் வாழ்த்தப்பட்டுள்ளனர். பின்னர் 1,24,000 நபிமார்களை ஒரு பாடலும், முறுசலீன்களான (முறுசலீன் - இறைவனால் உலகிற்கு அனுப்பப்பட்டு வேதம் அருளப்பெற்ற நபிமார்கள்) 313 நபிமார்களை ஒரு பாடலும் வாழ்த்துகின்றன. அடுத்து இறையருள் பெற்ற 'உலுல்அஸ்ம்' (உலுல் அஸ்ம் - இதன் பொருள், துணிந்தவர் என்பதாம். இறைவனால் உலகுக்கனுப்பப்பட்ட 1,24,000 நபிமார்களுள் நூஹு, இபுறாகீம், மூஸா, ஈஸா, முகம்மது நபி ஆகிய ஐவரும் உலுல் அஸ்ம் என வழங்கப்படுகின்றனர்)களை ஒரு பாடல் புகழ்கிறது. பின்னர், நான்கு பாடல்கள் நபிகள் நாயகத்தை வாழ்த்துகின்றன. இதையடுத்துக் கலீபாக்களாகிய (கலீபாக்கள் - நபிகள் நாயகத்தை அடுத்து ஆட்சிக்கு வந்தவர்கள்) அபூபக்கர், உமறு, உதுமான், அலியார் ஆகிய நால்வரும் ஒவ்வொரு பாடலில் வாழ்த்தப்பட்டுள்ளனர். அடுத்த பாட்டு அலியாரின் மக்களாகிய ஹஸனையும், ஹுசைனையும் வாழ்த்துகிறது. அடுத்த பாடலில் அன்பியாக்களும் (அன்பியா - நபி (இறைதூதர்) என்பதன் பன்மை) அவுலியா (அவுலியா - இறைவன் எண்ணத்தால் மனநிறைவு பெற்ற அறவோர்)க்களும் வாழ்த்தப்படுகின்றனர். அடுத்து மதின மாநகர் நபித்தோழர்களான அஸ்ஹாபிகள் புகழப்படுகின்றனர். அடுத்து, விசாரணையின்றியே சுவர்க்கம் பெற்ற பத்துப் பேர் நினைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களை அடுத்து நூல் எழுதத் துணை நின்றோரை வாழ்த்தி அவையடக்கத்துடனும் நூல் அரங்கேற்ற விவரத்துடனும் கடவுள் வாழ்த்து நிறைவு பெறுகிறது. இறைவன், வானவர் நால்வர், 1,24,000 நபிமார்கள், 313 முறுசலீன்கள், உலுல் அசும்கள், முகம்மது நபி, நான்கு கலீபாக்கள், நாயகத்தின் திருப்பெயரர்கள், அன்பியாக்கள், அவுலியாக்கள், அஸ்ஹாபிகள், சுவனவாசிகள் பதினமர் என்ற வரிசையில் வண்ணப் பரிமளம் வாழ்த்தினை அமைத்துள்ளார். கிடைத்துள்ள இந்த முதல் இசுலாமியக் காப்பியத்தில் உள்ள இதே முறையில்தான் பின்னர் வந்த இசுலாமியக் காப்பியங்களிலும் வாழ்த்து அமைந்திருக்கக் காண்கிறோம். இறைவன், மலக்குகள், நபிமார், முறுசலீன்கள் ஆகியவர்கட்குப் பின்னர்

காலவரிசையில் நபிகள் நாயகத்தை வண்ணப்பரிமளம் பாடியுள்ளார். பின்னர் வந்தவர்கள், முக்கியத்துவம் கருதி இறைவனை அடுத்து முகம்மது நபியை வாழ்த்திடக் காண்கிறோம். ஆயிரம் மசலாவில் கடவுள் வாழ்த்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்களே - சற்றேறத்தாழ இதே வரிசையில் - பிற இசுலாமிய இலக்கியங்களிலும் வாழ்த்தப்பட்டுள்ளனர். நூல் எழுதத் துணை நின்றவர்களை வாழ்த்துதலையும் அவையடக்கத்தையும் அரங்கேற்றச் செய்திகளையும் கடவுள் வாழ்த்தில் வண்ணப்பரிமளம் சேர்த்துள்ள தன்மையினையே பின்னர் வந்துள்ள இசுலாமியப் புலவர்களும் பின்பற்றியுள்ளனர். அதனால் இசுலாமிய இலக்கியங்கள் எந்த ஆண்டில், யாரால், எவ்வெவர் உதவியுடன் எழுதப்பட்டு எவ்வாறு அங்கேற்றப்பட்டது என்னும் விவரம் மிகவும் துல்லியமாகக் கிடைக்க வழியேற்பட்டுள்ளது. வண்ணப்பரிமளப்புலவரின் வரலாற்றுணர்வு வாழ்த்துதற் குரியது! நம் பண்டையப் புலவர்கட்கு இவ்வெண்ணமில்லாமல் போயிற்றே, என் செய்ய?

சீந்தனைக்கு

நிறைவன்றிக் குறையொன் றில்லா

நிகுமத்ஒன்று உண்டு அதுஏது இங்கு?

(பா. 230)

எனும் வினாவை அப்துல்லா இபுனு சலாம் கேட்கிறார். அதற்குப் பெருமானார் தந்த விடை, நூலில் இடம் பெறவில்லை. இவ்விடத்தில் பாடல் ஏதாவது விடுபட்டுள்ளதா எனப் பார்க்க வேண்டும். அது போன்று, ஏழு உலகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வெவற்றை இறைவன் படைத்தான் எனக் கூறிவரும் வரிசையில், முதல் உலகைப்பற்றிய 725ஆவது பாடலையடுத்துள்ள 726ஆவது பாடலில் மூன்றாம் உலகம்பற்றிக் கூறப்படுகிறது. இரண்டாம் உலகம்பற்றிச் சொன்ன பாடல் விடுபட்டிருக்குமா என்பதும் அறியப்பட வேண்டும். மூலப் படியுடன் ஒப்பிட்டு இவைபற்றி அறியலாம்!

உண்மை உண்மை

பெருமானார் ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் தக்கவாறு விடையளிக்க, அதைக் கேட்கும் அப்துல்லா இபுனு சலாம் அவை உண்மை என்பதைச் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்கிறார்.

மெய் இறகுலே உண்மை உரைத்தீர்

(பா. 63)

ஈங்குநீர் உண்மை சொன்னீர்

(பா. 87)

உண்மை உரைத்தீர் நன்னெறி கற்றீர்	(பா. 161)
மெய்யல்லோ சொன்னீர்	(பா. 189)
ஆரியன் மொழியீது உண்மை	(பா. 193)
நன்றுநீர் மொழிந்தது உண்மை	(பா. 197)
மெய்இது பகர்ந்த உரை	(பா. 246)
நன்றிது நபியே உண்மை	(பா. 286)
செம்மல் நன்னபியே உண்மை செப்பினீர்	(பா. 308)
செங்கோல் அரசே! உண்மை தெளிந்தே உரைசெய்தீர்	(பா. 339)
நிச்சயம் உரைத்தீர்	(395)
சொன்னஇப் பொருளிதுண்மை	(பா. 523)
முஸ்தபாவே! உள்ளதே சொன்னீர்	(பா. 582)
கோதற்ற மொழி ஈதுண்மை	(பா. 660)
நாயன் நபியே உண்மை நவின்நீர்	(பா. 710)
உற்றமொழி உண்மை	(பா. 730)
நேரணியச் சொன்னதெல்லாம் நிச்சயம்	(822)

என அப்துல்லா இபுனு சலாம் சொல்லிச் சொல்லிக் களிக்கிறார். ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் தக்க விடை கிடைக்கக் கிடைக்க 'உண்மை, உண்மை' என அவர் துள்ளிக் குதித்திருப்பார் என்று தோன்றுகிறது. 'உண்மை சொன்னீர்' என்னும் முறையில் அமைந்த தொடர், நூலுள் சற்றேறத்தாழ தொண்ணூறு இடங்களில் வருகின்றது; சில மட்டுமே இங்குக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பெருமானார் புகழ்மொழி

பெருமானாரிடம் இபுனு சலாம் இன்ன வினாக்களைக் கேட்டார் எனச் சொல்வதும், பெருமானார் இன்ன விடை சொன்னார் என்றும் சொல்வதுமாகிய நேர்வுகள், நூலுள் பல இருப்பதால் பெருமானாரின் பெருமையையும் புகழையும் பல்வேறு வகைகளில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசிரியருக்கு வாய்ப்புக் கிட்டுகிறது. பெருமானாரின் ஒவ்வொரு பெயரையும் பல்வித அடைமொழிகளையிட்டுப் பாடுவது அருமையாய் உள்ளது.

நபி என்றும், நபிமணி என்றும், நபிகளுக்கரசு என்றும் பெருமானார் போற்றப்படுகிறார். 'நபி'யுடன் சேர்ந்து பெருமை பெறும் அடைமொழிகள் ஏராளம். அதே போல 'இறகூல்' என்னும் சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

'இறசூல்' என்னும் சொல்லுக்குத் தூதுவர் என்பது பொருள். மக்களுக்கு நல்வழி காட்ட இறைவனால் அனுப்பிவைக்கப் பட்ட தூதர்கள் 'இறசூல்' எனப்படுகின்றனர். இவ்வுலகிற்கு இறைவன் 1,24,000 நபிமார்களை அனுப்பி வைத்ததாகவும், அவர்களுள் முர்ஸலான 313 நபிமார்கள் இறசூல் எனப்படுகின்றனர் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இச்சொல் குர்ஆனில் வேதம் அருளப்பட்ட நபிமார்களுக்கே கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் தன் திருமறையில் நபிகள் நாயகத்தை 'முஹம்மதுர் ரசூலுல் லாஹ்' என்று குறிப்பிடுகிறான். இத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த இறசூலை இக்காவியக் கவிஞர் பலவாறு கூறிப் புகழ்கிறார்.

நபிகள் நாயகத்திற்கு முன்னர்த் தோன்றிய இறசூல்களுக்கு ஐந்துவேளைத் தொழுகை இல்லை. நபிகள் நாயகம் நாள்தோறும் ஐந்து வேளை தொழுதார். ஆதலின் 'ஹம்து' எனும் மந்திரம் கொண்டு ஆண்டவனை அவர் புகழ்ந்த அளவுக்கு மற்றவர்கள் புகழ்ந்திருக்க முடியாது. நாயகத் திருமேனி அதிகமாய் ஆண்டவனைப் புகழ்ந்தமையால் அவர்கள் 'அஹ்மது' என்று பெயர் பெற்றனர். 'அஹ்மது' என்றால் அதிகமாய்ப் புகழ்ந்தவர் என்பது பொருள். அல்லாஹுத் ஆலாவும் நபிகள் நாயகத்தை மற்றவர்களினும் அதிகமாய்ப் புகழ்ந்துள்ளார். ஆதலால், பெருமானார்க்கு அதிகமாய்ப் புகழப்பட்டவர் எனும் பொருள் கொண்ட 'முஹம்மது' எனும் பெயர் அமைந்தது. இறுதித் தீர்ப்பு நாளின்போது நாயகம் எல்லாப் படைப்பு களுக்காகவும் இறைவனிடம் மன்றாடுவதால், படைப்புகள் அனைத்தும் அவரைப் புகழ்கின்ற காரணத்தால் அவருக்கு 'மஹ்மது' - (படைப்புகளால் புகழப்பட்டவர்) எனும் பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவ்வாறு பெருமானார்க்கே உரிய முஹம்மது, அஹ்மது, மஹ்மது எனும் சிறப்புப் பெயர்களைக்கொண்டும் பெருமானார் மிகப்பல இடங்களில் பாராட்டப்படுகிறார்.

இன்னும், நபிகள் நாயகம் இறைத்தூதர் என்பதைக் குறிப்பிடும் வகையில் 'தூதர்' என்னும் அடைமொழி கொண்டும், வேதம் அருளப்பட்டவர் என்னும் முறையில் வேதாம்பர் எனவும் போற்றப்படுகிறார்.

மேலும், பெருமானாரின் பண்புகளையும் பெருமைகளையும் ஆசிரியர் பல்வேறு வகைகளில் வாயாரப் போற்றி மகிழ்கிறார்.

சுருங்கக்கூறின், “ஆல நபி புகழ்கூறும் காவியம்” என அவரே வருணித்திருப்பதற்கொப்ப இந்நூல் பெருமானாரின் பெரும்புகழை ஓயாது பாடுவதை அறிந்து மகிழலாம்.

சீல வினா - விடைகள்

அப்துல்லாஹ் கேட்ட வினாக்களுக்கு நபிகள் நாயகம் அளித்த மறுமொழிகளிலிருந்து அறியப்படும் சில செய்திகள் இங்கே தரப்படுகின்றன. நாயகத்தின் மறுமொழிகளாய் இரமலான் மாதத்தில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகள் பல சொல்லப்பட்டுள்ளன.

இரமலான் மாதம்

15ஆம் நாள் : திருக்குர்ஆனை நபிகள் நாயகத்திடம் இறைவன் இறக்கினான்.

20ஆம் நாள் : இறைவன், தாவூது நபிக்கு சபூர் வேதத்தை அருளினான்.

21ஆம் நாள் : சுலைமான் நபிக்கு இறைவன் முத்திரை வந்தது.

22ஆம் நாள் : மூசா நபி பிறந்தார்.

23ஆம் நாள் : ஈசா நபிக்கு இன்ஜீல் வேதம் அருளப்பட்டது.

25ஆம் நாள் : மூசா நபி பிருவூனின் பிரிஅலூன் என்பவன், எகிப்து நாட்டு மன்னன். தன்னையே இறைவன் என வணங்கப் பணித்தான். இசுரவேலர்களைச் சொல்லொணாக்க கொடுமை கட்டு ஆளாக்கினான்; கொடுமையிலிருந்து இசுரவேலர்களைக் காக்க அவர்களை அழைத்துக் கொண்டு செங்கடலில் இறங்கினார். (மூசா நபி ‘அசா’ என்னும் தடியால் கடலில் அடிக்க, கடல் 12 பாதைகளாய்ப் பிரிந்து வழி தந்தது. அவர்கள் சென்றதும் கடல் அடைத்துக்கொண்டது. ஆதலின், பிருவூனால் இசுரவேலர்களைப் பிடிக்க முடியவில்லை).

26ஆம் நாள் : மூசா நபியிடம் தவுறாத் வேதம் இறக்கப்பட்டது.

27ஆம் நாள் : யூனூசு நபியைக் கடல்மீன் விழுங்கிய்து (யூனூசு நபி, கடல்படைப்பு அனைத்தையும் காண அருள் செய்யுமாறு ஆண்டவனை வேண்டினார். இறைஆணைப்படி, ‘நூன்’ என்னும் மீன், கொல்லாமல் அவரை விழுங்க, கண்ணாடி போன்ற உடலமைப்புடைய அம்மீனின் வயிற்றிலிருந்த வண்ணமே அவர்

கடலின் அற்புதங்களைக் கண்ணூற்றார். 40 நாள்கள் அம்மீன் நபியை உள்ளடக்கிய வண்ணம் கடலெங்கும் உலவி வந்தது.)

28ஆம் நாள் : யஃகூப் நபியின் குருட்டு விழி குணமாயினது.

29ஆம் நாள் : இதரீசு நபி உடலுடன் வானகம் புகுந்தார்.

30ஆம் நாள் : நித்தன் மூசா நபிக்கு அறுதி செப்பினான்.

என்னும் செய்திகள் பேசப்பட்டுள்ளன. இறைவன் உலகைப் படைக்கத் தொடங்கிய நாள், ஞாயிறு; படைத்து முடித்த நாள் வெள்ளி என ஒரு வினாவுக்கு விடை கூறப்பட்டுள்ளது.

தந்தையினும் பிள்ளை மூர்கம் (வலிமை); தந்தையையே சாய்க்கும் அது எது? என்பது வினா.

கல்லிடத்திலே இரும்பு பிறக்கிறது; அதுவே கல்லை உடைக்கிறது.

இரும்பு உருக்கைப் பெறுகிறது; உருக்கோ இரும்பை அறுக்கிறது.

உருக்கு நெருப்பை ஈனுகிறது; நெருப்போ உருக்கை வாட்டுகிறது.

பெற்றவனைவிடப் பிள்ளை வலிமையானவன்; பெற்றவனையே அழிப்பவன் எவன் என்பதற்கு இதுவே மறுமொழி.

இரும்பு பிறக்கும் கல்லிடத்தில்
ஈடு படுத்தும் இரும்பு, கல்லை;
பொருந்த உருக்கை இரும்புபெறும்
பூண்ட இரும்பை உருக்(கு) அறுக்கும்;
திருந்த நெருப்பை உருக்(கு) ஈனும்
செய்ய உருக்கைத் தீவாட்டும்;
வருந்தும் பிதாவின் பிள்ளைமிடுக்(கு)
ஆகும் மசலா இது என்றார்.

(பா. 311)

நெருப்பினும் வலிமையானதும் அதை அழிக்கக்கூடியதும் உண்டோ என்னும் வினாவுக்கு நீர் என மறுமொழி தரப்பட்டது. நீரை அழிக்கும் மிடக்குடையதுண்டோ? - இது வினா. ஊதை (காற்று) என்பது மறுமொழி.

விண்ணிலிருந்து விழாததும் மண்ணில் ஓடாததுமான ஆறு எது என்பது ஒரு வினா. நபிகள் நாயகம், மறுமொழியாய் வியர்வை என்றார்.

மண்தனக்குள் ஏறாது; வானிருந்(து) ஓடா(து), அங்கு அந்தரத்தில் ஓர் ஆறு உண்(டு); அது எமக்குக் கூறும் என, சுந்தரத்தோள் இபனுசலாம் சுருதிவழி யே, கேட்க விந்தமலர்ப் புயத்(து) இறகூல், 'மெய்யினில் வெப்(பு)' என்றாரே. (பா. 331)

உழைப்பவனின் உடலில் பெருக்கெடுத்தோடும் வியர்வை பெருமானாரின் நெஞ்சைத் தொட்டிருக்கிறது. இதனை மலையிலே தோன்றாததும் கடலிலே கலக்காததுமான ஆறு எது என்றும் கேட்கலாம். ஆம்! உடல் தசைகளிலிருந்து கொப்புளித்துப் பெருக்கெடுத்தோடி இடுப்புப் பள்ளத்தில் கலந்துவிடுகிறது.

தமிழ்நாட்டுப்புலவர் எழுதியதால், தமிழ் மக்களை நினைவில் கொண்டு, அவர்களறிந்த கதைகள் சிலவற்றை இடையிலே புனைந்துவிடுகின்றார். 'இசுலாம் ஏற்காத கருத்தை அக்கதைகள் கூறியுள்ளன; ஆயினும், 'நம் கதைபோல்தான் அங்கும் கதைகள் இருந்திருக்கின்றன' என இசுலாம் நெறியறியாமக்களை நம்ப வைத்துவிடுகின்றன. தமிழர்க்கு எழுதுவதாய் எண்ணி, இசுலாம் ஏற்காத சில, இத்தகைய புராணங்களில் நுழைந்து விடுகின்றன. இந்நூலுள், 'இடபத்தின் வரலாறு' எனும் பகுதியில் ஒரு செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

உண்மைத் தன்மையை உணர்த்தல்

ஏழு உலகங்களையும் ஒரு காளை தன் கொம்புகளினிடையில் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு 40 ஆயிரம் கொம்புகள் உண்டு. ஒரு கொம்பின் உயரம் ஐந்நூறு ஆண்டு வழிநடையாம். இது தன் தலையை ஏழு வானிலும், வலைப் படுவானிலும் வைத்திருக்கும். ஒவ்வொரு கொம்பிலும் 70 கிளைக் கொம்புகள் இருக்கும். ஒரு கொம்புக்கும் மற்றொரு கொம்புக்கும் இடைவெளி ஐயாயிரம் ஆண்டு வழிநடையாம். அக்காளையின் முன்னே ஒரு ஈ சிறகை ஆட்டிக்கொண்டு நிற்கும். அஃது ஏனெனில் உலகங்களைத் தாங்கும் அக்காளையின் முன்பு இபுலீசு (சாத்தான்) சென்று, "இறைவன் உன்னை உன் இனத்திலிருந்து பிரித்துத் தனித்து இங்கு நிற்கச் செய்துவிட்டான். பூமிப்பாரம்

முழுவதையும் நீ சுமந்துகொண்டு தனித்து நிற்பதுபற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. நீ தாங்கியுள்ள கொம்பைச் சற்றே அசைத்தால் உலகமெல்லாம் தளர்ந்துவிடும்; நீ உன் இனத்தோடு சேர்ந்து உனக்கிசைந்த ஆவுடன் கலந்து இனிதாய் வாழலாம்'' என்றான். அதுகேட்ட காளை கொம்பை அசைக்க நினைக்கவே, இறைவன் உலகங்களை அங்கங்கே நிறுத்தினான். அவ்வாறு நிறுத்திய ஆண்டவன் ஓர் ஈயை மாட்டின் மூக்கினுள் ஏவினான். உள்ளே புகுந்த ஈ, பசி மிகுந்த பொழுதெல்லாம், மூளையுண்டு எயிறு அழுந்த முகுமுகென்று குடைந்தது. காளை எல்லையில்லாத்துன்பமுற்றது. "ஆண்டவனே! நான் இபுலீசால் கெட்டேன். இனி இப்படிச் செய்யமாட்டேன்'' என்று முறையிடவே, ஆண்டவன் ஈயை வெளியில் வரச் செய்தான்; அந்த மாடு பயம் கொள்வதற்காக எப்போதும் அதன் சிறகை ஆட்டிக்கொண்டு நிற்குமாறு ஈக்குக் கட்டளையுமிட்டான். ஈயும் பறந்துகொண்டே, "ஏந்திய பூமியை விட்டால் பழையபடி உள்ளே புகுந்து குடைவேன்'' என்று சொல்லிக்கொண்டே பறந்து நிற்கிறது; காளையும் அஞ்சிப் பழையபடி பூமியைச் சுமந்துகொண்டே நிற்கிறது.

இசுலாம் இத்தகைய கட்டுக்கதைகளை நம்பாத அறிவியல் சார்ந்த நெறி. ஆயினும், தமிழ்நாட்டில் ஆயிரம் தலையுள்ள பாம்பு (ஆதிசேடன்) பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்ற கதையை நம்பிக்கொண்டிருப்பதால் அதுபோன்றதொரு கதையை காப்பிய ஆசிரியர் நுழைத்திருக்கிறார்.

இக்காலத்தே இசுலாமியக் காப்பியங்களும் சிற்றிலக்கிய நூல்களும் பெருமளவில் பதிப்பில் வந்தவண்ணமுள்ளன. பதிப்பில் இசுலாம் ஏற்காத பகுதிகள், பாடற்சுவைக்காகவோ, தாம் வாழுமிடத்தில் நிலவிவரும் நம்பிக்கைகளுக்கேற்பவோ இருக்குமாயின் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி, 'இசுலாம் இவற்றை ஏற்பதில்லை' என்னும் கருத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இசுலாமிய நூற்பதிப்புகளில் இத்தகையதொரு முறையைக் கையாள வேண்டுமெனக் கூற விழைகிறேன். இல்லையேல், நெறிக்குப் புறம்பானவற்றை, அந்நெறியறியா மக்கள் உண்மையென நம்பவேண்டி நேர்ந்திடும். காப்பியத்தைப் படிப்போர்க்குச் சமயத்தின் உண்மைத் தன்மையை உணர்த்தவேண்டியது முக்கியக் கடமையாம்.

ஆயிரம் மசலா

இந்நூலில் அப்துல்லா இபுனு சலாம், பெருமானாரிடம் கேட்டதாய் சுமார் 300 வினாக்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஆதலின், ஆயிரம் என்பது வினாக்களைக் குறிக்கும் எண்ணிக்கை அன்று என்பது தெரிகிறது. சில வினாக்களுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட செய்திகள் விடைகளாய்த் தரப்பட்டுள்ளன. ஆதலின், பெருமானாரால் விளக்கப்பட்ட மார்க்க உண்மைகள் ஆயிரம் என்பதுதான் இதன் பொருளாய் இருக்க வேண்டுமெனத் தோன்றுகிறது. மார்க்க மேதைகள் இவற்றை ஆய்ந்து, ஆயிரம் உண்மைகளையும் எண்ணிட்டுக் காட்டின் பெரும் பயனாய் இருக்கும்.

நூல் நலில் பெருமும் நோக்கமும்

உலகம், வானம், பாதாளம் ஆகியவற்றை இறைவன் படைத்ததும், அவற்றின் அமைப்புகளும், அங்கங்கே நடைபெறும் செயல்களும் இந்நூலில் நன்கு விளக்கம் பெற்றுள்ளன. உலகத்தைத் தாங்கும் இடபம், இறைவன் இருந்து ஆட்சி செய்யும் அறுஷு, சூரிய சந்திரர்கள் தோன்றிய வகை ஆகியவையும் கூறப்பட்டுள்ளன. வானவர் தலைவர் நால்வர், அவர்களின் பணிகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. உலக முடிவு நாளை அறிவிக்க ஏற்படும் தோற்றங்கள், உலக முடிவு நாளில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியன சிறப்புற விளக்கப்பட்டுள்ளன. சொர்க்கவரலாறு, நரக வரலாறு ஆகிய இரண்டும் பெருமளவில் பேசப்பட்டுள்ளன. சொர்க்க இன்பத்தைப் பற்றிப் படிக்கப்படிக்க அதை நாம் அடைந்தே ஆக வேண்டுமெனும் ஆர்வம் தூண்டப்படுகிறது. நரக தண்டனையை இந்நூலில் படிக்கும் எவரும் அதற்குக் காரணமாகும் தவற்றினைக் கனவிலும் செய்யக் கருத மாட்டார் என்பது உறுதி. ஆதம் (அலை) படைக்கப்பட்டதும், ஆண்டவன் கட்டளையை மீறியதால் அவர் ஹவ்வாவுடன் இவ்வுலகில் தள்ளப்பட்டதும், ஆதத்தின் மக்களை இபுலீசு தன்பக்கம் இழுத்து ஆண்டவனுக்கு எதிராய்ச் செலுத்துவதும், அவ்வாறு அவனைப் பின்பற்றியோர் நரகம் சேர்வர் என்பதும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இபுலீசினை விட்டு விலக வழிகாட்டியாய் விளங்கும் இறகூல் முகம்மதுவைப் பின்பற்றி, தீன் வழி நின்று, சொர்க்க இன்பம் அடைவதே பிறவிப்பயன் என்பதை எடுத்துரைப்பதே இம் மசலாக்களின் முக்கியக் குறிக்கோள் ஆகும்.

இத்தனை அருமை பெருமைகள் நிறைந்த இவ்வரிய காவியம் மீண்டும் வெளிவர வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் கொண்டு,

அவ்வெண்ணத்தைச் செயல்படுத்தி இந்தப் புதிய பதிப்பை வெளியிட்டுள்ள திரு. எம். இதரீஸ் மரைக்காயர் அவர்களும், இதனைப் பதிப்பித்து அச்சிட்ட திரு. 'ஹஸன்' அவர்களும் நமது மனமுவந்த பாராட்டுக்குரியோர் ஆவர். இவ்வாறே, இன்னும் மறைந்து கிடக்கும் பல இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியங்களையும் தேடிக் கண்டுபிடித்து, பதிப்பித்து, அச்சிட்டுத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்க முன்வரவேண்டும் என்று இவ்விருபெரு மக்களையும் மற்றும் இசுலாமியப் பெருந்தகைகளையும் விரும்பி வேண்டுகிறேன்.

12. ருய்யே வங்கல் நாயகமே!

கீவிஞர் கா.மு. ஷேரீப் அவர்கள், நபிகள் நாயகத்தின் அருமை பெருமைகளை இனிய எண்ணீர் விருத்தப் பாக்களில் இந்நூலில் விளக்கியுள்ளார்கள். நூலின் தொடக்கத்தில் அகிலத்தைப் படைத்தளிக்கும் அல்லாஹ் வாழ்த்தப்படுகிறான். அடுத்து, அவன் நாயகமவர்களுக்கு அருளிய திருமறை போற்றப்படுகிறது. பின்னர், நாயகம் பிறந்த நன்னகரமாம் மக்காவும், அங்குள்ள இறை இல்லமாம் கஃபாவும் முறையே பெருமைப்படுத்தப்படுகின்றன. அடுத்து, நபிகள் நாயகத்தின் முன்னோரைப் போற்றும் வகையில் அவர் பாட்டனார் அப்துல் முத்தலிப், தந்தை அப்துல்லா, தாய் ஆமினா ஆகியோரின் அருங்குணங்கள் உரைக்கப்படுகின்றன. அவர்களையடுத்து, பெருமானாருடன் இணைந்து வாழ்ந்து, அவர் செயல்களுக்கெல்லாம் ஊக்கமூட்டி வந்த அவர் வாழ்க்கைத்துணைவியராம் கதீஜாப் பிராட்டியாரும் ஆயிஷா நாச்சியாரும் வாழ்த்தப்படுகின்றனர். இவ்வாறாய் இறைவனையும் திருமறையையும் வாழ்த்தி, காப்பிய நாயகரின் முன்னோரை மொழிந்து, இணைந்து வாழ்ந்தவர்களைச் சுட்டி நூலைத் தொடங்கியுள்ளார்.

“வல்லவனின் தூதர், வையம் காத்த வள்ளல், வெள்ளை மனவேந்து, ஞானிகளின் ஞானி, அண்டர் புகழ் நாயகம், சாந்திமதம் தந்தவர், ஏழைகளின் தோழர், விண்புகழ் வாய்ந்தவர், நடுநின்ற நெஞ்சினர்” ஆய நபிகள் நாயகத்தின் உள்ளத்தையும் செயல்களையும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்துகிறது, இந்நூல்.

“தன்னலம் மறந்து பிறர் நலத்துக்காகப் பாடுபட்டவர்; துயரிடை அகப்பட்டும் தூயவழி நின்றவர்; மக்கள் சுகப்படத்தாம் அடிபட்டவர்; கல்லிலும் செம்பிலும் இறைவன் இல்லை யெனக் கழறியவர்; கல்லாமை தொலைய உழைத்தவர்; ஊராண்டதோடு

மக்கள் உள்ளமெலாம் ஆண்டவர்; தொண்டரினும் தொண்டராய்த் தொண்டு செய்தவர்; இசுலாம் நிலைபெறத்தண்டெடுத்துத் தளபதியும் ஆனவர்; பேச்செல்லாம் செயலாக்கிப் பெருமை கொண்டவர்'' என்பன போன்ற சொல் வரைவுகளால் பெருமானாராம் நபிகள் நாயகத்தின் பெருமைமிகு ஒவியத்தைப் படிப்போர் மனங்களில் கவிஞர் பதிய வைக்கிறார்.

புவிபோற்றும் முஹம்மதரின்
தொண்டுகளில் துளியைப்
புகன்றுள்ளேன்; அவர் செய்த(து)
அனைத்தையுமே எடுத்து
நவிலுதற்கு நானறிவு
பெற்றிருக்க வில்லை

எனத் தன்னடக்கத்தோடு கவிஞர் கூறியிருந்தாலும், அவர் பெருமானாரின் அரும்பெரும் செயல்களையும் சிந்தனைகளையும் நிரல்பட அழகு தமிழில் எழிலுற எடுத்துரைப்பதை நூலைப் படிப்போர் நன்குணர முடியும்.

பெருமானார் மொழிகளைக் கவிஞர் தம் சொல்லால் சொல்வதை இங்கே காணலாம்; பெருமானாரின் பொன் மொழிகள்:

''பசித்தோர்க்கு உணவும் இன்சொலும் வழங்குவதே இசுலாம். உழைக்காமல் வாழ்வதும், உண்ணும்போது தனித்து உண்பதும், பிழைக்க எண்ணிப் பொய்யுரைத்தலும், பித்தலாட்டம் கொலை களவு செய்தலும் இசுலாம் ஆகாது.

பலன் கருதாது தொண்டு செய்வதே தர்மம். செல்வம் சேர்த்து வைப்பதற்காக அன்று; நொந்து கெட்டவர்க்கு உதவுவதற்கேயாம். நல்லதைச் செய்யவும் அல்லதை ஒடுக்கவும் உறுதி கொண்டால் ஆண்டவன் அருள்வான்.

அழகுக்கென ஆடை உடுத்தக் கூடாது. தொழிலுக்காய்த் தொழுகையை மறக்கக் கூடாது. வணிகத்தில் கொள்ளை இலாபம் கூடாது. எளியாரை எள்ளி நகையாடக் கூடாது.

இறைவனின் ஏவல் எது, விலக்கு எது என்று விளங்கி நடப்பவனே மேலோன். தனக்குக் கிடைப்பது பிறர்க்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்பதே சிறப்பு. தொழிலாளி மனம் மகிழக் கூலி தர வேண்டியது முதலாளியின் கடமை.

மனைவியை அடிமை என்று எண்ணுதல் கூடாது. சொர்க்கம் தாயார் திருவடியில் உள்ளது. நற்செயல்கள் அனைத்தினும் உயர்ந்தது தாய் தந்தையர்க்கு ஆற்றும் நற்பணியே. ஆணும் பெண்ணும் சமம். அன்பில்லா நெஞ்சமுள்ள மானிடர்பால் இறைவன் அன்பு கொள்ளான்''

என, நூல் முழுதும் கூறியுள்ள பெருமானாரின் மொழிகள் உலகோரை நன்னெறிப்படுத்துவனவாம்.

பெருமானாரின் எளிமையையும், தூய வாழ்வையும்பற்றிக் கவிஞர் கூறியுள்ளவை உள்ளத்தை உருக்குகின்றன. இவை உயர்ந்த பதவியில் இருப்பவர்கள், தம் உள்ளத்தே என்றென்றும் நிறுத்திப் பின்பற்ற வேண்டிய கருத்துகளுமாம். ஆட்சிக்குத் தலைவராய் இருந்தும் அண்ணலார் ஈச்சோலைக் குடிசையிலே வாழ்ந்து வந்தார். அவர் இறந்தபோது விட்டுச் சென்ற சொத்துகள்: ஈச்சம்பாய், பிய்ந்த தோல் தலையணை, ஜிப்பா, உடுத்தும் ஆடை, தேய்ந்த பாதக் குறடு. நாட்டின் தலைவர் தமக்கெனச் சேர்த்து வைத்துக் கொண்ட சொத்துகள் இவையே!

இசுலாத்தின் நெறிமுறைகளையும் நம்பிக்கைகளையும் எளிதில் அறிந்துகொள்ள இந்நூற்பாடல்கள் துணை செய்கின்றன.

இசுலாத்தின் ஐந்து கடமைகளை ஒரு பாடலில் கவிஞர் விளக்குகிறார் (அ) இறைவனை நம்பி முகம்மதுவை அவனுடைய தூதரெனக் கொள்ளல். (ஆ) ஐவேளை தொழுதல் (இ) சக்காத் அளித்தல் (ஈ) நோன்பிருத்தல் (உ) பொருளிருந்தால் புனித ஹஜ்ஜைச் செய்தல் எனும் இவ்வைந்துமே இசுலாத்தின் ஐம்பெரும் கடமைகளாம்.

ஈமான் என்றால் என்ன? அல்லாஹ்வையும், அவன் திருமறையையும், அவன் வானவர்களையும், அவன் தூதர்களாம் நபிமார்களையும், இறுதித் தீர்வு நாளையும், சொர்க்க நரகத்தையும் நம்புவதே ஈமான் என்பதைக் கவிஞர் ஒரு பாடலில் அழகுற விளக்கியுள்ளார்! (பாடல் 17)

இசுலாம் நெறிகள் எவையெவை என்பதை விளக்குவது போலவே ஆகாதவை எவையெவை என்பதையும் நான்கு பாடல்களில் (36, 37, 38, 39) நயமுறச் சுட்டிச் சொல்கிறார்.

“உழைக்காமல் வாழ்ந்திடுதல்; உண்ணுவதைத் தனித் துண்ணல்; பிழைக்க எண்ணிப் பொய்யுரைத்தல்; பித்தலாட்டம், கொலை, களவு; கழைக்கூத்தாடல்; மானிடரைப் புகழ்ந்திடுதல்; மறைவாய்ப் புறம்பேசல்; வீணில் இடர் செய்தல்; மிகுத்துணவு தானுண்ணல்; தான் அடங்கா மனப்போக்கு; தனைப் பிறர்க்கு அடிமையிடல்; படாடோப வாழ்க்கை; பசித்தோரை விட்டுண்ணல்; அடாவடி செய்தல்; அக்கிரமம் புரிந்திடுதல்; கொடாது பணம் சேர்த்தல்; குடித்தல்; நடித்தல்; வட்டி வாங்குதல்; வன்மை மிகு பகைக் குணம் கொள்ளுதல்; வெட்டிப்பேச்சுப் பேசுதல்; வினைத்தூய்மை இல்லாமை; பணத்தைக் கட்டிக் காத்தல்; கடவுளை நம்பாமை ஆகியவை இசலாம் நெறியாகா!”

எவையெவை தீயவை என்பதை இரு பாடல்களிலும் (40, 41), எவையெவை நல்லவை என்பதை இரு பாடல்களிலும் (42, 43) குறிப்பிட்டுள்ளார். நற்குணம் கொள்ளாமையே நரகம் என்பதை ஒரு பாடல் சுட்டுகிறது (23).

இசலாமிய நெறியில் மிகச்சிறந்த ஒன்று மனிதரிடையே உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்பதாம்! விஞ்ஞானம் வெகு முன்னேற்றமடைந்துள்ள இந்த நாளில்கூட செய்ய முடியாத ஒன்றை அறம் பாழ்த்துக் கிடந்த அந்த நாளிலே முகம்மது நபி அவர்களால் செய்ய முடிந்திருக்கிறது என்பதை நினைத்தாலே நெஞ்சம் வியப்பில் ஆழ்கிறது.

எந்திரத்தால் சந்திரனைத்
தொட்டுவிட்ட இன்றும்
இழிவாக நீக்ரோவை
எண்ணுகிறான் மனிதன்;
மந்திரத்தால் மாயவித்தை
செய்குவது போன்று
மனிதரிலே தாழ்வுயர்வே
இல்லையெனச் செய்தீர்!
சிந்தித்தால் இதுநடந்த
காலத்தை வியப்பால்
சிரம்சுற்றச் செய்திடுதே
ஆண்டவனின் தூதே!

எனக் கவிஞர் கூறுவது உண்மைதானே!

கவிஞரவர்கள், நபிகள் நாயகத்தின் முழு வாழ்வையும் ஒரே பாடலில் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

பிறக்கும்முன் தந்தையரைத்
தானிழந்து, புவிமில்
பிறந்தசில ஆண்டிற்குள்
தாயாரை இழந்து,
சிறப்பான கல்வியின்றி
மா(டு)ஆடு மேய்த்து,
சுற்றத்தார் ஆதரவில்
அனாதையென வளர்ந்து,
முறைப்படிக்குத் தொழில்செய்து
திருமணம் முடித்து,
மும்முன்று மகவு பெற்று
ஞானவழி சென்று,
பெறற்கரிய நபிப்பட்டம்
பெற்றிட்ட இறுதிப்
பெருநபியே!...

நபிகள் நாயகம் என்பதை இவ்வொரு பாடலிலேயே திறம்பட உணர்த்திவிடுகிறார்.

இந்நூல் இசுலாத்தின் பிழிவை இனிய தமிழில் தருகிறது. எளிய சொற்கள், தங்குதடையற்ற நடையோட்டம், தெளிந்த சிந்தனை, அரிய செய்தி விளக்கம் ஆகியவற்றின் தொகுப்பாய் இந்நூல் இலங்குகிறது. 'இதுதான் இசுலாம்' எனப் புரிந்துகொள்ள இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும். கவிஞரின் கனிந்த பட்டறிவையும், இசுலாமிய நெறிகளில் அவர் ஊறித் திளைத்துள்ளதையும் இந்நூல் நன்கு புலப்படுத்துகின்றது. படித்தற்குரியதும் நெஞ்சில் பதித்தற்குரியதுமான இச்செந்நூலை ஆக்கித் தந்துள்ள கவிஞர் பெருமகனை வாழ்த்துவோம்! போற்றுவோம்!

130 நிழில்லாத சூர்யன்

திரு. தஜம்முல் முகம்மது அவர்கள் ஒரு சிறந்த கட்டுரை யாளர் - வரலாற்று ஆசிரியர் என்பதை சீதக்காதி அறக்கட்டளை அவருடைய 'வீரம் செறிந்த இஸ்லாம்' என்னும் நூலுக்கு அளித்த விருதின் வழி நிலைநாட்டியுள்ளார். 'நிழலில்லாத சூரியன்' என்னும் நூலின் வாயிலாக அவர் ஒரு கவிஞர் என்பதையும் நிறுவிக்காட்டுகிறார்.

ஏம்பலின் சிறப்பு

திரு. தஜம்முல் முகம்மது, ஏம்பல் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். சொந்த ஊர் - சொந்த மண் என்றாலே ஒரு தனிப் பாசம் - பற்று ஏற்படுவது யாருக்கும் இயல்பு. அந்த ஊர் சான்றோர் நிறைந்த ஊராகவும் இருந்திடின் பெருமைக்கு அளவும் உண்டோ? எல்லா ஊரும் ஊராகிவிடுமா? - ஆகாது, பின் எது ஊர் எனப்படும்?

...பிறர்க்கு(கு) உபகாரம் செய்தே
யாரெல்லாம் இறைவற் காக
ஆதரிப் பாரோ அந்தப்
பேருள்ள ஊரே...

ஊராகும் என்கிறார். பிறர்க்கென வாழும் பெருமக்கள் இருப்பதால் 'ஏம்பல்' தன் பேர் பெறும் ஊரெனப் பெருமை கொள்கிறார். அது மட்டுமா?

...எங்கள்

ஊரான ஏம்பல் தாயர்
உதரத்துக் குழந்தை கூட
நேரான வழியைப் போற்றும்
நெஞ்சினை உடைய தென்பேன்!

என்கிறார். கருவிலேயே நேரான வழியைப் போற்றும் ஏம்பலில்

பிறந்த தஜம்முல் முகம்மது அந்நேர் வழியில் மேலும் மேலும் நடந்து 'நிறை நெஞ்சுடையவராக' இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ள கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

இசுலாமியக் கவிதை நூல்

இது ஓர் இசுலாமியக் கவிதை நூல். இசுலாமிய மார்க்க நெறிகளையும் கொள்கைகளையும் மிகச்சிறப்பாகக் கூறும் நூல். எனவே இது எல்லா முசுலிம்கள் கையிலும் இருக்க வேண்டிய நூல். இசுலாமியர் அல்லாதார் இசுலாத்தை அறிந்து கொள்ள - புரிந்து கொள்ளத்துணை செய்வதாயும் இந்நூல் உள்ளது; ஆதலின் இது அவர்கள் கையிலும் இருக்க வேண்டிய நூல். ஆக தமிழறிந்த ஒவ்வொருவர் கையிலும் இந்நூல் தவழ வேண்டுமென ஆசைப்படுகிறேன்.

பாடல் உத்திகள்

'அழகிய முன்மாதிரி அண்ணல்நபி' என்கிறோம். அனைத்துக்குமே முன்மாதிரி அவரே என்றாலும் நம் கவிஞர் அவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறார். வாய்மையில், எளிமையில், இன்னா பொறுத்தலில், வள்ளன்மையில், பெண்களுக்கு உரிமை - பெருமை அளித்தலில், சீர்திருத்தங்களில், திருமணம் செய்விப்பதில், வீரத்தில் - கொள்கை உறுதியில் எத்தகைய முன் மாதிரியாய்ப் பெருமானார் (ஸல்) அவர்கள் திகழ்ந்தார் என்பதைக் கவிக்குரலில் கனிவோடு சொல்கிறார். முடிவில்,

'எழுப்பிவிட்ட விடிவெள்ளி நபியே! என்றும்
இதம்நல்கும் வெண்ணிலவும் நபியே! சற்றும்
நிழலில்லாச் சூரியனும் நபியே! ஞாலம்
நிமிர்த்தவந்த பெருந்தலைவர் நபியே! வாழ்வின்
"அழகியமுன் மாதிரி"யும் நபியே! பொன்றா
அருள்வடிவாய் ஆனவரும் நபியே! என்றே
முழங்கிடுக முகடேறி! எங்கும் யாரும்
முப்போதும் ஒப்பில்லை நபிநா தர்க்கே!

(பக்:22)

என்று அகமும் புறமும் குளிர முழக்கமிடுகிறார்.

இந்தப் பாட்டு, நூலின் தலைப்பையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. நபிகள் நாயகம் நடந்து செல்கையில் மேகம் குடைப்பிடிக்கும் என்றும், அவர்களின் நிழல் தரையில் படியாது என்றும் நூலோர்

கூறுவர். எனவே நபிகள் நாயகத்தை 'நிழலில்லாத சூரியன்' என்று கூறி அதையே நூலின் தலைப்புமாக்கி இருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

சூரியன் எவ்விதக் குறையுமின்றி ஒளிவடிவாக விளங்குவது போல நபிகள் நாயகம் புகழ் வடிவாக விளங்குகிறார் என்பதையும் இந்தத் தலைப்பு குறிக்கிறது.

ஒளியற்ற நிலவுக்கும் சூரியன் ஒளிதந்து அதற்குப் பெருமை சேர்ப்பது போல, பயனற்றவர்கள் என்று கருதப்பட்ட அரபு மக்களைப் பயன்மிக்க இறை நம்பிக்கையாளராய் ஒளியேற்றி நிறைமாந்தர்களாகச் செய்தார் எனும் சிறப்பும் தலைப்பிலே அடங்கி இருக்கிறது.

'மலைத் தலைய கடற்காவிரி' என்ற புலவரின் சொற்சிக்கனத்தை, சொற்பொருட் செறிவை இதுவே காண்கிறோம். இவ்வாறு இந்தத் தலைப்பை விரித்துரைத்துக் கொண்டே செல்லலாம்.

ஒரு வினாவை எழுப்பிக் கொண்டு அதற்கு விடை தரும் முறையில் பாடுகின்ற உத்தியில் சில அரிய கருத்துக்களைச் சொல்கிறார்.

பெருமானார் (ஸல்) பிறவாதிருந்திருந்தால்...? இது வினா. இதற்கு விடை என்ன? ஓர் இறை உண்மை நிலைநாட்டப்பட்டு இருக்காது; திருமறை கிட்டியிருக்காது; சமத்துவம் தழைத்திருக்காது; மக்கள் அனைவரும் ஓர் குலம் எனும் உண்மை மலர்ந்திருக்காது; சாந்தி நிலவியிருக்காது எனப் பெருமானார் தோன்றியதால் உலகு பெற்ற நன்மைகளைத் தொகுத்துச் சொல்லியிருப்பது நெஞ்சுக்கு இனிக்கிறது.

இன்னொரு கேள்வி. இவன் யார்? இவன்யார் என்கிறாயா...இவனே முசுலிம் என்று சொல்வதுபோல முசுலிம்களின் பண்புகளை விளக்கமுறச் சொல்கிறார். இவன் ஆதமின் வழிவந்தவன்; இபுறாஹீம் இசுலாம் சேர்ந்தவன்.

சாந்தி கமழும் பூந்தார்; இன்பச்
சமாதா னத்து மணிப்புறா;
தீனுல் இஸ்லாம் எனும் நில(வு) ஒளியில்
செழித்து வளரும் முஸ்லிம் மூலிகை

' (ப:30)

எனப் பெருமை பொங்கப் பாடுகிறார்.

காயிதே மில்லத் முஹம்மது இஸ்மாயீல் ஸாகிப் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் கூறிய செய்தியை இக் கவிதையிடையில், கவிதை நடையில் சேர்த்திருப்பது அருமையாக உள்ளது.

இனிமை, நீர்மை, ஈடறு பழமை
உடையவன்; கூறும் மொழியால் தமிழன்;
தென்திசைச் சேர்ந்த இனத்தால் திராவிடன்;
இமயக் குமரிக்(கு) இடையுறும் இந்தியன்;
நன்றே நவின்று, நன்றே யாற்றி
ஒன்றிணைக் கின்ற உலகக் குடிமகன். (ப:30)

ஒவ்வொரு மதத்தவரும் இக்கருத்துக்களைத் தம் மனத்தே கொள்வாராயின் நாடு சாந்தி விளையும் பூங்காவாகத் திகழும் என்பதில் உள்ளளவும் ஐயமில்லை.

'மெய்நம்பிக்கை கொள்ளுங்கள்' என்ற இசைப்பாடலில் மெய்நம்பிக்கையையும் பொய்நம்பிக்கையையும் மாற்றி மாற்றிச் சொல்லி, மெய்நம்பிக்கை கொள்ளுமாறும் பொய் நம்பிக்கையைத் தள்ளுமாறும் கூறும் முறை சிறப்பாக உள்ளது.

தாலாட்டில் நற்கருத்து

கவிஞர்கள் தாலாட்டுப் பாடுகையில், குழந்தை எதிர்காலத்தில் எப்படி வளர வேண்டும், எத்தகைய தொண்டுகளாற்ற வேண்டும் என்பதைப் பாடிச் செல்வர். தாலாட்டின் வழியாக அதைப் பாடும் கவிஞர்களின் உள்ளக்கிடக்கை தெள்ளிதின் புலப்படும். தான் என்னென்ன நடைபெற வேண்டுமென எண்ணுகிறாரோ, அதைக் குழந்தை செய்து வளர வேண்டுமெனக் கவிஞர்கள் சிந்தையள்ளும் நடையில் தாலாட்டில் கூறிடுவர். பாவேந்தர் பாரதிதாசன்,

சாணிக்குப் பொட்டிட்டுச் சாமிஎன்பார் செய்கைக்கு
நாணி உறங்கு; நகைத்துநீ கண்ணுறங்கு

எனப் பெண் குழந்தைக்குத் தாலாட்டுப் பாடுகிறார். மூடத்தனங்கள் அகல வேண்டுமெனும் அவருடைய ஆழ்ந்த கருத்து இங்கே அழகாக வெளிப்படுகிறது. கவிஞர் தஜம்முல் முகம்மது ஆண் குழந்தைக்குப் பாடியுள்ள தாலாட்டில்,

பாங்கோசை கேட்டவுடன் பணிந்து 'சஜூது' செய்து
ஒங்கிச் சிறக்கவந்த ஒளிச்சுடரே கண்வளராய்! (ப: 31)

என்று பாடி, குழந்தை சிறந்த முசுலீமாக விளங்க வேண்டும் என்ற ஆசையைச் சொல்கிறார். அவர் பொய்வழி நடக்கும் மக்களை நேர் வழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதைச்

சாத்திரங்கள் கேட்பார்; சகுனம் மிகப் பார்ப்பார்தம்
நேத்திரத்தில் ஒளியேற்ற வளர்பிறையே நீவளராய்! (ப:31)

என்று நேர்த்தியாய்ப் பாடுகிறார்.

வாழ்த்வுச் சிறப்பு

தாலாட்டைப் போலத் திருமண வாழ்த்தும் இந்நூலுள் இடம் பெற்றுள்ளது. 'மணமக்களே!' எனும் தலைப்பிலுள்ள பாடல், யார் திருமணமாயினும் கூறுதற்கேற்ற பொதுத் தன்மையில் அமைந்திருக்கிறது. 'திருமண வாழ்த்து' எனும் தலைப்புள்ள மற்றொரு பாடல் மணமக்கள் தம் மார்க்க முன்னோர்களின் இல்லறம் எங்ஙனம் நல்லறமாய் நடந்ததோ அப்படி அறவாழ்வு வாழவேண்டும் எனச் சுட்டுகிறது. மணமக்கள் வாழையடி வாழையென வருகின்ற வழியிலே நடைபோட வேண்டும் என வாழ்த்துகிறது. வாழ்த்தில் உள்ளவர்களுடைய வரலாறுகளை மணமக்கள் மனத்தில் நிறுத்தினால் போதும். அவர்கள் வாழ்க்கை தூய்மையுடையதாயும் வளஞ்செறிந்ததாயும் அமையும்.

இசுலாத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் திருமணம் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. இசுலாம் துறவறத்தை ஏற்பதில்லை. ஒருவர் திருமணம் செய்து கொண்டால் அவர் மார்க்கத்தில் பாதியை நிறைவு செய்தவராவார் எனப் பெருமானார் சொன்னதாகக் கூறுவர். திருமணத்தின் சிறப்பை நம் கவிஞர்,

என்றைக்கும் நேசத்தை நிலைப்படுத்தும்
இல்லறம்போல் நல்லறங்கள் இல்லை! (ப: 37)

என்கிறார்.

பாராட்டுரைகள்

கவிஞர் தாம் பெரிதும் மதிக்கின்ற இக்கால அறிஞர்களையும் வள்ளல்களையும் தம் மனங்குளிரப் பாராட்டியிருக்கிறார். ஒரு பல்கலைக்கழகம் செய்ய வேண்டிய வேலையைத் தனி ஒருவராக இருந்து செய்து முடித்த சாதனையாளர், பெருந்தகை அப்துற் றஹீம் அவர்கள் எண்ணற்ற நூல்களை எளிய, இனிய நடையில் எழுதிக் குவித்துள்ளார். அவருடைய இசுலாமியக் கலைக் களஞ்சிய நூல் தொகுதிகளைப் பார்த்ததும், 'ஒருவரே செய்த செயலா

இது! என்ற வியப்பு தோன்றும். அந்த வியப்பு கவிஞருக்கும் தோன்றுகிறது! அதைக் கவிதை மொழியில் குறிப்பிடுகிறார்:

கண்நூறு கொண்டு படித்தார் என்பதா?
கைநூறு கொண்டு வடித்தார் என்பதா? (ப:34)

சிராஜுல் மில்லத் ஏ.கே.ஏ. அப்துஸ்ஸமத் சாகிப் அவர்களின் ஒரு பிறந்த நாளின்போது கவிஞர்,

நயனங்கள் ஒளிர, கொண்ட
நம்பிக்கை தளர்ந்தி டாமல்,
வயவரிப் புலிபோல் செல்லும்
வாழ்வன்றோ பயணம் ஆகும் (ப: 43)

எனப் பாடியுள்ளது, 'நயனங்கள் ஒளிர', 'வயவரிப் புலிபோல் செல்லும் வாழ்வு' என்ற தொடர்கள் ஸமத் ஸாஹிப் அவர்களை நம் கண்முன் நிறுத்துகின்றன. அவரை நேரிலேயே கண்டு கொண்டிருப்பதைப் போன்ற ஓர் உணர்வை இக்கவிதையைப் படிக்கும்போது பெறுகின்றோம்.

இசுலாத்தின் முக்கியக் கடமைகள்

கலிமா ஒதுதல், தொழுகை, நோன்பு, ஸக்காத்து செலுத்துதல், ஹஜ் செய்தல் ஆகிய ஐந்தும் இசுலாத்தின் முக்கியக் கடமைகளாகும்.

கலிமா என்பது இசுலாத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்களைக் கூறும் மொழிகள். அவற்றுள் முதன்மையும் முக்கியமானதும், "வணக்கத்திற்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவருமில்லை. முகம்மது அவனுடைய திருத்தூதர்" என்று பொருள் படும் "லாஇலாஹ இல்லல்லாஹு முகம்மதுர் ரசூலில்லாஹி" என்பதாம். இதை மொழிதல் இசுலாத்தின் முதல் கடமை.

அடுத்து நாள் ஒன்றுக்கு ஐந்து வேளை தொழுகை மேற்கொள்ள வேண்டும். அவை ஃபஜ்ரு (புலர்காலைத் தொழுகை), ஞ்கர் (பகலவன் உச்சியிலிருந்து சாயத் தொடங்கும் வேளைத் தொழுகை), அஸர் (பிற்பகல் தொழுகை). மக்ரிப் (பொழுது அடைந்தவுடன் தொழும் தொழுகை), இஷா (முன்னிரவு நேரத் தொழுகை) என ஐந்தாம்.

அடுத்தது நோன்பு. இசுலாமிய நெறிப்படி இருள்பிரியத் தொடங்கும் புலர்காலையிலிருந்து, இருள் பரவத் தொடங்கும் இரவுத் தொடக்கம் வரை எதையும் உண்ணாமலும் பருகாமலும்

உடலுறவு கொள்ளாமலும் இருத்தல் நோன்பு எனப்படுகிறது. இரமலான் மாதம் முழுவதும் நோன்பு நோற்பது இசுலாத்தின் முக்கியக் கடமைகளுள் ஒன்று.

ஸக்காத் என்பது கட்டாயக் கொடை அல்லது ஏழை வரி எனப்படும். ஒரு முசுலிம் தன்னறிவு மாறாதவராகவும், பருவம் எய்தியவராகவும், சொத்துக்களின் மீது அதிகாரம் பெற்றவராகவும் இருந்தால் அவர் மீது ஸக்காத் கடமையாகும். தன் உடைமைகளில் நாற்பதில் ஒரு பங்கு இக்கொடையாக அளிக்கப்பட வேண்டும் என விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஹஜ் என்ற சொல்லுக்கு மிகப்பெரிய செயலை நாடிச் செல்வது என்பது பொருள். இசுலாத்தில் இது திருமக்காவை நாடிச் செல்லும் புனிதப் பயணத்தைக் குறிக்கிறது. உரிய வயது எய்தப் பெற்றவராயும், அவர் பயணம் செய்துவரப் போதிய பண பலம் பெற்றவராயும், அவர் பயணம் செய்து திரும்பும்வரை அவருடைய மனைவி மக்களைப் பேணிக்கொள்ள வசதி படைத்தவராயும் உள்ள ஒருவர் அவருடைய வாழ்நாளில் ஒரு முறையாவது மக்காவுக்குச் சென்றுவர வேண்டும் என்பது அவர்மீது கடமையாக்கப்பட்டுள்ளது.

இசுலாத்தின் இவ்வமைப்பெருங் கடமைகளையும் சொல்லி இவற்றின் வழி செல்லுதலே இசுலாம் என்பதை ஒரே பாடலில் தஜம்முல் முகம்மது கூறும் அழகே அழகு!

ஒருவனே இறைவன்! தூதர்
உரை, நடை வாழ்வாம் என்று
திருஇறை யோனை நாமும்
தினந்தோறும் வணங்கி வாழ்த்தி
அரும்மறை குர்ஆன் போற்றி,
ரமலானில் நோன்பு நோற்று,
வறுமைக்கு வழங்கி, மக்கா
வரைசெல்லல் இஸ்லாம் ஆகும்

(ப: 35)

நம் கவிஞரின் இப்பாடலைப் படிக்கும்போது உமறுப் புலவர் பாடியுள்ள,

ஒருத்தன்நா யகன்; அவற் குரிய தூதெனும்
அருத்தமே உரைகலி மா, அந் நிண்ணயப்
பொருத்தம் ஈமான்நடை புனைத லாம்அமல்
திருத்தமே - இவையிசு லாமிற் சேர்தலே!

எனும் பாடல் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்தப் பாடலில் உள்ள அழுத்தத்தையும் உணர்வையும் தஜம்முல் முகம்மதின் பாடலில் நாம் உணர முடிகிறது. 'நல்ல நெறிசேர வாருங்கள்' எனும் பாடலில் 'ஐந்து கடமைகளையும்' இசையில் பாடும் வகையில் அமைத்துத் தந்திருக்கிறார்.

தலையாய கலைஞானங்கள் - கூறும்
தலைவர்நம் நபிநாதர்தாம்
ஐம்பெருங் கடமை அமைத்துக் கொடுத்தே
ஞானமலர் தூவினார் - செய்து
காண நமை ஏவினார்.

(ப: 78)

பிலாலின் உறுதிப்பாடு

இப்பனு கலபு என்பவனிடம் அடிமையாய் இருந்த பிலால் இசுலாத்தை ஏற்றார். தலைவனாகிய கலபு தன் அடிமை, தனக்கு எதிரான நெறியைப் பின்பற்றுவதா எனக்கொதித்தான். பிலாலைச் சுடுகின்ற தரையில் கிடத்தி மிகவும் பாரமுள்ள கல்லை அவர் மார்பின் மீது ஏற்றி வைத்தான். பிலாலைச் சுடுமணல் அழற்றியது. மார்பின் மீதோ பாறாங்கல் அழுத்தியது; பகலவனின் சுடுகதிர்களோ முகத்தைத் தீய்த்தன; தலைவனோ கனன்று இன்னுமொரு கல்லைத் தூக்கி முன்பிருந்த கல்மீது வைத்தான். என்றாலும் அவர் தம் மன உறுதியில் தளர்ந்தாரில்லை.

இது மட்டுமா? பிலாலின் கழுத்தில் கயிற்றைக் கட்டிச் சிறுவர்கள் கையில் கொடுத்துத் தெருத்தெருவாக இழுக்கச் செய்தனர். கயிறு கழுத்தில் அழுந்திக் குருதி வழிந்தோடியது. இரும்பு அங்கியை அவருக்கு அணிவித்து, பதைபதைக்கும் வெய்யிலில் மணிக்கணக்காக நிற்கச் செய்தனர். மற்றொரு சமயம் அவருடைய உடலில் பச்சைத் தோலைச் சுற்றிக் கட்டி அத்தோல் துண்டு துண்டாகும் வரை கழியால் அடித்தனர். அப்போதெல்லாம் பிலாலின் வாயிலிருந்து 'ஒருவன்' எனப் பொருள்படும் 'அஹதுன், அஹதுன்' எனும் மொழியே வந்து கொண்டிருந்தது. இவ்வரலாற்று நிகழ்ச்சியை தஜம்முல் முகம்மது அருமையாகக் கவிதையில் வடித்துத் தருகிறார்.

இரும்(பு)அங் கியினோ(டு) எரிக்கும் வெயிலில்
இருந்திடச் செய்தாலும் - புன்
குறும்புச் சிறுவர் கழுத்தினில் கட்டிக்
கூடி இழுத்தாலும் - அனல்

பெரும்பா லையிலே ஆடைஇல் மேனியில்
பெருங்கல் வைத்தாலும் - மனம்
திரும்பா(து) உறுதி தீனில் இருந்தது
தீரர் பிலால் தமக்கே!

(ப: 44)

கொடுமையான இச்செயலைக் கவிஞர் மனம் கொதிக்க
எழுதியுள்ளார். பிலாலை எல்லையில்லாக் கொடுமைகளுக்கு
ஆளாக்கிய போதிலும் பிலால் அஞ்சினாரில்லை.

- துயர்

பெறும்படி யான கொடுமைகள் பலவாய்ப்
பெருகி வளர்ந்தாலும் - செங்
கரும்(பு)அடி போல இஸ்லாம் இனித்தது
ஹலரத் பிலால் தமக்கே!

(ப: 44)

ஹலரத் பிலாலுக்கு இசுலாம் அடிக்கரும்பு போலே இனித்தது
என்கிறார் கவிஞர். படிக்கும் நமக்கோ இப்பாடல் அடிக்
கரும்பாய் நெஞ்சமெலாம் இனிப்பேற்றுகிறது.

'எங்கள் பிலால்' என்ற இசைப் பாடலிலும் பிலாலின்
உறுதிப்பாட்டை ஒங்கிய குரலில் பாடியுள்ளார்!

பாலைமணல் மீது துடித்தார் - எங்கள் பிலால்
பாலை மணல் மீது துடித்தார்...

பொல்லாத பாவிசெய்த எல்லாக் கொடுமையிலும்
அல்லாஹ் ஒருவனென்றே 'அஹதுன் அஹதுன்' என்றே

(பாலை...) (ப: 80)

ஹஜ்றல் அசுவத்

'ஹஜ்றல் அசுவத்' என்னும் கல் ஆதம் நபி அவர்களால்
சுவர்க்கத்திலிருந்து உலகிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்
பொழுது அது வெண்ணிறம் உடையதாக இருந்தது. உலகோர்
பாவம் பட்டுப் பட்டு, அது கருஞ்சிவப்பாக மாறிவிட்டது. நூஹ்
நபி அவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட பெருவெள்ளத்தின்போது
அபுல் குபைஸ் எனும் மலையிலே வைத்துப் பாதுகாக்கப்
பட்டது. பின்னர் இபுராஹீம் நபி அவர்கள், இக்கல்லை எடுத்து
வந்து, கஃபத்துல்லா ஆலயத்தின், தென் கிழக்கு மூலையில்,
கோயிலைச் சுற்றுவோர் அவ்விடத்திலிருந்துதான் தொடங்க
வேண்டும் என்பதற்காகத் தொடக்க இடமாக அதைப்
பதித்தார்கள்.

பின் ஒரு காலத்தில் பனீ ஜூர்ஹம் என்னும் வகுப்பினர் மக்காவை விட்டு வெளியேறியபோது அக்கல்லை எடுத்து ஜம் ஜம் கிணற்றில் போட்டுவிட்டுப் போய் விட்டனர். பிற்காலத்தில் அப்துல் முத்தலிபு அவர்கள் ஜம்ஜம் கிணற்றைத் தோண்டிய போது, அக்கல்லை எடுத்து அதற்குரிய இடத்திலேயே பதித்தார்கள். நபிகள் நாயகத்திற்கு வயது 25 நடந்து கொண்டிருந்த பொழுது, கஃபத்துல்லா ஆலயம் பழுது பார்க்கப்பட்டது. அப்போது வெளியே எடுக்கப்பட்ட அக்கல்லை மீண்டும் பதிக்கும் போது அதில் ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. மக்கமா நகரில் நான்கு முக்கியக் கூட்டத்தினர் இருந்தனர். அக்கூட்டத்தார் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள்தான் அதனை எடுத்து வைக்க வேண்டுமென்றனர். ஐந்து நாட்களாக இச்சிக்கலுக்கு ஒரு முடிவும் ஏற்படவில்லை. ஐந்தாம் நாள் ஒரு முதியவர், கஃபத்துல்லாவின் ஒரு குறிப்பிட்ட வாயில் வழியாக மறுநாள் காலை முதலில் நுழைபவர் எவரோ அவர் சொல்லும் தீர்ப்பை ஏற்கலாம் என்றார். அதனை அனைத்துப் பிரிவினரும் ஏற்றனர். மறுநாள் காலையில் அவ்வாயில் வழியாக நுழைந்தவர் முகம்மது அவர்களாவார். அவர் அப்போது நபிப்பட்டம் பெறாத நிலையில் இருந்தார். முகம்மதுவை, 'கல்லை யார் எடுத்து வைப்பது' என்ற சிக்கலுக்குத் தீர்ப்பளிக்குமாறு கேட்டனர். முகம்மது ஒரு பெரிய துணியை எடுத்துவரச் சொன்னார். அத்துணியின் நான்கு மூலைகளையும் நான்கு குலத்தவரையும், குலத்துக்கொரு மூலையாகப் பிடித்துக் கொள்ளச் செய்தார். அத்துணியின் நடுவில் அக்கல்லை வைத்து எடுத்துச் செல்லச் செய்தார். கல்லை தென்கிழக்கு மூலையில் முன்பிருந்த இடத்தில் பதித்தார். நான்கு பிரிவினரின் மனக்குறையும் தீர்ந்தது. அக்கல்லை எடுத்துப் பதித்தபோது முகம்மது அக்கல்லைத் தொட்டு முத்தமிட்டதால், இன்றும் அங்குச் செல்பவர் அக்கல்லைத் தொட்டு முத்தமிடுவது வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. இக்கல் இன்றைக்கும் கஃபத்துல்லா ஆலயத்தில் 15 செ.மீ. உயரமும், 20 செ.மீ. அகலமும் கொண்டதாக அரை வட்ட வடிவில் இருந்து வருகிறது.

இவ்வரலாற்றை 'மார்க்கத்திற் மைல் கற்கள்' என்னும் பொதுத் தலைப்பு கொண்ட ஒரு கவியரங்கில் தஜம்முல் முகம்மது பாடியிருக்கிறார். மரபுக் கவிதையில் சிறந்து விளங்குகின்ற இவர் புதுக்கவிதை எழுதுவதிலும் வல்லவர் என்பதை இப்பாடல் உறுதிப்படுத்துகிறது. கவிதை வீச்சு,

கவிதைத் துடிப்பு இப்பாடலில் வெகு சிறப்பாக உள்ளது.

கவியரங்கில் பாடப்படுவதால், அதற்கேற்ப, எடுத்த எடுப்பிலேயே கவிதையைச் சுவையுள்ளதாகக்கிக் கைதட்டல் பெற்று விடுகிறார்.

“சொல்லை எடுத்துச்
சுவைசேர்க்கும் கவிஞரிடம்
கல்லைக் கொடுத்துக்
கவிபாடச் சொல்கின்றார்...” (ப: 50)

அக்கல்லை முத்தமிடுவது மார்க்க வழியிலான பெருமைக் குரிய பழக்கம் என்பதை,

அக்கல்லுக்கு, உங்கள்
அத்தனை பேர் முன்னிலையில் “”
பகிரங்க முத்தங்கள்
பரிசாக அனுப்புகிறேன்;
என் மனைவி உட்படவே
எவருக்கும் அஞ்சாமல்... (ப: 51)

என நயம் கொழிக்கப் பாடுகிறார். அக் கல்லைப் பதிப்பதில் ஏற்பட்ட சிக்கலை நுணுக்கமாகத் தீர்த்து வைத்ததிலிருந்தே முஹம்மது அவர்களுடைய சமரச - சாந்தி உள்ளம் வெளிப்படுவதை

வள்ளல் நபி
சமரசம் வழங்கினார்
சாந்தி வழங்கினார்,
போரைத் தடுத்து
சீரை வழங்கினார் (ப: 56)

எனப் பெருமிதத்தோடு பாடிக்களிக்கிறார்.

வெறி மதுவை விலக்குக:

காமம், சூதாடுதல், கள்ளுண்ணல் இவையெல்லாம் கொடிய பாவங்கள். ‘செம்மை நினையாதவர்கள் பூண்ட நெறி’ என்பர். பெற்ற தாயின் முகத்திலும் கள்ளுண்டு மயங்குதல் துன்பத்தைத் தரும்; சூது, ஒரு மடங்கு பொருள் பெற்று நூறு மடங்கு பொருளை இழக்கச் செய்துவிடும். ஆதலின் இக்கேடுகளைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்கிறார் திருவள்ளுவர்.

'நபியே! மதுவையும் சூதாட்டத்தையும் குறித்து அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கின்றனர். இவ்விரண்டிலும் பெருந்தீங்கு இருக்கிறது; மக்களுக்குச் சில பயன்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவ்விரண்டிலுமுள்ள தீங்கு பயனைவிடப் பெரியது என்று நீர் கூறுவீராக!' என்னும் இறையுரை முதலில் நபிகள் நாயகம் அவர்கட்கு அருளப்பட்டது. இத் தீமைகளிலிருந்து விலக நாயகமவர்கள் அறிவுறுத்தி வந்தார்கள். பின்னர் மயக்கம் தரும் மதுவகைகளை அருந்தக் கூடாது என்னும் இறை கட்டளை ஹிஜ்ரி ஐந்தாம் ஆண்டில் இறங்கியது. இதனை உமறுப் புலவர்,

தள்ளரிய மனத்தறிவு தனையகற்றி,
மெய்மயக்கம் தந்து, நட்பாய்
உள்ளவரைப் பகையாக்கி உரைப்பதுஇவை
எனஅறியாது உரைக்கப் பண்ணும்
கள்ளுணவும் வெறிமதுவும் 'ஹராம்' எனஆ
யத்துவரக் கண்டு, அன்பாகி
விள்ளரிய மறைப்பொருளை சகுபிகளுக்கு
உரைத்து எவர்க்கும் விளக்கினாரே!

எனப் பாடுகிறார். கள்ளும் வெறிமதுவும் மனத்தே அறிவை அகற்றும்; உடல் மயக்கம் உண்டாக்கும்; நண்பர்களாக உள்ளவர்களைப் பகைவர்களாக ஆக்கிவிடும். இன்ன இடத்தில் இன்னபேச வேண்டுமெனும் முறை தவறித் தாறுமாறாகப் பேசச் செய்யும். இத்தகைய கட்டுடியும் மற்ற மயக்கப் பொருள்களும் தடுக்கப்பட்டன (ஹராம்) என்னும் இறையுரை இறங்கியது. அதனை நபிகள் நாயகம் தம் தோழரிடம் உரைத்தார்; மற்ற எவர்க்குமே விளக்கம் செய்தார்.

கள்ளுண்ணல் மற்றெல்லாப் பாவங்களையும் செய்யத் தூண்டுவதாகிவிடுகிறது என்பதை ஒரு சிறுகதை கொண்டு தஜம்முல் முகம்மது விளக்கம் செய்கிறார், "பேதலிக்கச் செய்யும் அழகைக் கொண்ட பெண்ணொருத்தி, மதுக்கலயத்தோடும், கள்ளக் காதலில் பெற்றெடுத்த ஓர் அழகுக் குழந்தையோடும் வந்தாள். எதிரே வந்த, தீதேதும் அறியாத இளைஞனிடம் அவள் "என்னைக்கூடு; அல்லது இக்குழந்தையைக் கொலைசெய்! இரண்டும் செய்ய முடியாவிட்டால் குறைந்தபட்சம் இந்தக் கள்ளையாவது குடி" எனச் சைத்தான்போல் மறித்து நின்றாள். இந்தப் பேயிடமிருந்து தப்ப, 'மதுவையேனும் அருந்திடுவோம்' என அருந்தினான். 'வெறி ஏறிற்று; நிலை தவறி அவளைப் புணர்ந்தான்; அவ்வேளை குழந்தை அழுதது; இது என்ன

இடைஞ்சல்!' என அதனை அடித்துக் கொன்றான். பாவங்களுக்கு எல்லாம் மூலம் மதுவருந்தல் என்பதை விளக்கும் கவிஞர்,

தீயினை விடவும் தீமைகள் செய்வன
போதைப் பொருளாகும் - ஓர்
ஆயிரம் தலைப் பாம்பெனும் அதைத் தொட்டால்
பாதை இருளாகும்! (ப: 59)

என்ற அறிவுரையையும் தருகிறார். ஒரு தலைப் பாம்பின் நஞ்சே நம்மைக் கொல்லப் போதுமானது! மதுவோ ஆயிரம் தலைப் பாம்பு - ஆயிரந்தலைகளையும் கொண்டு - ஒரே சமயத்தில் தீண்டி நஞ்சை உட்புகுத்துவதற்கு ஒப்பாகும் என்கிறார் கவிஞர்! உவமையை நினைக்கும்போதே அச்சத்தால் நம் உடல் நடுங்குகிறது. போதைப் பழக்கம் உள்ளவர்கள் இந்தப் பாட்டைப் படித்தால் போதைக்கு அடிமையாக மாட்டார்கள் என்பது உறுதி.

இசைப் பாடல்கள்:

தஜம்முல் முகம்மது, இந்நூலில் பல இசைப் பாடல்களையும் சேர்த்திருக்கிறார். மனத்தை 'இசைய' வைப்பது இசை என்பர். இவருடைய இசைப்பாடல்கள் கேட்போர் உள்ளங்களை இறையுணர்வில், உண்மையில், நேர்மையில், வாழ்வாங்கு வாழும் வகைகளில் இசையச் செய்வனவாய் உள்ளன.

அனைவர்மீதும் அன்பு பாசம் கொள்ளுதல் வேண்டும் - நாம் அனைத்துலகக் கண்ணோட்டம் பெற்றிடல் வேண்டும் (ப: 73)

பகுத்தறி(வு) ஏற்றிடும் பாதை பலப்பல
பாரினில் கண்ட துண்டு - அவை
தொகுத்த நிலையினில் தூய நபிவழி
துணிவுடன் செல்லல் நன்று! (ப: 74)

இஸ்லாம்...
நடுநிலை யானதும் மார்க்கம் இது
நல்கிடும் உரிமைகள் யார்க்கும்!
கெடுதல் அனைத்தையும் தீர்க்கும் நல்ல
கெதியினில் மக்களைச் சேர்க்கும் (ப: 75)

என்பன போன்ற சிறந்த கருத்துகளை உள்ளடக்கியதாய் இவருடைய இசைப் பாடல்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

'அதிசயமும் ரகசியமும்' என்பது ஒரு சிறிய பாடல். ஆனால் அதனுள் பெரிய வரலாறுகள் அடங்கியுள்ளன. ஆதம் நபி, இப்ராஹிம் நபி, அய்யூப் நபி, மூஸா நபி, முஹம்மது நபி ஆகிய நபிமார்களின் வாழ்க்கையில் நடந்த பேரதிசயங்களை இப்பாடல் குறிப்பிடுகிறது.

நிலையில்லா இவ்வுலகில்
நிலைத்திருக்கும் நேரம்வரை
தலைநிமிர்ந்தே யாம்வாழத்
தனியோனே துணையிருப்பாய்!

(ப: 86)

வாழ்ந்து வரும்போதும் மரணம் உறும்போதும்
வழங்கி அருள்கவே சாந்தி - என
ஆழ்ந்து கலங்கியே அழுது புலம்பியே
அடிமை நின்றேன்னை ஏந்தி!

(ப: 87)

என்றெல்லாம் அவர் அல்லாஹ்வை வேண்டிக் கொஞ்சதல் கரையா நெஞ்சினையும் கரைக்கும்.

குறிக்கோள்:

கவிஞர்கள் குறிக்கோளுடன் பாடுபவர்கள். நம் கவிஞரும் உயரிய குறிக்கோளை நூலில் பல இடங்களில் சுட்டிச் செல்கிறார்.

இஸ்லாம்தான் உயர் தத்துவம் - இதை
ஏற்பதுதான் முதல் உத்தமம்
நம்பிச் செயல்படல் பத்தியம் - இது
நலமெல்லாம் தருதல் சத்தியம்!

(ப: 75)

என்ற பாடல்வரிகள் சான்றுக்கு ஒன்று.

கவிஞருடைய முத்திரைவரிகளாக 'எங்கள் நபி நாயகரின் இன்னமுத நன்மொழிகள்' என்ற பாடல் அமைந்திருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது.

தங்கத்திலே ஏடுடுத்து
வைரத்திலே எழுதிவைப்போம்
எங்கள்நபி நாயகரின்
இன்னமுத நன்மொழியை!

(ப: 70)

படிக்கும்போதே நெஞ்சைச் சிலிர்க்க வைக்கும் வரிகள் இவை. கவிஞர் பாடலில் கூறியுள்ள நபிமொழிகள்,

'நபிமொழிகள் இருபது' எனும் தனித்தலைப்பிலேயே நூலாக்கும் பெருமைக்குரியது.

அண்ணனும் தம்பியும் இணைபிரியாதிருப்பதை,

சுவரிடைச் செங்கல் போல

அண்ணனோ(டு) இணைந்தார் ஆவார்!

(ப: 40)

எனக் கூறுவதுபோன்ற உவமை நயமும்,

பெருமானார் தன்னைச் சார்ந்த அனைவரையும் உயர்வு பெறச் செய்தார் என்பதை,

வெளிச்சம் இல்லாத

இருட்டு நிலாக்களுக்கும்

கௌரவ ஒளிதரும்

கதிரவன் ஆனார்

(ப: 56)

எனச்சொல்வது போன்ற கவிதை மனமும், சிங்கப்பூரில் உள்ள உயர்ந்த கட்டடங்களை,

எட்டாத உயரத்தில் எழும்பிஇ ருக்கின்ற

கட்டிடங் கள்தமைக் கண்டு - திசை

கடந்துள்ள வானம் மிரண்டு - என்னை

முட்டி விடாதீர்கள் என்பது போலே

முகிலுக்கு மேற்போன தாமோ?...

(ப: 41)

எனப் பாடுவது போன்ற கற்பனைத் திறனும்,

ஒருவானம் எனும் கூரை மேலி ருக்க

உருவான தொருகுடும்பம் என்னு மாப்போல்

கருப்பூக்கள் பூத்திருக்கும் வையத் தோட்டம்

கருகாமல் எல்லாரும் காப்போம்; காத்தால்

வருங்கால வரலாறு வாழ்த்தும் - இருந்து

வருகின்ற மானுடமும் வாழ்த்தும் - இந்தத்

திருநெறியை நிலைநிறுத்த, பரப்ப ஒன்றாய்த்

திரண்டிடுவோம்! சோதாரே வாரீர்! வாரீர்!

(ப: 38)

என்பது போன்ற சிறந்த நோக்கும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உருவாகி யிருக்கிறது இக் கவிதை நூல்.

ஓர் உண்மையான முசுலிமின் உள்ளத்திலிருந்து வெளிப்பட்ட பாடல்களை இந்நூல் கொண்டிருக்கிறது. கவிஞர் உணர்ந்ததைப் படிப்போரும் உணரும் வண்ணம் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன.

“என் நெஞ்சைப் பிளந்தால் உன்னை அதில் காணலாம்” என்னும் ஒரு கூற்று உண்டு. கவிஞர் தஜம்முல் முகம்மதுன் நெஞ்சத்தைப் பிளந்தால் இந்நூலின் உணர்வுகள் அங்கு பதிந்திருக்கும் என நாம் உறுதியாகக் கூறலாம். கவிஞர் தாம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை நம்பிக்கையோடு எடுத்துக் கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, இசைப்பாடல் எனக் கவிதைக்குரிய பல்வேறு வகைகளிலும் கவிஞர் வல்லவராய்த் திகழ்கிறார்.

ஏம்பல் தஜம்முல் முகம்மதுவின் கவிதை ஆற்றல் மேலும் மேலும் வளர வேண்டும்; இத்தகு நூல்கள் பலவற்றை அவர் தொடர்ந்து வெளியிட வேண்டும் என என் உள்ளத்தின் ஆழத்தே ஊற்றெடுக்கும் அன்பு வெள்ளப்பெருக்கோடு வாழ்த்துகிறேன்.

140 தீன்குறள்

இசுலாமிய நெறிமுறைகளையும் பொதுவான அறக்கருத்துகளையும் உள்ளடக்கித் 'தீன்குறள்' எனும் அரியதொரு 'குறள்' நூலைக் கவிஞர் பதுருத்தீன் உருவாக்கியுள்ளார்.

'அல்லாஹ் ஒருவனே இறைவன், அவனைத் தவிர வேறு இறைவன் இல்லை; அவனுக்கு இணை வேறெதுவும் இல்லை; அவனே வணக்கத்துக்குரியவன்' என்பது இசுலாம். அந்த ஓர் இறையை வாழ்த்தி நூலைத் தொடங்குகிறார்.

இதுதான் இசுலாம்

இசுலாமிய நெறி தொடர்பான அனைத்துக்கும் தீன்குறள் செம்மையான விளக்கம் தருகிறது. 'இதுதான் இசுலாம்' என்பதனைத் தீன் குறட்பாக்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

ஒருத்தன் நாயகன்; அவற்குரிய தூது எனும்
அருத்தமே உரை கலிமா; அந் நிண்ணயப்
பொருத்தம் ஈமான்; நடைபுனை தலாம் அமல்
திருத்தமே இவைஇசு லாமில் சேர்தலே

என இசுலாமியக் கோட்பாடுகளை - அடிப்படைத் தத்துவங்களை முழுமையாகவும் தெளிவாகவும் விளக்குகிறது உமறுப் புலவரின் சீறாப்புராணப் பாடல்.

இத்தத்துவங்களின் தெளிவை - விளக்கத்தைக் கவிஞர் பதுருத்தீனின் 'தீன் குறள்', எளிமையாகவும் சுவையாகவும் சொல்கிறது. மேலும் இறை தியானம், இறை நாட்டம், இறை வேட்டல், இறைமாட்சி, இறை நெருக்கம், பேரின்பம், இம்மை, மறுமை, சுவர்க்கம். நரகம் பற்றிய இசுலாமியக் கருத்துகளும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

நாயகப் பிறப்பு

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) பிறந்த காலத்தில் அரபுநாட்டு மக்களிடம், கொலை வெறியும் மூர்க்கத் தனமுமே இயல்புகளாக விளங்கின. இந்நிலையில், 'கொளுத்தும் வெயிலில் வாடி நின்றோர்க்குக் கொழுவிய நிழல் பரப்பிய கோலமரமாகவும், உலகெங்கும் ஒளிவீசும் ஒப்பற்ற விளக்காகவும், தீன் எனும் பயிர்க்கு ஓர் செழுமழையாகவும் முகம்மது நபி (ஸல்) தோன்றினார்' என்பார் உமறுப் புலவர். புல்முளைக்காதிருந்த பயனற்ற காட்டு நிலத்தில் அதைப் பயன்படுத்தி அதில் முப்போக நெல்விளைத்தாற் போல் உலகுக்கு நபிகளார் அவர்கள் வாய்த்தார்கள்.

புல்முளைக்காக் காட்டில் பொருந்தவே முப்போக
நெல்விளைத்தாற் போல்நபி நேர்வு (தீன்குறள் 255)

எந்தக் கட்டுப்பாட்டுக்கும் அடங்கா மக்களாக விளங்கிய மக்களை நாயகமவர்கள் தீன்நெறியில் இணைத்து மாண்பார்ந்த மக்களாக்கினார்.

பருந்தொக்கும் கீழ்ப்பண் பகற்றி விருந்தொக்கும்
மேன்மை படைத்தார் நபி (265)

திருக்குர்ஆன்

ஓயாத இறை சிந்தனையால் உள்ளம் பக்குவப்பட்ட முகம்மது அவர்கள், நாற்பதாம் வயதில் நபிப்பட்டம் பெற்றார். திருக்குர்ஆன் இறையுரைகள் நாயகத்திற்கு 'வஹி' மூலம் அருளப்பட்டன.

திருக்குர்ஆன் 'ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' எனும் கொள்கையை நிலைநாட்டுகிறது. குடித்து, கூத்தாடி, கொலை செய்து, நெறிபிறழ்ந்து வாழ்ந்த ஒரு சமுதாயத்தை முழுக்க முழுக்க மாற்றியமைத்த சிறப்புடையது. கவிஞர் பதுருத்தீன் தன் குறளில்,

மறையருட் குர்ஆனை மாந்தர்க்கு இறையருட்
செய்யாயின் செல்லாது உலகு! (321.)

எனக் குர்ஆன் உலகைப் பண்படுத்தியமையைக் கூறுகிறார்.

இல்லறமும் குறவறமும்

இசுலாம் துறவறத்தை ஏற்பதில்லை. திருமணம் கட்டாயப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

'துறவை அறம்எனச் சொல்லும் உலகில்

துறவைஅறச் சொன்னது தீன்

(721)

இசுலாத்தில் திருமணம் என்பது காலவரையற்ற இருபாலரின் வாழ்க்கை ஒப்பந்தம் ஆகும். இசுலாமியச் சட்டப்படி மணமகளும் மணமகனும் இரு சாட்சிகள் முன் இசைவு தெரிவிக்க வேண்டும்.

இவைபோன்ற இன்னும் பல இசுலாமிய நெறிமுறைகளையும் மற்றும் பொதுவான அறக் கருத்துகளையும் தீன்குறள் அருமையாக எடுத்துரைக்கிறது.

புலமை - அறிவு

பதுருத்தீனின் கவியாற்றலை, வாக்குத் திறனை எழுத வேண்டுமாயின் அஃது ஒரு தனி நூலாகும்.

காய்த்தல் அறிவாம்; கனிதலே நல்லறிவாம்;

பூத்தல் படிப்பைப் பொறுத்து!

(தீன்குறள் 632)

என அவர் எழுதியுள்ளார். அவர் சிறந்த புலமையாளர் ஆதலின் 'புரியப்படவே' எழுதியிருக்கிறார். இதனைப் படிப்பவர்கள் அறிவுடையார் ஆதலின் 'அறியப்படவே' இது அமைந்திருக்கிறது. இருப்பினும் ஒரு சில நூல்கள்பற்றிக் கூறப்படுகிறது. பதுருத்தீன் ஆண்டுள்ள உவமைகள் மிகவும் நயமுடையன. நபி முறையை ஏற்க மறுப்பவர்கள் கனிய மறுத்திடும் காய்க்கு ஒப்பானவர்.

இனிய நபிமுறையை ஏற்க மறுப்போர்

கனியா குணமிலாக் காய்

(தீன்குறள் 360)

நபிகள்நாயகம் தொல்லை தந்த மக்கா மக்களிடமிருந்து தப்பி மதீனா சென்றது புலிவாயிலிருந்து தப்பிய புள்ளிமானுக்கு ஒப்பாகும்.

வாசம் பொறுத்தே மலர்மதிப்பு

(தீ.கு 23)

வில்பூட்டாது அம்பு விரையாது

(தீ.கு 151)

பூ நடக்குமாறு பொருள் நடக்கும்

(தீ.கு. 371)

மண்ணெல்லாம் தாய்மண் மதிப்பாகாது

(தீ.கு. 362)

என்பன போன்ற அரிய தொடர்கள் நூல் முழுதும் பின்னிக்
கிடக்கின்றன.

தீன்குறளில் திருக்குறளின் சாயல் அங்கங்கே பளிச்சிடு
கின்றது. சான்றுக்கு ஒன்று.

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது

என்பது திருக்குறள். இச்சாயலில் தீன்குறள்,

காப்பும் கனிவும் இணைந்தாயின் இல்வாழ்க்கை
யாப்புக் கவிதை அது! (தீன்குறள் 596)

என்கிறது.

சொல்வதனைச் சுவைபடச் சொல்லுதல் பதுருத்தீனுக்குக்
கைவந்த கலையாக இருக்கிறது. சிற்றின்பம் பேரின்பத்தைக்
குறித்துக் கூறியிருப்பது உள்ளங் கவர்வதாயுள்ளது. ஈசலின்
சிறகைப்போல் அற்ப சொற்பமானது சிற்றின்பம். ஆனால்
பேரின்பமோ கட்டாகவுள்ள மயிலின் தோகையைப் போல
மதிப்பும் உயர்வும் உடையது.

சிற்றின்பம் ஈசல் சிறகொக்கும்; பேரின்பம்

கற்றைமயிற் றோகை எனல்!

(தீன்குறள் 203)

அன்புக்கு ஓர் அரிய காட்சி. வெள்ளத்தில் தாய் முழுக
நேர்ந்தாலும், தாய் தன் பிள்ளையைத் தூக்கிக் காப்பாற்றுவாள் -
பிள்ளைமீதுள்ள அன்பால். அன்பின் உயர்வு இத்தகையது.

வெள்ளத்தில் தாய்மூழ்கி விட்டாலும் காப்பாள்தன்

பிள்ளையைத் தூக்கிப் பிடித்து

(தீன்குறள் 622)

நடைமுறையில் வழங்கி வரும் பழமொழித் தொடர்கள் பல
இடங்களிலே பதிக்கப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுக்குச்சில:

அரைக் கிணறு தாண்டியது;

கடலில் பெய்த கார்;

பூவோடு சேர்ந்த நார்;

அரைக்க மணக்குமே சந்தனம்.

பாடல்களுக்கு அவரே உரையும் தந்திருப்பது சிறப்பு.

ஒரே தொடரில் கூற வேண்டுமாயின், இந்நூல் 'பிறைநிலவை விளக்கும் முழுநிலவு' எனலாம்.

இசுலாத்தின் நெறி நிற்போர் வாழியரோ வாழி!

இனியநபி வழி நடப்போர் வாழியரோ வாழி!

15. சீறாப்புராணம் - அல்மா முலையூடும் படல உரை

உமறுப்புலவர் சீறாப்புராணம் இயற்றியுள்ளார். இவர் கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்; எட்டையபுர மன்னரின் அவைக்களப் புலவராகப் பெருமை பெற்றிருந்த கடிகை முத்துப் புலவரிடம் உமறு தமிழிலக்கண இலக்கியங்களைத் தெளிவாகவும் ஆழமாகவும் கற்றறிந்தவர். நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றை உமறுப்புலவர் ஒரு காப்பியமாகப் படைக்க வேண்டும் என வள்ளல் சீதக்காதி விழைந்தார். அக்காலத்தில் வேத விற்பன்னராக விளங்கிய சதக்கத்துல்லா அப்பா அவர்களிடம் நபிகள் நாயகத்தின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும், சமயக் கருத்துகளையும் உமறு பெற்றார். வகுதை வள்ளல் அபுல்காசீம் மரைக்காயர் உதவி செய்ய உமறு 'சீறா'வை எழுதினார்.

'சீறத்' எனும் அரபுச் சொல்லுக்கு 'வரலாறு' என்பது பொருள். 'சீறத்துந்நபி' என்பதன் பொருள் 'திருநபி வரலாறு' என்பதாம். இதனால் உமறுப்புலவர் தாம் எழுதிய காப்பியத்திற்குச் சீறாப்புராணம் எனப்பெயரிட்டார்.

நாயகமவர்களுடைய பிறப்பு, இளமை, திருமணம், ஆற்றல், வெற்றி ஆகியவை இக்காப்பியத்துள் இடம் பெற்றுள்ளன. இது, விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவ்வத்துக் காண்டம், ஹிஜ்ரத்துக் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது; இதில் 91 படலங்களும் 5027 விருத்தப் பாக்களும் உள்ளன. சீறாப்புராணம் நபிகள் நாயகத்தின் இறுதி நாள் வரையிலான செய்திகளைக் கூறவில்லை. இறுதிப் பகுதியை எழுதி முடிப்பதற்குள் உமறு காலமாயினார் என்பர். சீறாப்புராணம் வெளிவந்த 50 ஆண்டுகட்குப் பின்னர் பனூ அஹ்மது மரைக்காயர் எனும் பெரும்புலவர் 1329 பாடல்கள் யாத்து சீறாவை நிறைவு செய்தார். இப்பிற்பகுதி 'சின்ன சீறா' என்றழைக்கப்படுகிறது.

சீறா உரை வரலாறு

வெகுகாலம் இக்காப்பியத்திற்கு உரை வெளிவராமலே இருந்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நாகூர் வா. குலாம்காதிரு நாவலர் எழுதிய, 'சீறா வசனம்' முதல் உரையாக வெளியாயிற்று. அதனையடுத்து கண்ணகமது மகுதா முகம்மது புலவரின் 'சீறா வசன காவியம்' 1887-இல் வெளியானது.

சீறா முழுமைக்கும் ஒருவரே எழுதிய உரை செய்குத்தம்பி பாவலருடையது மட்டுமே! இதுவும் பொழிப்புரை மட்டுமே! இதன் முதல் பாகம் 1902 - இலும் இரண்டாம் பாகம் 1908 - இலும் வெளியாயின.

ஒரு படலத்துக்கு மட்டும் எழுதிய உரைகள் சில வெளி வந்துள்ளன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் நாகூர் குலாம்காதிரு நாவலர் நபி அவதாரப் படல உரை எழுத, பரங்கிப்பேட்டை காதிரசனா மரைக்காயர் அதற்கு மறுப்புரை எழுத, அதை எதிர்த்து நாகூர் குலாம்காதிரு நாவலர் 'நபியவதாரப் படல உரைகடிலக நிராகரணம்' எழுத, ஒரு பெரிய எழுத்துப் போரே நடந்திருக்கிறது.

சீறா முழுமைக்கும் விரிவான உரையெழுதும் பணியில் கலைமாமணி கவிஞர் கா.மு. ஷெரீப் அவர்கள் முற்பட்டார்கள். 1982 தொடங்கி 1992 முடிய முதலில் நுபுவத்துக் காண்டம் முழுமைக்கும் நான்கு பாகங்களும், அடுத்து ஹிஜ்ரத்துக் காண்டத்தில் ஒரு பகுதிக்கு ஐந்து பாகங்களும், விலாதத்துக் காண்டத்தில் முதல் பாகம் மட்டும் வெளியிட்டார்கள். அவர் மறைவுக்குப் பின்னர் அவர் விடுத்திருந்த ஹிஜ்ரத்துக் காண்டம் பகுதிக்கு 3 பாகங்களும், விலாதத்துக் காண்டத்திற்கு 3 பாகங்களும் முனைவர் மு. அப்துல்கரீம் அவர்களும் அவர்தம் துணைவியார் ஹபீஃபா அப்துல்கரீம் அவர்களும் 1995-இல் உரையெழுதி நிறைவு செய்தார்கள். 1908-இல் சீறா முழுமைக்கும் பொழிப்புரை வந்த பிறகு, முழு உரை 1999-இல் நிறைவு பெற்றுள்ளது. உமறு போலவே, கவி.கா.மு. ஷெரீப் எழுதத் தொடங்கிய விளக்க உரையை, பேராசிரியர் அப்துல்கரீம் அவர்தம் துணைவியாருமாகச் சேர்ந்து முடித்திருக்கிறார்கள்.

பதுறுப் படலத்திற்கு இலங்கை ஸுபைர் - அப்துல் காதர் எழுதிய உரை தவிர படல உரைகளில் 'நபியவதாரப் படலம்' மட்டுமே உரை பெற்றுள்ளது.

அலிமா முலையூட்டுப் படல உரை

பேராசிரியர் சாதிக் அப்துல் ஹமீத் அவர்கள் இப்போது, 'அலிமா முலையூட்டுப் படல' உரையை மிக விரிவாக எழுதி அளிக்கிறார். 91 படலங்கள் இருக்க ஆசிரியர் இந்த ஒரு படலத்தைத் தேர்ந்தமைக்குக் காரணம் யாதாயிருக்கலாம்?

நாயகத்திற்கு அவருடைய அன்னையார் ஏழு நாட்கள் மட்டுமே பாலூட்டினார். அடுத்துச் சின்னாட்கள் பணிப்பெண் ஊட்டினார். பிறகு நாயகக் குழந்தைக்கு அலிமா அன்னையார் இரண்டாண்டுகள் பாலூட்டினார். குழந்தை பால்குடித்தது அலிமா அன்னையாரிடம் மட்டுமே எனக் கூறலாம். குழந்தை ஐந்தாண்டுகள் அலிமாவிடம் வளர்ந்தது. ஆறாம் ஆண்டில் பெற்ற தாய் ஆமினா மறைந்துவிட்டார்கள். பெற்ற தாயிடம் இருந்ததைவிட மிகுதியான காலம் வளர்த்த தாயிடமே குழந்தை இருந்துள்ளது. பாலூட்டி வளர்த்த பண்பு பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒன்றன்றோ! தாய்ப் பாலின் வளமைதானே குழந்தைகளின் வலிமை. பின்னர் நபியாக விளங்க இருக்கும் குழந்தையை வளர்த்த பெருமை அலிமா அன்னையுடையது தானே! மேலும் நாயகக் குழந்தை அலிமா இல்லத்திலிருந்த போதுதான் அவருக்கு வானவர் நபித்துவத்திற்குரிய முத்திரையைப் பதித்தனர். இக்காரணங்களினாலேயே ஆசிரியர் இப் படலத்திற்கு முதலில் உரையெழுத முற்பட்டார் போலும்!

"உரை எழுதுவது எளிய செயலன்று. மூல ஆசிரியர்கள் உழைப்புக்கும் புலமைக்கும் சற்றும் குறையாத உழைப்பும் புலமையும் உரையாசிரியருக்கும் இருக்க வேண்டும். செய்யுள்களின் நுட்பங்களையும் நயங்களையும் உரைகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. உரையாசிரியரின் விளக்க உரைகளால் நாம் அறியாதன பல அறிகிறோம்."

"மூல நூல்கள் தங்கச்சுரங்கம் என்றால் அவற்றின் உரைகள் தங்கச்சுரங்கத்திற்குள் அமைந்துள்ள மற்றொரு வைரச்சுரங்கம்" என்பார் திரு.மு.வை. அரவிந்தன்.

கலைமாமணி கா.மு. ஷெரீப் உரைநூலுக்கு அணிந்துரை தந்த முத்தமிழ்க் காவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம், "சில கருத்துகளையும் விளக்கங்களையும் பார்க்கும்போது உமறுப்புலவர் இவற்றை எண்ணியிருப்பாரா என்ற ஐயம் நமக்கு ஏற்படுகிறது. புகை நுழையாத இடத்திலும் நுழைவது போன்று நுழைந்து

பொருளாழம் கண்டு ஆசிரியர் கூறியிருப்பது கண்டு வியந்து போகிறோம்'' என்கிறார். இக்கூற்று பேராசிரியர் ஹமீதின் உரைக்கும் மிகவும் பொருந்துவதாக உள்ளது.

ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் சொற்பொருள், பொழிப்புரை, கருத்துரை, விளக்கவுரை என நான்கு பகுதிகளில் உரை அமைந்திருக்கிறது. விளக்கவுரையில் இலக்கணக் குறிப்புகள், மேற்கோள்கள், ஒப்புமைகள் மிகவும் விரிவான முறையில் தரப்பட்டுள்ளன.

மார்க்கச் செய்திகள்

இசுலாமிய சமயக் காப்பிய உரை என்பதால் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள சமயச் செய்திகளுக்கு மிக விரிவானதும் நுட்பமானதுமான விளக்கங்களை உரையாசிரியர் தந்து செல்கிறார். அவரே இசுலாம் நெறியினராதலினாலும், இசுலாமியத் தத்துவங்களில் ஊறித் திளைத்தவராதலாலும் அச்சமயம் பற்றிய அரிய குறிப்புகளையும் தத்துவ விளக்கங்களையும் இவ்வுரையிலிருந்து பெறமுடிகிறது.

'நான்மறை நபியை' - எனத் தொடங்கும் பாடலில், 'நான்மறை' என்பதற்குச் சிறந்ததொரு விளக்கம் தருகிறார். நான்மறை நபி - நான்கு வேதங்கட்கும் மூலகாரணராகிய நபி. நான்மறை என்றது தெளராத், சபூர், இன்ஜீல், ஃபுறுக்கான் என்பனவாகும். இந்த நான்கு வேதங்கட்கும் தலைவர் என்ற காரணம் பற்றி நபி முஹம்மதை 'நான்மறை நபி' என்றார். தெளராத், சபூர், இன்ஜீல் எனும் மூவேதங்கட்கும் முறையே மூஸா, தாலூத், ஈஸா எனும் மூன்று நபிமார்களும், இறுதி வேதமாகிய ஃபுறுக்கான் ஒன்றிற்கே நபி முஹம்மதுவும் தலைவராயிருக்க, நபி முஹம்மதை நான்மறை நபி எனக்கூறியது பொருந்துமோ எனின், ஃபுறுக்கான் இறுதி வேதமாதலானும், இதனையடுத்து வேதமென ஒன்று அருளப்படுதல் இல்லை யானும், மேற்கூறிய மூவேதங்களிலும் விதிக்கப்பட்டவை சில விலக்கியும், விலக்கப்பட்டவை சில விதித்தும் மற்றும் சில இல்லாதவை விதித்தும் சில உள்ளவை ஏற்றும் அவற்றினும் சிறப்பினையுடையதாய் இறுதி வேதமான ஃபுறுக்கான் அருளப்பட்டதாலும் அவ்வேத நாயகராகிய முஹம்மது (ஸல்) அவர்களை, 'நான்மறை நபி' என்னல் பொருந்துமென்க. அன்றியும் 'கியாமத்' எனும் உலக முடிவுநாள் வரை ஃபுறுக்கானின் சட்டங்களே நிலைநிறுத்தப்படுதல் வேண்டுமென

இவ்வேதத்தை இறைவன் அருளியிருத்தலின், வேந்தனொருவன் ஒரு பொருள் குறித்துப் புதிய ஆணை பிறப்பித்தவழி, அப்பொருள்மேல் அவனது பழைய ஆணை பயனற்றுப் போதல்போல், ஏனை மூவேதங்களும் பயனற்றுப்போய், இவ்வேதம் ஒன்றே நிலைபெற்று இருத்தலானும், அவ்வேத நாயகராகிய நபி முஹம்மதை, 'நான்மறை நபி' என்றார் ஆசிரியர் எனினும் ஒக்கும். (பக்கம் 18-19) ஒரு வேதம் மட்டுமே அருளப்பெற்றவரை, 'நான்மறை நபி' என உமறு எழுதியிருப்பதற்குரிய காரண காரியங்களை உரையாசிரியர் இங்கு விரிவுபட விளக்கி, பொருத்தத்தை நிறுவுகிறார்.

'பாரினிற் சிறந்த மக்கமா நகரம்' என்றது உலகின் ஏக இறைவனைத் தொழ எடுக்கப்பட்ட முதல் இறையில்லமான கஃபத்துல்லா இருப்பதனாலும், பெருமானார் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்கள் பிறந்த இடமாதலானும் என்க என, 'பாரினிற் சிறந்த' எனக் கூறியிருப்பதற்கான விளக்கம் தருகிறார்.

'இயல்பெறும் மனுமுறை நடப்ப' எனும் பாடலடிக்கு விளக்கம் கூறும் வகையில் திருக்குர்ஆனின் உயர்வையும் பெருமையையும் சிறப்பாக எடுத்துரைக்கிறார்.

நூல்களால் சிறப்பித்துக் கூறப்பெறும் மனித வாழ்க்கையின் நெறிமுறைகளை, 'இயல்பெறும் மனுமுறை' என்றார். நூல்கள் என்றது மனிதன் பின்பற்ற வேண்டிய நெறிகளை வகுத்துக் கூறி, வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டும் அற நூல்களை! உலகில் அறநூல்கள் பல இருப்பினும் ஈண்டு அது திருக்குர்ஆனையே குறித்தது; என்னை? இப்பாடலில் பேசப்படுவது தீன் நெறியே ஆதலானும், பிற அறநூல்கள் உலகில் குறிப்பிட்டதொரு மொழி அல்லது இனத்துக்கே உரித்தாய் இருத்தலானும், மனிதர்கள் செய்ய வேண்டுவன இவை, தவிர்க்க வேண்டியவை இவையென நன்மை தீமைகளைப் பிரித்தறிவுறுத்தி, உலகில் பல்வேறு இனத்தையும் மொழியையும் சேர்ந்த மக்களால் ஏற்கப்பட்டு, மனித குல மேம்பாட்டுக்கு வழிகாட்டியாக உலக முடிவுநாள் வரை நின்று நிலவும் ஒரு நூல் திருக்குர்ஆனைக் காணப் பிறிதொன்றில்லையாதலானும், 'இயல்பெறும் மனுமுறை' என்றது திருக்குர்ஆன் கூறும் வாழ்க்கை நெறிமுறைகளையே என்க. (பக்கம் 165)

திருக்குர்ஆன் நன்மை தீமைகளைப் பிரித்தறிவிக்கும் காரணத்தினால் அதற்குப் 'பிரித்தறிவிப்பது' எனப் பொருள்படும் 'ஃபுர்கான்' என்றதொரு பெயரும் உண்டு. (பக்கம் 165)

இறைமறையாகிய திருக்குர்ஆன் அருளப்பட்டு 1400 ஆண்டுகள் கழிந்த பின்னரும் அதன் ஓர் அட்சரத்தையேனும் மாற்றுதற்கியலாப் பெற்றியுடைத்தாய், எம் மார்க்க அறிஞர் பலராலும் மனனஞ் செய்யப்பட்டு, காரணங்கள் அனைத்திலும் புதுமைக் காரணமாய்த் திகழ்தலை, 'வேதம் விளங்க' எனும் தொடர் விளக்குகிறது. (பக்கம் 169)

கஃபத்துல்லா ஆலயம் பற்றிய பல செய்திகளை உரை தருகிறது. கஃபத்துல்லா மனிதத் தோற்றத்திற்கு முன்பே வானவர்களாலும் ஜின் கணங்களாலும் தவாஃப் செய்யப்படும் இயல்பினையுடைத்து ஆதலானும், நூஹ் நபி காலத்துப் பிரளயத்தில் நபியவர்களின் மரக்கலம் வலம் வந்த சிறப்பினையும், நபி இபுறாஹீம், நபி இஸ்மாயீல் இருவராலும் புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்ட சிறப்பினைப் பெற்றது ஆதலானும், நபி ஆதம் முதல் நபி முஹம்மது (ஸல்) ஈறாகத் தோன்றிய தவாஃப் செய்யும் சிறப்பினைப் பெற்றது ஆதலானும், அப்பொருள் தோன்ற கஃபத்துல்லா 'அருந்தவம் புரியும் பெருந்தலம்' எனப்பட்டது. (பக்கம் 114)

கஃபாவில் 360 விக்கிரகங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் தலைமையானது ஹுபல். எச்செயல் செய்வதாயினும் ஹுபலைச் சுற்றி வந்து, அம்பு செலுத்திக் குறிகேட்டு, அச்சிலையின் இசைவு பெற்றே காரியமாற்றல் அந்நாட்டவர் வழக்கம். ஆதலின் சிலைகளில் ஹுபல் தலைமைத்துவம் பெற்றதாக இருந்தது. (பக்கம் 117). பெருமானார் மக்காவை வெற்றிகொண்டு கஃபத்துல்லாவுள் நுழைந்தபோது அச்சிலைகள் யாவும் உடைத் தெறியப்பட்டன என்பது வரலாறு.

"கஃபத்துல்லாவில் சிறந்திடும் தென்கிழ மூலை இருந்திடும் கசறு லசுவது" எனும் பாடலடிக்கு உரையெழுதும் வகையில் கஃபத்துல்லாவின் தென்கிழக்கு மூலைக்கும் கசறுலசுவதுக்கும் உள்ள சிறப்புகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆதம் நபி சுவர்க்கத்தினின்றும் நீங்கி மண்ணுலகு வந்தபோது கொண்டுவரப்பட்டது ஹஜ்ருல் அஸ்வது எனும் கல். அது, கொண்டு வரப்பட்டபோது வெண்பளிங்கு நிறத்தி லிருந்தது; கஃபத்துல்லாவின் தென்கிழக்கு மூலையில் பதிக்கப்

பெற்றது; அக்கல் பதிக்கப்பட்டதாலேயே தென்கிழக்கு மூலை சிறந்ததெனக் கூறப்படுகிறது. அம் மூலை இந்தியாவை நோக்கி இருக்கிறது. கஃபாவைத் தவாஃப் செய்பவர், 'அல்லாஹு அக்பர்' எனத் தம் கரங்களை உயர்த்திய வண்ணம் அம்மூலைக்கு நேரே வந்து தம் தவாஃபைத் தொடங்க வேண்டும்; ஏழுமுறை சுற்றி வந்து தம் தவாஃபை முடித்தவர் அம் மூலையில் பதிக்கப்பெற்ற 'ஹஜ்ருல் அஸ்வத்' கல்லை முத்தமிடுவது மரபு. ஆதலின் கஃபாவின் தென்கிழக்கு மூலை சிறந்ததெனக் கூறப்பட்டது. (பக்கம் 115)

வெண்பளிங்குச் சுவர்க்கக் கல்லான ஹஜ்ருல் அஸ்வத் தன்னை முத்தமிடுபவர்களின் பாவங்களை ஏற்றுக் கருநிறம் அடைந்தது. (ஹஜர் - கல்; அஸ்வத் - கருப்பு; ஹஜ்ருல் அஸ்வத் என்பதற்குக் கருநிறக் கல் என்பது பொருள்.)

ககுபத்துல்லா, கசுறுல் அசுவது என்பன கஃபத்துல்லாஹ், ஹஜ்ருல் அஸ்வத் எனும் அரபுச் சொற்களின் திரிபு. (பக்கம் 115)

கஃபத்துல்லாஹ்வின் நான்கு மூலைகளில் தென்கிழக்கு மூலை இந்தியாவை நோக்கியும், வடகிழக்கு மூலை ஈராக்கை நோக்கியும், வடமேற்கு மூலை ஷாம் எனும் சிரியா நாட்டை நோக்கியும், தென்மேற்கு மூலை ஏமன் நாட்டை நோக்கியும் இருத்தலின் இவற்றை முறையே ருக்னூல் ஹிந்த், ருக்னூல் இராக்கி, ருக்னூஷ் ஷாம், ருக்னூல் யமானி என அழைப்பது அரபிகள் வழக்கம். (பக்கம் 115)

'அமரர் நாயகமே' என நபிக் குழந்தையை அவர் தாய் விளிக்கிறார். அதற்கு உரையாசிரியர், "முதல் மனிதராகிய ஆதம் நபிக்கு 'சஜூது' செய்யும்படி இறைவனால் பணிக்கப்பட்டவர் வானவராதலானும், அவ்வானவரால் வணங்கப்படும் சிறப்பினைப் பெற்ற நபி ஆதத்தை இறைவன் படைத்து நபி முஹம்மது முஸ்தபா ரசூல் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம் அவர்களை விளக்கமுறச் செய்தற்கேயாதலானும் பெருமானாரின் அத்தகைய பண்பு தோன்ற 'அமரர் நாயகமே' என்றார்" என விளக்கம் தருகிறார். (பக்கம் 106)

நபிக்குழந்தை பிறந்து வளர்ந்தபின் நடந்த செய்திகள் சிலவற்றை, உரையாசிரியர், இப்படலத்தில் உள்ள உமறுவின் சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கமாக இணைத்துப் பொருள்

சேர்க்கிறார். காப்பியம் முழுவதையும் மனத்திற்கொண்டு உரையெழுதும் ஆசிரியரின் பாங்கு இங்குத் தென்படுகிறது.

நாயகமவர்கள் தாயிஃப் மக்களின் கல்லடியேற்று வருந்திய நிலையில் அம் மக்களை அழிக்கக் கருதி வானவர்கள் அனுமதி கேட்டபோது, அமர்த்தி "இவர்கள் நல்வழிப் படவில்லையென்றாலும் இவர்கள் மக்களாயினும் நல்வழிப் புகலாமன்றோ?" என்று நாயகமவர்கள் அம் மக்களை மன்னித்தார்.

உஹதுப் போரில் ஷஹீத் ஆன தம் சிறிய தந்தை ஹம்ஸா (ரலி)யின் மார்பைப் பிளந்து ஈரலைப் பிடுங்கிக் கடித்துத் துப்பிய ஹிந்தா எனும் கொடியவளையும் பெருமானார் மன்னித்தார்.

கமைதருங்கடலே (பொறுமையினை இவ்வுலகிற்குத் தந்த பொறுமைக் கடலே) எனும் சொற்களுக்குப் பொருள் விளக்கமாக உரையாசிரியர் இவற்றை எடுத்துரைத்துள்ளார். (பக்கம் 107)

பாடலில் உள்ள 'சோதி முகம்மது' எனும் சொற்களை, உலகம் படைக்கப்படுவதன் முன்னர் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறி விளக்குகிறார்.

'மறைதரா சோதி முகம்மது' என்றது 'நூரே முஹம்மதிய்யா' என்பதைக் குறிக்கிறது. நூரே முஹம்மதிய்யா என்பது உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே ஒளி வடிவாய்த் திகழ்ந்த முஹம்மது நபியின் தன்மை. சுவர்க்க வாசலின் நிலைக்கு மேலே இறைவனது பெயராகிய லாஇலாஹ இல்லல்லாஹ் என்பதுடன், ஒளிவீசும் 'முஹம்மதுர் ரசூலுல்லாஹ்' என்றதொரு பெயரும் உடன் எழுதப்பட்டிருந்ததைக் கண்ட நபி ஆதம் அதுபற்றி இறைவனிடம் கேட்டார். இறைவன் அவ்வொளியை ஆதம் அவர்களின் முதுகந் தண்டினில் வைத்து, நபி முஹம்மது பிறக்கும்வரை தலைமுறை தலைமுறையாகத் தொடர்ந்துவரச் செய்தான். இதுவே மறைதராச் சோதி முகம்மது எனப்பட்டது என்று கூறி அதன் விரிவைத் தலைமுறைத் தோற்றப் படலத்துட் காண்க என்றும் குறிப்பிடுகிறார். (பக்கம் 158)

இசுலாம் பெண்களைப் பெருமைப்படுத்துவது என்பதை, "ஆரிது மக்கள் என்னாது அலிமா மக்கள் என்றது தாயை முற்படக் கிளக்கும் இசுலாமிய மரபு பற்றியது" என உரைத்து விளக்கமுறுத்துகிறார். (பக்கம் 162)

திருமறை

திருமறை உரைகளையும் ஆங்காங்கே பொருளை விளக்க உரையாசிரியர் தந்து செல்கிறார்.

ஈருலக நாயகர் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களை, 'உலகினுக்கோர் அருட்கொடையாக அன்றி யாம் அனுப்பவில்லை' என இறைவன் திருமறையில் கூறியிருக்கிறான். (பக்கம் 14)

விசுவாசிகளுக்கு அவர்களுடைய உயிரைவிட நபிதான் மிகவும் மேலானவர் (திருக்குர்ஆன் 33: 6) (பக்கம் 107).

பொறுமையையும் தொழுகையையும் கொண்டு உதவி தேடுங்கள்; நிச்சயமாகப் பொறுமையாளருடன் அல்லாஹ் இருக்கிறான். (திருக்குர்ஆன் 2: 153) (பக்கம் 107).

நபியே! நாம் உம்மை உலகத்தார் யாவருக்கும் ஓர் அருளாகவே அனுப்பியிருக்கிறோம் (திருக்குர்ஆன் 21: 107).

'நான் இறைவனது ஒளியினின்றும் தோன்றிய ஒளியாக இருக்கிறேன்' (நபிமொழி) (பக்கம் 163).

'அஜமிகளைக் காண அரசிகள் சிறந்தோரல்லர்; அரசிகளைக் காண அஜமிகளும் சிறந்தோரல்லர்' என்பது நபிமொழி. மனிதர்களுக்குள் ஏற்றத் தாழ்வு காணுதலை இசுலாம் ஒரு போழ்தும் அனுமதிக்கவில்லை என்பதை இதனால் அறியலாம். (பக்கம் 166)

இவ்வாறு தேவைப்படுமிடங்களில் திருக்குர்ஆன் உரைகளையும் நபி மொழிகளையும் (ஹதீஸ்) கொண்டு விளக்கத்தந்து உரையைச் செழுமையாக்கியிருக்கிறார்.

அரபுச் சொற்கள்

அரபுநாடு, அரபுமக்கள் பற்றிய காப்பியம் இஃது என்பதாலும், இசுலாமிய வாழ்க்கை ஒழுகலாற்றில் அரபுச்சொற்கள் இரண்டறக் கலந்திருப்பதாலும் இக்காப்பியத்தில் அரபுச்சொற்கள் இடம்பெற வேண்டிய இன்றியமையாமை உண்டு. சீறாவின் பாடல்களில் உமறுப்புலவர் பல அரபுச் சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். அவற்றைத் தமிழ் ஒலிப்பு முறைக்கேற்ப அவர் ஆண்டுள்ளார். அவ்வரபுச் சொற்களுக்குப் பொருள் தருவதோடு அவற்றின் அரபு ஒலிப்பு முறையையும் இவ்வரையாசிரியர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார்.

அதபு - ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கும் அரபுச்சொல் (பாடல் 1)

சாது - என்றது பனிஸஃது குலத்தைக் குறிக்கும் அரபுச்சொல் (பாடல் 32)

எத்தீம் - அனாதை என்று பொருள்படும் அரபுச்சொல் (பாடல் 34)

பறக்கத் - இறையருள் மிகைப்பு; அஃதாவது இறைவனது அருள்மாரி என்று பொருள் (பாடல் 81)

ககுபத்துல்லா - மக்காவில் உள்ள இறை ஆலயம்; கஃபத்துல்லாஹ் என்னும் அரபுச்சொல்லின் திரிபு (பாடல் 61)

கசறுலகவது - கருநிறக்கல்; ஹஜ்ருல் அஸ்வத் எனும் அரபுச்சொல்லின் திரிபு (பாடல் 61)

சலாம் - முகமன்; சாந்தி என்னும் பொருள் தரும் அரபுச்சொல் (பாடல் 61)

உமறுப்புலவர் அலிமா முலையூட்டுப் படலத்தில் ஆண்டுள்ள அரபுச்சொற்கள் இவை மட்டுமே. இவ்வுரையாசிரியர் விளக்கவுரையில் தேவைப்படும் இடங்களில் பல அரபுச்சொற்களை அரபு - ஒலிப்பு முறையிலேயே எழுதிச் சொல்கிறார்.

பாரதியார்,

வந்தே மாதரம் என்போம் - எங்கள்

மாநிலத் தாயை வணங்குதும் என்போம்

என்னும் பாடலில் முதலடியில் வந்தே மாதரம் என்னும் தொடரைச் சொல்லி, அடுத்த அடியில் அதற்குரிய தமிழ்ப் பொருளைச் சொல்லியுள்ளது போல் இவ்வுரையாசிரியர் தாம் பயன்படுத்தியுள்ள அரபுச் சொற்களுக்கு உரிய பொருளைத் தமிழிலும் தந்துள்ளார்.

ரஹ்மத்துலில் ஆலமீன் - அகில உலகத்தினுக்குமோர் அருட்கொடை (பக்கம் 15)

ஜலாலியத் - ஆற்றல், சர்வ வல்லமை (பக்கம் 15)

ஹுருலீன்கள் - தேவமாதர்கள் (பக்கம் 17)

ஹௌலுல்கௌதர் - சுவர்க்கத்தில் உள்ள புனித ஆறு (பக்கம் 17)

210 ✧ இசுலாம் இலக்கியச் சாரல்

ஷஃபாஅத் - ஈடேற்றம் (பக்கம் 17)

குன் - ஆகுசு (பக்கம் 21)

ரஹ்மத் - கருணை (பக்கம் 17)

இபுலீஸ் - ஷைத்தான்(Satan); மனிதர்களை வழி கெடுப்பவன் (பக்கம் 24)

அஸாசீல் - ஷைத்தான்களின் தலைவன்; இபுலீஸின் இயற்பெயர்

லஃனத்துல்லாஹ் - அல்லாஹ்வால் முனியப்பட்டவன் (பக்கம் 24)

ஜின் - பூத கணங்கள் (பக்கம் 45)

சிஃபத்து - பண்பு, குணம், தன்மை (பக்கம் 52)

நஜ்ஜாக் - உணவளிப்பவன் (இறைவன்) (பக்கம் 54)

நாரே முஹம்மதிய்யா - உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்பே ஒளிவடிவாய்த் திகழ்ந்த முஹம்மது நபியின் தன்மை (பக்கம் 86)

நுபுவ்வத் - நபித்துவம் பெற்ற தன்மை (பக்கம் 93)

சுஜுது - வணக்கம் (பக்கம் 106)

குறைஷ் - நாயகம் பிறந்த (அரபுக்) குலம் (பக்கம் 107)

குறைஷிகள் - குறைஷ் இனத்தவர் (பக்கம் 107)

ஷஹீத் - வீர மரணம் (பக்கம் 107)

தீனூல் இஸ்லாம் - சாந்தி நெறி

தவாஃப் (Tawaf) - இறை இல்லத்தை இடப்புறமாகச் சுற்றி வருதல் (பக்கம் 114)

உம்மத் - நபியைப் பின்பற்றும் கூட்டத்தினர் (பக்கம் 114)

அல்லாஹு அக்பர் - அல்லாஹுவே மிகப்பெரியவன் (பக்கம் 115)

முஹத்திதுகள் - ஹதீது (நபிமொழி)க்கலை விற்பன்னர்கள் (பக்கம் 115)

முஃஜிஜாத் - நபிமார்கள் நிகழ்த்தும் அற்புதங்கள் (பக்கம் 129)

வஹீ - இறை அறிவிப்பு; நபிமார்களுக்கு இறைவனால் அறிவிக்கப்படும் இறைச் செய்தி (பக்கம் 131)

அஹது - தனித்தவன் (பக்கம் 163)

காஃபிர்கள் - இறை மறுப்பாளர்கள். இது குபிரர் என்றுரைக்கப்படும். 'குபிரர்' என்பது 'குஃப்ர்' எனும் அரபுச் சொல்லின் திரிபு (பக்கம் 173)

முகர்ரம் - சிறப்பு - சங்கை (பக்கம் 194)

கலிமா எனும் அரபுச்சொல்லுக்கு 'சொல்' என்பது பொருள். அது 'லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு' முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ்' எனும் இசுலாமிய மூல மந்திரத்தைக் குறிக்கிறது.

லாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் - வணக்கத்துக்குரியவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை என்பது இதன் பொருள்.

முஹம்மதுர் ரஸூலுல்லாஹ் - இதன் பொருள் முஹம்மது நபி அல்லாஹ்வின் திருத்தூதர் என்பதாம்.

தீன்நெறி என்றது தீனுல் இஸ்லாத்தை. அது தீனாகிய நெறி என விரிந்து, 'தமிழ் மொழி' என்பதுபோல் இருபெயரொட்டி நின்றது. தீன் என்பது மார்க்கம் அல்லது வழியெனப் பொருள்தரும் அரபுச் சொல் (பக்கம் 165)

அரபுச் சொற்கள் பலவற்றை அறியவும், அவற்றுக்கான பொருளைத் தூய தமிழில் அறியவும் இவ்வுரை வழி செய்துள்ளது. அரபுமொழி தெரியாராயினும் எவ்வித இடர்ப்பாடு மின்றிப் படித்தறியத்தக்க வகையில் அங்கங்கேயே தமிழில் பொருள் தரப்பட்டுள்ளது.

பாட வேறுபாடுகள்

பாடல்களில் பாடவேறுபாடுகள் உள்ள இடங்களைச் சுட்டி அவற்றுள் பொருத்தமான பாடம் எதுவாயிருக்கலாம் என்பதை உரையாசிரியர் தகுந்த காரணங்களுடன் எடுத்துச் சொல்கிறார்.

மொழிந்தனர் அமரர் 'யாவரும்': இங்கு 'யாருமே' என்பது பாடம். அச்சொற்கு 'ஒருவருமே' என்ற பொருளே பெறப்படு மாதலின் 'யாவரும்' எனப் பாடங்கொள்வதே சிறப்பு. (பக்கம் 13)

தஞ்சமற்றடிமையாய்ச் சார்ந்த பேர்: இதில் அடிமையாய் என்பதற்கு, அடுமையாய் என்பதும் பாடம். இஃது, ஏடு பெயர்த்தெழுதுவோரால் நேர்ந்த பிழை என்கிறார். (பக்கம் 41)

ஆரிது தன்மனை யாள்தனை 'விளித்து': இங்கு 'விழித்து' என்பதும் பாடம். அது பாடமாயின் 'நோக்கி' எனப் பொருள் கொள்க. (பக்கம் 84)

செல்லுநன்னெறிபால்: 'நெறிக்கே' என்பதே சுவடியிலுள்ள பாடம். அது 'நெறிபால்' எனத் திருத்தப்பட்டுள்ளது. அப்பாடம் 'நெறிக்கண்' என்றிருந்து ஏடுமுதுவோரால் 'நெறிக்கே' எனப் பிழைபட எழுதப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். அப்பாடம் சிறவாமையைக் கண்ட சேகனாப்புலவர் அதனை 'நெறிபால்' எனத் திருத்திப் பதிப்பித்துள்ளார். ஆயின், 'நெறிக்கண்' எனப் பாடங்கொள்வதே சிறப்பு. நெறிக்கண் - ஏழாம் வேற்றுமை விரி (பக்கம் 124)

கிடந்ததன் மனத்தில் துயரெலாம் மாற்றி; 'கிடந்தன மனத்தில்' என்பது ஏடு பதிப்பித்தோர் அனைவரும் இதுகாறும் கொண்டுள்ள பாடம். அது, 'கிடந்த தன் மனத்தில்' என்று இருந்திருத்தல் வேண்டும். இப்பாடம், 'தன் மனத்தில் கிடந்த துயரெலாம் மாற்றி' என இயைந்து பொருள் முடியும். ஏட்டுச் சுவடிகளில் மெய்யெழுத்துகள் புள்ளியின்றி எழுதப்படுதலே மரபாதலான், 'கிடந்ததன்' என்றிருந்த சொல்லை 'கிடந்தன' எனுஞ் சொல்லாகக் கொண்டு, ஒரு 'த'கரம் மிகைப்பட இருப்பதாகக் கருதி ஏடு பெயர்த்தெழுதுவோரால் விடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். எனவே அது 'கிடந்தன' எனப் பன்மை முற்றாகப் பாடம் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அப்பாடம் பாடலின் வினை முடிபுக்கும் பொருள்முடிபுக்கும் பொருந்துமாறில்லை என்பது வெளிப்படை. எனவே, 'கிடந்த தன் மனத்தில்' என்பதே பொருத்தமான பாடம் என்பது தெளிவு. இனியேனும் சீறாவைப் பதிப்பிக்கையில், வேண்டுமிடங்களில் மூலபாட ஆய்வினைப் பொருத்தமுறச் செய்து பதிப்பித்தால் பதிப்பு மேலும் சிறக்கும் என்கிறார் உரையாசிரியர். இங்கு இவர் மூல பாடத்திற்கு, காரணங் கருதி, புதிய பாடத்தைத் தாமே மேற்கொள்கிறார். (பக்கம் 182)

'உவகையிற் குளித்தார்' என்பதே மூல பாடம். 'குளிர்ந்தார்' என்பது சேகனாப் புலவர் கொண்ட பாடம். அன்னை ஆமினா பெற்ற உவகையானது வரம்பின்றிப் பெருகும் வண்ணம் உடல்,

உள்ளம் இரண்டன் நிலைக்களனாகவும் பிறந்ததாதலின் 'குளிர்ந்தார்' எனப் பாடங்கொள்வதிலும் 'குளித்தார்' எனப் பாடங்கொள்வதே சிறப்பு. (பக்கம் 184)

மலைத்தடப்புயத்தாரீதையும் போற்றி; புயத்து ஆரீதையும் என்றுள்ள இடத்தில் புயத்தா ரீதையும் (புயத்து) ஆரீதையும் என்பதும் பாடம். அது பாடமாயின் பாடலோசை ஒழுகி நடக்காததலின், 'புயத்தாரீதையும் போற்றி' எனப் பாடங்கொள்க. (பக்கம் 185)

உரையாசிரியர் பாட வேறுபாடுகளைச் சுட்டுகிறார்; அவற்றுள் பொருத்தமானது எது என்பதை ஆய்ந்து தெளிந்து கூறுகிறார்; வேறுபாடாக உள்ள பாடமும் பொருந்துவதுபோல இருப்பின் அங்கும் கொள்ள வேண்டிய பொருளைத் தெரிவிக்கிறார். மூலபாடம் தொடர்ந்து தவறுடனிருப்பதாகக் கருதுமிடத்தில் சரியான பாடம் இதுவாகத்தானிருக்க வேண்டுமெனத் துணிகிறார். காப்பியப் பதிப்பு செம்மையாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் உரையாசிரியர் கொண்டுள்ள அக்கறை பாராட்டத்தக்கதாயுள்ளது.

உரை வேறுபாடு

இவ்வுரையாசிரியர் அப்துல்ஹமீது, பிறர் எழுதிய உரைகளிலிருந்து சிற்சில இடங்களில் வேறுபடுகிறார். மறுப்பதை நயத்தகு நாகரிகத்துடன், உரையாசிரியர் பெயரைச் சுட்டாமலே உரையை மட்டும் மறுத்து எழுதுகிறார்.

அவ்வுரை சிறவாமை உணர்க (பக்கம் 15)

இஃதறியாதார் பல்வாறு மயங்குவார் (பக்கம் 15)

அவருரை ஏற்புடைத்தன்றென மறுக்க (பக்கம் 25)

.. இஃதறியாதார் இச்சொல்லுக்குப் பொருள் விரிக்காது போயினர். (பக்கம் 19)

.. இங்ஙனம் கூறாது பிற வகையால் பிறர் கூறுவனவெல்லாம் பொருந்தாமை இவையென விரிப்பின் பல்குமாதலின் நிறுத்தினாம்; உய்த்துணர்க. (பக்கம் 39)

பிற உரையாசிரியர்களின் பெயர் கூறாமல் கருத்துகளை மட்டுமே மறுக்கும் தன்மையே மிகப் பெரும்பாலான இடங்களில் தென்படுகிறது.

தூங்கி தாழ்ந்து : 'தூங்கலே நிருத்தம் யானைதுயில் சோம்பு தராசு தாழ்தல்' என்பது சூடாமணி நிகண்டு. இஃதறியாதார் 'தூங்கி' என்பதற்குக் 'காத்து' எனத் தவறுரை வரைந்து போயினார். (பக்கம் 40)

ஒரு என்றது இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. அது 'அழுக்காறென ஒரு பாவி' என்பது போலக் கொள்க. இனி 'ஒரு' என்பதை 'ஒப்பற்ற' எனக்கொண்டு பொருள்முடிப்பாரும் உளர். ஒப்பற்ற தலைவனிவன், ஒப்பற்ற இலக்கியமிது என உயர்ந்த பொருட்கன்றி, ஒப்பற்ற கொலைஞனிவன், ஒப்பற்ற பரத்தையிவள் என இழிந்த பொருட்கு இவ்வாறு அடைபுணர்த்து ஒதுதல் மரபன்றாதலின், பஞ்சத்தை 'ஒப்பற்ற கொடும்பாவி' எனக் கூறுதல் பொருந்தா தெனக்கூறி மறுக்க (பக்கம் 42) - பஞ்சம் என்ற ஒப்பற்ற கொடிய பாவி என்று எழுதியிருப்பார்க்கு இது மறுப்பு. இவ்வாறு எழுதியுள்ளவர்கள் எவரெவர் என்று இவ்வரைகாரர் இங்கே கூறவில்லை.

'நீல் நிறப் பசந்த இலை' என்றது, கரும்பச்சைநிற இலையை; அஃதாவது ஈண்டு முற்றிய இலைகளையென்க. அன்றி, நீல நிறமாகப் பசந்த இலை எனவும், நீல நிறத்தோடு கூடிய பச்சைப் பசேலென்ற இலைகள் எனவும் இயற்கைக்கு முரணாய் உரைப்பாரும் உளர். தாவரங்கள் எவையும் நீல நிறத்தில் இலைபெற்றிருத்தல் எஞ்ஞான்றும் இல்லையாதலின் அவருரை இயற்கைக்கு முரணியதென்க (பக்கம் 128)

நீலநிற இலைகள் கொண்ட தாவரங்கள் எஞ்ஞான்றும் இல்லை என்பது முற்றிலும் பொருந்தியது எனக்கூறுதற்கில்லை. சில காட்டுச் செடிகள், குரோட்டன்சு வகையைச் சார்ந்த சில செடிகள், பூண்டுகளின் இலைகள் நீல நிறத்தில் இருப்பதும் உண்டு. உரையாசிரியரின் இக்கூற்று முற்றிலும் பொருந்தியதா என்பது சிந்தித்தற்குரியது.

பசுந்தொடி, இலங்கிழை என்பன பெண்ணைக் குறித்த உபசார வழக்கு. இவை இரண்டும் முறையே பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாகவும் அடையடுத்த ஆகுபெயராகவும் ஹலிமாவைக் குறித்தன. இக்கருத்தறியாதார் பச்சை மரகத வளையல் அணிந்து எனக் கூறி மயங்குவர். அங்ஙனம் மயங்குவாராள் பேராசிரியரும் அடங்குவர். அவர், 'இலங்கிழை மடமயில் அலிமா' எனுந் தொடர்க்குப் பொருள் விரிக்காது விடுத்தமை அம் மயக்கத்தாற் போலும்! (பக்கம் 84-85).

இங்கு எந்த உரையாசிரியரை இவ்வுரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார். பேராசிரியர் என உரையாசிரியர் குறிப்பது பேராசிரியர் அப்துல்கரீம் அவர்களை என்பதை அறிய முடிகிறது.

'காலம்' என்ற சொற்கு, 'காலை' என்ற பொருள் கொள்வார் சீறா வசனமுடையார். அதுகொண்டு 'காலமே' என்றொரு பாடம் இருந்திருக்க வேண்டுமெனவும் அதுவே சிறந்த பாடம் எனவும் துணிவர் முதலுரையார். 'காலமே' என்பதற்கு 'காலையே' என மகுதா முஹம்மது புலவர் வலிந்து பொருள் விரித்துப் போனதால் உண்டான மயக்கம் அது, என விளக்கி இவ்வுரைகாரர் 'காலம்' என்றது நேரத்தைக் குறிக்காது; பஞ்சத்தாலும் பசிப்பிணியாலும், தரித்திறமுற்றிருக்கும் பருவம் எனக் கொள்கிறார். மக்கா சென்று குழந்தைகட்கு நகிலமுதூட்டி, உய்யும் ஆறுகண்டு, பிழைத்தற் கேற்ற பருவம் எனும் கருத்தைக் குறிப்பதாகிறது என விளக்கமும் தருகிறார். (பக்கம் 47)

ஆயிழை எனும் அலிமா : ஆயிழை என்றது அடையடுத்த ஆகுபெயர். அது பெண்ணைக் குறிக்குமோர் இலக்கியவழக்கு. ஈண்டு அது ஹலிமாவின் அழகு குறித்து நின்றது. இங்ஙனம் கூற அறியாதார், ஆபரணாதிகளை அணிந்திருக்கும் ஹலிமா எனக் கூறி மலைவர். அவர்களுள் முதலுரையாரும் அடங்குவர். அங்ஙனமாகுமேல் ஹலிமா வறுமையால் வருந்தி, கூலிக்கு நகிலமுதூட்ட வந்த செய்கை பொருட்சிறப்பின்றி போதல் உய்த்துணர்க. (பக்கம் 59)

ஆபரணாதிகளை அணிந்திருக்கும் ஹலிமா என்னும் உரை பொருந்தாது எனக் கூறும் உரையாசிரியர், ஹலிமாவின் முலைகளின் மீது மணிவடங்கள் கிடந்து அசைகின்றன (பக். 88-89) என விளக்கம் தருவது பொருந்துமா என்பது சிந்தனைக்குரியது.

படியினில் எவர்க்கும் காணொணாப் புதுமை

பாலகன் முகம்மது தன்னால்

மிடிமையும் தவிர்ந்தோம் பாக்கியம் பெற்றோம் (பாடல் 97)

'படியினில் எவர்க்கும் காணொணாப் புதுமை பாலகன் முகம்மது' என்ற அடியை ஆற்றொழுக்காய்க் கொண்டு, 'இந்நிலவுலகில் எங்கும் யாவர்க்கும் காணமுடியாத புதுமைப் பண்புகளைத் தனக்கெனக் கொண்ட சிறுவர் முஹம்மது நபி' எனச்சிறப்புரை வரைவர் உரையாசிரியர்கள். இவ்விளக்கம்

உள்ளுந்தொறும் உள்ளுந்தொறும் ஆற்றவும் இன்பம் பயக்கும் தன்மைத்து என மற்றையோர் விளக்கத்தை மனங்குளிரப் பாராட்டுகிறார். எனினும் பெருமானாரின் நிகரற்ற தனித்த சிறப்புகளை வெளிப்படுத்த மற்றவரினும் வேறுபட்டு நின்று பொருள் காண்கிறார். 'இவ்வுலகத்தில் முஹம்மது நபியைக் காணச் சிறந்த பண்புடையோர் ஒருவருமில்ர் என்புழி வேறுலகத்தில் அத்தகையோர் உள்' என்பது அருத்தாபத்தியால் பெறப்படுதலானும், அண்டசராசரங்கள் அனைத்திலும் ரஹ்மத்துலில் ஆலமீனாகிய பெருமானார் முஹம்மது முஸ்தபா ரசூலே அக்ரம் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஸல்லம்) அவர்கட்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இலரென்பது வேதாகமத் துணிபாதலானும் அவருரை இழுக்குமென்க. இதனை, 'கலைமறை முஹம்மதென்னும் காரணம் இல்லையாகில்' எனத் தொடங்கும் தலைமுறைத்தோற்றப் பாடற்கண்ணும் கூறினார் ஆசிரியர். எனவே, 'படியினில் எவர்க்கும் காணொணா' எனும் அடையை மிடிமையுடன் இணைத்துப் பொருள் கூறினாம். (பக்கம் 190)

புதுமை பாலகன் - பற்பல அற்புத(குண)ங்களைத் தனக்கே உரித்தாய்க் கொண்ட சிறுவர்

முஹம்மது தன்னால் - நபி முஹம்மதின் பொருட்டால்

படியினில் - இவ்வுலகில்

எவர்க்கும் காண ஒண்ணா - யாரிடத்தும் காணுதற்கு இயலாத

மிடிமையும் தவிர்ந்தோம் - வறுமையும் நீங்கப் பெற்றோம்

என இவ்வுரைகாரர் பெருமானாரின் தனித்துவத்திற்கு ஏற்பப் பொருள் கொள்கிறார்.

மேகம் மழை பொழிதல் இன்மையால், பயிர்கள் கருக, எங்ஙனும் பஞ்சம் வருத்தியது என்பது 8-ஆம் பாடலின் கருத்து.

இருந்தபைங் கூழ்எலாம் கருகி எங்ஙனும்

பரந்தது சிறுவிலைப் பஞ்சம் ஆனதே (பாடல் 8)

சிறுவிலை என்றது தானிய விளைச்சல் குறைவுபட்டு அதன் மதிப்பு கூடியதொரு தட்டுப்பாட்டு நிலை. அதனைக் 'கிராக்கி' எனும் வழக்குச் சொல்லால் வழங்குவர் உரையாசிரியர்கள். இனி, தானியங்களின் விலை மிகவும் குறைந்து பஞ்சமானது என்பர் கண்ணகுமது மகுதா முகம்மது புலவர். தானிய விலை குறைதல் விளைச்சல் மிகுந்த காலமாதலின், அது செழிப்பான

காலமாகக் கருதப்படுமேயன்றிப் பஞ்சகாலமாகக் கருதப்படா மையால் அவ்வுரை பொருத்தமன்று என்கிறார் இவ்வுரைகாரர்.

தானியத் தட்டுப்பாடு ஆதலின் விலை குறைந்தது என்பது பொருந்தாது என்பது சரியே. ஆயினும் 12 - ஆம் பாடல், 'பல துன்பங்களை ஏற்றும் பயிர்த்தொழில் செய்தும், கள்வர்கள் பயிர்களைக் கவர்ந்து சென்றதால் தாம்பட்ட பாட்டினுக்கு உரிய பலனை அனுபவிக்க இயலாத கொடியநிலை காரணமாக பயிர்களின் அடக்க விலையும் குறைந்து போய்விட்ட பஞ்சகாலம்' என்கிறது.

படுமுறைப் பாடெலாம் படப்ப லித்திடாக்
கொடுமையால் அகவிலை குறைந்த காலமே (பாடல் 12)

அகவிலை - தானியங்களின் அடக்கவிலை. பயிர்களைக் கள்வர் கவர்ந்தமையால் கைப்பொருள் இழக்கவே, கூடுதல் விலைகொடுத்து வாங்குவோர் இன்றி, தானியங்களின் அகவிலை குறைந்து போயிற்று என உரையாசிரியர் விளக்கம் தருகிறார். 8 - ஆம் பாடல் உரை விளக்கத்தில் தானியங்களின் விலை மிகவும் குறைந்து பஞ்சமானது என கண்ணகமது மகுதாமுகம்மது புலவரின் உரையை மறுத்த இவ்வாசிரியர், இப்பாடலில், 'தானியங்களின் அகவிலை குறைந்து போயிற்று' என்றெழுதுகிறார். மறுத்த உரையை ஏற்பதுபோலத் தோன்றுகிறது இது. இரண்டு பாடல்களுமே தானியத் தட்டுப் பாட்டைக் கூறுகின்றன. பயிர்கள் கருகி தானிய விளைச்சல் இல்லை என்கிறது ஒரு பாடல். பயிர்களைக் கள்வர்கள் கவர்ந்து சென்று விட்டதால் தானியத் தட்டுப்பாடு என்கிறது மற்றொரு பாடல்.

8-ஆம் பாடலில் உள்ள சிறுவிலைப் பஞ்சம், 12-ஆம் பாடலில் உள்ள அகவிலை குறைந்த காலம் எனும் மூல பாடங்கள் இரண்டினுக்கும் வேறுபாடின்றிப் பொருந்தும் வகையில் பொருள் காண ஆய்தல் வேண்டும். பயிர்கள் கருகியதால் காசில்லாமையால், தானியத்தை வாங்க இயலாததால் தானியவிலை குறைந்தது எனக் கொண்டால் கண்ணகமது புலவர் உரையும் பொருந்தும் எனத் தோன்றுகிறது. ஆய்வாளர்களும் இலக்கண ஆசிரியர்களும் இவ்விரு பாடல்களுக்கும் ஓர் அமைதி காணவேண்டும்.

இவ்வுரையாசிரியர் பிறருடைய உரைகளை மறுப்பது மட்டுமே என்றில்லாமல், மற்றையோர் உரைகள் சிறப்பாகத் தோன்றுமிடங்களில் அவற்றை ஏற்றுப் போற்றவும்

தவறுவதில்லை. சிறப்பானவற்றைப் போற்றுவதும், தனக்குச் சரியென்று தோன்றாதனவற்றை மறுப்பதுவுமான நடுநிலைப் பண்பாளராக இவர் விளங்குகிறார்.

'நாடொறும் வருத்தமின்றிப் பொருள் வழங்கும் மேலவர் தரித்திரம் படைத்திருக்கும் சாமகாலமே' என்பதற்கு, 'கொடைச் சிறப்பை உடைய மேலவரும் தன்னிடமுள்ளவற்றை மறைத்து ஒழுகும் கொடும் பஞ்சகாலம் என்பார் சீறா வசனமுடையார். முதலுரையார்க்கும் அதுவே உடன்பாடு' எனக் கூறி அப்பொருளையே இவ்வரைகாரரும் எடுத்துக் கொள்கிறார். (பக்கம் 34)

நபிக் குழந்தையின் கண்களிலிருந்து புறப்பட்ட ஒளி, ஹலிமா, ஹாரிது ஆகிய இருவரின் மயக்கத்தைத் தெளிவித்தமை, "ஒளிவடிவமாக விளங்கிய பெருமானார் உலகினர் அறியாமை மயக்கத்தை ஒட்டி அறிவொளி பரப்ப வந்தவர்கள் என்பதை உணர்த்தியது' எனப் பேராசிரியர் கூறியுள்ள நயம் ஆற்றவும் இன்பம் பயப்பதொன்று" என அவர் உரையை மனநிறைவுடன் பாராட்டுவதைக் காண்கிறோம். (பக்கம் 83)

உமறு தீனைப் பயிராக உருவகம் செய்து பாடியுள்ள இடத்தில், "பயிர் வளர்ந்து மக்கள் வாழ்க்கைக்கு உதவுவதால் தீனைப் பயிரென்றார் புலவர்" எனப் பேராசிரியர் தரும் விளக்கம் நினைந்தின்புறத்தக்கது எனப் பேராசிரியர் உரையை மனங்குளிரப்பாராட்டுகிறார்.

'பறித்தெடுத்தருந்தி' என்புழி, மரத்துக் கனிகளைப் பறித்தும் தரையில் சிதறிய கனிகளை எடுத்தும் (பறித்து + எடுத்து) என நயம்பட உரைப்பர் பேராசிரியர் என அவ்வரையை ஏற்று அவ்வரையை மேலும் விளக்கி வளஞ்சேர்க்கிறார் இவ்வரையாசிரியர். கனி பல சிதறி திசைகளெல்லாம் நிறைந்திருந்தும், பறித்தருந்தியது, சிதறிய கனிகளை எடுத்தருந்தியும் வெயிலால் தோன்றிய பசி, களைப்பு, நாவறட்சி எனுமிவை நீங்காமையால் என்க என்பது முன்னவர் உரைக்கு இவர்தரும் வளர்ச்சி எனலாம்.

நபிக்குழந்தையாகிய முஹம்மது, அன்னை வலப்புற முலைப்பாலொன்றையே அருந்திய காரணத்தை முதலுரையார் தம்முரையில் விரித்தார். அதனை ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. (பக்கம் 148) விளக்கங்களைப் பிற உரையாசிரியர் உரைகளிலும் காணலாம் எனச் சொல்லி பிற உரைக்காரர்களை அவ்வாசிரியர் மதித்து ஏற்பதையும் அறிய முடிகிறது.

உத்திகள்:

நூல் முப்பத்திரண்டு உத்திகளில் உரைக்கப்படும் எனத் தொல்காப்பியரும் நன்னூலாரும் கூறுவர். உரையாசிரியர் தம் உரை விளக்கத்தில் பெரும்பாலான உத்திகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

'மாட்டெறிந்தொழுகல்' என்பது ஓர் உத்தி. ஒன்றுக்குச் சொல்லப்பட்டதை அதனைப் பெறுதற்குரிய மற்றொன்றுக்கும் பொருத்துதல் மாட்டெறிந் தொழுகுதல் எனப்படும்.

இடுக்கிய குழந்தையும் ஏந்து பிள்ளையும்
வடுப்பிள(வு) அணையகண் மான்அ னார்களும்
கடுப்பினில் கணவமா ருடனுங் கற்குவைத்(து)
இடர்ப்படு சிறுநெறி செல்கின் றார்அரோ (பாடல் 24)

இப்பாடலுக்கு, "சிறுநெறியில், மானனார், இடுக்கிய குழந்தையும் ஏந்து பிள்ளையுமாகச் சென்றுபடும் துன்பம் கூறுதலே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாதலானும், சொற்கிடந்தவாறே யாற்றுநீரொழுகாய்ப் பொருள் கொளின், முதலிரண்டடிகளும் விட்டிசைத்து, ஆசிரியர் கருதும் பொருள் பயவாமையாலும் மானனார் கணவமாருடன் இடர்ப்படுசிறுநெறிக்கண், இடுக்கிய குழந்தையும் ஏந்து பிள்ளையுமாக கடுப்பினிற் செல்கின்றார் என மாட்டெறிந்து பொருள் முடிக்க" என விளக்கம் தருகிறார்.

புதிய நல்வடி(வு) ஆகிய பூங்கொடி அலிமா
கதிர்வி ரித்திட மடிமிசை வைத்துகால் வருடிக்
குதிகொள் பால்முலைக் குடித்திடக் கொடுத்திடக் குறையா
மதுர வாய்திறந்(து) அமுதம்உண்ட னர்முகம் மதுவே
(பாடல் 49)

இப்பாடலுக்கு கதிர்விரித்திட, நல் பூங்கொடி, புதிய வடிவு ஆகிய அலிமா, மடிமிசை வைத்து, குதிகொள், மதுரம் குறையா முலைப்பால், குடித்திட கால்வருடிக் கொடுத்திட, முகம்மது, வாய்திறந்து அமுதம் உண்டனர் எனக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் தந்துள்ளார்.

நபிக் குழந்தைக்குப் பாலூட்டுஞ் சிறப்பினைப் பெற்றதால் அன்னை ஹலிமாவின் முலைப்பால் இனிமை சற்றுங் குறையாதாயிற்று. குறையா முலைப்பால், மதுர முலைப்பால், குதிகொள் முலைப்பால் எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக....

அகன்றுபொருள் கிடப்பினும் அணுகிய நிலையினும்
இயன்றுபொருள் முடியத் தந்தனர் உணர்தல்
மாட்டென மொழி பாட்டியல் மருங்கின்

எனும் (தொல்காப்பிய) இலக்கணத்தான் இப்பாடல் முழுவதும் மாட்டெறிந்து பொருள் முடிந்தது. இனி ஆற்றொழுக்காய் இதற்குப் பொருள் விரித்து இடர்ப்படுவாரும் உளர். இடர்ப்பாடு இணைத்தென விரிப்பின் பல்குமாதலின் விடுத்தாம் என உரையாசிரியர் எழுதுகிறார். (பக்கம் 91-92) ஆற்றொழுக்காய்ப் பொருள் கொண்டாலும் உரையாசிரியர் கூறும் கருத்தைப் பெறமுடிகிறது. எனினும் மாட்டெறிந்து கூறுதலில் ஆசிரியர் அழகு காண்கிறார்.

மதுரம் குறையா முலைப்பால் குடித்திட என்பதற்கு இனிமை சற்றும் குறையாத தனது (வலப்பக்க) முலைப்பாலைக் குடித்திட எனப் பொருள் தருகிறார். வலப்பக்கம் எனும்சொல் உரையாசிரியரால் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அடுத்த பாடலில் முஹம்மது நபி அன்னை ஹலிமாவின் வலப்புற முலைப்பாலை ஒழுங்காகக் குடித்தார் என வருகிறது. எனவே நபிக் குழந்தை வலப்புற முலைப்பால் ஒன்றையே முறைமையாக உண்டுவந்த காரணம் பற்றி 'வலப்பக்கம்' என்ற சொல், 'தந்து கொணர்ந்துரைத்தல்' எனும் உத்திவகையால், வரும் பாடலினின்று தந்துரைக்கப்பட்டது என்கிறார். அடுத்த பாடலில் கூறிய செய்திகளுள் ஏற்புடையவற்றை முன் உள்ள பாடலில் எடுத்தாளும்த் இலக்கண உத்தியைப் பயன்படுத்தி 'வலப்புற முலைப்பால்' என மிகப் பொருத்தமாகக் கூறுகிறார். (பக்கம் 91-92)

ஒரு சொல்லோ தொடரோ பல பொருள் கொள்வதற்கும் ஏற்ற வகையில் அமைந்திருந்தால், அப்பொருள்கள் சிறப்பான பொருளை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் 'பல்பொருட் கேற்பின் நல்லது கோடல்' எனும் உத்தியாம். 'நற்றவம் பெறும் முகம்மது நபி' என்புழி, நற்பேற்றினைப் பெற்ற முகம்மது நபி எனவும், நல்ல தவப்பேற்றினால் பெறப்பட்ட முகம்மது நபி எனவும் விரிப்பினும் அமையும். எனினும் மேற்சொன்ன உத்திவகையால் தவம் என்பதை ஆகுபெயராகக் கொண்டு ஆமினாவுக்கேற்றித் தவமே வடிவமாகிய அன்னை ஆமினா பெற்ற முஹம்மது நபி எனப் பொருள் முடிக்கிறார். (பக்கம் 96)

நாரியும் ஆரிது தானும்... ஒட்டை மேற்கொண்டார்: இது பாடலடி. நாரி என்பது ஹலிமாவை. இங்கு முஹம்மது எனும்

சொல் இல்லை. ஆயினும் பாடலில் கூறப்பட்ட பொருளுடன் இயைபுடைய வேறு செய்திகளையும் இணைத்துக் கூறுதல் எனும், 'மொழிந்த பொருளோடு ஒன்ற வைத்தல்' எனும் உத்தி வகையால் நபிக்குழந்தையை ஒட்டை மேலேற்றி, ஹலிமாவும் ஹாரிதும் உடன் ஏறிக்கொண்டனர் எனச் சேர்த்துரைக்கிறார். (பக்கம் 121)

சிறைவி ரித்திடும் பறவையும் விலங்கினத் திரளும்
மறுமொழிக்கிடம் இல்லெனப் போற்றின புகழ்ந்தே!

இறைவன் மொழிந்தது கேட்ட பறவைகளும் விலங்குகளும் மறுமொழி எதுவும் கூறாமல் இறைவனை வாழ்த்தின என்பது இதன் பொருள். 'சிறை விரித்திடும் பறவை' என்றதனால் பறக்கும் இயல்பிலாக் கோழி போலும் பறவையினங்களைத் தவிர்த்தார் என்கிறார் உரையாசிரியர். பாடலில் இல்லாத பொருளை எய்துவித்தலால் இது 'எய்தாதது எய்துவித்தல்' எனும் உத்தி வகையாகும். (பக்கம் 25)

நலந்தரும் கற்பெனும் நாமம் கெட்டு உடல்
உலர்ந்து அறப் பசியினால் ஒடுங்கி...

'நலம் தரும் கற்பு எனும் நாமம் கெட்டு' என்பதற்கு உரையாசிரியர் நலம் பயப்பதும், தாம் இதுகாறும் போற்றி வந்ததுமான கற்பின் கனலிகள் எனும் பெயரானது கெட்டு மொழிந்து போகும்படி எனப் பொருள் தருகிறார். இங்கு கற்பின் கனலிகளாய் நங்கையர் என்பதனைத் தோன்றா எழுவாயாகக் கொண்டு பொருள் விரித்துள்ளார். இஃது இடத்திற்கேற்பப் பொருள் கொள்ளும் 'ஏற்புழிக் கோடல்' எனும் உத்தி வகையதாம். (பக்கம் 38)

'முகம்மதை எடுத்தலும்' எனும் பாடல் தொடருக்கு முகம்மதை ஏற்று எடுத்ததும் என்பது பொருளே எனினும், 'எடுத்து மார்போடணைத்துக் கொள்ள' என உரைகாரர் விளக்கியெழுதுகிறார். இது, பாடலில் வந்த பொருளைக் கொண்டு அதற்குத் தொடர்புடைய வேறொரு பொருளையும் கூறும், 'வந்தது கொண்டு வராதது முடித்தல்' எனும் இலக்கண உத்தியாம். (பக்கம் 86)

'குலவிய நிறையும் பொறுமையும் விளங்க... முகம்மது சொல் விளங்கினவே' என்பது பாடல். உரையாசிரியர், 'குலவிய' என்பதற்கு - (ஆண்மையுடன்) பொருந்திய எனும் பொருளைத்

தந்து மேலும் விளக்குகிறார். “குலவிய என்பதனை நிறையுடனும் பொறுமையுடனும் தனித்தனிக் கூட்டுக. அறிவு முதலாய் எண்ணப்படும் ஆண் தன்மை நான்கனுள் நிறையும் ஒன்றாதலின் பொருந்திய என்புழி, ‘ஆண்மையுடன்’ என்றொரு சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது” என்கிறார். இஃது ‘உய்த்துணரவைத்தல்’ என்னும் உத்தி. முற்கூறிய பொருளுடன் தொடர்புடையன வற்றைச் சிந்தித்துத் தெளியுமோர் இலக்கண உத்தி இது. (பக்கம் 169)

நூலுக்கு ஒத்து வரக்கூடிய உத்தி வகைகள் முப்பத்திரண்டு எனக் குறிப்பிட்டு, பிறவும் கூட உண்டு என்கிறது தொல்காப்பியம். சொல்லப்பட்டுள்ள முப்பத்திரண்டுடன்,

சொல்லிய அல்ல பிறஅவன் வரினும்
 சொல்லிய வகையால் சுருங்க நாடி
 மனத்தின் எண்ணி மாசுஅறத் தெரிந்துகொண்டு
 இனத்திற் சேர்த்தி உணர்தல் வேண்டும்
 நுனித்தகு புலவர் கூறிய நூலே (பொருள்-மரபியல்: 111)

என்பது தொல்காப்பிய நூற்பா. இதற்கேற்ப உத்தி வகைகளை மனத்தில் எண்ணி, மாசறத் தெரிந்துகொண்டு உரையாசிரியர் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

மேற்கோள்கள்

சீறாவில் இடம்பெற்றுள்ள சொற்கள், தொடர்கள், கருத்துகளுக்கு குறுந்தொகை, கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு ஆகிய சங்கப் பாடல்களிலிருந்தும், திருக்குறள், நாலடியார், ஏலாதி ஆகிய கீழ்க்கணக்கு நூல்களிலிருந்தும், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, சூளாமணி, நளவெண்பா ஆகிய காப்பியங்களிலிருந்தும், காசிக்கலம்பகம் எனும் சிற்றிலக்கியத்திலிருந்தும், தேவாரம், நாலாயிரத்திவ்வியப் பிரபந்தம் ஆகிய பக்தி நூல்களிலிருந்தும் தக்க மேற்கோள்கள் காட்டியிருப்பது உரையாசிரியரின் பரந்த பன்னூலறிவைப் புலப்படுத்துகிறது.

பாடலடிகட்கு மேற்கோள்

பாடல் - 3 : மான்மரை விலங்கினம் அனைத்தும்...

மான்மரை விலங்கினம் - மான்கள், மரைகள் போலும் விலங்கினங்களின்தொகுதி. மரை - மரையா; மான்போலும் ஒரு

வகை விலங்கு. 'மரையா மரல் கவர்' (கலித்.6) 'புரிமட மரையான் கருநரை நல்லேறு' (குறுந்:317) என, கலித்தொகை, குறுந்தொகை இவற்றிலிருந்து மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

பாடல் - 9: மலிபசி யானையா வறுமை சேனையா...

கொலையர சன்கொடுங் கோல்ந டாத்தினான்

எனும் சீறாவின் பாடலுக்கு முழு ஒப்புமையாக,

நாற்குணமும் நாற்படையா ஐம்புலனும் நல்லமைச்சா
ஆர்க்கும் சிலம்பே அணிமுரசா - வேற்படையும்
வாளுமே கண்ணா வதனமதிக் குடைக்கீழ்
ஆளுமே பெண்மை அரசு

எனும் நளவெண்பாப் பாடலைக் காட்டியுள்ளார்.

பாடல் -13: தீயஅப் பசிப்பிணி தீண்டலால்...

பசியைப் பிணியாக உருவகித்தல் இலக்கிய வழக்கு.

பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம்
அணித்தோ சேய்த்தோ கூறுமின் எமக்கே

என்றார் சங்கத்துச் சான்றோரும்.

'பசிப்பிணி மருந்து' என்றார் பிறரும் என, புறம் (173: 11-12) மற்றும் மணிமேகலை (26:217) அடிகள் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பாடல் - 94 : ஆமினா முகம்மதை வாங்கி...

குடங்கையில் ஏந்தி மார்புறத் தழுவி
உவகையிற் குளித்தார்

குடங்கை - உள்ளங்கை;

சிறுசிறார் அலறப் பெருமகனைக் கிழத்தி
குடங்கையில் தாங்கிய கொடிற்றினள்

என்றார் பிறரும். இது காசிக்கலம்பகத்திலிருந்து எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது.

பாடல் - 98: ஆமினா எனுங்குலக் கொடியும்... ;

குலக்கொடி எனும் ஆமினா எனற்பாலது 'ஆமினா எனும் குலக்கொடி' என மாறி நின்றது. இத்தொடருக்கு ஒப்புமையாக

'வையை என்னும் பொய்யாக் குலக்கொடி' எனும் சிலப்பதி காரத்தொடர் (சிலப். 13:175) எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

உரையாசிரியர் தம் உரை விளக்கத்தில் முந்தையோர் இலக்கியத் தொடர்களைத் தக்கவாறு எடுத்தாண்டிருப்பது மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது.

'உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவ'ராதலின், கற்பினை நலந்தரு கற்பென்றார் (பக்கம் 38). இங்குச் சிலப்பதிகாரப் பாயிர அடி பயன்படுத்தப் பெற்றுள்ளது.

'கற்புக் கடம் பூண்ட பொற்புடை மகளிர்' (பக்கம் 38) - இத் தொடருக்கு, 'கற்புக் கடம் பூண்ட பொற்புடைச் செல்வி' எனும் சிலப்பதிகார அடி அடியாய் நின்றுள்ளது.

ஹுனைன் நகர் மக்கட்குப் 'பசியும் பிணியும் நீங்கி வசியும் வளனும் சுரக்கச்' செய்தலின் அது நற்காலம் எனப்பட்டது. (பக்கம் 47) - மேற்கோள் குறியினுள் இருப்பது, சிலப்பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலும் இடம் பெற்றுள்ளது.

பூம்புகாரில் இந்திரவிழாவின் போது நாளங்காடியிலிருந்து காவல் பூதத்துக்குப் பொங்கலிட்டுப் பூசைசெய்து மறக்குடி மகளிர்,

பெருநில மன்னன் இருநிலம் அடங்கலும்
பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்க, என வாழ்த்தி

துணங்கைக் கூத்தாடியதாகச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்க, என வாழ்த்தி

வள்ளுவன் இந்திரவிழாவை நகருக்கு அறிவித்ததாக மணிமே கலைக் காப்பியம் கூறுகிறது. கற்பெனும் நாமம் கெட்டு என்றதால், 'கற்பின்கனலி' என அப்பெயர் அதுகாறும் போற்றி வரப்பட்டமை அருத்தாபத்தியான் பெறப்பட்டது. (பக்கம் 38) - சீதையைக் குறிக்கத் தன் இராமாயணக் காப்பியத்தில் கம்பன் ஆண்டுள்ள 'கற்பின்கனலி' எனும் தொடர் இங்கே எடுத்தாளப் பட்டுள்ளது.

'வாராது வந்த மாமணியாய், தேடாமல் கிடைத்த அருள்நிதியாய் தேடிப்பெற்ற குழந்தையாதலின் பெருவிருப் புடன்பால் கொடுத்தார்'' (பக்கம் 98). இங்கு,

ஓராயிர வருடம் ஓய்ந்து கிடந்த பின்னர்
வாராது போல வந்த மாமணியைத் தோற்போமா?

எனும் பாரதியின் பாடலடிகளில் பயின்று வந்துள்ள தொடரைக்
காணமுடிகிறது.

“நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; அவரோடு இணங்கி
யிருப்பதுவும் நன்றே” என்பவாகலின் நபிக் குழந்தையைக்
கண்டதும் முத்தமிட்டதும் அவர் பெற்ற செல்வமும் பேறுமாய்க்
கொள்க. (பக்கம் 135) இஃது ஓளவையாரின்,

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே; நலமிக்க
நல்லார்சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே; அவரோடு
இணங்கி யிருப்பதுவும் நன்றே.

எனும் மூதுரைப் பாடலை நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறது.

பாடல் - 65: தனையரும் புதிய தனையரும் உயிர்போல்

தலைவரும் மடந்தையர் தாமும்
கனைகுரல் களிறும் பிடிகளும் கன்றும்
கலந்துடன் நடப்பது ஒத் தனரே

தலைவரும், தனையரும், புதிய தனையரும், மடந்தையரும்
செல்லும் காட்சிக்கு களிறும் கன்றுகளும் பிடிகளும் செல்லும்
காட்சி உவமிக்கப்படுவதை,

கொடியிடை ஆமினா என்னுங் கோதைஓர் பிடியென...

கடிகமழ் முகம்மதோர் கன்றும் போலவே.. அயலயல் ஆமினர்

எனும் சீறாப்பகுதியிலிருந்தும், சிறந்த ஆடவர் நடைக்குக்
களிற்றின் நடை உவமிக்கப்படுதலை,

‘மங்கல மழகளிறு அனைய செல்சைகயன்’ (குளா-குமாரகால.9)

‘பொன்னாகமும் நாகமும் நாண நடந்தான்’ (கம்ப.கார்முக.32)

என்பன போலும் குளாமணி, கம்பராமாயணப் பகுதிகளிலி
ருந்தும் எடுத்துக்காட்டி விளக்குகிறார். (பக்கம் 123)

பாடல் 147: வடம் தயங்கு பூண்.....

குடம்த யங்குற விம்மிதம் கொண்டு பொற் குவட்டை
அடர்த்த மென்முலை.....

எனும் பகுதிக்கு, "அழகிய பூரண சும்பமானது திகைப்புற்று நாணும் வகையில் விம்மிப் பூரித்தும் தோற்றத்தில் பொன்மலையையும் எதிர்த்து நிற்கின்ற மென்மையான முலைகளின் இடையில் மணிவடங்கள் அசைய..." என்பது பொருள். மலையினின்று அருவிகள் இழிந்தோடுவதுபோல் முலைகளின் மீது மணிவடங்கள் கிடந்து அசைகின்றன என்பது குறிப்பு" எனப் பொருள் கூறி மலையினின்றும் இழியும் அருவிகள் மாலையைப் போல் திகழ்தலை,

மொய்வரைச் சென்னியின் இழியும் வெள்ளருவித்திரள்...

இலங்கு நீள்முடி இந்திரன் மார்பின்மேல்

விளங்கி வீழ்ந்தமுத் தாரமும் போன்று... (சீவக.34,35)

எனப் பிறருங் கூறினார் எனச் சீவக சிந்தாமணிப் பாடலை மேற்கோள் காட்டுகிறார். (பக்கம் 89)

உரையாசிரியர், தம் விளக்க உரையில் மேற்கோளாகத் திருக்குறளை மிகுதியும் ஆண்டுள்ளார்.

பாடல் 10: 'குலமுறை மன்னர்' என்பதை 'முறைக்குல மன்னர்' என மாறிக் கூட்டுக. முறையாக ஆட்சி புரியும் குலத்தில் உதித்த மன்னர் என்பது பொருள். 'முறைசெய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு, இறையென்று வைக்கப்படும்' (குறள்: 388). ஆதலின் மன்னரை முறை மன்னர் என்றார். (பக்கம் 31)

பாடல் - 43: நபிக்குழந்தையைக் கண்ட ஹலிமாவும் ஹாரிதும் மயங்கி மெய்ம்மறந்தார்: 'மயங்கி' என்றது மகவோ, மதிக்குலமோ என உள்ளந்தடுமாறியதை, அது பொழிலிடைத் தலைமகள் கண்ட தலைமகன், 'அணங்குகொல் ஆய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை, மாதர்கொல் மாலும் என் நெஞ்சு' (குறள்:1081) என உள்ளந்தடுமாறியது போன்றதொரு தடுமாற்றம் என்க. (பக்கம் 81)

முற்பாடலில் (43) குழந்தை முஹம்மதின் கண்ணொளி காரணமாகவும், ஹலிமாவும் ஹாரிதும் பயந்து, உளம் மயங்கி, மெய்ம்மறந்தமையைக் கூறிய ஆசிரியர், இப்பாடலில் அக்கவினொளி காரணமாக பயம் தெளிந்து மகிழ்ந்ததாகக் கூறுவதால், "இருநோக்கு இவள்உண்கண் உள்ளது, ஒருநோக்கு நோய்நோக்கு மற்றுஅந்நோய் மருந்து" (குறள்:1091) என்னும் வள்ளுவம்போல நபிக் குழந்தையின் கண்ணொளியே

நோயாகவும், அந்நோய் தீர்க்கும் மருந்தாகவும் இருந்ததை 'அதிசயித்து' எனும்சொல் குறித்தது என்க. (பக்கம் 105)

பாடல் - 46: மென்முலை திரண்டு அழகுஒழு கினவே: பெண்மையை வெளிப்படுத்தும் உறுப்புகள், திரண்டு, இருத்தற்குரிய முறையில் இருத்தலே பெண்மைக்கு அழகாதலின் மென்முலை திரண்டு அழகு ஒழுகின என்றார். அது, "கல்லாதான் சொல்கா முறுதல் முலையிரண்டும், இல்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று" (குறள்: 402) என்ற வள்ளுவத்தானும் அறிக. (பக்.87)

பாடல் - 57: ஊன்கிடந்த வேல் விழிமலர் இணையில் ஒத்தினரே: குழந்தையைத் தன் இரு கண்களில் ஒத்திக் கொண்டார் என்பது பொருள். பகைவரின் உடலம் சிதைத்துப் புலால்மணம் மாறாதிருத்தலின் வேலை, ஊன்கிடந்த வேல் என்றார். ஈண்டு அஃது ஆமினாவின் கண்களுக்கு உவமை. "கண்டார் உயிருண்ணும் தோற்றத்தால் பெண்தகை, பேதைக்கு அமர்த்தன கண்" (குறள்: 1084) என்றாராதலின் இது வடிவமும் தொழிலும் பற்றிய உவமம் என்க. (பக்கம் 105)

சில இடங்களில் முக்கியமான சில மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டிருக்கலாம்.

பாடல் - 7: கனைகடல் திரை ஆடைகூழ் பாரினில்: இதனை, கனைதிரைக் கடல் என மாற்றிப் பொருத்திக் கொள்வதே முறை எனச்சொல்லி, இஃது, 'அலை எறிந்துஇரை கடல் என வருந்தி' என முன்னரே சீறாவில் உமறு கூறியிருப்பதைச் (சீறா:36) சுட்டுகிறார். உலகம் கடலை ஆடையாக உடுத்தியிருப்பதாகக் கூறுவது உலக வழக்கு என்றும் கூறுகிறார். (பக்கம் 26) இங்கு உரைகாரர்,

'அலைநீர் ஆடை மலைமுலை ஆகத்து' (சிலப்.இந்திர.1)

'திரைதீர் ஆடை இருநில மடந்தை' (சிலப்.அந்திமாலை.7)

'நீராரும் கடலுடுத்த நிலமடந்தை' (மனோன்மணியம்) ஆகிய அடிகளை மேற்கோள் காட்டியிருக்கலாம்.

பாடல் - 14: நலந்தரு கற்பெனும் நாமம் கெட்டுடல்

உலர்ந்(து) அறப் பசியினால் ஒடுங்கி ஈனர்தம்

இலம்தொறும் புகுந்(து) இரந்(து) இடைந்து வாடிநற்

குலந்தலை மயக்கிடும் கொடிய காலமே.

நற்குலப் பெண்டிர், தம் பசி காரணமாக ஈனர்தம் இல்லங்களுள் புகுந்து, பிச்சைகேட்டு, (ஒன்றும் கிடைக்காமையால்) துன்பமுற்று தம் கற்பையும் இழந்து வாடும் வகையில் அவர்கள் குலப்பெருமையை அழித்த பஞ்சகாலம் என்பது கருத்து. வறுமையால் பசியுற்றோர் படும் அவலத்தை விவரிக்கும் இப்பாடலுக்கு,

குடிப்பிறப்பு அழிக்கும் விழுப்பம் கொல்லும்
பிடித்த கல்விப் பெரும்புணை வீடுஉம்
நாண்அணி களையும் மாண்எழில் சிதைக்கும்
பசிப்பிணி என்னும் பாவி... (மணிமே. பாத்திரம். 76-80)

எனும் மணிமேகலை அடிகள் பொருத்தமான மேற்கோளாகும்.

8 - ஆம் பாடலில் உள்ள, 'பைங்கூழ் எலாம் கருகி' என்பதில் உள்ள பைங்கூழ் என்பதற்கு,

கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட்டதனோடு நேர் (குறள்: 550)

என்னும் திருக்குறளையும்,

81-ஆம் பாடலில் உள்ள "பிள்ளைக் கனி எனும் முகம்மது நபி" என்பதற்கு,

பிள்ளைக் கனியமுதே! - கண்ணம்மா
பேசும்பொற் சித்திரமே

எனும் பாரதியின் கனியொத்த அடிகளையும் மேற்கோள்களாக்கி யிருக்கலாம். உரை அளவின் விரிவஞ்சி ஆசிரியர் விடுத்தனர் எனக் கொள்ளலாம்.

நுண்பொருள்

ஆசிரியர் சொற்களுக்கும் தொடர்களுக்கும் திட்பமும் நுட்பமும் நிறைந்த பொருள் தருகிறார். சொற்களின் பொருளை நுண்மையாக ஆராய்ந்து இவ்வுரை தெளிவாக விளக்குகிறது. பாட்டில் அமைந்து கிடக்கும் பொருள் நேர்த்தியை உரை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

பிறர் மனை என்றது உற்றார், உறவினர், உடன்பிறந்தார் எனத் தனக்குக் கிஞ்சித்தும் தொடர்பில்லாத அயலவர் இல்லத்தை. (பக்கம் 40)

மகளை, 'மகவு' எனும் குழவிப் பெயரால் கூறியது அன்பு மிகுதியால் என்க. (பக்கம் 56)

வால் அசைத்திடாக் கிழடு என்றமையால் தள்ளாமை நிறைந்த முதுமை பெறப்பட்டது. (பக்கம் 143)

அரிவை என்றது ஆமினாவைக் குறித்தது. அது பருவத்தைக் குறியாது பெண் எனும் பொருண்மை குறித்ததொரு சொல். (பக்கம் 71)

கண்டறிந்து என்பது கண்டும் அறிந்தும் என்பதாம். இதில் உம்மைகள் தொக்கன. கண்டு, அறிந்து என்புழி கண்களால் கண்டும் என்பதும் பிறர் வாயால் கேட்டும் என்பதும் ஆற்றலாற் போந்த பொருள். (பக்கம் 151)

நிலைத்த பொற்பாவை - ஹலிமா. அன்னை ஹலிமா நபிக் குழந்தைக்கு முலைப்பால் ஊட்டியது கொண்டு என்றும் நீங்காப் புகழை அடைந்தவராதலின் 'நிலைத்த' என்றது புகழானது என்றென்றும் நீங்காமல் நிலைத்த என்னும் பொருளது. (பக்கம் 186)

தெறு பகையாவது அழிவை ஏற்படுத்தக் கூடிய பகைமை. இதனைச் செறுபகை என்னும் வள்ளுவர் வாக்காலும், அதற்குப் 'புறத்து நின்று வந்து அழிவு செய்யும் பகை' என்னும் பரிமேலழகர் உரையாலும் அறிக. (பக்கம் 140)

துரு என்பது செம்மறியாடுகளை, 'எடுத்த மொழியினம் செப்பலும் உரித்தே' (தொல். சொல். 59) என்பவாகலின் இனமாகிய மாடு, ஒட்டகம் போல்வனவும் கொள்க. (பக்கம் 147)

கொடுக்கக் கொடுக்கச் செல்வம் குறைவுபடினும், அவ்வாறு கொடுத்தலான் உண்டாகும் புகழும், அதுகொண்டு பெறப்படும் புண்ணியமெனும் நற்பேறும் வளரும் தன்மைத்தாதலின் கொடுத்தலினால் இழவுபடும் பொருள் குறித்து வருந்தாது தொடர்ந்து பொருள் வழங்குதலை, 'வருத்தமின்றி பொருள் வழங்குதல்' என்றார் ஆசிரியர். (பக்கம் 33)

குழந்தை முகம்மதுவை எடுத்துச் சென்றபோது, வெயில் மறைக்க மேகம் குடை பிடித்தது என்கிறார் பாடலாசிரியர். 'முஹம்மது நபிக்கு மேகம் குடைபிடித்து நிழல் செய்தது என்றதனால் நபிக் குழந்தையை வைத்திருந்த ஹலிமாவும் ஹாரிதும் அக்குடை நிழற்கண் வந்தனர் என்பது குறிப்பு' எனப் பொருள் விரிக்கிறார் உரையாசிரியர். (பக்கம் 125)

முகம்மது முறைமையாக உண்டார் முலைப்பால்: முறைமை - ஒழுங்கு. முறைமையாக உண்டனர் என்பதனால் தம் தேவைக்கேற்ற அளவே உண்டனர் என்பதும், வாய்க்கடை வழி ஒழுக்குதல், பால்புரைக்கேறுதல், வாயாலெடுத்தல் போலும் குறைகள் எதுவும் இன்றி உண்டனர் என்பதும் பெறப்படும். (பக்கம் 93)

நபியாகிய குழந்தையைத் தாங்களே வளர்க்க விரும்பி வானவர் இறைவனிடம் 'முகம்மதை அருள்க' என வேண்டினார். கொடுப்பவன் இறைவன், ஏற்பவர் வானவராதலின் கொடுப்பவன் உயர்வும் ஏற்பவர்தம் இழிவும் கருதி 'கொடு' என்னாது 'அருள்' என்றார். இதனை,

ஈயென் கிளவி இழிந்தோன் கூற்றே
தாவென் கிளவி ஒப்போன் கூற்றே
கொடுவென் கிளவி உயர்ந்தோன் கூற்றே (தொல். சொல். 437)

எனுந் தொல்லாசிரியர் கருத்தான் அறிக. (பக்கம் 16)

மக்கா எனும் நகரம் சான்றோர் பழிக்கும் வினைமேற் செல்லாது, அறநெறிகள் அழிந்துபடாமல் காத்துநிற்கும் பெருமை பொருந்திய நகராயிருத்தலின் அதனை, 'நன்னெறி திகழ் மக்கமா நகர்' எனச்சிறப்பித்துக் கூறினார். (பக்கம் 51)

'பிறைநுதல் கருங்குழல்' என்றது கரிய மேகம் நிகர்த்த கூந்தல் என்பதையும், அக்கூந்தல் மேகத்தினுள் மறைந்து தோன்றும் பிறை போலும் நெற்றி என்பதையும் குறிப்பால் உணர்த்தியது. நெற்றியின் ஒளியும் கூந்தலின் கருமையும் கூறியவற்றால் அப்பெண்டிர் இளம் பருவத்தினர் என்பது குறிப்பு. (பக்கம் 56)

'கோட்டு மாங்குயில் ஆமினா' என்றது மரக்கிளையிலிருந்து கூவும் குயில் போலும் ஆமினா எனும் கருத்தாதலின் உவமத்தொகை. மாங்குயில் இருந்து கூவுவதற்கு மரக்கொம்பே பற்றுக் கோடாதல் போல், ஆமினா உயிர்வாழ்வதற்குப் பற்றுக் கோடு முஹம்மதென்னும் குழந்தையே. (பக்கம் 100)

'இடம் பெறப் பிறழ்ந்து' என்றது ஆமினா முகத்திலிருந்த விழிகளிரண்டும் நபிக் குழந்தையின் முகத்திற்கு இடம் மாறிற்றோவென என்னும் வகையில் அன்னை ஆமினா, தன் முகத்தைக் குழந்தையின் முகத்தோடு சேர்த்து முத்தமிட்டார் என்பதொரு நயந்தோன்ற நிின்றது. (பக்கம் 184)

அப்துல் முத்தலிபு (இருவரையும்) உற்று நோக்கினார்: குரல் கேட்டதால் அப்துல் முத்தலிபு புறத்து வந்து, மக்கமா நகரில் இதுவரை எங்குமே கண்டிராத புதியிருவர் நிற்பதைக் கண்டு, சற்றே நிதானித்து, கணவன் மனைவியாய் நிற்கும் இருவரையும் கண்டு இவர், கூலிக்குப் பாலூட்ட வந்தவர் என்பதை தெளிந்து உற்று நோக்கினார் என்க. உற்று நோக்கியது, உடல் மெலிந்தும் ஒரு முலை சும்பியும் இருக்கும் இப்பெண்மணி, பாலூட்டத் தகுதி படைத்தவள் தானா என்பதைக் கருதியது. (பக்கம் 62)

நாலொரு பதின்மர் என்பது நான்கு ஒரு பதின்மர் (4×1×10) நாற்பது பேர் என்க. இனி நான்கும் ஒன்றும் பத்துமாய்ப் பதினைந்து பேர் எனவும், நாலொரு ஒரு பதின்மராகப் பதினான்கு பேர் எனவும் கொள்ளினும் அமையும். (பக்கம் 58)

ஆள்பவன் - இறைவன். உயிர்களைப் படைத்தும் காத்தும் தன் ஆணையின் வழி அவ்வுயிர்களை ஏவல் செய்வதும், பின் அழித்தும் தன் ஆட்சியை அவர்கள் மேல் செலுத்துபவன் அவனேயாதலின், இறைவனை ஆள்பவன் என்றார். இதனை, 'ஆட்டுவித்தால் ஆரொருவர் ஆடாதாரே, அடங்குவித்தால் ஆரொருவர் அடங்காதாரே (தேவாரம் 6:95:3) என்றார் பிறரும். (பக்கம் 52)

'முண்டக மலர்த்தாளினில் விழி சேர்த்தி' என்றது திருப்பா தங்களில் கண்களை வைத்து ஒற்றி எடுத்து முத்தமிட்டதை; இது சரணாகதித் தத்துவம். முண்டகம் - தாமரை (பக்கம் 131)

பயிற்றுதல் - பயிற்சி அளித்தல்; அஃதாவது ஒரு துறையில் தேர்ச்சி பெறும்வகையில் அறிவு கைவரப் பெறுதல். இனி, பயிற்சி என்பதற்கு, 'கற்பித்து' எனப் பொருள் கொள்வாரும் உளர். கற்பித்தல் ஆசிரியர் தொழில். கற்றல் மாணவர் தொழில். ஆசிரியர் கருத்தை அவர் கற்பித்தவாறு ஏற்றுச் செயல்படுத லேயன்றி, ஏற்றுச் செயல்படாமையும் மாணாக்கர் தம் நிலை யேயாதலின் கற்பித்தல் அளவில் ஆசிரியர் தொழில் முற்றுப் பெற்று, மாணாக்கர் அதனை ஏற்றுக்கோடல் எனுஞ்செயல் உறுதி இல்லை. பயிற்றுதல் என்பது கற்பித்தலைக் கைக்கொள் ளும்வரை பயிற்சி அளித்தலைக் குறிக்கும்.

இலக்கணக் குறிப்புகள்

உரையாசிரியர் இலக்கணத் தொடர்களையும் கொள்கை களையும் விளக்கவுரையில் விரிவாகத் தந்திருக்கிறார். செய்யு

ளின் பொருளை விளக்குவதற்கு இலக்கணத்தின் தனித்தன்மை களைக் குறிப்பிடுகிறார். தொல்காப்பியத்திற்கு முதன்மை தரப்பட்டுள்ளது; விளக்கம் அனைத்தும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களின் அடிப்படையிலேயே அமைந்துள்ளன. அணிகட்டு மட்டும் தண்டியலங்காரத்தைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பொருள்விளக்கத்திற்கு இவர் தந்துள்ள இலக்கணக் குறிப்புகள் பெருந்துணை செய்கின்றன.

'தரைப்பெரும்புகழ்' என்புழிக்கண்ணுருபு விரிக்க. (பக்கம் 62)

'குலப் பெயர் ஏது?' - ஏது என்பது செய்யுளாதலின் ஏது என நீண்டது. (பக்கம் 65)

'பேதியாது' என்பது ஈறு கெட்டு, 'பேதியா' என நின்றது. (பக்கம் 66)

'அமரர் நாயகமே' ஆண்டு 'கு' உருபு செய்யுள் விகாரத்தால் குறைந்தது (பக்கம் 106)

செங்கயல் வரிவிழி என்பதை நிரல்நிறையாகக்கொண்டு செவ்வரிக்கயல்விழி என மாறிக் கூட்டுக. (பக்கம் 40)

உரைப்பரும்: உரைப்ப அரும் எனும் பெயரெச்சத்து அகரம் விகாரத்தால் தொக்கது. 'புகழ்புரிந் தில்லிலோர்' என்புழிப் போல. (பக்கம் 44)

'குபிர்க்குலம்' என்றது 'குபிரரது குலம்' என விரியும். ஆறனுருபு தொக்க தொகை. குபிர் என்பது குபிரரை. அது முனிவரை, 'முனி' என்றாற் போலக் கொள்க. (பக்கம் 173)

மக்கம் என்பது மக்கமா நகரை : கோசல, கலிங்க என்பன கோசலம், கலிங்கம் என ஆயினாற் போன்று 'மக்கா' என்பது 'அம்' விசுதி பெற்று மக்கம் என்றாயிற்று. (பக்கம் 45).

'மலசாலதி' என்பது 'சலமலாதி' என மாறி நின்றது. இது வடமொழிப் புணர்ப்பு. (பக்கம் 154).

'இராமனால் அகலிகை தன்னுரு எய்தினாள்' என்பது போல கார்க்குலம் பெய்தலின்மையால் பைங்கூழெலாம் கருகியதாதலால், 'ஆல்' என்பது கருவிப் பொருளின் வந்த மூன்றாம் வேற்றுமை உருபு. இனி இதனை அசை என மயங்குவாரும் உளர்.

இவ்வாறு எளிதில் அறியும் வண்ணம் ஏராளமான குறிப்புகள் நூல் முழுதும் உள்ளன.

அவாய்நிலை என்பதோர் இலக்கண வழக்கு. இது, ஒரு பொருள் தன்னோடு சேர்ந்து பொருள் முடித்தற்குரிய மற்றொரு சொல்லை வேண்டி நிற்கும் நிலை.

கெடுப்பதூஉம் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

என்பதில் எல்லாம் வல்லது மழை என்பது பொருள்.

வல்லது - அவாய்நிலையின் வந்த சொல்லாகும். உரையாசிரியர் அவாய் நிலையை உணர முழுதும் பல இடங்களில் காட்டியுள்ளார்.

பாடல் - 33 : 'தந்தையுமில்லை' - ஆண்டு 'உயிருடன்' என்றொரு சொல் அவாய்நிலை. தாய் மட்டும் உள்ளார் என்பது பொருட்பேறு. (பக்கம் 67)

இலக்கணத் தொடரை விரித்துரைக்கும் இத்தகைய விளக்கங்கள் பல, நூலுள் உள்ளன.

பாடல் 11 : உருத்திரண்டெழுந்த பொய் யுடம்பை மெய்யென,, பொய்யுடம்பை என்றதனால், 'மெய்போலும் தோன்றுகின்ற' என்பது பொருட்பேறு. இதனை அருத்தாபத்தி என்ப வடநூலார். அஃது, அரிசியுண்டோ செட்டியாரே? என்பழி, பருப்புண்டு என அவர்கூற, அரிசி இல்லை என்பதை அனுமானித்தல் போல்வது. (பக்கம் 33)

அருத்தாபத்தி என்பது ஆய்க்குடி கங்கையில் இருக்கிறது என்றால் கங்கைக் கரையில் உள்ளது எனப் பொருள் கொள்வதாகும்.

அருத்தாபத்தி ஆய்க்குடி கங்கை

இருக்கும் என்றால் கரையில் என்று எண்ணல்

:(மணிமே. 27:45-46)

ஒரு பொருளைக் கொண்டு அதனோடு இணையுடைய பிற பொருளை உணர்தல் அருத்தாபத்தியாம். (அருத்தம் - பொருள்; ஆபத்தி - பிறிதொரு பொருள்) இவ்வுரையாசிரியர் பல இடங்களில் அருத்தாபத்தியைக் காட்டியுள்ளார்.

பாடல் - 91: பொறித்தபொற் குவட்டைப் பணைத்தெழும்

புயத்துப்

புரவலன் ஆரிது

பொறித்த பொற்குவட்டை என்பதை பொற்குவட்டைப் பொறித்த என மாறிக் கூட்டுக. பொன்மலைக்கு அடையாளமாக என்பது இதன் பொருள். ஆண்டு 'ஐ' உருபு நான்கண் பொருண்மைக்கண் வந்தது. அது,

கோட்டுப்பூச் சூடினும் காயும் ஒருத்தியைக்
காட்டிய சூடீனீர் என்று (குறள்:1313)

எனுங் குறளில், 'ஒருத்திக்கு' எனற்பாலது 'ஒருத்தியை' என இரண்டாவதனோடும் மயங்கி வந்தாற்போலக் கொள்க.

இலக்கண விளக்கம் செய்து பிற உரையாசிரியர்களுடைய உரைகளை இவ்வாசிரியர் மறுக்கும் இடங்களும் உண்டு.

'கொடி மருங்குல்'. இது ஹலிமாவைக் குறித்த அண்மை விளி. இருபெயரொட்டு ஆகுபெயருமாம். இதனை அன்மொழித் தொகை என்பர் பேராசிரியர் எனக் கூறும் இவ்வரைகாரர் இங்கு அன்மொழித் தொகைக்கும் ஆகுபெயருக்குமுள்ள வேற்றுமைகளை நன்கு விளக்கியுள்ளார். (பக்கம் 77)

பாடல் - 19: மிக்கபேர் அனைவரும் விளம்பிக் காலமே
தக்கநற் பயணம் என்(று) எடுத்துச் சாற்றினார்.

(மக்காநகர் புக்கி பிழைப்பது பொருட்டென்று எண்ணி) அனைவரும் விளம்பு பயணம் தக்கநற் காலம் இ(து) என்று மிக்கபேர் எடுத்துச் சாற்றினார் என இயைக்க 'விளம்பிக் காலம்' என்பதை விளம்பு+இ+காலம் எனக் கொண்டு விளம்பு என்பதனைப் பயணம் என்பதனோடு கூட்டியுரைக்க. 'இ' என்ற சுட்டு, 'தக்க நற்காலம்' என்பதை விசேடித்து நின்றது. தக்க காலம், நற்காலம் எனத் தனித்தனி இயைக்க. விளம்பு பயணம் - வினைத்தொகை. இங்ஙனமின்றி, 'விளம்பி' என்பதைச் செய்தெனச்சமாகக் கொண்டு பிறருரைத்தனவெல்லாம் பொருந்தாமை யாங்கூறியவாற்றான் அறிக. (பக்கம் 46)

'ஆரிது மனையலிமா' என்புழி, ஆரிதுக்கு மனைவியாகிய 'அலிமா' என நான்கனுருபு விரித்துரைக்க. இனி, 'ஆரிதுடைய மனைவி அலிமா' என ஆறாம் வேற்றுமைப் பொருண்மைக்கண் கூறுவாருமுளர். ஆறாம் வேற்றுமை கிழமைப் பொருளிலன்றி முறைப் பொருளில் வாராதென்பது,

"அதுவென் வேற்றுமை உயர்திணைத் தொகைமையின்
அதுவென் உருபுகெடக் குகரம் வருமே" (தொல். சொல். 96)

என்ற விதியால் அறிக என மற்றையோர் உரையை இலக்கண விளக்கத்தின் வழி மறுத்திடக் காண்கிறோம்.

அரிய இலக்கண விதிகளை மிக எளிதில் அறியும் வண்ணம் சிறந்த முறையில் தக்க எடுத்துக்காட்டுகளுடன் ஆசிரியர் விளக்கிச் சொல்கிறார்.

பாடல் - 90: முஹம்மது நபிக்கு வயது இரண்டான பின்னர் அன்னை ஹலிமா

'கொடுத்திடும் முலை' மறப்பித்தனர்.

கொடுக்கப்படும் முலை என்னாது 'கொடுத்திடும் முலை' எனப் பிறவினையானது கருத்தாவைக் கூறுமாறு போலத் தன்வினை மாத்திரையாய் நின்றது, 'செய்யப்படு பொருளைச் செய்தது போலத் தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியல் மரபே' எனும் இலக்கணம் (தொல்.சொல்.240) கருதியது. (பக்கம் 176)

பாடல் - 34: பெறுமொரு தந்தையும் இல்லை...

பெருமானாரின் தந்தை மறைந்துவிட்டார். இப்போது இல்லை. ஆக, 'பெற்ற தந்தை' என்னாது 'பெறுந்தந்தை' என்றது 'இறப்பே எதிர்வே ஆயிருகாலமும், சிறப்பத் தோன்றும் மயங்குமொழிக் கிளவி' (தொல். சொல். 241) என்பதால் கால மயக்கம். (பக்கம் 67).

பாடல் - 63: ஹாரிது. இக் குழந்தையால்...

கவலையும் தீர்ந்தனம் என்றார்

இக்குழந்தையால் கவலை தீர்வது உறுதியாதலின், தீர்குவம் என எதிர்கால வாய்ப்பாட்டால் கூறாது, 'தீர்ந்தனம்' என இறந்தகால வாய்ப்பாட்டாற் கூறினார். இது கால வழுவமைதி. (பக்கம் 120)

(இதற்கு, 'எறும்பு முட்டை கொண்டு துட்டை ஏறின் நிச்சயம் மழை பெய்தது' என்பதை மேற்கோள் காட்டலாம். எறும்பு மேட்டில் ஏறினால் மழை பெய்யும் என்னாது மழை பெய்தது எனக் கூறுவது உறுதி கருதி.)

கவலை மிக விரைவில் தீரும் எனக்கொண்டு விரைவு கருதி இறந்த காலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதாகவும் இதனைக் கொள்ள லாமா என்பது சிந்தித்தற்பாலது.

வாராக் காலத்தும் நிகழுங் காலத்தும்
 ஓராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி
 இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
 விரைந்த பொருள என்மனார் புலவர் (தொல். சொல். வினையியல் 44)

வரும் காலம் நிகழ் காலத்தை ஒருங்கிணைத்திடும்
 நிகழ்ச்சியைக் கடந்த காலக் குறிப்புடன் கூறுதல், விரைவு கருதிக்
 கூறுவதாகும் என்பது நூற்பாவின் பொருள். எனவே,
 காலவிரைவு கருதி, 'கவலையும் தீர்ந்தனம்' எனக் கூறியதாகவும்
 கொள்ள இடமுண்டு.

அணிகள்

அலிமா முலையூட்டுப் படலத்தில் உவமை அணி, உருவக
 அணி, சொற்பொருட் பின் வருநிலையணி, ஏது அணி, அற்புத
 அணி, முரண் அணி, மத்திம தீப அணி, சங்கீரண அணி
 ஆகியவை அமைந்திருப்பதை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டியுள்
 ளார். சில அணிகட்கு விளக்கமும் தந்துள்ளார்.

இப் பாடற்கண் உவமை, மறுபொருளுவமை, விரியுருவகம்
 எனப் பல அணிகளும் கலந்து வருதலின் இதனைச் சங்கீரண
 அணி (கலவை அணி) எனினுமாம் (பக்கம் 32)

ஓரிடத்து நின்ற மொழி பலவிடத்தும் சென்று பொருள்
 விளக்கும் அணி தீபக அணி எனப்படும்.

பாடல் - 3: .... தம்மென
 மான்மரை விலங்கினம் அனைத்தும் வாய்திறந்(து)
 ஈனமில் லவன்தனை இரந்து கேட்டதே

கேட்டது என்ற சொல்லை மான் கேட்டது, மரை கேட்டது,
 விலங்கினம் கேட்டது, அனைத்தும் கேட்டது, ஈனமில்லவன்
 தனைக் கேட்டது, இரந்து கேட்டது, தம் எனக் கேட்டது எனத்
 தனித் தனிக் கூட்டிப் பொருள் கொள்வதால் இது தீபக அணியா
 கிறது. (பக்கம் 19) (தீபகம் - விளக்கு)

பாடல் - 36: முஹம்மது நபி நடைபயிலத் தொடங்கவே
 நிலமனைத்தும் தீன்றெறி நடந்தது; இயல்பெனும் மனுமுறை
 நடந்தது; அறத்தின் துறை வழி உலகு நடந்தது; செங்கோல்
 உலகெலாம் நடந்தது; பாரினில் குலமுறை நடந்தது; மன்னியர்
 சொற்படி நடந்தனர்; துன்பமற்றின்பமே நடந்தது என முறை
 மாற்றிப் பொருள்கொள்க.

யாதன் திறத்தினும் இதனின் இது விளைந்தென்(று)
ஏது விதந்(து) உரைப்பது ஏது (தண்டி, 58)

என்பவாகலின் இப்பாடல் ஏது அணியால் இயன்றது.

இனி, 'நடப்ப' எனும் சொல் மீண்டும் மீண்டும் அதே பொருளில் பயின்று வந்துள்ளமையால் இதனைச் சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி எனக் கூறினுமாம். (பக்கம் 167)

பல்துறை அறிவு

உரையாசிரியர் விலங்கியல், உயிரியல், தாவர இயல், நிலநூல் எனப் பல்துறை அறிவும் பெற்றிருக்கிறார் என்பதை அவருரையால் அறிய முடிகிறது.

பாடல் - 47: ...மும்மதக் கரி...

மும்மதக்கரி - மூவகை மதநீரும் வழிகின்ற யானை. மும்மதம் என்றது கன்ன, கபோல, பீஜ மதங்களென யானைக்கு ஒழுகும் மூவகையான மதநீர்களை; இதனைக் கைம்மதம், கபோல மதம், கோச மதம் எனவும் கூறுவர்.

கைம்மதம் - துதிக்கையில் ஒழுகும் நீர்

கபோலமதம் - கதுப்பில் (கன்னத்தில்) ஒழுகும் நீர்

கோசமதம் - ஆண் யானையின் குறியினின்று வரும் மதநீர்

பாடல் - 4: மதுரத்தேன் கனி அருத்தி

கனி 'கொடுத்து' என்னாது 'அருத்தி' என்றது புள்ளினங்கள் தம் குஞ்சுகட்கு இரையை ஊட்டி, உண்பிக்கச் செய்யும் இயல்பு கருதியது. 'கனிஅருத்தி' என்றதனால் இரையைத் தம் கால்களாற் பற்றிக் கீறிக் கிழித்துண்ணும் வல்லுகிர்க் கூர்வாய்ப் பறவைகளான காகம், கழுகு, பருந்து போன்றவற்றை விலக்கினார். கனியுண்ணும் பறவைகளும் சில புழு பூச்சிகளையும் உண்ணும் தன்மையவாதலின் அவற்றையும் விலக்கி, கனியொன்றையே உண்ணும் பறவைகளைக் குறிப்பதே ஆசிரியர் கருத்தாதலின், 'மதுரத் தேன்கனி' என ஈரடை புணர்த்தோதினார். (பக்கம் 21)

பாடல் - 6: சிறை விரித்திடும் பறவையும் விலங்கினத் திரளும்
போற்றின

புகழ்ந்தே:

'சிறை விரித்திடும் பறவை' என்றதனால் பறக்கும் இயல்பிலாக் கோழி போலும் பறவையினங்களையும் தவிர்த்தார். (பக்கம் 25)

பாடல் - 54: மாங்குயில் - குயிலின் ஒருவகை. இக்கருத்தறியாதார் 'மாமரத்தினது கிளைகளிலிருந்து கூவும் குயில்' என மயங்குவார்.

பாடல் - 7: அறபெனும் வளமை நாடு...

வறண்ட பாலை நிலங்கள் மட்டுமின்றி 'தஜ்லா', 'புராத்' (யூப்ரட்டீஸ், டைகிரிஸ்) எனும் நதிகள் பாயும் செழுமையான மெசபடோமியா (இராக்) ஷாம் (சிரியா) போன்ற பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதே பழைய அரபு நாடாதலின் அதனை வளமை நாடென்றார். (பக்கம் 26)

பாடல் - 70: நீள்வரை யனைய மாமதிள் சூழ்பதி:

இவ்வாறு கூறுவது இலக்கிய வழக்கு. அதனை, 'மாமதிள் அனைய நீள்வரை சூழ்பதி' என மாறிக் கூட்டுக. மக்கா, ஹுனைன் போலும் ஊர்களை அபூகுபைஸ் மலைத் தொடர் சுற்றிச் சூழ்ந்திருத்தலால் அங்ஙனம் பொருள் கொள்வதே சிறப்பென்க.

நடை

உரையாசிரியரின் நடை, உணர்ச்சியும் உயர்வுமுள்ளதாய்த் திகழ்கிறது; பொருட்செறிவும் நடைப் பெருமிதமும் கைகோத்துச் செல்கின்றன. பண்டைய உரையாசிரியர்கள் நடைப்போக்கில் எழுதுவது இவர்க்குப் பெருவிருப்பாயுள்ளது. ஆண்டு, என்புழி; அது கொண்டன்றே; என்றவதனான்; உய்த்துணரும் பெற்றியதாதலானும்; ஆசிரியர் கருத்தன்றென்க - இவ்வாறு ஆசிரியர் உரையெழுதுதல் பண்டைய உரையாசிரியர் வழிப்பட்டது.

பண்டைய உரையாசிரியர்களின் புலமை நடையை இன்றுள்ளார் புரிந்து கொள்ள இயலாது. மூல நூற்பொருளை நன்கு அறிந்து கொள்ளவே உரை வரையப்படுகிறது. ஆதலின் ஓரளவே கற்றவரும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் உரை எளிய நடையில் அமைதல் வேண்டும். எழுதும் போக்கில் எளிமையில், உரைநடை காலந்தோறும் மாறி வருகிறது. இப்பொழுது எழுதப்படும் உரைகள் இன்றைய நடைப்போக்கிற்கேற்ப அதேவேளை இலக்கண, இலக்கியப் பிழையின்றி எழுதப்பட

வேண்டியது இன்றியமையாதது. இவ்வுரை எளிமையானதே என்றாலும், பண்டைய நடைப்பாங்கே முன் நிற்கிறது. பண்டைய உரையாசிரியர் வழியில் எழுதியுள்ளமையைப் புலப்படுத்த இவ்வாறு எழுதியுள்ளார் எனக் கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

கடமையின் வழாது...

என வாளாக் கூறி இடர்ப்படுவர்...

இணைத்தெனக் கூறிற்றிலர்...

உடன்படிக்கை முடிந்த பிற்றை...

தம்மினும் அறிவும் ஆற்றலும் மிக்கார் மாட்டு...

செல்வத்தின் வேறாய வளம் இணைத்தெனப் புலப்படாமையானும்

இவையும் இவைபோன்ற தொடர்களும் இன்றைய உரைநடைத் தன்மைக்கேற்ப எழுதப்பட்டிருக்கலாம். இவ்வாறு எழுதாவிடின் புலவோர் இவற்றை உரையெனக் கொள்ளாரோ எனும் ஐயம் ஆசிரியர்க்குத் தோன்றியிருக்கலாம்.

சிலர் வாகனத்தின் மீதுவரந்தும், மற்றுஞ்சிலர் நடந்தும் வந்தனர் - இவர்தல் என்பது ஏறுதல் எனும் பொருளைத் தருகிறது என அறிய இத்தொடர் பயன்படுகிறது. படிப்போர் பழமையான பல சொற்களை வழக்கிற்குக் கொண்டு வர இஃது உதவும் எனினும் வாகனத்தின் மீது ஏறியும் என்றிருந்தால் உடனே புரிந்து கொள்ள எளிதாகும்.

முற்பாடலுக்கும் இப்பாடலுக்கும் தொடர்பு அறுபட்டுள்ளது வெளி; வெளி என்பதற்கு வெளிப்படை என்பது பொருள். இதை வெளிப்படையாகவே எழுதி ஆங்காங்கே எளிமையாக்கியிருக்கலாம்.

பண்டைய உரையாசிரியர்களைப் போல நீண்ட தொடர்களை எழுதிச் செல்வதும் ஆங்காங்கே தென்படுகிறது.

'சுந்தரவதன முகம்மது நபி' என்றவதனான், நபிக்குழந்தைக்குப் பிறவாகும் உறுப்புகள் அத்துணை அழகிதன்று என்பவா வெனின், அங்ஙனமன்று; காண்பார்க்கு, ஒருவரின் முகத் தோற்றமே அவர் தோற்றப் பொலிவினை விளங்கச் செய்யும் ஆதலானும், பிறவாகும் உறுப்புகள் அழகியதாய் அமைய முகம் ஒன்றுமே அழகற்றிருப்பின் எவரும் அதனை அழகெனக் கொள்ளாராதலானும், முகநோக்கி உரையாடுவதல்லது பிற உறுப்பு

நோக்கி உரையாடுதல் மரபன்றாதலனும், ஒருவர் நோக்குவதும் நோக்க விழைவதும் முகமேயாதலானும், முகத்தின் அழகு கூறலே பிற உறுப்புகளின் அழகு தானே பெறப்படுமாதலானும், முதன்மை பற்றி முகத்தை விதந்தோதினார் ஆசிரியரென்க. (பக்கம் 158) 'காண்பார்க்கு' தொடங்கி 'என்க' வரை ஒரே தொடர். மறைமலையடிகளார் உரைநடை இத்தகைய நீண்ட தொடர்களால் அமைந்திருக்கும். இதையே திரு.வி.க. தம் பிற்காலத்தில் எழுதியது போன்ற சிறுசிறு தொடர்களாக அமைத்து எழுதியிருக்கலாம். ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகையில் அழகியதே எனினும், பெருமிதத்தை இழந்துவிடாத எளிமை இன்றைய நிலையில் வேண்டப்படுவதொன்று.

கூறியது என்னையெனின்?... ஈண்டைக்குப் பொருந்துமோ எனின்... இரந்தது என்ன? என்பார்க்கு என வினா எழுப்பி விடை கூறும் முறையில் எழுதும் முறையையும் இவ்வாசிரியர் மேற்கொண்டுள்ளார்.

பேச்சு வழக்குச் சொற்களும் ஆளப்பட்டுள்ளன. 'குற்றேவல்' என்பதை 'எடுபிடி' என எழுதுகிறார்.

உரை ஒசை நயம்மிக்கதாக இருக்க 'இக்குழந்தையாலானது என்பது உம்' என்பது போல அளபெடை தந்து எழுதுகிறார்.

நடையழகு கொண்ட ஓர் உரையாக இது திகழ்கிறது.

சீறப்புத்தன்மைகள்

★ கருத்துரை ஒரே தொடரில் செறிவாகவும் நயமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது.

★ நூலாசிரியர் கருத்தறிந்து உரையாசிரியர் தம் விளக்கத்தில் அக்கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகிறார்.

★ நுட்பமான பொருளையும் அரிய செய்திகளையும் இவ்வரைமிகவும் தெளிவாக விளக்குகிறது.

★ மூலத்திலுள்ள அரபுச்சொற்கள் தமிழ் ஒலிப்புக்கேற்ப மாற்றி எழுதப்பட்டுள்ளன. உரையாசிரியர் அவற்றிற்குச்சரியான அரபுச் சொற்களைச் சுட்டி, பொருள் விளக்கமும் தருகிறார்.

★ சொற்களின் பல்பொருளை ஆய்ந்து அவற்றில் சரியானது இதுவென உறுதி செய்கிறார்.

★ பாட வேறுபாடுகளைச் சுட்டி, ஆய்ந்து, தன் முடிவு கூறுகிறார்.

★ முன் உரைகாரர்களிடமிருந்து மாறுபடுகின்ற இடங்களில் அதற்கான காரணங்களை எடுத்துரைக்கிறார்.

★ ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் விரிவான இலக்கணக்குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன.

★ பொருள்துலக்கம் கருதி, பாடலில் உள்ள சொற்களை இடம் மாற்றிக் கொண்டு கொடுத்து இட்டு நிரப்பிப் பொருள் கூறும் முறையை (மாட்டெறிதல்) பெருமளவில் பின்பற்றியுள்ளார்.

★ வரலாறு, புராணச் செய்திகள் உரிய இடங்களில் விளக்கம் பெற்றுள்ளன. உரையில் பழந்தமிழ் இலக்கியச் சொற்களும் தொடர்களும் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

★ பொருத்தமான மேற்கோள்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன.

★ திருக்குர்ஆன் வசனங்களையும் நபிமொழிகளையும் வேண்டிய இடங்களில் தக்கவாறு இணைத்துள்ளார்.

★ இசுலாமிய மரபு வழுவாது உரை அமைந்திருக்கிறது.

★ பண்டைய உரையாசிரியர்கள் நடையில் இவ்வரை அமைந்துள்ளது.

★ ஆசிரியர்கள் பல்துறைப் புலமை, அகராதிக்கலையறிவு, இலக்கண ஆராய்ச்சி, இலக்கியச் சுவை, திருத்தமான பாடம் காணும் திறமை, நாகரிகம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்களை நன்கு எடுத்துரைத்தல் ஆகியவை நிறைந்த அரிய ஒன்றாக இவ்வரை திகழ்கிறது.

வாழ்த்து

இவ்வரையாசிரியர் பேராசிரியர் வெள்ளை வாரணனார், பண்டித வித்வான் கு. சுந்தரமூர்த்தி, மகாவித்வான் ச. தண்ட பாணி தேசிகர், திருமிகு ச. வேங்கடராமச் செட்டியார், முது பெரும் புலவர் அருணை வடிவேல் முதலியார், முனைவர் சோ. கந்தசாமி, கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் ஆகிய தமிழகம் மதித்துப் போற்றும் புலமை இமயங்களிடம் இலக்கண, இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்றறிந்திருக்கிறார். இவர்கள் அனைவரும் ஊட்டிய வெளிப்பாட்டை உரையில் காணமுடிகிறது.

பண்டைய உரையாசிரியர்கள் அனைவருடைய உரைகளையும் இவர் கற்றுத் திளைத்தவராதலின் இவருடைய உரையில் எளிமையில் இளம்பூரணரையும், கட்டுரை வன்மையில் சேனாவரையரையும், செம்மாந்த நடையில் பேராசிரியரையும், துட்பநுட்பத்தில் பரிமேலழகரையும், கொண்டுக்கூட்டிப் பொருள் சொல்வதில் நச்சினார்க்கினியரையும் காண முடிகிறது.

அலிமா முலையூட்டுப் படலம் ஒன்றுக்கு மட்டும் உரையெழுதியுள்ள சாதிக். அப்துல் ஹமீத் அவர்கள் சீறா முமுதையும் தன் மனத்தில் தேக்கி வைத்திருப்பவராதலின், சீறாவின் பிற எல்லாப் படலங்களுக்கும் இது போன்ற உரை எழுதி, சீறா முமுமைக்கும் தனித்து உரையெழுதிய முதல்வர் எனும் சிறப்பினைப் பெறுவாராகுக என விழைந்து வாழ்த்துகிறேன்.

160 மனிதருள் மாணிக்கம்

மரணச் செய்தி பேடிக்கும் போது இன்னாலில்லாஹி
வஇன்னாஇலைஹி ராஜிவுன்

மாநிலம் தனக்கோர் மணிவிளக்கென முஹம்மது நபி
பிறந்தனரே என மனமுருகப் பாடுகிறார் உமறுப்புலவர். உலகின்
அறியாமை இருளைப் போக்கி உண்மை ஒளியைப் பாய்ச்சி
நன்னெறியைப் புலப்படுத்திய மணிவிளக்காம் பெருமானாரின்
வாழ்க்கை வரலாற்றைத் திரு. எஸ். எம். அப்துல் கபூர் அவர்கள்
மனிதருள் மாணிக்கம் எனும் தலைப்பிட்டு இந்நூலாகத்
தந்துள்ளார். நபியே நாம் உம்மை உலகத்தார் யாவர்க்கும் ஓர்
அருளாகவே அனுப்பியிருக்கிறோம் என்னும் இறையுரைக்கு
ஏற்பப்பெருமானாரின் வாழ்க்கை அமைந்து சிறந்ததை ஆசிரியர்
நன்றாக விளக்கியுள்ளார்.

அரேபியாவில் திருமக்கா நகரில் உயர் மதிப்பு கொண்ட
ஆனால் ஏழ்மை நிலையிலிருந்த குடும்பத்தில் முஹம்மது நபி
(ஸல்) பிறந்தார். ஆறுதிங்கள் தாய் வயிற்றில் கருவாக
இருந்தபோதே தந்தையை இழந்தார். ஆறு வயதில் அன்னையை
இழந்தார். எடுத்து வளர்த்த பாட்டனாரை எட்டு வயதில்
இழந்தார். பெரிய தந்தையால் வளர்க்கப்பட்டார். உண்மையா
லும் உழைப்பாலும் சிறிய வயதிலேயே நம்பிக்கைக்குரியவர்
(அல்அமீன்) எனும் பாராட்டைப் பெற்றார். கதீஜா நாச்சியாரின்
பொருள்களை நேர்மையாகவும் திறமையாகவும் பெரும்
ஆதாயத்துடன் விற்பனை செய்து அவருடைய அன்புக்கும்
மதிப்புக்கும் உரியவராகி அவரையே மணந்தார். ஓயாத
இறைச்சிந்தனையால் உள்ளம் பக்குவப்பட்டு நாற்பதாம் வயதில்
நபிப்பட்டம் பெற்றார்.

திருக்குர்ஆன் இறையுரைகள் இறங்கலாயின. தாம் அறிந்த
உண்மைகளை எடுத்துச் சொன்னபோது இருள் நெறியினரால்

பல இன்னல்களுக்கு ஆளாக்கப்பட்டார். வஞ்சகன், பொய்யன், புரட்டன் எனப் பழித்துரைக்கப்பட்டார். தொழுகை வேளையில் ஒட்டகத்தின் குருதி, சாணம் முதலியவை அவர் தலை மீது கொட்டப்பட்டு இழிவுபடுத்தப்பட்டார். கழுத்தில் துணியை இட்டுமுறுக்கித் துன்புறுத்தப்பட்டார். கல்லால் அடிக்கப்பட்டார். ஊர் விலக்கம் செய்யப்பட்டுக் குடும்பத்தாரோடுபல காலம் பட்டினிக்கு ஆளாக்கப்பட்டார். சொந்த ஊரார் இத்தகு கொடுமைகள் செய்த வேளையில் மதினா மக்களின் ஆதரவைப் பெற்றார். மக்காவிலிருந்து மதினா சென்றார். மக்காவிலிருந்து பெயர்ந்து வந்தவர்களுக்கும் மதினாவிலேயே வாழ்ந்துவந்தவர்களுக்குமிடையே உடன்பிறப்புறவை வளர்த்தார். இஸ்லாத்தைத் தீவிரமாகப் பரப்பும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மதினாவைச் சுற்றிலும் படைக்குழுக்களை அனுப்பிப் பகைவர்களின் நடமாட்டத்தை வேவு பார்த்தார் மதினாவிலும் சுற்றுப்புறங்களிலும் இருந்த பிற இனத்தவர்களுடன் அமைதி உடன்படிக்கை செய்து எதிர்ப்பைக் குறைத்தார். எதிர்த்தவர்களைப் போரிட்டு அடக்கினார். மக்கா மக்களுடன் பத்ரு, உஹது, அகழ் என முப்பெரும் போர்களை நடத்தி அவற்றில் வெற்றி கண்டார். இறுதியாக எதிர்ப்பெதுவும் இன்றியே மக்காவைக் கைப்பற்றினார். அரேபியாவில் இருந்தவர்களையும் அண்டை நாட்டவர்களையும் இஸ்லாத்தில் சேரும்படி அழைத்தார். தம் வாழ்நாளிலேயே அங்கெல்லாம் இஸ்லாத்தைப் பரவச் செய்தார். கலிமா மொழிதல், தொழுகை, நோன்பு, கட்டாயக் கொடை (ஸக்காத்), மக்காவுக்கு புனிதப்பயணம் செய்தல் (ஹஜ்) எனும் ஐந்தையும் இறைவன் பணித்தவாறு இஸ்லாமியருக்குக் கடமையாக்கினார். உருவங்களைத் தொழுதல், மது குடித்தல், கொலை செய்தல், விலை மாதர்களை மருவி வெறி கொண்டுமுன்ற மக்களை ஓரிறையைத் தொழுது ஒழுக்க வாழ்வு வாழச் செய்தார். பல இனம், பல நெறி எனப் பாகுபட்டுக்கிடந்தவர்களை ஒரினமாக்கி ஒரே நெறியில் நிற்கச் செய்தார். எண்ணிய எண்ணத்திலும் எடுத்த காரியத்திலும் தாம் வாழ்ந்த காலத்திலேயே வெற்றிகள் கண்டார்.

ஹிஜிரி 11ஆம் ஆண்டு ரபீயுல் அவ்வல் 12ஆம் நாள் (கி.பி. 632) ஜூன் 8) திங்கட்கிழமை பெருமானாரின் உயிர் அல்லாஹ்வை அடைந்தது. ரபீயுல் அவ்வல் 13ஆம் நாள் செவ்வாய்கிழமை புதன் இரவு பெருமானாரின் உடல் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

சுருக்கமாக மேலே தந்துள்ள பெருமானாரின் வரலாற்றை இந்நூல் விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது. பொருத்தமான இடங்களில் இடையிடையே திருக்குர்ஆன் உரைகளை எழுதி இருப்பது மிகவும் சிறப்பாக உள்ளது. ஏறத்தாழ 70-இடங்களில் திருக்குர்ஆன் உரைகள் (ஆயத்துக்கள்) இந்நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன.

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களைப் பற்றி பைபிளும் திருமறையும் உலக அறிஞர்களும் கூறியுள்ள நல்லுரைகளைத் தொகுத்து நூலின் தொடக்கத்தில் தந்திருப்பது நூலின் சிறப்பை மேலும் உயர்த்துகிறது.

“மனிதர்களே நான் இறைவனின் கட்டளைகளை உங்களுக்கு எடுத்துக் கூறி விட்டேன். உங்களிடத்தில் அல்லாஹ்வின் திருமறையாம் அல்குர்ஆனையும் மார்க்கக் கடமைகளான என் வழி முறைகளையும் (சுன்னத்தையும்) விட்டுச் செல்கிறேன், அவற்றைக் கடைபிடித்து வரும் வரை நீங்கள் வழி தவறமாட்டீர்கள் என்பது நபிகள் நாயகத்தின் அரபாத் பேருரையில் ஒரு பகுதி. வழி தவறாது மனித குலத்தை உயர் நெறியில் செலுத்திய உத்தம நபியின் வரலாற்றை எழுதியுள்ள அறிஞர் அப்துல் கபூர் அவர்கட்கு நம் அனைவரின் பாராட்டு என்றென்றும் உரித்தாகும்.

ஆசிரியர் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

- பெயர் : சிலம்பொலி சு.செல்லப்பன்
தந்தை : சுப்பராயன்
தாயார் : பழனியம்மாள்
பிறந்த நாள் : 24-09-1928
பிறப்பிடம் : சிவியாம்பாளையம், நாமக்கல் வட்டம்,
நாமக்கல் மாவட்டம்.
மணநாள் : 9-9-1953
மனைவி : செல்லம்மாள்
மகன்கள் : தொல்காப்பியன், கொங்குவேள்
மகள்கள் : மணிமேகலை, கௌதமி, நகைமுத்து
கல்வித்தகுதி : எம்.ஏ. (தமிழ்)
பி.டி., பி.எல்., பிஎச்.டி.

(பிஎச்.டி திருப்பதி திரு. வேங்கடவன் பல்கலைக்கழகத்தில் 'இக்காலத் தமிழ்க் கவிதை உத்திகள்' எனும் தலைப்பில் செய்யப்பெற்றது)

ஆற்றியுள்ள பணிகள்

- பள்ளி ஆசிரியர் (கணிதம்) - 6 ஆண்டுகள் (1950-1956)
பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் - 7 ஆண்டுகள் (1956-1963)
மாவட்டக் கழகக் கல்வி அலுவலர் - 3 ஆண்டுகள் (1963-1966)
இரண்டாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டு உதவித் தனியலுவலர் - 1 ஆண்டு (1967)
அரசு ஊரக வளர்ச்சி - உள்ளாட்சித்துறை மக்கள் தொடர்பு அலுவலர் - 'சீரணி' இதழாசிரியர் - 1 ஆண்டு (1970-1971)

தமிழ் வளர்ச்சித்துறை உதவி இயக்குநர் - 10 ஆண்டுகள் (1971-1981)

தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பதிவாளர் மற்றும் பதிப்புத்துறை இயக்குநர் ஒன்றரை ஆண்டுகள் (1981-1982)

தமிழ் வளர்ச்சித்துறை இயக்குநர் - 6 ஆண்டுகள் (1982-1988)

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் - ஒன்றரை ஆண்டுகள் (1989-1991)

எழுதியுள்ள நூல்கள்

ஆராய்ச்சி நூல்கள்

1. சிலம்பொலி

தமிழின் முதல் காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் பற்றி முழுமையான ஆய்வு.

2. இலக்கியச் சிந்தனைகள்

தமிழ் இலக்கியங்கள் தொடர்பாகத் தரமுள்ள இதழ்களில் எழுதிய கட்டுரைகள் தொகுப்பு.

3. பெருங்கதை ஆராய்ச்சி

சைன இலக்கியமான பெருங்கதை பற்றித் தமிழில் விரிவாக எழுதப்பெற்றுள்ள ஆராய்ச்சி நூல்.

4. நெஞ்சை அள்ளும் சீறா (நான்கு தொகுதிகள்)

நபிகள் நாயகத்தின் வரலாறு கூறும் இசுலாமியக் காப்பியமான சீறாப்புராணம் பற்றி தெளிவான ஆய்வு.

5. பாரதிதாசன் ஓர் உலகக் கவிஞர்

பாரதிதாசன் ஒரு தமிழ்க்கவிஞர், ஒரு புரட்சிக் கவிஞர், ஓர் உலகக் கவிஞர் எனப் பாரதிதாசனை மூன்று கோணங்களில் காணுகின்ற நூல்.

6. காப்பியக் கம்பரும் புரட்சிக் கவிஞரும்

கம்பர், பாரதிதாசன் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆராய்ச்சி நூல்.

7. வளரும் தமிழ்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் மரபுக் கவிதைகள், புதுக்கவிதைகள், குழந்தைக் கவிதைகள், தமிழ்க் கவிதை நாடகங்கள் பற்றிய ஆய்வு நூல்.

8. சங்க இலக்கியத்தேன் (மூன்று தொகுதிகள்)

சங்க இலக்கியம் - பத்துப்பாட்டு பற்றிய சொற்பொழிவுத் தொகுப்பு

திறனாய்வு நூல்கள்

1. மலர் நீட்டம்

திருக்குறள் பற்றி 12 திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் கொண்டுள்ள நூல்.

2. நல்ல குறுந்தொகையில் நானிலம்

தமிழ் நில இயற்கைப் பாகுபாட்டினைக் குறுந்தொகை கொண்டு தெரிவிக்கும் நூல்.

3. நான் ஒரு தும்பி

புத்திலக்கியக் கவிதை, நாடகம், சிறுகதை பற்றிய திறனாய்வு நூல்.

4. பூங்காவில் புதுமணம்

இலக்கிய கட்டுரைகள் தொகுப்பு.

உரை நூல்கள்

1. நாலடி நல்லுரை (நாலாடியார் தெளிவுரை)

2. மூன்றும் நான்கும்

திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை தெளிவுரை.

3. சிலப்பதிகாரம் - தெளிவுரை

சிலப்பதிகாரம் முழுமைக்கும் அடியொற்றி எழுதியுள்ள தெளிவுரை.

4. மணிமேகலை - தெளிவுரை

மணிமேகலை முழுமைக்கும் அடியொற்றி எழுதியுள்ள தெளிவுரை.

அணிந்துரை நூல்கள்

சிலம்பொலியார் அணிந்துரைகள் - ஆறு தொகுதிகள்.

ஆசிரியர் பற்றிப் பிறர் எழுதியுள்ள நூல்கள்

1. சிலம்பொலி பிள்ளத்தமிழ் (ஆசிரியர் - எழுச்சிக் கவிஞர் தமிழன்பன் முத்துசாமி)
2. சிந்தைக்கினிய சிலம்பொலியார்
(ஆசிரியர் - முனைவர் மணிமேகலை புஷ்பராஜ்)
3. சான்றோர் பார்வையில் சிலம்பொலியார் படைப்புகள்
(ஆசிரியர் - மணிமேகலை புஷ்பராஜ்)
4. அஞ்சிறைத் தும்பி - சிலம்பொலி செல்லப்பன்
(ஆசிரியர் - கவிஞர் வேள்நம்பி)
5. சிலம்பொலியார் பார்வையில் முத்தமிழ் அறிஞர் கலைஞர்
(ஆசிரியர் - மணிமேகலை புஷ்பராஜ்)

படைக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்

- இளங்கோவும் வள்ளுவரும் : திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம், திருப்பதி.
- புதுக்கவிதைக் கொள்கைகள் : மையப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.
- நாமக்கல் கவிஞரின் இலக்கியக் கொள்கை : உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை
- பாரதிதாசன் இலக்கியக் கொள்கைகள் : உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை

- புலவர் குழந்தையின் படைப்புகள் : சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்
- தமிழ்க் காப்பியங்கள் : அரசினர் கல்லூரி, சித்தூர், கேரளம்
- சிலம்பில் புதிய சிந்தனைகள் : பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், கோவை.
- தமிழர்க்கு வேண்டும் தமிழ்மறை : மலேசிய திருக்குறள் மாநாடு

அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள்

- சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் - தமிழ்த்துறை : பாரதிதாசன் 3 பொழிவுகள்
- சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் - அரசியற்கலைத்துறை : பெரியார் 3 பொழிவுகள்
- மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் - தமிழ்த்துறை : இளங்கோ 2 பொழிவுகள்
- திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம் - தமிழ்த்துறை : இருபதாம் நூற்றாண்டுக் காப்பியங்கள் 3 பொழிவுகள்
- அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் - பாரதிதாசன் 2 பொழிவுகள்

தொடர் சொற்பொழிவுகள்

- ஒய்.எம்.சி.ஏ. பட்டிமன்றம் - சென்னை : மணிமேகலை 18 பொழிவுகள்
- ஒய்.எம்.சி.ஏ. பட்டிமன்றம் - சென்னை : பெருங்கதை 25 பொழிவுகள்
- ஒய்.எம்.சி.ஏ. பட்டிமன்றம் - சென்னை : பிரபந்த இலக்கியங்கள் 12 பொழிவுகள்
- நக்கீரர் கழகம் - சென்னை : சிலப்பதிகாரம் 10 பொழிவுகள்
- தமிழ் வளர்ச்சிப் பேரவை - வடசென்னை : சங்க இலக்கியம் 18 பொழிவுகள்

- பெரியார் நூலக வாசகர் வட்டம் : பாரதிதாசன் கவிதைகள் 24 பொழிவுகள் .
- பெரியார் நூலக வாசகர் வட்டம் : இராவண காவியம் 22 பொழிவுகள்
- மீரா ஃபவுண்டேசன், சென்னை : சீராப்புராணம் 20 பொழிவுகள்
- சிந்தனையாளர் மன்றம், சென்னை : இராவண காவியம் - 12 பொழிவுகள்
- தமிழ் வளர்ச்சிப் பேரவை, வட சென்னை : சீவக சிந்தாமணி 15 பொழிவுகள்
- பாவேந்தர் இலக்கியப் பேரவை, நாமக்கல் : இராவண காவியம் 12 பொழிவுகள்
- ஓய்.எம்.சி.ஏ. பட்டிமன்றம், சென்னை : பேரறிஞர் அண்ணா நூற்றாண்டு விழாத் தொடர் சொற்பொழிவு 10 பொழிவுகள்

பெற்றுள்ள பட்டங்கள்

- சிலம்பொலி - சொல்லின் செல்வர் இரா.பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களால் 1953இல் அளிக்கப்பெற்றது.
- நூலறி புலவர் - தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களால் 1982இல் அளிக்கப்பெற்றது.
- சீராச் செல்வர் - சென்னை மீராஃபவுண்டேசனால் 1983 இல் அளிக்கப்பெற்றது.
- தமிழ் நலக் காவலர் - மலேசியத் தமிழ்ச் சங்கத்தால் 1988இல் அளிக்கப்பெற்றது.
- கொங்குமாமணி : சென்னை கொங்கு நண்பர்கள் சங்கத்தால் 2004ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்டது
- செந்தமிழ் அருவி : சென்னை சிந்தனையாளர் மன்றத்தால் 2005 ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்டது.
- செந்தமிழ்க் களஞ்சியம் : பொள்ளாச்சி தமிழ் இசைச் சங்கத்தால் 2006ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்டது.

- குறள்நெறிக் காவலர் : புதுக்கோட்டை திருக்குறள் கழகத்தால் 2007ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்டது.
- தமிழ்நெறிச் செம்மல் : கோவை நன்னெறிக் கழகத்தாரால் 2007ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்டது.
- இலக்கியச்செல்வர் : இராஜபாளையம் திருக்குறள் பேரவையால் 2007ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்டது.
- எழிற்றமிழ் ஏந்தல் : சேலம் சிலம்பொலி முத்தமிழ் மன்றச் சார்பில் 2007ஆம் ஆண்டு அளிக்கப்பட்டது.

விருதுகள்

- நெஞ்சையள்ளும் சீறா என்னும் நூலுக்குச் சென்னை சீதக்காதி அறக்கட்டளை விருது (1983)
- தமிழ்நாடு அரசின் கலைமாமணி விருது. (1997)
- ஆழ்வார்கள் மையம் - கலைஞர் விருது. (1998)
- கமல்ஹாசனின் அன்னை இராஜலட்சுமி விருது (1998)
- தமிழ்நாடு அரசின் பாவேந்தர் விருது (1999)
- இராசா சர் முத்தையா செட்டியார் நினைவு விருது. (2000)
- சென்னைக் கம்பன் கழகத்தின் சீறா விருது. (2001)
- சென்னைக் கம்பன் கழகம் அளித்த தமிழ்த் தொண்டாற்றிய சான்றோர் விருது (2005)
- சேலம் தமிழ்ச்சங்கம் - தமிழ் வாகைச் செம்மல் விருது (2006)
- முரசொலி அறக்கட்டளை 2006ஆம் ஆண்டிற்கான கலைஞர் விருது
- ஈரோடு எஸ்.கே.எம். இலக்கிய விருது (2006)
- தமிழக அரசின் 2006ஆம் ஆண்டிற்கான சிறந்த நூலாசிரியர் விருது.
- சிதம்பரம் மெய்யப்பனார் அறக்கட்டளை வழங்கிய சிறந்த தமிழ் அறிஞர் விருது. (2007)

- திருக்கோவிலூர் பண்பாட்டுக் கழகம் வழங்கிய கபிலர் விருது (2007)
- கோவை இளங்கோ மன்றம் வழங்கிய டாக்டர் உ.வே.சா.விருது (2007)
- திருச்செங்கோடு இராஜம்மாள் - அரங்கசாமி கல்வி அறக்கட்டளை வழங்கிய இளங்கோ விருது. (2007)
- பெரியார் பாசறை வழங்கிய 'புலவர் குழந்தை' விருது (2009)
- தமிழர்தந்தை ஆதித்தனார் 'மூத்த தமிழறிஞர்' விருது (2009)
- இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகம் வழங்கிய 'சமூக நல்லிணக்க இலக்கிய விருது (2011)

பாட நூல்கள்

- 'மலர் நீட்டம்' எனும் நூல் பெங்களூர் பல்கலைக் கழகத்திலும், 'நான் ஒரு தும்பி' எனும் நூல் பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்திலும் பட்டப்படிப்பிற்குப் பாடநூல்களாக வைக்கப்பெற்றிருந்தன.

பதிப்புத்துறை

- தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடான சீரணி இதழின் ஆசிரியராக 1 1/2 ஆண்டுகள்.
- சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலர், மதுரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாம் உலகத்தமிழ் மாநாட்டு மலர் உருவாக்கப் பொறுப்பு. கோவையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் செம்மொழி மாநாட்டு மலர் உருவாக்கப் பொறுப்பு.

254 ❖ இசுலாம் இலக்கியச் சாரல்

தமிழ்ப் பணியாற்றிய வெளிநாடுகள்

- மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை, மொரீசியசு, அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஐக்கிய அரபு நாடுகள், ஆஸ்திரேலியா.

தற்போதைய பணி

- தற்போது தமிழ்நாடு அரசின் செம்மொழி எண்பேராயக் குழுவில் உறுப்பினராய்ப் பணியாற்றி வருகிறார். எப்போதும் போல் இலக்கிய எழுத்துப்பணியும், பேச்சுப்பணியும் இடையறாமல் தொடர்கிறது.

ஈடில்லாச் சாதனைகள்

1. சொற்பொழிவாற்றிய இலக்கியக் கூட்டங்களின் கணக்கிலடங்கா எண்ணிக்கை.
2. மிக அதிகமான தொடர் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தியது.
3. மிக அதிக எண்ணிக்கையில் (1800-க்கும் மேற்பட்ட) எழுதியுள்ள அணிந்துரைகள்.

குறிப்புகளுக்காக...

முனைவர் சிலம்பொலி சூ.செல்லப்பனார்

நாமக்கல் மாவட்டம் சிபியாம்பாளையம் கிராமத்தில் 1928ல் பிறந்த இவர், தான் படித்த நாமக்கல் உயர்நிலைப்பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியைத் துவக்கி, மாவட்டக் கல்வி அலுவலர், இரண்டாம் உலகத் தமிழ் மாநாட்டு உதவித் தனி அலுவலர், தமிழ் வளர்ச்சித் துறை உதவி இயக்குநர் - இயக்குநர், தஞ்சைத்தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பதிவாளர், பதிப்புத்துறை இயக்குநர், உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் ஆகிய உயர்பதவிகளை வகித்தவர். 40 ஆண்டுகளுக்கு முன் சொல்லின் செல்வர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை அவர்களால் 'சிலம்பொலி' என அழைக்கப்பட்டார்.

சிலம்பொலியார் நாடறிந்த நாவலர். முதல்தர இலக்கியச் சொற்பொழிவாளர். தமது இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பட்டி தொட்டியெங்கும் பரப்பியவர். இவர் பல ஆய்வு-திறனாய்வு, தெளிவுரை நூல்களைப் படைத்துள்ளார். பேரறிஞர் அண்ணா, மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர், முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் ஆகிய மூன்று முதல்வர்களின் பாராட்டையும் பெற்றவர்.

சிலம்பொலியார் பல நாடுகளுக்குச் சென்று தமிழ் விருந்து அளித்தவர். விருதுகள் பல பெற்றவர். அவற்றுள் சீதக்காதி அறக்கட்டளை விருது, கலைஞர் விருது, தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருது, பாவேந்தர் விருது, ராஜா சர். முத்தையா செட்டியார் நினைவு விருது, சென்னைக் கம்பன் கழகத் தமிழ்ச் சான்றோர் விருது ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

